

അല്പായുതം കാലികപ്രശ്നങ്ങളും

ജോൺ കച്ചിറമറ്റം

www.malankaralibrary.com

അലിമായരും
കാലികപ്രശ്നങ്ങളും

ജോൺ കച്ചിറമറ്റം

MALAYALAM

ALMAYARUM KALIKAPRASTHANAGALUM

By JOHN KACHIRAMATTAM

FIRST PUBLISHED : 14-10-2008
 PUBLISHED BY : DR. KACHIRAMATTAM FOUNDATION
 COPY RIGHT : DR. KACHIRAMATTAM FOUNDATION
 DTP SETTING : C-CAD GRAPHICS, ERATTUPETTA Ph: 272852
 COVER DESIGN : JOSEPH FRANCIES PALA Ph:9447137342
 PRINTED AT : EPCOS Ltd, ERATTUPETA
 PRICE : Rs. 80/-

**ഡോ.കച്ചിരമറ്റം ഫൗണ്ടേഷന്റെ
 പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ**

1. അല്മായരും കാലികപ്രശ്നങ്ങളും	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
2. യേശുക്രിസ്തു മോസ്കോവിലോ?	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
3. വിമോചനസമരം ഒരു ആമുഖം	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
4. വലിയകപ്പിത്താനും ദേവസഹായംപിള്ളയും	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
5. ഇടിമുഴക്കം കേട്ടതെപ്പോൾ	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
6. നിയീതിക്കലച്ചനും ജാതൈത്യകൃസംഘവും	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
7. കാത്തലിക് ഗ്രീവൻസസ്	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
8. കേരള സഭാപ്രതിഭകൾ	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
9. നായർ ഈഴവ ഐക്യം	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
10. തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മുഖപ്രസംഗങ്ങൾ	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
11. തച്ചിൽ മാത്തുത്തരകൻ - ജീവചരിത്രം	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
12. പാപ്പായുടെ നാട്ടിൽ - യാത്രാവിവരണം	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
13. പ്രസിഡണ്ടിന്റെ കത്തുകൾ	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
14. കേരള സഭാരത്നങ്ങൾ - ഒന്നാംഭാഗം	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
15. കേരള സഭാരത്നങ്ങൾ - രണ്ടാംഭാഗം	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
16. ഷെഖ ഇബ്രാഹിം തയ്യിൽ കുഞ്ഞിത്തൊമ്മൻ ജീവചരിത്രം	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
17. ക്രൈസ്തവരും ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളും	-	ജോൺ കച്ചിരമറ്റം
18. വചനപ്രകാശം	-	ഡോ. കച്ചിരമറ്റത്തിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ
19. കൂരിശിന്റെ വഴി	-	ഡോ. കച്ചിരമറ്റത്തിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ
20. Homilies and Reflections (Part I)	-	Rev.Dr.A.Kachiramattam
21. Homilies and Reflections (Part II)	-	Rev.Dr.A.Kachiramattam
22. Why American youth Turn to Budha	"	"
23. Evolution in the human concept of God	"	"
24. Re-discovery of India	"	"
25. Catholic Eastern Churches	"	"
26. Prepare the way of the Lord	"	"
27. ഓശാന - ഗവേഷണങ്ങളുടെ തനിനിറം	-	ജോൺകച്ചിരമറ്റം

MALANKARA
LIBRARY

www.malankaralibrary.com

അല്മായരും കാലികപ്രശ്നങ്ങളും

ജോൺ കുച്ചിറമറ്റം

പ്രസിദ്ധീകരണം

ഡോ.കുച്ചിറമറ്റം ഫൗണ്ടേഷൻ
പിഴക് പി.ഒ.

കോട്ടയം ജില്ല, കേരള - 686655
ഫോൺ 04822 260434, 261102

Mob: 9447662076

ജോൺ കച്ചിറമറ്റം

രാമപുരത്ത് കച്ചിറമറ്റം കുടുംബത്തിൽ അവിരാ അന്നമ്മ ദമ്പതികളുടെ മകനായി 1938-ൽ ജനിച്ചു. 10-ത്തെ വയസ്സിൽ ഭക്ത സംഘടനകളിലൂടെ പൊതു പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. രാഷ്ട്രീയ സമുദായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവമായ നേതൃത്വം നൽകി. പലാരുപതാ കോർപ്പറേറ്റ് എജ്യൂക്കേഷൻ ഏജൻസിയുടെ കീഴിൽ അദ്ധ്യാപകനായി ഔദ്യോഗിക ജീവിതം ആരംഭിച്ചു. 1993-ൽ പാലാ സെന്റ് തോമസ് ഹൈസ്കൂളിൽ നിന്നും റിട്ടയർ ചെയ്തു.

കുടിയേറ്റ കർഷകരുടെ അവകാശ സമരങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ കർഷക നേതാവ്, എ.കെ.സി.സി., കേരള ക്രിസ്ത്യൻ ലീഡേഴ്സ് ആക്ഷൻ കൗൺസിൽ, കേരള കാത്തലിക് ഫെഡറേഷൻ, ഓൾ ഇന്ത്യാ കാത്തലിക് യൂണിയൻ എന്നീ സംഘടനകളുടെ സാരഥി എന്ന നിലയിൽ മഹാ സമ്മേളനങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും നടത്തി സമുദായത്തിന്റെ വികാര വിചാരങ്ങൾക്ക് രൂപഭാവം നൽകിയ സമുദായ സ്നേഹി, 1975-ൽ പ്രധാന മന്ത്രി ഇന്ദിരാഗാന്ധി ഏർപ്പെടുത്തിയ അടിയന്തരാവസ്ഥക്കെതിരെ പ്രവർത്തിച്ച മനുഷ്യാവകാശ ധർമ്മ ഭേദൻ എന്നീ നിലകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

1989-ൽ കെയറോ, റോം, അസ്സീസി, പാദ്യാവാ, ജർമ്മനി, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ എന്നിവിടങ്ങളിലും 1996-ൽ കുവൈനിലും 1999-ൽ വീണ്ടും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലും 2001-ൽ വീണ്ടും റോമിലും പാദ്യാവയിലും വെനീസിലും ശ്രീലങ്കയിലും, 2007-ൽ വീണ്ടും അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലും പര്യടനം നടത്തി.

1988 -ൽ ആളൂർ ബറർ ലൈഫ് സെന്ററിന്റെ കേരളസഭാതാരം അവാർഡിനും 1998 -ൽ കേരള സാഹിത്യകലാസമിതിയുടെ പ്രതിഭാപ്രകാശം അവാർഡിനും അതേ വർഷം തന്നെ ആൾ ഇന്ത്യാ കാത്തലിക് യൂണിയന്റെ ജോർജ് മെനേസിസ് ദേശീയ അവാർഡിനും അർഹനായി. കോട്ടയം - വടവാതുർ സെമിനാരിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഫാ. ആറാഞ്ചേരി അവാർഡും ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യ അക്കാദമിയുടെ ബഞ്ചിമിൻബയ്ലി അവാർഡും 2001-ലും കേരള ക്രിസ്ത്യൻ ഫൗണ്ടേഷന്റെ മാർത്തോമ്മാ അവാർഡ് 2003-ലും ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. (ഈ മൂന്ന് അവാർഡുകളും ക്രൈസ്തവരും ദേശീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളും എന്ന ഗ്രന്ഥരചനയുടെ പേരിൽ ലഭിച്ചതാണ്). 2006-ൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി അതിരൂപതയുടെ കനക ജൂബിലി അവാർഡും, കെ.സി.വൈ.എം-ന്റെ അൽമായരത്നം അവാർഡും, തിരുവല്ല അതിരൂപതയുടെ പ്രത്യേക പുരസ്കാരവും 2007-ൽ അമേരിക്കയിലെ സീറോ മലബാർ കുട്ടായ്മയുടെ പുരസ്കാരവും കച്ചിറമറ്റത്തിന് ലഭിക്കുകയുണ്ടായി

നാലുദശാബ്ദക്കാലമായി എ.കെ.സി.സി. യുടെ നേതൃസ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന കച്ചിറമറ്റം ഇപ്പോൾ കേരള കാത്തലിക് ഫെഡറേഷൻ പ്രസിഡണ്ടു കൂടിയാണ്. മററു വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

തിടനാട് കണിയാംപടിക്കൽ മേരിയാണ് ഭാര്യ. ആൻസമ്മ, സന്തോഷ് എന്നിവർ മക്കൾ.

സമർപ്പണം

ഇംഫാൽ രൂപതയുടെ മുൻ വികാരി ജനറാളും
വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യകാല കേരളീയ മിഷനറിയുമായ
മോൺസിഞ്ഞോർ ജോസഫ് കച്ചിനമറ്റത്തിന്റെ
പൗരോഹിത്യ കനകജൂബിലി സ്മാരകമായി
ഈ ഗ്രന്ഥം സവിനയം സമർപ്പിക്കുന്നു.
(24/04/1958 - 24/04/2008)

ഉള്ളടക്കം

പുറം

ഡോ. കച്ചിറമറ്റം ഫൗണ്ടേഷൻ 7

ആമുഖം 9

1. അല്മായ പങ്കാളിത്തം നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ 11
2. സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ പാരമ്പര്യങ്ങളും 23
അനുഷ്ഠാനങ്ങളും
3. സീറോ-മലബാർ മഹാമെത്രാപ്പോലീത്തൻ സഭ 40
4. ഞങ്ങൾ ദുഃഖിക്കുന്നു..... 44
5. മെത്രന്മാരുടെ സിനഡിന് മുമ്പിൽ 47
6. കുരിശുകത്തിക്കൽ 50
7. സഭയ്ക്കു പുനരുജ്ജീവനം നല്കിയ അസംബ്ലി..... 53
8. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് മോചനം 57
9. മിഷനറി പീഡനങ്ങൾ 61
10. ഫിലാഡൽഫിയാ കൺവെൻഷൻ 64
11. ഷിക്കാഗോയിൽ സീറോ- മലബാർ രൂപത 68
12. ക്രൈസ്തവ- ആർ . എസ്സ്. എസ്സ്. ചർച്ച 71
13. തമിഴ്നാട്ടിലെ മതപരിവർത്തന നിയമം 73
14. ക്രൈസ്തവ നേതൃത്വം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് 77
പാർട്ടിയെ വെള്ളപൂശുമ്പോൾ
15. സമുദായ സംഘടന എന്തുകൊണ്ട് വളരുന്നില്ല? 92
16. വിദേശമിഷനറിമാർ 104
17. റ്റി. വി. പൂരം സിമറ്ററി പ്രശ്നവും വിശാല 108
ഫിന്റു മുന്നണിയും
18. പ്ലസ്റ്റു- ഒരു സമുദായം കുറെ സത്യങ്ങൾ 113
19. ഭാരതത്തിലെ മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങളോട് 118
20. ദൈവദൂഷണക്കുറ്റം 121
21. വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട രാഷ്ട്രം 123
22. വിള നശിപ്പിക്കൽ സമരം 125
23. വയനാട്ടിലെ കർഷകരുടെയിടയിൽ 128
24. റിലീജിയസ് ഫെലോഷിപ്പ് ഫൗണ്ടേഷൻ 133
25. ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവ ഗവേഷണ കേന്ദ്രം 136

പ്രൊഫ. എ. ഗോപാലൻ

കേരള ക്രൈസ്തവ സഭയ്ക്ക് പല പ്രഗല്ഭരായ വൈദികരെയും കന്യാസ്ത്രീകളെയും അൽമായ പ്രമുഖരെയും സംഭാവന ചെയ്തിട്ടുള്ള രാമപുരത്തെ കച്ചിറമറ്റം കുടുംബത്തിൽ (ശങ്കരപുരി കുടുംബശാഖ) 1934 ജൂൺ 12 -ന് ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ ജ്ഞാതനായി. 1961 മാർച്ച് 15 -ന് അഗസ്റ്റിൻ പൗരോഹിത്യ പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു.

ഫിലോസഫി, തിയോളജി, കാനൻ ലോ എന്നിവയിൽ അഗാധമായ പാണ്ഡിത്യം നേടിയ ഫാ. അഗസ്റ്റിൻ മദ്രാസ് ലയോള കോളേജിൽ നിന്ന് ബി.എസ്സി.യും ചങ്ങനാശ്ശേരി എസ്.ബി. കോളേജിൽ നിന്ന് എം.എസ്സി.യും കർണ്ണാടക യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് തത്വശാസ്ത്രത്തിൽ എം.എ.യും, ബൽഗാം ലോകോളേജിൽ നിന്ന് എൽ.എൽ.ബി. യും മൈസൂർ റീജണൽ കോളേജിൽ നിന്ന് ബി.എഡും ബിരുദങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു. അമേരിക്കയിലെ നോട്ടർഡാം യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് കൗൺസലിംഗിൽ ഡോക്ടർ ബിരുദവും ഗ്രാഡുവേറ്റ് തിയോളജിക്കൽ ഫൗണ്ടേഷന്റെ ഫെലോഷിപ്പും കരസ്ഥമാക്കി. ഏഷ്യാ, ആഫ്രിക്ക, യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക എന്നീ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിലെ നിരവധി രാജ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം സന്ദർശിക്കുകയും വിവിധ ജനപദങ്ങളും സംസ്കാരങ്ങളുമായി ഇടപഴകുകയും അവരുടെ ഭാഷകളും ആചാരരീതികളും പരിചയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അറാമിക്, ഗ്രീക്ക്, ലാറ്റിൻ, ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി, മലയാളം എന്നീ ഭാഷകളിൽ അവഗാഹം നേടിയ ഡോ. അഗസ്റ്റിൻ “കിക്കാമ്പ്”, “കിസ്ഫിലി”, തമിഴ് എന്നീ ഭാഷകൾ ഏറെക്കുറെ സ്വായത്തമാക്കുകയുണ്ടായി.

പാലാ രൂപതയ്ക്കുവേണ്ടി വൈദികപട്ടമേറ്റ അദ്ദേഹം രൂപതാധ്യക്ഷന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം മദ്രാസ്, ബൽഗാം (ഇന്ത്യ), മച്ചാക്കോസ് (ആഫ്രിക്ക), ന്യൂയോർക്ക്, ക്യാനഡ, ഡെൻവർ (നോർത്ത് അമേരിക്ക) എന്നീ രൂപതകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. ആശുപത്രികൾ, നേഴ്സിംഗ് ഹോമുകൾ, കന്യാകാലയങ്ങൾ ഫോർമേഷൻ ഹൗസുകൾ എന്നിവയുടെ ചാപ്ലയിൻ ആയി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള ഡോ. അഗസ്റ്റിൻ, കാത്തലിക് നേഴ്സസ് ഗിൽഡിന്റെ രൂപതാ ഡയറക്ടർ, കർണ്ണാടക സ്റ്റേറ്റ് കാത്തലിക് സ്കൂൾ മാനേജ്മെന്റ് അസോസിയേഷൻ എക്സിക്യൂട്ടീവ് അംഗം, ബൽഗാം ഡയോസിഷൻ ബോർഡ്

ഓഫ് എഡ്യൂക്കേഷൻ സ്ഥാപക സെക്രട്ടറി, ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ് മാസ്റ്റർ, പ്രിൻസിപ്പൽ, കേരളത്തിലെ അംഗീകൃത ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം ഹൈസ്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡന്റ്, കേരള കാത്തലിക് ട്രസ്റ്റ് ട്രഷറർ, വൈസ് പ്രസിഡന്റ് എന്നിങ്ങനെ വിവിധ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയുണ്ടായി.

അമേരിക്കയിലെ വിശ്വവിഖ്യാതമായ നൈറ്റ്സ് ഓഫ് കൊളംബസ് എന്ന സംഘടനയുടെ ആയുഷ്കാലാംഗമായിരുന്ന ഡോ.കച്ചിറമറ്റത്തിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിസ്തുല സേവനങ്ങളെ ആദരിച്ച് ഫോർത്ത് ഡിഗ്രി അംഗത്വം നൽകി. പ്രസ്തുത സംഘടനയുടെ ചാപ്ലിനായി തുടർന്ന് നിയമിക്കപ്പെട്ടു.

ബുദ്ധിജീവികളെ മാത്രം അംഗങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുന്ന അമേരിക്കയിലെ ടോർച്ച് ക്ലബ്ബ് ഇന്റർനാഷണലിന്റെയും ബോൾഡർ നഗരത്തിലെ ചരിത്ര സാംസ്കാരിക ഗ്രൂപ്പിന്റെയും അംഗമെന്ന നിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ച അദ്ദേഹം അമേരിക്കൻ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്കു വഹിച്ചു.

1990 -ൽ അമേരിക്കയിൽ നിന്നും മടങ്ങിയെത്തിയ ഡോ. അഗസ്റ്റിൻ പാലാ രൂപതയിലെ അരുണാപുരം പള്ളിയുടെ വികാരിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഡോ. അഗസ്റ്റിൻ കച്ചിറമറ്റത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അരുണാപുരം പള്ളി പണിയാരംഭിച്ചു. ദേവാലയത്തിന്റെ പണി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനു മുമ്പേ 1993 മാർച്ച് 27 -ന് അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. മൃതദേഹം സ്വന്തം ഇടവകയായ പിഴക് ഉറുമ്പുകാവ് ദേവാലയ സിമിററിയിൽ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയ കല്ലറയിൽ മാർച്ച് 28-ന് ബിഷപ്പ് മാർ ജോസഫ് പള്ളിക്കാപ്പറമ്പിൽ തിരുമേനിയുടെ പ്രധാന കാർമ്മികത്വത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

യശഃശ്രീരനായ റവ.ഡോ. അഗസ്റ്റിൻ കച്ചിറമറ്റത്തിന്റെ പാവനസ്മരണ നിലനിർത്താനായി രൂപീകരിച്ചതാണ് ഡോ. കച്ചിറമറ്റം ഫൗണ്ടേഷൻ 1993 ജൂൺ 12 -ന് ആരംഭിച്ച ഫൗണ്ടേഷന്റെ ഔപചാരികമായ ഉൽഘാടനം അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ മാർ ആന്റണി പടിയറ 1994 ജനുവരി 8-ാം തീയതി നിർവ്വഹിച്ചു. ഫൗണ്ടേഷന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഇതിനകം ഇരുപത്തിആറ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. “അല്മായരും കാലികപ്രശ്നങ്ങളും” എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഇരുപത്തിഏഴാമത്തെ പുസ്തകമാണ്.

ആമുഖം

സെന്റ് തോമസിനാൽ സ്ഥാപിതമായ ഒരു ക്രൈസ്തവ സമൂഹമാണ് സീറോ മലബാർ സഭ. ആഴമായ വിശ്വാസവും തീവ്രമായ സഭാ സ്നേഹവും ഈ സഭയെ ചൈതന്യ ധന്യമാക്കി. വിശുദ്ധ തോമ്മാസ്റ്റീഹാ വളർത്തിയെടുത്ത സഭാ ജീവിതശൈലിയെ തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗമെന്നാണ് നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഈ മാർഗ്ഗമാണ് നമ്മുടെ സഭാ ജീവിതത്തിന് ചുക്കാൻ പിടിച്ചത്.

സീറോ- മലബാർ സഭയിലെ അൽമായ പങ്കാളിത്തം എല്ലാവരുടെയും പ്രശംസ പിടിച്ചുപറ്റിയതാണ്. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിനു ശേഷവും നമ്മുടെ പഴയ ഉറവിടങ്ങളിലേക്കുള്ള യാത്ര വളരെ മന്ദഗതിയിലാണ് നീങ്ങുന്നത്. ഈ സത്യം ജനങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് "അല്മായരും കാലിക പ്രശ്നങ്ങളും" എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചത്. ഞാൻ കേരളത്തിലും കേരളത്തിനു വെളിയിലും ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധങ്ങളും വിവിധ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ അൽമായ പങ്കാളിത്തം, പാരമ്പര്യങ്ങളും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഈ തലമുറയെ പഠിപ്പിക്കണമെന്നും, സഭയിലെ അച്ചടക്കം തകർക്കാനും വി. കുരിശിനോടുള്ള ആദരവ് ഇല്ലാതാക്കാനുമുള്ള ചില ഗുഡഗതകികളുടെ നീക്കങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തണമെന്നും ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു സംബന്ധമായ പ്രബന്ധങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്.

ക്രിസ്തു ലോകത്തിലേക്കു വന്നത് ദരിദ്രരോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുവാനും ബന്ധിതർക്ക് മോചനം നൽകുവാനും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് സ്വീകാര്യമായവത്സരം പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും വേണ്ടിയായിരുന്നു. അതേ ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ് ക്രൈസ്തവർ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഭാരതത്തിലെ നല്ലൊരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾക്കും എഴുത്തും വായനയും അറിയില്ല. കോടിക്കണക്കിനാളുകൾ അടിമത്വത്തിൽ കഴിയുന്നു. ചൂഷണത്തിന് വിധേയരാകുന്നു, അവരുടെയിടയിൽ നല്ല വാർത്ത- സുവിശേഷം -എത്തിക്കുക എന്നതു മാത്രമാണ് ക്രൈസ്തവർമ്മം. ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ ജനതകളും ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും ചൂഷണത്തിൽനിന്നും മോചിതരാകണമെന്ന് മാത്രമാണ് ക്രൈസ്തവരുടെ ആഗ്രഹം. മതപരിവർത്തനം ലക്ഷ്യമാക്കിയല്ല ഈ വക പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ക്രൈസ്തവർ നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നത്.

കാലിക പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ലേഖനങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലു

ണ്ട്. ആർ എസ്സ്. എസ്സ്. ക്രൈസ്തവ ചർച്ച, തമിഴ്നാട്ടിലെ മതപരിവർത്തന നിയമം, വിശാല ഹിന്ദുമുന്നണിയുടെ നീക്കങ്ങൾ, ഭാരതത്തിലെ മുസ്ലിം സഹോദരങ്ങളുടെ നിലപാട്, മാർക്സ് പാർട്ടിയുടെ വിളനശിപ്പിക്കൽ സമരം, തുടങ്ങിയവയെപ്പറ്റിയെല്ലാമുള്ള എന്റെ വിലയിരുത്തലുകളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉണ്ട്. ക്രൈസ്തവ യുവാക്കൾ സത്യം ഗ്രഹിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ. ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായകരമാകുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഇന്ന് കേരളം ഭരിക്കുന്നത് മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മന്ത്രിസഭയാണ്. ഇവരെ അധികാരത്തിലേറ്റുന്നതിൽ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ക്രൈസ്തവ നേതൃത്വം നിർണ്ണയാകമായ പങ്കുവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി ഒരു കുറ്റ വിചാരണ നടത്തി. 2004-ൽ ഞാൻ എഴുതിയ ലേഖനം ഓട്ടോ വിമർശനങ്ങൾക്കിടനൽകിയിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും ഒരു കുറ്റബോധം നമ്മൾക്കുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. ആ ലേഖനം വായിച്ച് നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു വിലയിരുത്തൽ നടത്തണമെന്നാണ് ക്രൈസ്തവരോട് എന്റെ അഭ്യർത്ഥന.

കേരള കത്തോലിക്കരുടെ ഒരു പൊതു സമുദായ സംഘടനയായിരുന്നു അഖില കേരളകത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ്. അഭിവന്ദ്യപിതാക്കന്മാരുടെ നിർബന്ധത്തിന് വഴങ്ങി കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിനെ സീറോ- മലബാർ സഭയുടേതാക്കി തീർത്തു. സമുദായ സംഘടന ശക്തിപ്പെടാത്തതിന്റെ കാര്യകാരണങ്ങളിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടികൊണ്ട് ഞാൻ എഴുതിയ ലേഖനം ഇന്നും കാലികപ്രസക്തിയുള്ളതാണ്. സഭാ നേതൃത്വത്തിന്റെയും അൽമായ സഹോദരങ്ങളുടെയും ശ്രദ്ധ ഈ ലേഖനത്തിലേക്ക് തിരിയണം.

ക്രൈസ്തവർ ഈ നാടിന്റെയും ഈ നാട്ടിലെ ജനങ്ങളുടെയും പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ അവിസ്മരണീയങ്ങളാണ്. അത് അംഗീകരിച്ചിരുന്ന ഒരു തലമുറയുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ന് അതെല്ലാം മാറി. കത്തോലിക്കർ ഏറ്റവും വലിയ പിന്തിരിപ്പന്മാരാണെന്ന പ്രചരണം ശക്തമായിരിക്കുന്നു. സത്യം ജനങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കണം. നമ്മുടെയുവജനങ്ങൾക്ക് സമുദായ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു അവബോധമുണ്ടാക്കാൻ ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവ ഗവേഷണ കേന്ദ്രം സ്ഥാപിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം. എല്ലാവരുടെയും സഹകരണം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ജോൺ കുച്ചിറമറ്റം

രാമപുരം-പിഴക്
2-1-2008

സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ അല്മായ പങ്കാളിത്തം നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ

നാമെല്ലാം ഭരതീയരാണ്. ലോകസംസ്കാരങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പഴക്കമുള്ളതാണ് ഭാരതീയ സംസ്കാരം. ആധ്യാത്മികതയുടെയും മതസൗഹാർദ്ദത്തിന്റെയും പാരമ്പര്യമുള്ള ഭാരതം വിശ്വമതങ്ങളുടെ സംഗമവേദിയെന്ന നിലയിൽ ലോകത്തിന്റെ മുൻപിൽ അഭിമാനപൂർവ്വം തലയുയർത്തി നിൽക്കുകയാണ്. ലോകമതങ്ങളിൽ പഴക്കംകൊണ്ടും തിളക്കംകൊണ്ടും ഏറ്റവും പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച ഹൈന്ദവമതവും ജൈനമതവും ഭാരതത്തിന്റെ സ്വന്തമാണ്. ലോകമതങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഈ മതങ്ങളുടെ മടിത്തട്ടിലേക്കാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദർശങ്ങളുമായി തോമ്മാശ്ലീഹാ കടന്നുവന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം ഗലീലീയാ കടലോരത്തും യൂദയാ മലഞ്ചെരുവിലുമൊക്കെ ആദ്യമായി മുഴങ്ങുകയും, സുവിശേഷത്തിന്റെ സന്ദേശം പതിതരിലും പാവപ്പെട്ടവരിലും പ്രത്യാശയുടെ നെയ്ത്തിരി കൊളുത്തുകയും ചെയ്ത ആ കാലഘട്ടത്തിൽതന്നെ ക്രിസ്തു സന്ദേശവുമായി സെന്റ് തോമസ് ഭാരതത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു.

സെന്റ് തോമസിനാൽ സ്ഥാപിതമായ ക്രൈസ്തവസമൂഹം തനതായ ഒരു ജീവിതശൈലി സ്വായത്തമാക്കിയിരുന്നു. ആഴമായ വിശ്വാസവും തീവ്രമായ സഭാസന്നേഹവും ഇവിടുത്തെ സഭയെ ചൈതന്യവത്താക്കിയിരിക്കുന്നു. വി. തോമ്മാശ്ലീഹാ വളർത്തിയെടുത്ത സഭാജീവിതശൈലിയെ തോമ്മായുടെ മാർഗമെന്നാണ് നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്. ഈ മാർഗ്ഗമാണ് നമ്മുടെ സഭാജീവിതത്തിന് ചുക്കാൻ പിടിച്ചത്. പ്രമുഖ അൽമായ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായ പ്രൊഫ. കെ.റ്റി. സെബാസ്റ്റ്യൻ പള്ളിയോഗത്തെപ്പറ്റി 1995 ആഗസ്റ്റ് ലക്കം അസ്സീസ്സി മാസികയിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “സഭാഭരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സീറോ-മലബാർ സഭയ്ക്ക് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പാരമ്പര്യമാണുള്ളത് പള്ളിയോഗം അല്ലെങ്കിൽ യോഗമെന്നത് ഈ ഭരണസംഗ്രഹം

ദായത്തിന്റെ പൊതുവിലുള്ള പേരാണ്. കുടുംബത്തലവന്മാരും തദ്ദേശീയ വൈദികരും ഉൾപ്പെട്ട ഒരു യോഗമാണ് ഓരോ സ്ഥലത്തെതും പള്ളിഭരണം നടത്തിയിരുന്നത്. ഇടവക വൈദികരിൽ പ്രായചെന്നയാൾ യോഗത്തിൽ അധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചിരുന്നു. പള്ളിയുടെ ഭൗതികസ്വന്തുക്കളുടെ മാത്രമല്ല ഇടവകയിലെ ക്രിസ്തീയ കുടായ്മയുടെ മുഴുവന്റെയും മേലന്വേഷണം നടത്തിയിരുന്നത് പള്ളിയോഗമായിരുന്നു. ഇടവക തലത്തിലുള്ള പള്ളിയോഗം ഇടവക യോഗമെന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്നു മുൻകാലങ്ങളിൽ മറ്റു രണ്ടു തലങ്ങളിലുമുള്ള പള്ളിയോഗങ്ങൾകൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. മലങ്കരസഭയെ പൊതുവെ ബാധിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്ത് തീരുമാനിച്ചിരുന്നത് മഹായോഗം എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന മലങ്കര സഭായോഗത്തിലായിരുന്നു. ഇവയ്ക്കുപുറമേ പ്രാദേശിക തലത്തിലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുവാനായി ഒരു പ്രദേശത്തെ ഇടവകകളുടെ പ്രതിനിധികൾ ഒരുമിച്ചു കൂടുന്ന പതിവുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള യോഗങ്ങൾ പ്രതിനിധിയോഗം അഥവാ, ദേശീയയോഗം എന്ന പേരിലറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രത്യേക കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്ന യോഗങ്ങളായിരുന്നു ഇവ. ഇടവക യോഗവും മഹായോഗവുമായിരുന്നു പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികതലങ്ങൾ” പൊതുതാൽപര്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ എല്ലാ ഇടവകകളിലെയും പ്രതിനിധികൾ ഒരുമിച്ചു കൂടിയാണ് തീരുമാനിച്ചിരുന്നത്.

പള്ളിയോഗത്തിന് ഇടവകയിലെ ക്രിസ്തീയജീവിതം മുഴുവന്റെയും മേലന്വേഷണം വഹിക്കുവാൻ ബാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. പരസ്യപാപം സംബന്ധിച്ച കേസുകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുക, സഭാസമൂഹത്തിൽ നിന്നും തൽക്കാലത്തേക്ക് പുറന്തള്ളുവാനുള്ള തീരുമാനമെടുക്കുക തുടങ്ങിയ ചുമതലകളും പള്ളിയോഗത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ദേശക്കുറിനൽകി പഠനത്തിനായി മല്പാന്റെയടുത്തേക്ക് അയച്ചിരുന്നതും വൈദികവിദ്യാർത്ഥിയുടെ പഠനച്ചിലവ് വഹിച്ചിരുന്നതും പള്ളിയോഗമായിരുന്നു.

പള്ളിയോഗത്തിൽ വൈദികർക്കും അൽമായർക്കും തുല്യമായ അവകാശം അനുവദിച്ചിരുന്നു. ഇടവകയിലെ ക്രിസ്തീയ കുടായ്മയുടെ മുഴുവൻ മേലന്വേഷണം നടത്താനുള്ള അധികാരവും യോഗത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. യോഗാംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ പൂർണ്ണമായ തുല്യത നിന്നിരുന്നത് സഭയുടെ കുടായ്മക്കും ഐക്യത്തിനും കാരണമായി.

നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാക്കന്മാർ സഭയെ കണ്ടിരുന്നത് വിശ്വാസികളുടെ കുടായ്മ എന്ന നിലയിലും ദൈവജനം എന്ന രീതിയിലുമാണ്. വിദേശികളായ മിഷനറിമാരുടെ വിവരങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്നത് അപ്പസ്തോലിക കാലങ്ങളിലെ സഭയുടെ മാതൃ

കയിലുള്ള ഒരു കൂട്ടായ്മയായിരുന്നുവെന്നാണ്. സഭയുടെ ആദ്യത്തെ രണ്ടുമൂന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ സഭയിലെല്ലായിടത്തും നിലനിന്നിരുന്നത് ആദിമസഭയുടെ ചൈതന്യത്തിലുള്ള ഒരു ഭരണക്രമമായിരുന്നു. അപ്പസ്തോലിക നടപടികളിലെ വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ സഭയിലെ സുപ്രധാനകാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനമെടുത്തിരിക്കുന്നത് ശ്ലീഹന്മാരും, മല്പാമ്പരും, അവരോടൊപ്പം സഭ മുഴുവനുമായിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. പാശ്ചാത്യ സഭയിലും പഴയ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലും പിൽക്കാലത്ത് ഉടലെടുത്ത അൽമായരോടുള്ള അവഗണനയും വിവേചനവും ഈ സഭയിൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നാണ്. സഭയിൽ അൽമായരും വൈദികരും മെത്രാന്മാരും ഏറെ ആദരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ ആത്മീയ നേതൃത്വം ആരും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അതേ സമയം പുരോഹിത മേധാവിത്വം ഈ സഭയിൽ അന്യമായിരുന്നു. ഇവിടുത്തെ സഭാസമൂഹത്തിന് സഭ അവരുടേതാണെന്നും അവർ തന്നെയാണ് സഭയെന്നുമുള്ള ബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു.

ഇങ്ങനെ ഒന്നായിരുന്ന പുരോഹിതജനം മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോൾ വൈദികരും അൽമായരും എന്ന വ്യത്യസ്ത ഗണങ്ങളായി മാറി. പിന്നീട് വൈദികഗണം സഭയിലെ അധികാരികളായിത്തീർന്നു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക മതമായി മാറിയതോടുകൂടി റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെ തരംതിരിവുകളെല്ലാം സഭയിലുമുണ്ടായി. മെത്രാന്മാർക്ക് റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളും സ്വത്തുക്കളും ലഭിച്ചു. അഖൈദികരായ അൽമായർ അധികാരശ്രേണിയുടെ ഏറ്റവും താഴത്തെ തട്ടിലുമായി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം സഭയിലുമുണ്ടായ ഈ മാറ്റം തിരുത്തി ആദിമസഭയുടെ ചൈതന്യത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരാനുള്ള ശ്രമമാണ് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിൽ നടന്നത്.

കാലക്രമത്തിൽ പാശ്ചാത്യവും പൗരസ്ത്യവുമായ പ്രാചീന സഭാസമൂഹങ്ങളെല്ലാം തന്നെ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണശൈലി സ്വീകരിച്ചു. കേരളത്തിലെ മാർത്തോമ്മാക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിനു മാത്രം അപ്പോസ്തോലിക കാലത്തെ കൂട്ടായ്മയുടെയും കൂട്ടുത്തരവാദിത്വത്തിന്റേതുമായ പ്രവർത്തന ശൈലി പിന്തുടരാൻ സാധിച്ചു. പാശ്ചാത്യ സഭയിൽ അധികാര വികേന്ദ്രീകരണം കൊടികുത്തി വാഴുകയും ആൽമായർക്ക് സഭയിൽ യാതൊരു സ്ഥാനവും ദൗത്യവും ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്തപ്പോഴും കേരളസഭയിലെ ജനകീയ അടിത്തറ ഭദ്രമായിരുന്നു. ഇവിടുത്തെ സഭാസമൂഹങ്ങളുടെ സ്വയം ഭരണശൈലി കണ്ടുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ സമൂഹങ്ങളെ ക്രിസ്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കുകൾ എന്ന് വിദേശികൾ വിളിച്ചിരുന്നത്.

കേരളത്തിലെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ജനകീയ അടിത്തറ അൽമായർക്ക് തുല്യത എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നവെന്നതിന് ധാരാളം രേഖകളുണ്ട്. അതിൽ പ്രാധാന്യമായ ഒന്നാണ് 9-10 നൂറ്റാണ്ടിലെ തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി ചെപ്പേടുകൾ. ഈ ചെപ്പേടുകളിൽ പള്ളി എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് രണ്ടർത്ഥത്തിലാണ്. ഒന്നു ദൈവാലയം രണ്ട് സഭയുടെ കൂട്ടായ്മ, ചെപ്പേടുകൾ നൽകുന്നത് പള്ളിക്കൂട്ടായ്മക്കാണ്. ആ പള്ളികൂട്ടായ്മയിൽ വൈദികരോടൊപ്പം തുല്യത അൽമായർക്ക് നൽകിയിരുന്നു.

കേരളത്തിലെ നസ്രാണികളുടെ സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ മഹത്തായ ഒരു ദൃശ്യം കാണുവാൻ ശിലാലിഖിതങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ മതിയാകും. പറവൂർ യാക്കോബായ പള്ളിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ ഭിത്തിയിൽ പതിച്ചിട്ടുള്ള ശിലാലിഖിതം (1566) കേരളത്തിലെ സുറിയാനി ക്രൈസ്തവരുടെ സഭാദർശനത്തിന് നല്ലൊരുദാഹരണമാണ്. പ്രസ്തുത ലിഖിതം ഇങ്ങനെയാണ്: - 'മാൻ ഈശോമിശിഹാ പിറന്നിട്ട് 1566-ാം കാലം വൃശ്ചികം ഞായർ 16-ാം തീയതി പട്ടമന പറവൂർ മാർത്തോമ്മ പള്ളി വപ്പാൻ മാർ യൗസേപ്പ് മെത്രാനും മറ്റു പലദേശത്തു പട്ടക്കാരും ഇണങ്ങരും കൂടി കുരിശുനാട്ടി സമ്മതിച്ച് കുർബാനയും ചെയ്തു.' 'കൊല്ലം 742-ാമത് വൃശ്ചിക ഞായർ 16' (Quoted by Antony Vallavanathara in 'Searching for an Indian Ecclesiology' P.I 53)

- 1. ലിഖിതത്തിൽ കാണുന്ന ഒന്നുരണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. കുരിശു നാട്ടുകയും കുർബാന ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നത് യൗസേപ്പ് മെത്രാനും ദേശത്തുപട്ടക്കാരും ഇണങ്ങരും ചേർന്നാണ്.
- 2. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അവർ ഒരുമിച്ചുകൂടുകയും സമ്മതം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.
- 3. തീരുമാനം എടുക്കുന്നത് സഭാസമൂഹം ഒന്നിച്ചു ചേർന്നാണ്.

പറവൂർ ശിലാലിഖിതവും ഇന്നത്തെ ശിലാലിഖിതങ്ങളും തമ്മിൽ തട്ടിച്ചു നോക്കിയാൽ ഒരു കാര്യം ദൃശ്യമാകും. ഇന്നത്തെ ശിലാഫലകങ്ങളിൽ മെത്രാന്റെ മാത്രം പേരാണ് കാണുക. അൽമായരും ദേശത്തുപട്ടക്കാരും ആദേശം ചെയ്യപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഇതു ദൈവശാസ്ത്രപരമായി വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. 1556 നും 1996 നും മദ്ധ്യേ കേരളനസ്രാണി സമൂഹം അൽമായ പങ്കാളിത്വത്തിൽ കുറഞ്ഞുപോയി എന്നു വേണം പറയുവാൻ. ഈ ഒരു വ്യതിയാനത്തിലേയ്ക്കു വഴി തെളിച്ചതു സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതികളിലെ വ്യതിയാനങ്ങൾ പോലെ തന്നെ ദൈവശാസ്ത്ര ആഭിമുഖ്യങ്ങളിലെ വ്യത്യാസങ്ങളുമാണ്. മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തെ പാഞ്ചാത്യസഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ വലിയ സ്വാധീനം അൽമായരെയും ദേശത്തുപട്ടക്കാരെയും ശിലാഫലകങ്ങളിൽ നിന്നും

ആദേശം ചെയ്യാൻ കാരണമായിട്ടുണ്ട്. സംശയമില്ല.

കേരള നസ്രാണി സമൂഹത്തിന്റെ സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ ആധാരശിലയായി പറവൂർ ശിലാലിഖിതത്തെ കാണുന്നതിൽ യാതൊരു അപാകതയുമില്ല. എന്നാൽ ഈ ശിലാഫലകത്തെ മാത്രം എടുത്തുവെച്ചു വാദപ്രതിവാദങ്ങൾക്കു പോകുവാൻ തുനിയുന്നവർ അതേ കാലഘട്ടത്തിലെ വ്യത്യസ്തമായ ചില ശിലാലിഖിതങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു കൂടെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്.

16-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ രണ്ടു പ്രധാന ശിലാലിഖിതങ്ങൾ കൂടെ ഇവിടെ അപഗ്രഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യ ബോധം നമുക്കു നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഒന്നാമത്തേതു മുട്ടുചിറ ശിലാലിഖിതം രണ്ടാമത്തേതു കടുത്തുരുത്തി ശിലാലിഖിതം. പറവൂർ ശിലാലിഖിതത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണു അവയിലെ സമീപനം. പറവൂർ ശിലാലിഖിതത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ് മുട്ടുചിറയിലെയും കടുത്തുരുത്തിയിലെയും ശിലാഫലകങ്ങൾ. ഈ രണ്ടു ശിലാഫലകങ്ങളിലും വിശ്വാസികളുടെ കാര്യം പരാമർശിക്കുന്നില്ല. അവിടെയെല്ലാം ഇണങ്ങൾ തിരോധാനം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു.

പറവൂർ ശിലാലിഖിതം കേരളനസ്രാണി സഭാവിജ്ഞാനീയത്തിന്റെ അനർഘനിധിയാണ്. മെത്രാനും ദേശത്തുപട്ടക്കാരും ഇണങ്ങരും ചേർന്ന സഭാ കൂട്ടായ്മയുടെ രഹസ്യം വെളിവാക്കുന്നു. മുട്ടുചിറ ലിഖിതവും കടുത്തുരുത്തിലിഖിതവും ഇണങ്ങൾ സഭയിൽ ആദേശം ചെയ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ തെളിവുകളാണ്. സമകാലീന ശിലകളിൽ ഈ ആദേശം പൂർത്തിയാകുന്നു.

ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു കാര്യമുണ്ട്. മുട്ടുചിറശിലാലിഖിതവും കടുത്തുരുത്തി ലിഖിതവും പറവൂർ ശിലാലിഖിതത്തിനു ശേഷമുള്ളതാണ്. മുട്ടുചിറ ലിഖിതത്തിൽ 1529-ലെ കാര്യം പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു എഴുതുന്നകാലം 1591 നു ശേഷമാണ്. അതുപോലെ കടുത്തുരുത്തി ലിഖിതം 1590ലേതാണ്. ഇവിടെ പറവൂർ ശിലാലിഖിതത്തിനും ഈ രണ്ടു ലിഖിതങ്ങൾക്കുമിടയിൽ ഒരു തലമുറയുടെ വിടവുണ്ട്. ഇവ രണ്ടിലും ഇണങ്ങരെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവന ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു പറവൂർ ശിലാലിഖിതത്തിൽ കാണുന്ന ഇണങ്ങരുടെ സ്ഥാനം കുറഞ്ഞുപോകുന്നില്ല. കാരണം മുട്ടുചിറ ലിഖിതത്തിലുള്ള പാദ്രിയെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം പാശ്ചാത്യ സ്വാധീനത്തിന്റെ ഭാഗമായിക്കണ്ടാൽ 1566-നും 1581 നും ഇടയ്ക്കുള്ള ഇണങ്ങരുടെ തിരോധാനം പാശ്ചാത്യവൽകരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി കാണുന്നതിൽ അപാകതയില്ല. അൽമായരെ കൂടാതെയും സഭാ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാം എന്നു വാദിക്കുന്നതിനു ഈ ശിലാലിഖിതങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. കാരണം ഇന്നു നാം കാണുന്ന ശിലാലിഖിത

ങ്ങളിൽ മെത്രാന്റെ മാത്രം പേരുവരുന്ന ദൈവശാസ്ത്രാഭിമുഖ്യങ്ങളിലേക്കും കാഴ്ചപ്പാടുകളിലേയ്ക്കുമുള്ള പാച്ചിൽ മുട്ടുചിറ, കടുത്തുരുത്തി ലിഖിതങ്ങളിൽ വളരെ വ്യക്തമായി കാണാം. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ ദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ പാശ്ചാത്യവൽക്കരണം വളരെ ശക്തമായി തുടങ്ങിയിരുന്നു. അതിന്റെ തെളിവുകളാണ് മുട്ടുചിറ ലിഖിതവും കടുത്തുരുത്തി ലിഖിതവും പറവൂർ ശിലാലിഖിതം അതിനൊരപവാദമായി പൂർവ്വകാല സഭാത്മ ചിന്താരീതി കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു എന്നുവേണം പറയുവാൻ.

മുട്ടുചിറ ലിഖിതവും കടുത്തുരുത്തി ശിലാലിഖിതവും പറവൂർ ശിലാലിഖിതത്തിന്റെ വില ഒട്ടും കുറയ്ക്കുന്നില്ല. നസ്രാണിപാരമ്പര്യത്തിന്റെ തനിമയാർന്ന രൂപമാണു പറവൂർ ശിലാലിഖിതത്തിലേത് എന്നു നിസംശയം പറയാം.

നസ്രാണികളുടെ ഭരണസംവിധാനം കണ്ട് വിദേശികൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. ഇവിടുത്തെ ഭരണസമ്പ്രദായത്തെ സ്വതന്ത്ര റിപ്പബ്ലിക്കായി അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചതുതന്നെ അതിന് ഒരു തെളിവാണു്.

ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസ് നടന്നിട്ട് 400 വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുകയാണ്. വിദേശിയായ പോർട്ടുഗീസുകാരനായ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയതാണ് ഈ സുനഹദോസ്. കേരളസഭയിൽ അന്നു നിലവിലുരുന്ന അൽമായ പങ്കാളിത്തത്തെ അവഗണിക്കുവാൻ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഡോ. മെനസിസിനുപോലും സാധിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസിൽ 66 പള്ളികളേയും 168 ഗ്രാമങ്ങളേയും പ്രതിനിധീകരിച്ച് 153 വൈദികരും 671 ഇണങ്ങരുമുണ്ടായിരുന്നു. പോർച്ചുഗീസുകാരനായ മെനസിസ് മെത്രാപ്പോലീത്തയ്ക്ക് പോലും ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്ന അൽമായ പങ്കാളിത്തത്തെ ആദരിക്കേണ്ടി വന്നതിന്റെ തെളിവാണു് ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസിലെ അൽമായ പങ്കാളിത്തം.

പാശ്ചാത്യ സ്വാധീനം കേരള നസ്രാണി സഭയുടെ മേൽ ശക്തിയാർജ്ജിച്ചുവെങ്കിലും മാർത്തോമ്മ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പൈതൃകം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും വേണ്ടി നാലു നൂറ്റാണ്ടുകളായി നടന്ന പോരാട്ടത്തിന് ഇവിടുത്തെ അൽമായർ വഹിച്ച പങ്ക് വലുതായിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രത്തിൽ കാണാം. ആ അൽമായ സഹകരണവും നേതൃത്വവുമാണ് ഇന്ന് സീറോ-മലബാർ സഭയിൽ ദർശിക്കുക.

പോർച്ചുഗീസ് മേധാവിത്വത്തിനെതിരെ സമുദായ ബോധമുള്ള മാർത്തോമ്മ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സംഘടിതമായി നടത്തിയ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു കുന്നൻകുരിശു സത്യം. സഭയോടുള്ള വിധേയത്വവും അതോടൊപ്പം ദൈവദത്തമായ സ്വാതന്ത്ര്യബോധവും ആണ് ഇതിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്നത്. കുന്നൻകുരിശു സത്യത്തിൽ ആയിരക്ക

ണക്കിന് അൽമായർ പങ്കെടുത്തു. സഭാകാര്യങ്ങളിൽ എത്രതാൽപര്യ പൂർവ്വമാണ് അൽമായർ പങ്കെടുത്തതെന്ന് കുനൻകുരിശു സത്യത്തിലെ അൽമായ പങ്കാളിത്തം വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

റവ. ഡോ. സേവ്യർ കുടപ്പുഴ ഭാരത സഭാചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “അമ്പത് നൊമ്പതിനു ശേഷം ഇടപ്പള്ളിൽ സമ്മേളിക്കാം എന്ന തീരുമാനത്തോടെയാണ് ഇടപ്പള്ളി സമ്മേളനം പിരിഞ്ഞത്. ആലങ്ങാട്ടു ചേർന്ന എണ്ണായിരത്തോളം പേരുടെ യോഗം തോമ്മാ ആർച്ച് ഡീക്കനെ താൽക്കാലിക മെത്രാനാക്കണമെന്ന നിഗമനത്തോടെ പിരിഞ്ഞു. 1653-ൽ നടന്ന ആലങ്ങാട്ടു യോഗത്തിൽ എണ്ണായിരത്തോളം പേർ പങ്കെടുത്തെങ്കിൽ അതിൽ 95 ശതമാനവും അൽമായരായിരിക്കും. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ജനസംഖ്യയും യാത്രാ സൗകര്യവും ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലത്ത് 8000 പേർ ഒത്തുകൂടിയെങ്കിൽ ജനങ്ങൾ സഭാകൂട്ടായ്മയിൽ എത്ര താൽപര്യപൂർവ്വം, ആവേശപൂർവ്വം പങ്കെടുത്തുവെന്ന് മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

കുനൻ കുരിശു സത്യത്തിനു ശേഷം പോർച്ചുഗീസ് ക്യാപ്റ്റൻ കുനൻ കുരിശ് സത്യത്തെപ്പറ്റി വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ കത്ത് 13 വൈദികരും 31 അൽമായരും ചേർന്ന് തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിച്ചതാണ്. ഇവിടെയും സജീവമായ അൽമായ പങ്കാളിത്തമാണ് നമുക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കുക. കുനൻ കുരിശു സത്യത്തെ തുടർന്ന് മലങ്കര സയിൽ ഉണ്ടായ ഭിന്നത നിമിത്തം യാക്കോബായ കൂട്ടുകെട്ടിൽ പെട്ടുപോയ ആറാം മാർത്തോമ്മായേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്ന 80000 ത്പരം ആളുകളേയും വീണ്ടും കത്തോലിക്ക സഭയിലേക്ക് ആനയിക്കുക. മാർത്തോമ്മ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ ലഭ്യമാക്കുക എന്നീ ഉദ്ദേശങ്ങളോടെ പോർട്ടുഗലിലേക്കും റോമിലേക്കും ഒരു പ്രതിനിധി സംഘത്തെ അയക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചത് അങ്കമാലിയിൽ ചേർന്ന യോഗമാണ്. അതിരമ്പുഴ, മലയാറ്റൂർഎന്നിവിടങ്ങളിലും ചേർന്ന സുറിയാനിക്കാരുടെ യോഗം റോമായാത്രയ്ക്കാവശ്യമായ പണം ശേഖരിക്കുന്നതിനും തീരുമാനിച്ചു. ഈ യോഗങ്ങളിലെല്ലാം അൽമായർ സജീവമായി പങ്കെടുക്കുകയും പണം നൽകുകയും ചെയ്തു. പുതത്തിൽ ഇട്ടികുരുവിള തരകനും തച്ചിൽ മാത്യു തരകനും ഈ പരിശ്രമത്തിന്റെ മുൻപന്തിയിൽ നിലകൊണ്ടു. ഇട്ടികുരുവിള തരകന്റെ നീണ്ടുരുളള ഭവനത്തിൽ സമ്മേളിച്ച് അവിടെനിന്ന് തരകന്റെ വള്ളത്തിലാണ് യാത്രാ സംഘം കപ്പൽ കയറുന്നതിനായി ദക്ഷിണാഭിമുഖമായി യാത്ര തിരിച്ചത്. കേരളത്തിൽ നിന്നും തരംഗപാടിവരെയെത്തിയപ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചതിലധികം പണം ചിലവായി. പണച്ചുരുക്കംകൊണ്ടും റോമാ യാത്രയുടെ ദുർഘടം ഭയന്നും റോമാ യത്രയ്ക്കുള്ള ആളുകളുടെ എണ്ണം കുറയ്ക്ക

ണമെന്ന നിർദ്ദേശമുണ്ടായി. യാത്ര തുടരാതെ കേരളത്തിലേക്ക് മടങ്ങാമെന്ന് ആദ്യം സമ്മതിച്ചത് ഇട്ടിക്കൂരുവിള തരകനാണ്. സമുദായ നന്മ മാത്രമായിരുന്നു തരകന്റെ ലക്ഷ്യം. മാർ കരിയാറ്റിയുടെയും തോമ്മാ കത്തനാരുടെയും റോമ്മാ യാത്ര അത്യന്തം ക്ലേശകരമായിരുന്നു. മാർ കരിയാറ്റിയെ പോർട്ടുഗലിൽ വച്ച് കൊടുങ്ങല്ലൂർ അതിരൂപതയുടെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. എന്നാൽ കേരളത്തിലേക്ക് ഉടൻ മടങ്ങാൻ അവർക്ക് സാധിച്ചില്ല. അതേപ്പറ്റി പാരോമ്മാക്കൽ തോമ്മക്കത്തനാർ മലങ്കര പള്ളിക്കാർക്കയച്ച കത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട കാര്യം ദൈവാനുഗ്രഹത്താൽ ഇത്രയൊക്കെ സാധിച്ചതുകൊണ്ട് ഇവിടെ താമസിക്കുന്ന പാതിരിമാർക്ക് വളരെ മനസ്താപമുണ്ടെന്നും ഞങ്ങൾ അവിടെ വന്നെത്താതിരിക്കാൻ വേണ്ടതൊക്കെ അവർ ചെയ്യുമെന്നും ഞങ്ങൾ എഴുതി അറിയിക്കാതെ തന്നെ നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണ്. പാരോമ്മാക്കലച്ചന്റെ ഈ കത്ത് ലഭിച്ചയുടൻ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഒത്തുകൂടി ആലോചിച്ചു. വൈദികരും ശെമ്മാശ്ശന്മാരും അൽമായരും പങ്കെടുത്ത യോഗം മാർപാപ്പായ്ക്കും പോർട്ടുഗൽ രാജനിയ്ക്കും ഹർജ്ജി സമർപ്പിച്ചു. തൽഫലമായി പോർട്ടുഗലിൽ നിന്ന് നാട്ടിലേക്ക് അവർ തിരിച്ചു. യാത്രയിൽ മാർ കരിയാറ്റി ഗോവയിൽ വച്ച് അപ്രതീക്ഷിതമായി വിധം ദിവംഗതനായി. നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ തോമ്മാക്കത്തനാർ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായി കൊടുങ്ങല്ലൂർ രൂപതയുടെ ഭരണഭാരം ഏറ്റെടുത്തു.

പാരോമ്മാക്കൽ ഗോവർണ്ണമെന്റായിരിക്കുമ്പോൾ നടന്ന ഏറ്റവും വലിയ സംഭവമാണ് 1787 ഫെബ്രുവരി ഒന്നാം തീയതി 84 പള്ളിക്കാർ അങ്കമാലിയിൽ കൂടി എഴുതിവെച്ച പടിയോല. ആ പടിയോല എഴുതിവെച്ച യോഗത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും അൽമായരായിരുന്നു. ആപടിയോലയിൽ അങ്കമാലി മുതൽ തെക്കും വടക്കും കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറുമുള്ള പള്ളികളിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ താത്പര്യമാണ് ദൃശ്യമാകുന്നത്.

തങ്ങളുടെ അപ്പോസ്തോലിക സഭയുടെ വ്യക്തിത്വം വീണ്ടെടുക്കാൻ സുറിയാനിക്കാർ നടത്തിയ പരിശ്രമമാണ് അങ്കമാലി പടിയോല യോഗത്തിൽ വ്യക്തമായി കാണുന്നത്. ഇതിനുവേണ്ടിയാണ് തോമ്മാക്കത്തനാറെ മെത്രാനാക്കി വാഴിക്കണമെന്ന് അൽമായർ ഒന്നടക്കം പോർട്ടുഗൽ രാജനിയോടപേക്ഷിച്ചത്. ഇതിനെതിരായി പൗളിനോസ് പാതിരി തിരുവിതാംകൂറിലെയും കൊച്ചിയിലെയും രാജാവിന്റെ പക്കൽ പരാതി സമർപ്പിച്ചു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവ് തച്ചിൽ മാത്യുതരകനെയും സുറിയാനി നേതാക്കന്മാരെയും വിളിച്ച് കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു. മാത്യുതരകന്റെ സ്വാധീനഫലമായി പോർട്ടുഗൽക്കാർക്ക്

കീഴ്വഴങ്ങേണ്ട കാര്യമില്ലെന്നും സ്വന്തം ജാതിക്രമത്തിലുള്ള മെത്രാന്മാരെയും കൊണ്ടു നടന്നാൽ മതിയെന്നും മഹാരാജാവ് വിധിച്ചു.

ടിപ്പുവിന്റെ ആക്രമണക്കാലത്ത് 24 സുറിയാനി പള്ളികൾ ആക്രമിച്ച് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടക്കാലത്ത് അങ്കമാലിയിലുള്ള താമസം സുരക്ഷിതമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ തച്ചിൽ മാത്യുതരകൻ ഗോവർണ്ണദോറച്ചൻ താമസിക്കുന്നതിനായി വടയാറ് പണിയിച്ചു കൊടുത്ത പള്ളിയിലേക്ക് താമസ്സും മാറ്റി. തരകന്റെ സമുദായ സേവനത്തെപ്പറ്റി റവ. സേവ്യർ കുടപ്പുഴ ഭാരതസഭാ ചരിത്രത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “കരിയാറ്റിയേയും സംഘത്തേയേയും റോമിലേക്കയക്കുന്നതിന് പലവിധ സഹായസഹകരണങ്ങൾ തരകൻ ചെയ്തുകൊടുത്തു. പാറമ്മേക്കൽഗോവർണ്ണദോരായി നിയമിതനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഗോവായിൽ നിന്നും നാട്ടിൽ വരുത്തുന്നതിനും നാട്ടിൽ വന്നയടുനെ നാട്ടിൽ മെത്രാനാക്കുന്നതിനും നേതൃത്വം നൽകിയത് തരകനാണ്. അങ്കമാലി യോഗത്തിരുമാനത്തിനെതിരെ മിഷനറിമാർ രാജാവിനെ സമീപിച്ചപ്പോൾ സുറിയാനിക്കാർക്ക് അനുകൂലമായ തീരുമാനമുണ്ടാക്കുവാൻ മാത്യു തരകൻ സഹായിച്ചു. ഗോവർണ്ണാദാർക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആലോചനക്കാർക്കും രാജാവ് സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നൽകി അംഗീകരിക്കുന്നതിനും തരകൻ കാരണമായി. അങ്ങനെ ഗോവർണ്ണാദാറച്ചന്റെ ഭരണകാലത്ത് തരകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലംകൈയായി പ്രവർത്തിച്ചു. ആറാം മാർത്തോമ്മയുടെ പുനരുകൃത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള തരകന്റെ പ്രവർത്തനവും സ്തുത്യർഹമാണ്. കരിയാറ്റി മെത്രാപ്പോലീത്തയുടെ മരണശേഷം ഇതിനുവേണ്ടി കൊച്ചി രാജാവിന്റെയടുത്ത് ആലോചനകൾ നടത്തുന്നതിനും 1799 ജൂലൈ 21-ാം തീയതി തത്തംപള്ളിയിൽ നടന്ന പുനരുകൃത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും നെടുനായകത്വം വഹിച്ചത് തരകനാണ്.

പോർച്ചുഗീസ് ആധിപത്യം കേരള സുറിയാനി സഭയിൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചപ്പോൾ ആ ആധിപത്യത്തെ ചെറുക്കാൻ അൽമായർ വഹിച്ച പങ്ക് സ്തുത്യർഹമാണ്. മാർത്തോമ്മ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അതിവിശിഷ്ടമായ പൈതൃകമായിരുന്നല്ലോ പള്ളിയോഗം. ആ വ്യവസ്ഥയെ പോർട്ടുഗീസ് പാതിരിമാർ തകർത്തപ്പോഴും സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആ പള്ളിയോഗ വ്യവസ്ഥയുടെ ചൈതന്യം ഉൾക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

സഭാ ഭരണത്തിനുള്ള ഒരു നൈയാമികഘടന എന്ന നിലയിൽ പള്ളിയോഗങ്ങൾ മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീർന്നു. മാർത്തോമ്മായുടെ നിയമമെന്നത് ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ട നിയമങ്ങളുടെ ഒരു സംഹിതയോ സമാഹാരമോ അല്ല. പ്രത്യുത മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹയിൽ നിന്നു ലഭിച്ച സുവിശേഷ സന്ദേശത്തിന്റെ അടിത്തറയിൽ മാർ

തോമ്മ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കലാനുഗതം വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന സമ്പൂർണ്ണമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയും സഭാത്മക ജീവിതരീതിയുമാണ്. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആഗമനംവരെ പള്ളിയോഗങ്ങൾ, അവയുടെ പൂർണ്ണ രൂപപ്രഭാവങ്ങളിൽ, പരമ്പരാഗതമായ എല്ലാ അധികാരാവകാശങ്ങളോടും കൂടെ കേരളത്തിലെ മാർത്തോമ്മ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. വൈദികരോടൊപ്പം അൽമായരും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടും സമർപ്പണബോധത്തോടും കൂടെ സഭാഭരണത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു.

പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ആധിപത്യത്തിനുശേഷം ആ പൈതൃകം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ആ പൈതൃകം സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്, വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് മുൻകാലങ്ങളിൽ വൈദികരും അൽമായരും ഒന്നിച്ചു നീങ്ങിയത്. ആ നീക്കത്തിൽ അൽമായരും മുഖ്യപങ്കുവഹിക്കുകയുണ്ടായി. 1887 മെയ് 20-ാം തീയതി കേരളത്തിലെ സുറിയാനിക്കാരെ ലത്തീൻകാരിൽ നിന്നും വേർതിരിച്ച് അവർക്ക് പ്രത്യേകമായ രണ്ട് വികാരിയത്തുകൾ സ്ഥാപിതമായി. നമ്മുടെ പൈതൃകം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരം വിജയ മകുടം ചൂടിയെങ്കിലും അത് പൂർണ്ണമായി വിജയിച്ചില്ല. പുരോഗതിയുടെ പാതയിലൂടെ മുന്നേറുന്ന സഭ അത് പിന്നിട്ട കാലഘട്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് വിലയേറിയ പാഠങ്ങൾ പഠിച്ചുകൊണ്ട് സ്വന്തം തനിമയും വ്യക്തിത്വവും നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ വിലപ്പെട്ട പൈതൃകങ്ങളുടെ സമ്പത്ത് മാറോടടുക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നേറുക തന്നെവേണം.

1923-ൽ എറണാകുളം കേന്ദ്രമായി ഈ സഭയ്ക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു ഹെരാർക്കിയുണ്ടായെങ്കിലും നമ്മുടെ പൈതൃകമയ തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗം വീണ്ടെടുക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചില്ല. മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ തനിമയും വ്യക്തിത്വവും അംഗീകരിച്ചു കിട്ടുവാൻ രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസ് വരെ നാം കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു. 1993-ൽ നമ്മുടെ സഭയെ ഒരു മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയായി ഉയർത്തി. സഭയുടെ തനതായ പാരമ്പര്യങ്ങളെയും വ്യക്തിത്വത്തെയും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാനും അതിന്റെ സർഗ്ഗാത്മക വളർച്ചയെ ത്വരിതപ്പെടുത്തുവാനുമാണ് മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനവും സിനഡൽ സംവിധാനവും ഏർപ്പെടുത്തിയത്.

നമ്മുടെ സഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നുരുത്തിരിയുന്ന സഭാവിജ്ഞാനീയം വിലപ്പെട്ടതാണ്. വത്തിക്കാൻ സുന്നഹദോസിന്റെ സഭാഭർശനത്തെക്കൊളും ഇത് ഏറെ മുന്നിലാണ്. സുന്നഹദോസ് നിർദ്ദേശിക്കുന്ന പാസ്റ്റൽ കൗൺസിൽ പോലുള്ള സഭാസംവിധാനങ്ങളേക്കാൾ ഈടുള്ളതാണ് നമ്മുടെ പള്ളിയോഗങ്ങൾ. നമ്മുടെ സഭാപാരമ്പര്യത്തെ കാലാനുസൃതമായി പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ച് സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ അൽമായ പങ്കാളിത്തം കൂടുതൽ സുദൃഢമാക്കുവാൻ നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം.

പ്രമുഖ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനും പണ്ഡിതനും പക്വമതിയുമായ പ്രഫ.കെ.ടി. സെബാസ്റ്റ്യൻ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പള്ളിയോഗത്തെപ്പറ്റി അപഗ്രഥിച്ച് ഒരു വ്യാഴവട്ടത്തിനു മുൻ എഴുതിയ ലേഖനം ഒട്ടേറെ ചർച്ചാവിഷയമായിരുന്നു. അതിലെ പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കട്ടെ.

“നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾക്ക് (Particular Laws) ഒരൊറ്റ ഉദ്ദേശ്യമേയുള്ളൂ. അതായത് ഓരോ വ്യക്തി സഭയുടെയും തനിമ സംരക്ഷിക്കുക. നഷ്ടപ്പെടുപോയ തനിമ വീണ്ടെടുക്കുക. മാർത്തോമ്മാ കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ തനിമയുടെ ആകെത്തുകയാണ് തോമ്മായുടെ നിയമം അല്ലെങ്കിൽ മാർഗം. ആദിമസഭയുടെ ചൈതന്യം തുടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു പൈതൃകമാണിത്. ആരാധനാക്രമം, ഭരണക്രമം, ദൈവശാസ്ത്രവീക്ഷണം എന്നിവയെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് തോമ്മായുടെ മാർഗം. ശരിക്കു പറഞ്ഞാൽ ഇതൊരു ജീവിതരീതിയാണ്. സംസ്കൃതിയാണ്, ഇതിനെ സംരക്ഷിക്കുകയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതായിരിക്കണം പ്രത്യേകനിയമങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും. മറിച്ച് നിയമങ്ങൾ ഈ പൈതൃകത്തെ ദുർബലമാക്കുന്ന രീതിയിലാണ് എഴുതപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ അത് സഭാസമൂഹത്തോടു ചെയ്യുന്ന വലിയൊരു ദ്രോഹമായിരിക്കും.

ഈ പറഞ്ഞതിനർത്ഥം നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുൻ ഇവിടെ നിലവിലിരുന്ന ഒരു ജീവിതരീതിയും ഭരണക്രമവും വള്ളിപുള്ളി വ്യത്യാസം കൂടാതെ പുനരുദ്ധരിക്കണമെന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ‘നക്കൽ നിയമാവലിയെ’ വിമർശിക്കുന്നവർപോലും ആഗ്രഹിക്കുന്നത് കണ്ണുമടച്ചുള്ള ഒരു തിരിച്ചുപോക്കാണെന്ന് എനിക്കാടിപ്രായമില്ല. എല്ലാവരും ഊന്നൽ നൽകുന്നത് പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ‘ചൈതന്യത്തിനാണ്. പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ഘടനയിലും നടപടിക്രമങ്ങളിലും കാലോചിതമായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകതന്നെ വേണം. പക്ഷേ, അവ ഇതിന്റെ ചൈതന്യവുമായി ചേർന്നുപോകത്തക്ക രീതിയിലായിരിക്കണം.

മാർത്തോമ്മാ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ തനിമയും വ്യക്തിത്വവും അംഗീകരിച്ചു കിട്ടുവാൻ രണ്ടാംവത്തിക്കാൻ സുനഹദോസ് വരെ നമുക്കു കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു. കൗൺസിലിനുശേഷവും ഇതേക്കുറിച്ച് ശരിയായ അവബോധം വളർന്നുവരുന്നതിന് പിന്നെയും വൈകി. കൗൺസിലിന്റെ പ്രബോധനവും മാർപാപ്പായുടെ വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും ഈ സഭയുടെ വ്യക്തിത്വവും പ്രവർത്തനസ്വാതന്ത്ര്യവും അംഗീകരിച്ചുകിട്ടുന്നതിന് വളരെയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും പിന്നീട് സഹിക്കേണ്ടിവന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യവും വിസ്മരിച്ചുകൂടാ. അങ്ങനെ ഏറെക്കാലത്തെ കാത്തിരിപ്പിന് ശേഷം 1993-ൽ ഇതൊരു മേജർ ആർക്കി എപ്പി

സ്കോപ്പൽ സഭയായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടു. സഭയുടെ തനതായ പാരമ്പര്യങ്ങളെയും വ്യക്തിത്വത്തെയും പുനഃസ്ഥാപിക്കാനും ഭരണീന്റെ സർഗാത്മക വളർച്ചയെ ത്വരിതപ്പെടുത്താനും വേണ്ടിയാണ് മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സ്ഥാനവും സിനഡൽ സംവീധാനവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി നാം ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇരുപത്തിയൊന്ന് അംഗങ്ങളുള്ള പൗരസ്ത്യസഭാകൂടുംബത്തിലെ ഏറ്റവും ചൈതന്യവത്തായ സഭയാണ് നമ്മുടേത്. സംഖ്യാബലത്തിൽ മാത്രമാണ് യുക്രൈൻ സഭക്കൊന്നാം സ്ഥാനം. സുവിശേഷചൈതന്യത്തിലും ദൈവവിളിയിലും മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്നത് സീറോ-മലബാർ സഭതന്നെയാണെന്ന് ആധികാരികമായിതന്നെ പറയാൻ സാധിക്കും. (See Eastern Catholic Law Commentary, Pages 23). ഇങ്ങനെ നോക്കുമ്പോൾ പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കു മുഴുവൻ പ്രചോദനവും പിന്തുണയും നല്കാനുള്ള ഒരു വലിയ ഉത്തരവാദിത്വം കൂടി ഈ സഭയ്ക്കുണ്ട്. ഈ സഭയുടെ പ്രത്യേക നിയമങ്ങൾക്ക് രൂപം നല്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു കാര്യം കൂടി ഓർത്തിരിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ നിർഭാഗ്യമെന്ന് പറയട്ടെ, ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന (Synodal News No.4) “നിയമസംഹിതകളുടെ നക്കൽ ഈ സഭയുടെ പൈതൃകത്തെയും ചൈതന്യത്തെയും ഒട്ടുംതന്നെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച് പള്ളിയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള കരടു നിയമാവലി ഇന്ന് പല രൂപതകളിലും നിലവിലിരിക്കുന്ന ഇടവക യോഗങ്ങളുടെ നടപടിക്രമങ്ങളൊട്ടും പ്രതിലോമകരമാണ്.” പക്ഷമതിയായ പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യന്റെ വാക്കുകളാണിവ. നമ്മുടെ പഴയ പാരമ്പര്യത്തെപ്പറ്റി പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് ഇന്നത്തെ മാറ്റങ്ങൾ തൃപിതകരമല്ലെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ ഭരണനിർവ്വഹണപ്രക്രിയയിൽ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ശൈലി ഉൾക്കൊള്ളണം. അതേസമയം നിയതവും വ്യവസ്ഥാപിതവുമായ ജനപങ്കാളിത്തം ഉറപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. നമ്മുടെ അൽമായർ പൊതുവെ പ്രബുദ്ധരും വിവേകമതികളുമാണ്. അതിനാൽ, പഴയ ഉറവിടങ്ങളിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ അവരെ സംശയിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. നമ്മുടെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യം സംരക്ഷിക്കാൻ നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം. അമേരിക്കയിൽ അധിവസിക്കുന്ന സീറോ-മലബാർ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ഇക്കാര്യത്തിൽ പലതും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കട്ടെ.....

ജയ് ക്രൈസ്റ്റ്

(സീറോ-മലബാർ കാത്തലിക് പ്രഥമ നാഷണൽ കൺവെൻഷൻ അമേരിക്കയിലെ ഫിലാഡൽഫിയായിൽ 1999-ൽ നടന്നപ്പോൾ അവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധം.)

സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ പാരമ്പര്യങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും

ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം, സംസ്കാരം, ജീവിതദർശനം, തനതായതും, ജീവിതരീതികൾ തുടങ്ങിയവയുടെ പ്രതീകവും പ്രതിബിംബവുമാണ് ആചാരങ്ങൾ. കാലാകാലങ്ങളിലൂടെ സാമ്പ്രീവേച്ച് തലമുറകൾ കൈമാറി, കാലാനുസൃതമായ രൂപഭേദങ്ങളോടെ, എന്നാൽ അന്തസ്സത്തനഷ്ടപ്പെടാതെ, ആ സമൂഹത്തിന്റെ വലിയസമ്പത്തായി, പൈതൃകമായി ഇവ നിലനില്ക്കുന്നു. തനിമയാർന്ന ഈ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ സമൂഹത്തിന്റെ അന്തഃസത്തയേയും സവിശേഷതകളെയും മൂല്യങ്ങളെയും വ്യക്തമാക്കുന്നവയാകയാൽ ആ സമൂഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനത്തിന് ഈ ആചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അപഗ്രന്ഥനവും വിചിന്തനങ്ങളും അനിവാര്യമാണ്. ആചാരങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളും നിലനിർത്തണമെന്നാണ് രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ തന്നെ ആഗ്രഹിച്ചത്.

കാലത്തിനും ദേശത്തിനും അനുസരിച്ച് പല ആചാരങ്ങളും എല്ലാ ക്രൈസ്തവസഭാവിഭാഗങ്ങളിലും കടന്നു കൂടിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ പുരാതന ആചാരങ്ങളെ അനാചാരമായി കണ്ടിരുന്ന വിദേശ ക്രൈസ്തവ മിഷനറിമാർ അവയെ നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചു. എങ്കിലും പരമ്പരാഗതമായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന പല ആചാരങ്ങളും ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. കൂറെയധികം നഷ്ടപ്പെട്ടും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിന്നു പല ആചാരങ്ങളും അതുപടി നിലനിർത്തുവാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ വിവാഹസംബന്ധമായി നിലനിന്ന എല്ലാ ആചാരങ്ങളും ക്നാനായ കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിൽ ഇന്നും നിലനിർത്തുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സീറോ-മലബാർസഭയിലെ പുരാതനമായ ആചാരങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമേ ഇന്നു കണ്ടുവരുന്നുള്ളൂ. സെന്റ് തോമസിനാൽ സ്ഥാപിതമായ ക്രൈസ്തവ മതത്തിന് ഭാരതീയമായ ഭാവവ്യത്യാസങ്ങളും ആചാരവിധികളും നൽകാൻ ഇവിടുത്തുകാർ ശ്രമിച്ചു. ക്നാനായക്കാരുടെ വരവോടെ യഹൂ

ദരുടെ ഇടയിൽ നിലനിന്ന പല ആചാരങ്ങളും സീറോ-മലബാർ സഭയിലേക്കും വ്യാപിച്ചു. അതിൽ പലതും ഇന്ന് നിലനിർത്താൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എങ്കിലും നമ്മുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളിലേക്കും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലേക്കും ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നത് മഹാജൂബിലിക്ക് ഒരുങ്ങുന്ന നമുക്ക് പല പുത്തൻ വെളിച്ചവും നൽകുന്നതിനിടയാകും.

ഭരണരംഗം

രൂപതയുടെ ആത്മപാലകനായ മെത്രാൻ സാമ്പത്തികവും ഭരണപരവുമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്ന് വിമുക്തനായിരുന്നു. 'ആർച്ച്ഡീക്കൻ' എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന വൈദികനാണ് ഇക്കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചിരുന്നത്. (1) ഇടവകയുടെ ഭരണത്തിൽ വികാരിക്ക് വലിയ ഭാരമേൽക്കേണ്ടിയിരുന്നില്ല. ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങൾ പള്ളിയോഗത്തിന്റെ ചുമതലയിലായിരുന്നു, പള്ളിയോഗത്തിന് വിപുലമായ അധികാരസാധിനവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

പരസ്യപാപികൾ

പരസ്യപാപികൾക്ക് പുരാതനസഭ പരസ്യമായ ശിക്ഷകൾ നൽകിയിരുന്നു. മലബാർസഭയിലും ഈ നിഷ്കർഷ പാലിച്ചിരുന്നു. ആദ്യനൂറ്റാണ്ടിൽ ഇവിടെ നിലവിലിരുന്ന ഈ നിയമപ്രകാരം പരസ്യപാപികളെ പള്ളിയിൽ നിന്ന് 'പുറത്താക്കാനും' തിരികെ പ്രവേശിപ്പിക്കാനും അധികാരമുണ്ടായിരുന്നത് പള്ളിയോഗത്തിനാണ്. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം പൗളിനോസ് നടത്തിയ യാത്രാവിവരണത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

വികാരിയും മൂപ്പന്മാരുംകൂടി എല്ലാ വഴക്കുകളും പറഞ്ഞു തീർക്കുന്നു. ന്യായവിധി നടത്തുന്നതും യോഗക്കാർ തന്നെ. കുറ്റക്കാരെ പള്ളിക്കു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. അക്കൂട്ടർക്ക് കുർബ്ബാനയും കുമ്പസാരവും നിഷേധിക്കുന്നു. കൈകസ്തുരി (സമാധാനാശംസ)യും അവർക്കു നൽകാറില്ല. വൈദികൻ ഇവരുടെ വീടുകളിൽ പോവുകയില്ല. ഇവരുടെ വിവാഹം പള്ളിയിൽവെച്ചോ വീട്ടിൽവെച്ചോ ആശീർവദിക്കയില്ല. അവരുടെ വീട്ടിൽവെച്ചുള്ള ചാത്തത്തിനും വൈദികൻ പോവുകയില്ല. അവർ യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കയോ സംസാരിക്കയോ അരുത്. അവർക്ക് വോട്ടില്ല. അവർക്ക് കുർബ്ബാനയുടെ സമയത്ത് പള്ളിയകത്ത് ഇരിക്കാം. പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യുന്നതിനും സമൂഹത്തിലേക്ക് പുനഃപ്രവേശം ചെയ്യുന്നതിനുംമുമ്പ് ദൈവാലയവാതിൽക്കൽ മുട്ടുകുത്തി സമൂഹത്തിന്റെ സമക്ഷം മാപ്പു പറയണം. ഇത് ഞായറാഴ്ചയോ കടമുള്ള ദിവസങ്ങളിലോ ആവാം. വൈദികന്മാരും കൈക്കാരന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ചേർന്ന് പാപിയുടെ പാപത്തിന്റെ കാഠിന്യത്തേയും പാപസാഹചര്യങ്ങളേയും

സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയേയും പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നു. പണക്കാരനായ പാപിക്ക് കൊടുക്കുന്ന ശിക്ഷ താഴെ പറയുന്നവയാണ്: തിരുക്കർമ്മങ്ങൾക്കു വേണ്ട കെടാവിളക്കിന് ഒരു ചോദന എണ്ണ, ഒരു മുത്തുക്കുട, അൾത്താരവിരി, ഇങ്ങനെയെന്തെങ്കിലും. കുറ്റക്കാരൻ സാമ്പത്തികശേഷിയില്ലാത്താവനാണെങ്കിൽ പള്ളിവാതിൽക്കൽ ഒരു വലിയമരക്കുരിശും തലയോട്ടിയും പിടിച്ച് മുട്ടുകുത്തിനിൽക്കുന്നതിനോ പള്ളിക്കുചുറ്റും നീന്തുന്നതിനോ മലയാറ്റൂർ പോയി അവിടത്തെ കുരിശുവന്ദിക്കുന്നതിനോ ശിക്ഷിക്കുന്നു. കുറ്റക്കാരികളായ സ്ത്രീകൾ അസ്തിയോ മെഴുകുതിരിയോ മറ്റോ കൈയിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കണം. പ്രായശ്ചിത്തം അനുഷ്ഠിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ പരസ്യപാപിയെ മെത്രാനോ വൈദികനോ വടികൊണ്ട് അടിക്കുകയും അങ്ങനെ പരസ്യപാപം മൂലമുണ്ടായ ഉതപ്പിന് പരിഹാരം ചെയ്തുവെന്ന് വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു." ഈ രേഖയിൽ മുപ്പന്മാരുടെ സ്ഥാനം മാത്രമല്ല പാപസങ്കീർത്തനം സംബന്ധിച്ച് നാട്ടിൽ നടപ്പിലിരുന്ന രീതികളും നൽകുന്നുണ്ട്.

രോഗികൾക്ക് ആശീർവ്വാദം

ഇതുപോലെ തന്നെ വിജ്ഞാനപ്രദമാണ് രോഗികളെ ആശീർവദിക്കുന്ന രീതി. ജോൺ കമ്പോറി എസ്.ജെ. 1618ൽ നൽകുന്ന ഒരു വിവരണം ശ്രദ്ധിക്കുക: "പുരോഹിതന്മാർ രോഗിക്കുവേണ്ടി സുവിശേഷഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുകയും അതിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ എഴുതി കടലാസ്സു കുടുകളിലിട്ട് രോഗിയുടെ കൈയിൽ കെട്ടിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് സാത്താന്റെ ശല്യമുണ്ടാവാതിരിക്കാനാണ്.... ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാത്രമല്ല അക്രൈസ്തവരും അപ്രകാരം സുവിശേഷഭാഗം എഴുതിക്കൊടുക്കാൻ ഞങ്ങളോട് (വൈദികരോട്) അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. ഈ ലിഖിതത്തിനായി യാചിക്കുന്നവരുടെ പ്രാർത്ഥന കർത്താവ് കൈക്കൊള്ളുകയും രോഗങ്ങൾ നിവാരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തുവരുന്നു."

രോഗീലേപനത്തിനുള്ള ശുശ്രൂഷയും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. 1502ൽ-യൗസേപ്പ് എന്നു പേരുള്ള (Joseph the Indian) ഒരു മലബാർ വൈദികൻ ഇറ്റലിയിൽ വെച്ച് നൽകിയ വിവരണത്തിൽ ഇവിടെ അന്നത്തെ റോമൻ റീത്തിലേതുപോലുള്ള രോഗീലേപനം ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നും പകരം വൈദികൻ രോഗിയെ ആശീർവദിച്ച് വിശുദ്ധ ജലം തളിക്കുകയും വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങൾ എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും മൈലാപ്പൂരിൽ വിശുദ്ധതോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കബറിടത്തുനിന്ന് കൊണ്ടുവന്ന പൂഴി വെള്ളത്തിൽ കലക്കി മരുന്നെന്നവണ്ണം രോഗിക്ക് കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

റോമൻ സഭയിലും ആദ്യകാലത്ത് രോഗീലേപനത്തിന് എണ്ണതളിക്കുകയോ പുരട്ടുകയോ പാനീയമായി നൽകുകയോ ചെയ്ത് രോഗി

ലേപന ശുശ്രൂഷ നടത്തിയിരുന്നു.

അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ!

മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന ചില തദ്ദേശീയ ആചാരങ്ങൾ വെറും അന്ധവിശ്വാസമായി കാണാനേ ഉദയമ്പേരൂർ സൂന ഹദോസിനു കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അക്രൈസ്തവരോടൊത്ത് ഭക്ഷിക്കുന്നതും അവരേക്കൊണ്ട് സംഗീതോപകരണങ്ങൾ ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ച് വായിപ്പിക്കുന്നതും നിഷിദ്ധമായി 133, 169 എന്നീ ഡിക്രികളിൽ പറയുന്നു. ഓണം ആഘോഷിക്കുന്നതും (ഡിക്രി 258) പുരുഷന്മാർ കമ്മൽ ധരിക്കുന്നതും (ഡിക്രി 258) വിലക്കിയിട്ടുണ്ട്. രോഗികൾ പള്ളിയിൽ ഭജനമെന്നവിധം 'കിടന്നു' പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും സൂനഹദോസ് (ഡിക്രി 231) നിരോധിച്ചു.

വിശുദ്ധ കുർബാന

കുർബാനയിലെ രീതികളുടെ പ്രത്യേകതകളെപ്പറ്റി 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ബാർബോസ എന്ന വിദേശീയൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കട്ടികുറഞ്ഞ ഓസ്മാനിയൻ പുളിച്ച അപ്പമാണ് മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കുർബാനയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. പള്ളിയിലുള്ള വർക്കൊക്കെ സ്വീകരിക്കുവാൻ മതിയാവുന്നത്ര അപ്പം കുദാശചെയ്യുന്നു. അൾത്താരയുടെ അടുത്തുനിന്നു കൈയിലാണ് വി.കുർബാന സ്വീകരിക്കുക മെക്കയിൽ നിന്നും ഒർമുസിൽനിന്നും കയറ്റുമതി ചെയ്ത ഉണക്കമുന്തിരിങ്ങ തലേരാത്രി വെള്ളത്തിലിട്ട് പിഴിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന നീരാണ് അതതുദിവസത്തെ കുർബാനയ്ക്ക് ഉപയോഗിക്കുക.

കുർബാനയ്ക്കുണ്ടാക്കുന്ന അപ്പത്തിന്റെ നടുവിൽ ഒരു മുഴയുള്ള ഭാഗമുണ്ടായിരുന്നു. അത് കാർമ്മികൻ സ്വീകരിച്ചിരുന്നെന്നും ബാക്കി വിശ്വാസികൾക്ക് നൽകിയിരുന്നെന്നും 1600.ഏ.ഡി.യിൽ മോൺ.സെറാറ്റ് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

പൗളീനോസിന്റെ രേഖപ്രകാരം എണ്ണയും ഉപ്പും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ അപ്പവും തെങ്ങിൻകള്ളും (തംഗരം?) കുർബാനയ്ക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്രേ.

1705-ലെ മറ്റൊരു രേഖയിൽ മലബാറിൽ അരിപ്പൊടികൊണ്ടുള്ള അപ്പവും തെങ്ങിൽ(പന?) നിന്നുള്ള വീഞ്ഞും ഉപയോഗിച്ച് കുർബാന യർപ്പിക്കുന്ന മോശമായ രീതി ഫ്രാൻസിസ്കൻ സന്യാസികൾ നിർത്തലാക്കിയെന്നു കാണുന്നു. മുന്തിരിയും ഗോതമ്പും വളരാത്ത കേരളത്തിൽ ഇത്തരമൊരു അനുരൂപത്തിന് ശ്രമിച്ചത് അല്പം കടന്ന കൈയായിപ്പോയോ എന്നാലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

പെന്റായാഡോയുടെ (1518) വിവരണമനുസരിച്ച്, വിശ്വാസികൾ

ഇരുസാദൃശ്യങ്ങളിലും വി.കുർബാന സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. വിശ്വാസിയുടെ ഇടതുകൈകൊണ്ട് യാങ്ങിയ വലതുകൈയുടെ ഉള്ളിൽ പുരോഹിതൻ തിരുവോസ്തി വയ്ക്കുന്നു. അതു വിശ്വാസി തന്നെ വായിൽവെച്ചു ഭക്ഷിക്കുന്നു. ഡീക്കൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കാസയിലെ തിരുരക്തത്തിൽ നിന്ന് വിശ്വാസി നേരിട്ട് കുടിക്കുന്നു. ആദ്യം പുരുഷന്മാരും പിന്നീട് സ്ത്രീകളും ഇപ്രകാരം കുർബാന സ്വീകരിച്ചിരുന്നവത്രേ.

മോൺ.ഡൊറാറ്റ് ഇവിടെ കണ്ട ക്രൈസ്തവദേവാലയങ്ങൾ ഹിന്ദു ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ രൂപത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു.

കല്യാണത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന താലിയും മന്ത്രകോടിയും മരിച്ച വർക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന ശ്രാദ്ധവും പുലകുളിയും അന്നും നടപ്പിലിരുന്നു.

കുളിച്ച് നല്ലവസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞെ ആളുകൾ ദേവാലയത്തിൽ പോകുമായിരുന്നുള്ളൂ. ദേവാലയവാതിൽക്കലുള്ള കുള്ളത്തിൽ കാലുകൾ കഴുകിയിട്ടേ അവർ ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. തിരുനാളുകളുടെ തലേന്ന് സായാഹ്നശുശ്രൂഷ (റംശ)യിൽ വിശ്വാസികൾ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അത് ആരംഭിച്ചത പരസ്പരം സമാധാനാശംസ നൽകിക്കൊണ്ടാണ്. അന്നപ്രാശത്തെപ്പറ്റിയും മോൺ.ഡൊറാറ്റ് പറയുന്നുണ്ട്: “കുട്ടിക്ക് ആറുമാസം പ്രായമാകുമ്പോൾ അതിന് ചോറു കൊടുക്കാറുണ്ട്. അതിന് സുഹൃത്തുക്കളേയും ബന്ധുക്കളേയും ക്ഷണിക്കുന്നു, പുരോഹിതൻ വന്ന് ചോറ് വെഞ്ചരിക്കുകയും അതിൽ അല്പം ചക്കരചേർത്ത് കുട്ടിയെ ഉറട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത് മറ്റുള്ളവരും ആവർത്തിക്കുന്നു.

പാശ്ചാത്യരുടേതിൽ നിന്ന് തുലോം വ്യത്യസ്തമായ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളാണ് നാം മുകളിൽ പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ വന്ന മിഷനറിമാർക്ക് ഇവ വെറും അന്ധവിശ്വാസവും ശീശ്മയുമായി തോന്നി. അവർ പാശ്ചാത്യരീതികൾ നടപ്പിലാക്കാൻ പണിയെടുത്തു. അതോടെ നമ്മുടേതായ പൂർവ്വികാചാരങ്ങൾ അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു.

തമസ് ആചരണം

ബാബിലോണിയായിൽ നിന്നും എ.ഡി. 340-ൽ ചേരനാട്ടിൽ കുടിയേറിയ സുറായ് നസ്രാണികളുടെ പരമ്പരാഗതമായ ഒരു ആചാരമാണ്, മാർ ഗീവർഗീസ് സഹദായുടെ തിരുനാളിൽ (ഏപ്രിൽ 24) കോഴികളെ വെട്ടി രക്തം ഒഴുക്കുകയെന്നത്. പക്ഷെ സഹദായും കോഴിവെട്ടും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ല. പക്ഷിമൃഗാദികളെ വെട്ടിക്കൊന്ന്, രക്തം ഒഴുക്കുക എന്ന ആചാരം സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി ബാബിലോണിയായിൽ നിലനിന്നിരുന്ന ആചാരമായിരുന്നു. കുടിയേറ്റക്കാർ ഇത് ഇവിടെ തുടർന്നും ആചരിച്ചിരുന്നു. ഈ ആചാരം യരുസലേം ദേവാലയത്തിലും യഹൂദർ നടത്തിയിരുന്നതായി പഴയനിയമത്തിൽ കാണാം. ഈ ആചാ

രത്തിനാണ് തമസ് എന്നു പറയുന്നത്.

മാപ്പിളസ്ഥാനം

കേരള നസ്രാണികളെ മാപ്പിള എന്ന് ഇതരമതക്കാർ അഭിവാധനം ചെയ്യണമെന്ന്, ഒരു വിധിയിലൂടെ നസ്രാണികൾ സമ്പാദിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ ഈ മാപ്പിളസ്ഥാനം നസ്രാണികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നത് തരീസാ പള്ളി ഒന്നാം ചെപ്പേടിന് പുറകാലെ കിട്ടുന്ന ഒരു ശാസനം മൂലമാണ്.

യഹൂദപാരമ്പര്യം

ചാട്ടുകുളങ്ങരപള്ളി ഇടവകക്കാരിൽ പൊതുവേ യഹൂദപാരമ്പര്യം മൂന്നിട്ടു നിലക്കുന്നതു കാണാം. തെരുവിൽ ഇടതിങ്ങിയുള്ള താമസം, നശിച്ചാലും വിട്ടൊഴിയാത്ത സ്ഥിരോത്സാഹം, പണം പലിശക്കു കൊടുക്കൽ, സംരഭ വാസന ഇവയെല്ലാം യഹൂദപാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. യഹൂദപാരമ്പര്യം കൂടാതെ നന്യൂതിരി പാരമ്പര്യവും നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചാട്ടുകുളങ്ങരപള്ളി ഇടവകയിൽ ഇന്നും ജനങ്ങൾ അതുപാലിച്ചു പോരുന്നു.

അന്തർജനങ്ങളെപ്പോലെ സന്മാർഗ്ഗവും, മുടിപ്പുതച്ച് മറക്കുകയും വെള്ളാട്ടിമാരുടെ “നട നടോ” വിളിയുടെ അകമ്പടിയും ആയിമാത്രം പുറത്തിറങ്ങാറുള്ള നസ്രാണിമങ്കമാർ കുന്നംകുളം പള്ളി പരിസരങ്ങളിൽ അടുത്തകാലം വരെ കാണാമായിരുന്നു.

മരണക്കിടക്കയിലെ വാഴ്വ്

കാരണവന്മാർ ഈ ലോകത്തോട് വിടവാങ്ങാനാകുമ്പോൾ അവർ മക്കൾക്ക് അനുഗ്രഹം നൽകുന്ന വിശുദ്ധവും വിശിഷ്ടവുമായ രീതി നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട്. പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാർ നൽകിയ വാഴ്വിനെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഈ വാഴ്വ് നൽകുന്നത്.

“ദൈവം അബ്രഹാമിനു കൊടുത്ത വാഴ്വ്, അബ്രഹാം ഇസഹാക്കിനു കൊടുത്ത വാഴ്വ്, ഇസഹാക്ക് യാക്കോബിനു കൊടുത്ത വാഴ്വ്, യാക്കോബ് എന്റെ പിതാക്കന്മാർക്ക് കൊടുത്ത വാഴ്വ്, എന്റെ പിതാവ് എനിക്ക് തന്ന വാഴ്വ് എന്റെ മകനെ (മകളെ) നിനക്കു ഞാൻ നൽകുന്നു.”

ഹൃദ്യമായ ഈ ആശീർവാദം ശിരസിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ടാണ് നൽകുക. സ്വീകരിക്കുന്നവർ മുട്ടിന്മേൽ നിന്ന് ശിരസ് നമിക്കുന്നു. പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാരെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിനു സദ്യശമായ ഒരനുഗ്രഹം നൽകുന്ന രീതി ചില യഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിലുണ്ടെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

ശവസംസ്കാരാനന്തരം ദേവാലയത്തിൽ വച്ചുള്ള തഴുകൽ

മരിച്ച വ്യക്തിയുടെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ ശവസംസ്കാരാനന്തരം ദേവാലയത്തിൽ നിരയായി നിലക്കുകയും മറ്റുള്ളവർ ഓരോരുത്തരായി

വന്ന് സന്തപ്തകുടുംബാംഗങ്ങളെ തഴുകി (ആശ്ലേഷിച്ച് ഇരുകവിളുകളിലും പ്രതീകാത്മകമായി ചുംബിച്ചിട്ട്) ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. ദുഃഖാർത്ഥരായ കുടുംബാംഗങ്ങളോടുള്ള ഹൃദയംഗമമായ അനുശോചനവും ദുഃഖവും പങ്കുവയ്ക്കലും കൂട്ടായ്മ ദ്യുധമാക്കലുമാണ് ഈ ചടങ്ങിന്റെ പിന്നിലെ ചേതോവികാരവും ലക്ഷ്യവും. മരണാനന്തര ചടങ്ങുകളുടെ അവസാനം മക്കൾ ഒരേ കരിക്കിൽ നിന്നും വെള്ളം മാറിമാറിക്കൂടിക്കൂടി പിതാവ് (മാതാവ്) മരിച്ചെങ്കിലും തങ്ങളുടെ പരസ്പരസ്പന്ദനം ഐക്യവും അഭംഗ്യം തുടരുമെന്നതിന്റെ പ്രതീകമാണ്.

മരിച്ചവരുടെ ശവം അശുദ്ധം എന്ന സങ്കല്പത്തിൽ കുന്നുംകുളുത്ത് ശവം ചുമന്നുകൊണ്ടുപോകുന്നത് ഉറ്റവരും ബന്ധുക്കളുമല്ല പോങ്ങന്മാരാണ്. പതിനൊന്നുകഴിയുന്നതുവരെ ഉറ്റവരാരും പിരിയാതെ ഒന്നിച്ചുവസിക്കുന്നതും പതിനൊന്നാം ദിവസം പുലകുളി അടിയന്തരവും എല്ലാം നടത്തുന്നത് നമ്പൂതിരി ആചാരാനുസൃതം തന്നെ. വിധവ ആഭരണം വർജ്ജിക്കൽ, ആണ്ടുതികയുന്നതുവരെ വാലായ്മ, ആണ്ടുരുതിയിലെ ചാത്തം (ശ്രാദ്ധം) എത്രവർഷം പിന്നിട്ടാലും മുടക്കാനാവാത്ത പിതൃകർമ്മനിഷ്ഠ മുതലായവ നസ്രാണികളുടെയിടയിൽ നിലനിന്ന ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളായിരുന്നു.

പരേതന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി തുടർന്നു നടത്തപ്പെടുന്ന അടിയന്തരങ്ങളെല്ലാം പേരിലും സ്വഭാവത്തിലും ഹൈന്ദവമായിരുന്നു. എന്നാൽ വൈദികരുടെ പ്രാർത്ഥനയിലും ആശീർവാദങ്ങളാലും അവയെ ക്രൈസ്തവീകരിച്ചിരുന്നു. ഈ അടിയന്തിരങ്ങൾക്ക് ക്ഷണിക്കപ്പെടുന്നവർ ഒരു തളികയിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കുകയും വൈദികനിൽ നിന്ന് സ്വസ്തി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ പണം പരേതനുവേണ്ടിയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനോ, വൈദികരുടെ സംരക്ഷണത്തിനോ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈ അടിയന്തിരങ്ങളിൽ ചിലതിൽ സന്യാഹാരം മാത്രമേ അനുവദിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ യാഥാസ്ഥിതിക സ്വഭാവം മൂലം ഈ ആചാരങ്ങളെല്ലാം തന്നെ വലിയ മാറ്റം കൂടാതെ ഇന്നും നിലവിലിരിക്കുന്നു.

സാമൂഹ്യപദവിയും വിദ്യാഭ്യാസവും

സാമൂഹ്യപദവിയിൽ, ജന്മനാ അക്രൈസ്തവരേണാധികാരികളുടെ പുരോഹിതന്മാരായ ബ്രാഹ്മണർ കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത സ്ഥാനമാണ് മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായിരുന്നത്. അവർക്കും ബ്രാഹ്മണർക്കും മാത്രം പൊതുവായ ചില ആചാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. നവജാതമായ ഒരു ശിശുവിന് തേനിൽ പൊന്നുരച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതും ജനനശേഷം പതിനൊന്നാം മാസത്തിൽ ആദ്യമായി ശിശുവിന് ചോറുണ് നടത്തിയിരുന്നതും പൊന്നിൽപ്പൊതിഞ്ഞ കീരിപ്പല്ലുകളും പുലിനഖ

ങ്ങളും ശിശുക്കളുടെ ആഭരണങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നതും പ്രത്യേകതകളായിരുന്നു. സ്കൂളിൽ പോകുന്ന കുട്ടികളെ ആദ്യമായി അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യാക്ഷരങ്ങൾ അറിയിൽ എഴുതിച്ചാണ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

പലഹാരങ്ങൾ

നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിൽ ഇരുന്ന പലഹാരങ്ങൾ പ്രത്യേകതരമായിരുന്നു. അവയിൽ ചിലത് പ്രത്യേകാവസരങ്ങളിൽ മാത്രം തയ്യാറാക്കുന്നവയാണ്. ക്നാനായക്കാർ വിവാഹതലേരാത്രിയിലെ ചടങ്ങുകൾക്കും മറ്റും ഉപയോഗിക്കുന്ന വെൺപാൽചോർ ഇതിൽ പ്രധാനമാണ്.

12 പേരുടെ നേർച്ചക്കും പ്രസവത്തിനയക്കുമ്പോഴും മറ്റും ഉണ്ടാക്കി ഉപയോഗിക്കുന്ന പിടിയും അയനി ചുരുട്ട്, അച്ചപ്പം, കുഴലപ്പം, അവലോസുണ്ട തുടങ്ങിയവയും നസ്രാണി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശേഷ പലഹാരങ്ങളാണ്.

വേഷവിധാനത്തിലെ ചില പ്രത്യേകതകൾ

കുഞ്ഞുക്കൾ: വലിപ്പം കുറഞ്ഞ് ഒറ്റമുട്ടുമാത്രമുള്ള അരിമ്പോടുകൂടിയത്.
താലി : വീതി കുറഞ്ഞ് നീളം കൂടി 21 അരിമ്പോടു കൂടിയത്
അടുക്ക് (പുടവഞ്ഞൊറിച്ചിൽ) : സ്ത്രീകൾ പുടവ ഉടുക്കുമ്പോൾ പിൻഭാഗത്ത് ക്നാനായ സ്ത്രീകൾ ഒരേ രീതിയിൽ ഒരേ വലിപ്പത്തിൽ ഒരേ നീളത്തിൽ (വിശദീകരിക്കാതെ) ജൊറിഞ്ഞിടുന്നു.
ചട്ട : തയ്യലിന് അകവും പുറവുമില്ലാതെയുള്ള അലങ്കാരങ്ങളുള്ള പണി ചട്ടകളാണ് പണ്ട് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

ഒരിലയിൽ ഭക്ഷണം

സൗഹൃദത്തിന്റെയും തുല്യപദവിയുടെയും അടയാളമായി ഒരേ ഇലയുടെ രണ്ടുവശത്തുമിരുന്ന് ക്നാനായക്കാർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നു. (ക്നാനായ യാക്കോബായക്കാരുമായി ചുളപ്പറമ്പിൽ പിതാവിന്റെ കാലത്ത് പുനരെകു ചർച്ചകൾ നടന്ന സമയത്ത് ഇരുവിഭാഗങ്ങളിലും പെട്ട ഓരോരുത്തർ ഒരേ ഇലയുടെ ഇരുവശത്തുമിരുന്ന് ഭക്ഷിച്ചത് ചരിത്രസംഭവമാണ്).

ചോറും സസ്യക്കറികളുമായിരുന്നു ഭക്ഷണം. ഒരിക്കലും മാട്ടിറച്ചി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ല. ദേശീയാഘോഷാവസരങ്ങളിൽ നീളം കൂടിയ പായയിൽ ഇരുന്ന് വിരലുകൾ ഉപയോഗിച്ച് ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നു.

ഇലയുടെ അറ്റം കീഴോട്ടു മടക്കുന്നു

പുരാതനകാലത്ത് ആഭിജാത്യസുചകമായി രാജാക്കന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ഒരു വാഴയിലയുടെ മുകളിൽ മറ്റൊരു വാഴയില ഇട്ട് ഭക്ഷണം

കഴിച്ചിരുന്നു. രാജവംശജനും പ്രഭുവുമായ കാനാ തോമ്മാക്ക് ഇങ്ങനെ രണ്ടിലയിൽ ഭക്ഷണം കൊടുത്തതിൽ അസുയാലുക്കളായ ഉദ്യോഗസ്ഥർ രാജാവില്ലാതിരുന്ന ഒരവസരത്തിൽ കാനാ തോമ്മായെ ഭക്ഷണത്തിനു ക്ഷണിച്ചു ഒരിലയിൽ മാത്രം ഭക്ഷണം വിളമ്പിയെന്നും, ബുദ്ധിമാനായ തോമ്മാ ഇല ഇടതുവശത്ത് രണ്ടായി മടക്കി വച്ച് രണ്ടിലയാക്കി ഉപയോഗിച്ചുവെന്നുമൊരു ഐതീഹ്യമുണ്ട്. ഇതിനെ ആസ്പദമാക്കി ക്നാനായക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഇലയുടെ അറ്റം ഇടതുവശത്ത് മടക്കിവച്ച് ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്ന രീതി ഉണ്ടായി എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. പാണൻ പാട്ടിൽ ഈ അവകാശത്തെ അരപദവിയായി പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്.

മാർഗ്ഗംകളി

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സിറിയയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന തോമ്മായുടെ നടപടി (Acts of Thomas) എന്ന കൃതിയെ അവലംബിച്ച് ഉണ്ടായ ആട്ടക്കഥയാണ് മാർഗ്ഗംകളി. ഈ പുണ്യകലയെ ക്നാനായക്കാർ പരിപാലിക്കുകയും പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ വിശേഷാവസരങ്ങളിൽ ഈ കളി ആടി കളിച്ച് ഈ കല നഷ്ടപ്പെടാതെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാഷയുടെ പൗരാണികതത്വത്തിലും കലാരൂപത്തിന്റെ തനിമയിലും മാർഗ്ഗം കളി കേരളീയ രംഗകലക്ക് മുതൽക്കു ട്രായ്കയാൽ മാർഗ്ഗംകളി കേരളാ സ്റ്റേറ്റ് സ്കൂൾ ഫെസ്റ്റിവലിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും 'ഹോദുസാ' എന്ന രംഗകലാകേന്ദ്രത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും പ്രോത്സാഹനത്തിലും ഇന്ന് ഈ ക്രൈസ്തവ കലാരൂപം പ്രചുരപ്രചാരം നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പെരുമാറ്റചിട്ടകൾ

കുടുംബത്തിൽ പിതാവായിരുന്നു പരമാധികാരി. പ്രായം ചെന്ന കുട്ടികൾ ഒരിക്കലും തങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മുൻപിൽ ഇരിക്കുകയില്ല വീട്ടിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രത്യേക ഇടങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ഒന്നിച്ചിരുന്ന് ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നില്ല. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ പോലും ഇതിനൊരു അപവാദമായിരുന്നില്ല. ഭാര്യമാർ ഭർത്താക്കന്മാരുടെ പേര് വിളിച്ച് അവരോട് സംസാരിക്കുകയില്ല. പ്രായം ചെന്ന മാതാപിതാക്കളെ സഹായിക്കേണ്ടത് ഒരു പാവന കർത്തവ്യമായി മക്കൾ കരുതിയിരുന്നു. പ്രായമായ ആൺകുട്ടികളും പെൺകുട്ടികളും ഒരിക്കലും ഒരുമിച്ച് പുറത്തു സഞ്ചരിക്കുകയോ പരസ്പരം സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ കുടുംബപാരമ്പര്യങ്ങൾ നിലനിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ ഒരിക്കലും പെൺമക്കളെ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾക്ക് അവകാശികളാക്കാറില്ല. ഒരു പുരുഷന് ആൺ സന്താനങ്ങളില്ലെങ്കിൽ ആൺവഴിയിൽ തനിക്ക് ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ആണിനെ ദത്തെടുക്കുകയും

പെണ്മക്കളെ സ്ത്രീധനം കൊടുത്ത് കെട്ടിച്ചയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ആ നിലമാറി പെണ്മക്കളിൽ ഒരാളെ അവകാശിയാക്കുകയും അവൾ ഭർത്താവിനോടുകൂടി വീട്ടിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വസ്ത്രധാരണം

പുരുഷന്മാർ അരക്കു മുകളിലേക്ക് നഗ്നരായിട്ടാണ് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. ആഘോഷാവസരങ്ങളിൽ ചിലർ അലങ്കാരപ്പണികളുള്ള അയഞ്ഞ ഒരു അംഗവസ്ത്രം ധരിക്കാറുണ്ട്. ആഭരണങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതിലേക്ക് അവർ കാതുകുത്തിയിരുന്നു. ബ്രഹ്മചര്യം പാലിക്കുന്നവരും മൈലാപ്പുരയ്ക്കുള്ള മാർത്തോമ്മായുടെ കുഴിമാടത്തിലേക്ക് തീർത്ഥയാത്ര പോയിട്ടുള്ളവരും ഒഴികെയുള്ള എല്ലാവരും അവരുടെ തലമുടി കൂടുമ്മിയായി കെട്ടിയിരുന്നു. ഈ കൂടുമ്മിയിൽ ലോഹം കൊണ്ടുള്ള ഒരു കുരിശു തിരുകിയിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഈ കുരിശാണ് അക്രൈസ്തവ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നും അവരെ വേർതിരിച്ച് നിറുത്തിയിരുന്നത്. കൂടുമ്മിയോട് ചേർത്ത് ഒരു സ്വർണ്ണപ്പൂവ് ധരിക്കുന്നതിനുള്ള അവകാശം മണവാളന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ അവരുടെ വേഷത്തിലും പെരുമാറ്റങ്ങളിലും വളരെ അടക്കമൊതുക്കമുള്ളവരായിരുന്നു. ദേഹവും മണിക്കെട്ടുവരെയുള്ള ഭാഗങ്ങളും മൂടിയിരുന്ന ചട്ടയും പ്രത്യേകവിധത്തിൽ ഞൊറിഞ്ഞുടുത്തിരുന്നതും കണങ്കാൽ വരെയെത്തുന്നതുമായ കച്ചമുറിയും ആയിരുന്നു അവരുടെ വേഷം. പള്ളിയിൽ പോകുമ്പോഴോ ഒരുവലിയ ശിരോവസ്ത്രംകൊണ്ട് മുഖം മാത്രം കാണത്തക്കവിധത്തിൽ അവർ തലയും ദേഹവും അചരാദനം ചെയ്തിരുന്നു.

കാതുകൾക്കും കൈകൾക്കും കഴുത്തിനും കാലുകൾക്കും അവർക്ക് പലതരത്തിലുള്ള ആഭരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീകൾ പുറത്തുകുപോകുമ്പോൾ ബാഹ്യലോകത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നും തങ്ങളെ മറയ്ക്കുന്നതിനായി ബ്രഹ്മണസ്ത്രീകളെപ്പോലെ ഓലക്കൂട ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

അസ്പർശ്യത

ഉന്നതജാതിക്കാരെപ്പോലെ തന്നെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളും താണജാതിയിൽ പെട്ടവരെ സ്पर्ശിക്കുകയോ അവരുടെ സമീപം പോകുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. പൊതു നിരത്തുകളിൽ താണജാതിയിൽ പെട്ടവർ അവർക്ക് വഴിമാറിക്കൊടുക്കേണ്ടിയിരുന്നു. കേരളത്തിലെ രാജാക്കന്മാരും ഇടപ്രഭുക്കന്മാരും അശുദ്ധമായ സാധനങ്ങൾ തൊട്ടശുദ്ധമാക്കുന്നതിനായി മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളെ ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി തങ്ങളുടെ വാസസ്ഥലങ്ങൾക്കു സമീപം പാർപ്പിച്ചിരുന്നു.

ചാവേറുമാർ

രാജാക്കന്മാരുടെ സമക്ഷം ഇരിക്കുക, ആനപ്പുറത്ത് സവാരിചെയ്യുക മുതലായ അസാധാരണ അവകാശങ്ങൾ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളെയും അവരുടെ ദേവാലയങ്ങളെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മരണം വരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത ചാവേറുകൾ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു.

തൊഴിൽ

മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ സുകുമാരകലകളിൽ അത്ര വളരെ പ്രാവണ്യമുള്ളവരായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന കൃഷി, കച്ചവടം, സൈന്യസേവനം മുതലായ തൊഴിലുകളിൽ അവർ വ്യാപൃതരായിരുന്നു. വനങ്ങൾ വെട്ടിത്തെളിച്ച് നെല്ല്, തെങ്ങ്, റബ്ബർ, തേയില, ഏലം മുതലായവ കൃഷി ചെയ്തിരുന്നു. കുരുമുളകിന്റെ ഉടമസ്ഥാവകാശവും പൊതു ചുങ്കസ്ഥലത്തിന്റെ യജമാനന്മാരുമായിരുന്നു. ആൺകുട്ടികൾക്ക് 8 വയസ്സുമുതൽ 20 വയസ്സുവരെ ആയുധപരിശീലനം നൽകിയിരുന്നു അത് അവരെ വിദഗ്ദ്ധപടയാളികളാക്കിത്തീർത്തു. പുരുഷന്മാർ എപ്പോഴും ആയുധം ധരിച്ചു പുറത്തു സഞ്ചരിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. മതകർമ്മങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കുമ്പോൾ അവർ ആയുധം ദൈവാലയത്തിന്റെ മുഖമണ്ഡപത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു.

രാജ്യസേവനം

യുദ്ധത്തിൽ ഒരു രാജാവിന്റെ വിജയം പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുണ്ടായിരുന്ന മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സംഖ്യയെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇടനിലക്കാരില്ലാതെ രാജാക്കന്മാരോട് നേരിട്ട് ബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ രാജാക്കന്മാരുടെ മന്ത്രിമാരും ഉപദേഷ്ടാക്കളുമായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ പദവികൾക്കോ മതത്തിനോ എതിരായ രാജകീയ തീരുമാനങ്ങൾ അനുസരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലേക്ക് അവർ ഒറ്റക്കെട്ടായി യോജിച്ചിരുന്നു. അക്രൈസ്തവരായ അപരാധികൾ പള്ളിക്ക് സ്വർണ്ണമോ വെള്ളിയോ കാഴ്ചകൊടുത്തുകൊണ്ട് പരിഹാരം ചെയ്യുകയോ വധിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കുപോലെയാണിരുന്ന അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്.

അർക്കദിയാക്കോൻ

ക്രിമിനൽ കേസുനീക്കി എല്ലാ സിവിൽ കേസുകളും കേട്ടു തീരുമാനിച്ചിരുന്നത് അർക്കദിയാക്കോൻ ആയിരുന്നു. കൊച്ചി രാജാവിന്റെ 72 മാടമ്പിമാരിൽ ഒന്നാമനായിരുന്നു അർക്കദിയാക്കോൻ. രാജാവ് രാജാ

വായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി ആചാരമനുസരിച്ച് രാജാവിനെ കിരീടം ധരിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നത് അർക്കദിയാക്കോനാണ്.

ക്രൈസ്തവജീവിതം

മാർത്തോമ്മാക്രിസ്ത്യാനികൾ പൊതുവേ, അവരുടെ ജ്ഞാനത്തിനനുസരിച്ച് അവർ ആയിരുന്ന ചുറ്റുപാടിൽ സാമാന്യം നല്ല ക്രൈസ്തവജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. സാധ്യമാകുന്നിടത്തോളം അടുത്തടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ പള്ളിയിൽ പോവുകയും കുടാശകൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മാതാവിനോടും മാർത്തോമ്മായോടും പ്രത്യേകം ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.

നോയമ്പു ഉപവാസങ്ങൾ

പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി റീത്തിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ നോയമ്പുകളും വർജ്ജനങ്ങളും മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വളരെ കണിശമായി കാത്തുപോന്നിരുന്നു. കൂട്ടിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ നോയമ്പാചരിച്ചിരുന്നത്. ഒരു അക്രൈസ്തവന്റെ സ്പർശനം നോയമ്പിനെതിരായ പ്രതിബന്ധമായി കരുതിയിരുന്നു. പൗരസ്ത്യസുറിയാനി റീത്തിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ള നോയമ്പുകൾക്കു പുറമെ പരിശുദ്ധ കന്യാമറിയത്തിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥം സെപ്റ്റംബർ 8-ാം തീയതിക്കു മുമ്പുള്ള ഏഴുദിവസങ്ങൾ അവർ നോയമ്പ് നോക്കിയിരുന്നു. ഇത് സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രത്യേകമായ ഒരു നോയമ്പായിരുന്നു. ഈ നോയമ്പ് നോക്കിയിരുന്നവർ ഉച്ചവരെ പള്ളിയിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പള്ളിയിൽ നിന്നും പുറത്തേക്കു പോകുമ്പോൾ പള്ളിവാതുക്കൽ വച്ചിരുന്ന ഭക്ഷ്യങ്ങളും മറ്റും ഭുജിച്ചിരുന്നു. അമ്പതു നോമ്പ് വിഭൃതി തിരുന്നാളിൽ മാത്രം തുടങ്ങുവാനും നോയമ്പു കാലത്ത് ഭക്ഷണം കഴിക്കാനും 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളെ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നും അവർ ഓടിപ്പോയിരുന്നു. അവരുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയും ആത്മാർത്ഥതയ്ക്ക് മതിയായ തെളിവാണിത്.

വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികൾ

പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കുള്ള കുട്ടികളെ പ്രായം ചെന്ന വൈദികർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. പട്ടം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള കുട്ടികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത് ഇടവകയോഗമായിരുന്നു. ഇടവകക്കുവേണ്ടിയാണ് രൂപതക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നില്ല വൈദികർക്ക് പട്ടം കൊടുത്തിരുന്നത്.

സന്യാസാഭിമുഖ്യം

പുരുഷന്മാരുടെ സന്യാസാഭിമുഖ്യം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. പ്രാർത്ഥനക്കും ഏകാന്തതയ്ക്കുമായി പ്രത്യേക മുറികൾ നിശ്ച

യിച്ചിരുന്നു. ചാരിത്ര്യശുദ്ധി അക്രൈസ്തവർപോലും മതിച്ചിരുന്നു.

ദേവാലയങ്ങൾ

ദേവാലയങ്ങൾ ദീർഘചതുരത്തിലുള്ള കെട്ടിടങ്ങളായിരുന്നു. മദ്ബഹാ, ക്രൈസ്തോമാ, ഐക്യല എന്ന് മൂന്നായി തിരിച്ചിരുന്നു. ബാഹ്യമായി അവ അക്രൈസ്തവ ക്ഷേത്രങ്ങളെപ്പോലെയാണിരുന്നത്. ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്ന 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പുള്ള പള്ളി കെട്ടിടങ്ങളിൽ നിന്നും അവ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. പള്ളിയുടെ തറ ചാണകം കൊണ്ട് മെഴുകിയിരുന്നു ഇതിന് പവിത്രമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്ക് പശു ഒരു പവിത്രമൃഗമാണല്ലോ. ക്രിസ്തുമസിനും ഈസ്റ്ററിനും പള്ളിയുടെ തറയിൽ 'എടന്' എന്ന സുഗന്ധമെടുപ്പിയുടെ ഇലകൾ വിതരണം ചെയ്തിരുന്നു. ദേവാലയങ്ങളുടെ ഭിത്തികളിൽ വേട്ടക്കാരുടെയും മയിലിന്റെയും മത്സ്യപുമാന്മാരുടെയും ചിത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.

ദേവാലയങ്ങളിൽ പ്രദക്ഷണങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നകോപ്പുകൾക്കും അക്രൈസ്തവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതുപോലുള്ളതായിരുന്നു. ഇവയിൽ പ്രധാനം മുത്തുകൂടെയായിരുന്നു ഇവ മുൻകാലങ്ങളിൽ രാജകീയ ചിഹ്നമായിരുന്നു. ക്ഷേത്രങ്ങളിലെ പ്രദക്ഷണങ്ങൾ പോലെയാണിരുന്നത് ബാഹ്യമായി ദേവാലയപ്രദക്ഷണങ്ങളും. എന്നാൽ സാധാരണ പ്രദക്ഷണങ്ങളിൽ വൈദികർ ഒരു കുരിശു പിടിച്ചിരുന്നു. അസാധാരണ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രം വി.വേദപുസ്തകം പുറത്തേക്ക് സംവഹിച്ചിരുന്നു എല്ലാവരും അത് ചുംബിച്ചിരുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ ഈ ഗ്രന്ഥം മദ്ബഹായിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് എടുത്തിരുന്നില്ല.

അക്രൈസ്തവക്ഷേത്രങ്ങളുടെ മുൻഭാഗത്തെപ്പോലെ പള്ളികളുടെ മുൻഭാഗത്തും കൊടിമരങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. കൊടിമരത്തിൽ കൊടി കയറ്റിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പെരുന്നാൾ ഉണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ചില പെരുന്നാൾ അവസരങ്ങളിൽ പള്ളിചെലവിൽ എല്ലാവർക്കും ഭക്ഷണം നൽകിയിരുന്നു.

സ്നാന സ്ഥിരീകരണങ്ങൾ

പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി റീത്തനുസരിച്ച് ജ്ഞാനസ്നാനവും സ്ഥിരീകരണവും ഒന്നിച്ചു നൽകിയിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ആൺകുട്ടിക്കോ പെൺകുട്ടിക്കോ പിതാമഹന്റെയോ പിതാമഹിയുടെയോ പേരു നൽകിയിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ കുട്ടിക്ക് മാതാമഹന്റെയോ മാതാമഹിയുടെയോ പേരുനൽകിയിരുന്നു.

കാഴ്ചകൾ

കോഴി, കാള, പന്നം മുതലായവയാണു ഇന്നത്തെപ്പോലെ അന്നും

നേർപകാഴ്ചകൾ. പെരുനാൾ ദിവസങ്ങളിൽ പണം കാണിക്കയിടുന്ന വർക്ക് അല്പം ഉണക്കച്ചോറോ അപ്പക്കഷണമോ നൽകിയിരുന്നു ഇത് വലിയ ഭക്തിയോടെ കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ ദേവത പ്രസാധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണിക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭസ്മമോ പ്രസാദമോ ലഭിച്ചിരുന്ന അക്രൈസ്തവഭക്തജനങ്ങളെയാണ് ഇത് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്.

ബലി സംബന്ധിച്ച്

പരിശുദ്ധപരമ ദിവ്യകാരുണ്യത്തോട് അത്യധികമായ ബഹുമാനമുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും വി.കുർബ്ബാന അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഏതാനും മണിക്കൂർ മുൻപു മുതൽ അക്രൈസ്തവരോട് സംസാരിക്കുകയില്ല. കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതിന് അൽപ്പം മുൻപ് ഒരു പുത്തൻ ഇലയിൽ പുതുതായി ചുട്ടെടുത്ത അപ്പം (സാധാരണയായി പുളിച്ചത്) വൈദികന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. ഉണങ്ങിയ മുന്തിരിങ്ങയിൽ നിന്നു കുർബ്ബാനവീഞ്ഞ് ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. കാസാകൾ വക്കിൽ തുങ്ങിക്കിടന്ന ചെറിയമണികളാൽ അലംകൃതമായിരുന്നു. കേരളത്തിലും കുമ്പസാരത്തിന്റെയും പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും കൂദാശ ഉണ്ടായിരുന്നു.

അന്തിമലേഖനത്തെപ്പറ്റി 16-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ യാതൊരു വിവരവും നമുക്ക് ലഭിച്ചില്ല. വൈദികർ രോഗികളെ ആശീർവദിക്കുകയും അവരുടെമേൽ സുവിശേഷം വായിക്കുകയും വി.ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് ഉള്ള കാര്യങ്ങൾ ലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഓലയോ കടലാസിന്റെയോ കഷണങ്ങൾ അവരുടെ ശരീരത്തോട് ബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. മാർത്തോമ്മായുടെ ശവകുടീരത്തിൽ നിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ള മണ്ണ് കലക്കിയ വെള്ളം രോഗികൾക്ക് കുടിക്കാൻ കൊടുത്തിരുന്നു.

വിവാഹസംബന്ധമായ ആചാരങ്ങൾ

പുരാതന ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹസംബന്ധമായ നിരവധി ആചാരങ്ങൾ നിലനിന്നിരുന്നു. അതിൽ പലതും ഇന്ന് നിലവിലില്ല എന്നാൽ ക്നാനായക്കാരുടെയിടയിൽ വിവാഹസംബന്ധമായ ആചാരങ്ങൾ ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്.

ഒരു കല്യാണസമയത്ത് പിതൃസഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ കൈ പിടിച്ച് വിവാഹവാഗ്ദാനം ഉറപ്പിക്കുന്നതും പിതൃധനമായി വിവാഹത്തിന് മുൻപ് മകൾക്ക് സ്വത്തുക്കൾ നല്കുമ്പോൾ പിതൃസഹോദരന്മാർ നല്കുന്നതും ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവാകുന്ന ദീപത്തിന്റെ പ്രതീകമായി നിലവിലുള്ള കത്തിച്ചുവച്ചാണ് സമൂഹം സാക്ഷിയായിട്ടാണ് ഈ ചടങ്ങ് നിർവഹിക്കുന്നത്.

അന്തഃചാർത്ത്

ചന്തഃചാർത്ത് (ഭംഗി വരുത്തൽ) ആണ് കാലക്രമത്തിൽ അന്തഃ

ചാർത്തായി രൂപപ്പെട്ടത്. വിവാഹത്തിന്റെ തലേദിവസം വരന്റെ മുഖം ആദ്യമായി ക്ഷൗരം ചെയ്ത് വരനെ സുന്ദരനാക്കുന്നു. പന്തലിൽ വെള്ള വിരിച്ച പീഠവും സമീപത്ത് കോലുവിളക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും. അളിയൻ മണവാളനെ പീഠത്തിലിരുത്തിയശേഷം ഗ്രാമത്തിലെ ക്ഷുരകൻ “17 പരിഷകൾക്ക്മേൽ മാളോരോട് ചോദിക്കുന്നു. മണവാള ചെറുക്കനെ അന്തം ചാർത്തട്ടെ” കുളികഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ വരന്റെ സഹോദരി വെൺപാച്ചോറും ചക്കരയും കൊണ്ടു വരുകയും വരന്റെ പിതൃവഴിയിലുള്ള ഒരാൾ ഇച്ചപ്പാട്ട് നൽകട്ടെയെന്ന് ചോദിക്കും.

വിവാഹത്തിന്റെ തലേദിവസം തട്ടാൻ താലികൊണ്ടു വരുന്ന ഒരു ചടങ്ങുണ്ട്. ഒരു തട്ടത്തിൽ ഒന്നേകാൽ ഇടങ്ങൾ അരിയിട്ട് അതിൽ വെറ്റിലവച്ച് തട്ടാൻ താലിച്ചരട് നൽകുമ്പോൾ വരന്റെ സഹോദരി അത് സ്വീകരിക്കുന്നു. അതിന് തട്ടാന് പ്രത്യേകം പാരിതോഷികം നൽകുന്നു. ക്നാനനായക്കാരുടെ താലിക്ക് ചിലപ്രത്യേകതകളുണ്ട്. ആലിലപോലെ വീതി കുറഞ്ഞ 21 അരിമ്പ് (മൊട്ട്) കൊണ്ടുള്ള കുരിശോടുകൂടിയതാണ്. 21 അരിമ്പ് ജാതി പ്രാമുഖ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം 7 (കുദാശകൾ)നെ 3 (ത്രിത്വം) കൊണ്ട് ഗുണിക്കുന്നതായും വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. മന്ത്ര കോടിയിൽ നിന്ന് 7 ചരട് എടുത്ത് മൂന്നായി മടക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിലും ഈ ആശയമാണുള്ളത്. താലിയെ പുജ്യവസ്തുവായി പരിഗണിക്കുന്ന പാരമ്പര്യമാണ് നമുക്കുള്ളത്.

മൈലാഞ്ചി ഇടീൽ

അന്തം ചാർത്തൽ വരനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു നടക്കുന്നു. വധുവിന്റെ വീട്ടിൽ നടത്തുന്ന ചടങ്ങാണ് മൈലാഞ്ചി ഇടീൽ. പന്തലിൽ വെള്ളവസ്ത്രം വിരിച്ച പീഠത്തിൽ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരി മണവാട്ടിയെ ഇരുത്തുകയും വലതും അഭിമുഖമായി ഇരുന്ന് മണവാട്ടിയുടെ ഉള്ളംകൈയ്യിലും, കൈപ്പത്തിയിലും കാൽപ്പത്തിയിലും നഖങ്ങളിലും മൈലാഞ്ചി പുരട്ടുന്നു. ഈ മൈലാഞ്ചി ഇടീൽ പലശോത്രക്കാർക്കും മുഹമ്മദിയർക്കും പൊതുവായി ഉള്ളതാണ്. മണവാട്ടിക്ക് സൗന്ദര്യം പകരുകയെന്നതാണ് മുഖ്യലക്ഷ്യം. പ്രതീകാത്മകമായി ആദി മാതാപിതാക്കൾ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ നഗ്നത അനുഭവപ്പെടുകയും ഇലകൾ പറിച്ച് നഗ്നത മറച്ചു കളയുകയും ചെയ്തതിനെ മൈലാഞ്ചി ഇടീൽ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം ഹവ്വാ ഏദൻതോട്ടത്തിലൂടെ നടന്ന് വിലക്കപ്പെട്ട കനി പറിച്ച് ഭക്ഷിച്ചതിനാൽ ആ കാലിലും കൈയ്യിലുമുണ്ടായ പാപക്കറ മായിച്ചു കളയുന്നതായും ഈ ചടങ്ങ് സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പാപക്കറകൾ കഴുകി പരിശുദ്ധമായ ചിന്തകളോടെ ദൈവം തന്നിക്കായി നൽകിയ ഭർത്താവിന് തന്നെ അർച്ചനയായി പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കുവാൻ തന്റെ വീടിനെയും വീട്ടുകാരെയും ഉപേക്ഷിച്ച് അവൾ ഒരുങ്ങു

കയാണ്. അന്തം ചാർത്ത്, മയിലാഞ്ചി ഇടീൽ തുടങ്ങിയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നൽകുന്ന ഇച്ചപ്പാട്ടു വെൺപാൽച്ചോർ എന്ന പലഹാരമാണ്. ചക്കരയും കൂട്ടിയാണ് മധുരം വയ്ക്കുന്നത്.

സ്തുതി ചൊല്ലി

വധുവരന്മാർ ഗുരുവിനും കാർന്നോന്മാർക്കും സ്തുതിചൊല്ലി ദിവ്യവും നിർണ്ണായകവുമായ നിമിഷത്തിൽ അനുഗ്രഹം വാങ്ങുകയാണ്. വിവാഹത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ തന്നെ പ്രാപ്തനാക്കുന്നതിന് ദൈവാനുഗ്രഹത്തോടൊപ്പം പുഷ്കനീയ വൃഷ്ടികളുടെ ആശംസകളും ഏറ്റുവാങ്ങുമ്പോൾ മനുശാന്തിയും മനുശക്തിയും ലഭിക്കുന്നു. സാറായെ അനുഗ്രഹിച്ചുകുന്നത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. **താലികെട്ട്**

ദൈവസന്നിധിയിൽ മുട്ടുകൾ മടക്കുന്നത് വിനയത്തിന്റെ അടയാളമാണ്. വിവാഹം ഒരു കുദാശയാകയാൽ ശുശ്രൂഷകരായ വധുവരന്മാർ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി വിനയാന്വിതരായി വിധേയതത്തോടെ മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കുന്നു.

മന്ത്രകോടി മടിയിൽ ഇട്ടു കൊടുക്കുന്നു.

റോമൻ സംസ്കാരത്തിൽ വിവാഹത്തിന് മന്ത്രകോടി അണിയിക്കലും ഗ്രീക്കു പാരമ്പര്യത്തിൽ കിരീടമണിയിക്കലും ഹൈന്ദവാചാരത്തിൽ താലികെട്ടുമാണ്. എന്നാൽ ക്രൈസ്തവരുടെയിടയിൽ ഈ മൂന്നു ചട്ടങ്ങളും ഒന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ശിരോവസ്ത്രം കൊണ്ട് മുഖം മറക്കുന്നത് യഹൂദാചാരം ഒരുകാലത്ത് യഹൂദരും വധുവരന്മാരെ മുടിയിണിയിച്ചിരുന്നു.

ബറുമറിയം

കൽദായക്കാരുടെയിടയിൽ ഇന്നും ഉയർപ്പുതിരുനാൾ, ക്രിസ്തു മസ് തുടങ്ങിയ ദിവസങ്ങളിൽ പാടുന്ന സ്തുതിപ്പുഗാനം ക്നാനായക്കാരുടെ കല്യാണ കുർബ്ബാനയുടെ അവസാനം നവദമ്പതിമാരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതിനായി വൈദികൻ പാടുന്നു.

വൈദികർക്ക് സ്തുതി

നവദമ്പതികൾ ഇടവകവികാരിമാർക്കും മറ്റു വൈദികർക്കും താമ്പുലവും പലഹാരവും മറ്റു കാഴ്ചവസ്തുക്കളും നൽകി അവരുടെ അനുഗ്രഹം തേടുന്നു. പുതിയ കുടുംബത്തെ ഇടവക വികാരി ഔദ്യോഗികമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വീട്ടിലേക്കുപ്രദക്ഷിണം

പഞ്ചവാദ്യം, കുരവ, നടവിളി, തഴക്കൂട തുടങ്ങിയവയോടു കൂടി നവദമ്പതികൾ വരന്റെ ഭവനത്തിലേക്ക് ആഘോഷമായി ആനയിക്കപ്പെടുന്നു. പഴയകാലത്ത് വധുവരന്മാരെ ദുരപ്പുറത്ത് ഇരുത്തി ആനയിച്ചിരു

ന്നു. ചേരമാർ പെരുമാളിൽ നിന്നും കിട്ടിയ 72 പദവികളിൽപ്പെടുന്ന താണ് ആഘോഷ ഇനങ്ങളിലെ പലതും.

നടവിളി

നടവിളിയും നാലുവാക്കുരവയും രാജകീയ പ്രൗഢി വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ്. നടത്തുചൊല്ലോടുകൂടിയ ഘോഷയാത്രയ്ക്ക് നടനാട്ട് എന്നു പറയും. കോഴിക്കോട് റ്റി. സാമുതിരിയുടെ രാജകീയ ഘോഷയാത്രയിൽ നടനാട്ട് എന്ന ആർപ്പുവിളിയുണ്ടായെന്നും പ്രധാനമായും ആസ്റ്റാദപ്രകടനമാണ് നടവിളി.

നെല്ലും നീരും വെയ്ക്കൽ

നവദമ്പതികൾ വിവാഹപന്തലിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ വരന്റെ മാതാവ് വരന്റെ സഹോദരിയുമൊത്ത് അവരെ ഹൃദയപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയാണ്. അനേകനാളത്തെ അന്വേഷണത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഫലമായി ലഭിച്ച മരുമകളെ തന്റെ പിൻഗാമിയെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ഈ പുതിയ കുടുംബത്തെ ആനന്ദത്തോടും അഭിമാനത്തോടും കൂടി സ്വീകരിക്കുകയുമാണ്. കോലുവിളക്കും തട്ടത്തിൽ വെള്ളം, നെല്ല്, കുരുത്തോല (വെറ്റില) ഇട്ട് വരന്റെ സഹോദരി നിൽക്കുമ്പോൾ കുരുത്തോല വെള്ളത്തിൽ മുക്കി വധുവരന്മാരുടെ നെറ്റിയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം വരന്റെ മാതാവ് കുരിശു വരയ്ക്കുന്നു. ഭാരതീയ ആചാരത്തിലെ ആരതിയോട് ഇതിന് സാമ്യമുണ്ട്. നെല്ല് ഐശ്വര്യത്തെയും വെള്ളം ശുദ്ധീകരണത്തെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം വെള്ളം അഭിഷേകത്തിന്റെയും ഉല്പാദനക്ഷമതയുടെയും പ്രതീകമായും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

വാഴുപീടുത്തം-പാലും പഴവും കൊടുക്കൽ-കച്ചതഴുകൽ

വധുവിന്റെ അമ്മ സമ്മേളിതരോട് അനുവാദം വാങ്ങിയശേഷം കൈകൾ കുരിശാകൃതിയിൽ തലയിൽ പിടിച്ച് (വധുവരന്മാരോട്) പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആശംസിക്കുകയാണ്. വധുവരന്മാരുടെ ഭാവി ജീവിതം മധുരതരമായിരിക്കട്ടെയെന്ന് ആശംസിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തുന്ന മധുരംകൊടുക്കലും അന്നു നിലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു പാത്രത്തിൽ നിന്നും കുടിക്കുന്ന വധുവിന്റെ അച്ഛാനും അമ്മയും മാതൃവഴിയിലെ വലുത്തയും വധുവരന്മാരെ ആശ്ളേഷിച്ച് അനുഗ്രഹിക്കുകയും വിവാഹത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ മൂന്നുപേർക്കും വരന്റെ വീട്ടുകാർ ഉപഹാരമായി നല്കുന്നതാണ് കച്ച.

(1988-ൽ കോട്ടയത്ത് ചേർന്ന യുവജനസമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ച പ്രബന്ധം)

3

സീറോ - മലബാർ മഹാമെത്രാപ്പോലീത്തൻ സഭ

സീറോ - മലബാർ സഭയെ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയായി ഉയർത്തുകയും ആ സഭയുടെ തലവനായി കർദ്ദിനാൾ മാർ ആന്റണി പടിയറ നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സംഭവം ചരിത്രത്തിലെ തിളക്കമുള്ള ഒരു അദ്ധ്യായമാണ്. മെയ്-20ന് സഭയുടെ തലവനായി കർദ്ദിനാൾ മാർ ആന്റണി പടിയറ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യുകയും തുടർന്ന് അഞ്ചു ദിവസം നീണ്ടു നിന്ന മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡ് സ്ഥിരം സിനഡിലേയ്ക്കുള്ള അംഗങ്ങളെയും സിനഡിന്റെ സെക്രട്ടറിയേയും തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു. സഭയുടെ വിവിധ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകാൻ ആറു കമ്മീഷനുകളെയും സിനഡ് തിരഞ്ഞെടുത്തു.

സീറോ - മലബാർ സഭ മഹാമെത്രാപ്പോലീത്തൻ സഭയായതോടു കൂടി നമ്മുടെ സഭയുടെ പഴയ പാരമ്പര്യങ്ങൾ പുനഃരുദ്ധരിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഇവിടുത്തെ ദൈവജനം പൂർണ്ണമായും വിചാരിച്ചു. ദൈവജനത്തിന് ഫലപ്രദമായ പങ്കാളിത്തമുള്ള ഒരു ഭരണ സംവിധാനത്തിന് രൂപം കൊടുത്തുകൊണ്ട് ഈ സഭയുടെ മഹത്തായ പാരമ്പര്യം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ സിനഡ് ഫലപ്രദമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നും പ്രതീക്ഷിച്ചു. അഞ്ചു ദിവസം നീണ്ടു നിന്ന സിനഡ് അല്മായ പങ്കാളിത്തത്തെക്കുറിച്ച് എന്തെങ്കിലും തീരുമാനമെടുത്തതായി അറിയാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. അടുത്ത സമ്മേളനങ്ങളിലെങ്കിലും ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുമെന്നും കേരളസഭയുടെ പൈതൃകം വീണ്ടെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നും നമുക്കു പ്രത്യാശിക്കാം.

ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായ പ്രൊഫ.കെ.സി. സെബാസ്റ്റ്യൻ മെയ് ലക്കം അസ്സീസിയൽ എഴുതിയ ലേഖനത്തിലെ ഒരു ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. “കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പാശ്ചാത്യ മിഷനറിമാരുടെ

വരവിനു മുമ്പ് ഇവിടെ നിലനിന്നിരുന്നത് ശരിക്കും ഒരു സ്വയംഭരണ സമ്പ്രദായമായിരുന്നു. ഇവിടുത്തെ പള്ളിയോഗങ്ങൾക്ക് സഭയുടെ ഭൗതിക പ്രശ്നങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല ക്രിസ്തീയ ജീവിതം സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും തീരുമാനമെടുക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവ കേവലം ആലോചനാ സമിതികൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല. തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്ന സമിതികൾത്തന്നെയായിരുന്നു. 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളം സന്ദർശിച്ച കർമ്മലീത്താ മിഷനറിമാരായിരുന്ന പൗളിനോസ്, ബർത്തലോമ്യോ, ഫാ.ബോണിഫസ് എന്നിവർ ഇവിടുത്തെ പള്ളിയോഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് അത്ഭുതാദരവുകളോടെയാണ്. കാരണം യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ അന്ന് നിലവിലിരുന്നത് പഴയ ഫ്യൂഡലിസ്റ്റ് രീതിയിലുള്ള സഭാഭരണമായിരുന്നു. ഉദയം പേരൂർ സുനഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടിയ പാശ്ചാത്യഭരണാധികാരികൾക്കുപോലും ഈ പാരമ്പര്യത്തെ അംഗീകരിക്കേണ്ടി വന്നു എന്നതിന്റെ തെളിവാണ് സിനഡിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന 813 പേരിൽ 660 പേരും അത്മായരായിരുന്നുവെന്ന്. ദീർഘനാളത്തെ പരാതികളുടെയും പരിഭവനങ്ങളുടെയും ഫലമായി 1887-ൽ നമുക്ക് സ്വന്തം വികാരിയാത്തുകൾ ഉണ്ടായി. പക്ഷേ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാരായി വന്ന ലവീഞ്ഞ്, മെഡലിക്കോട്ട് എന്നീ വിദേശികളായ മെത്രാന്മാർ ഇവിടുത്തെ പുരാതന സഭാഭരണ സമ്പ്രദായത്തെ കുറിച്ച്, അറിവുള്ളവരല്ലായിരുന്നു. അവരുടെ സ്ഥാനത്ത് പിന്നീട് ജൂയിസ് പഴേപറമ്പിൽ, ജോൺ മേനാച്ചേരി, മാത്യു മാക്കീൽ എന്നീ നാട്ടുമെത്രാന്മാർ വന്നപ്പോഴും ഇവിടുത്തെ ഭരണത്തിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഉണ്ടായില്ല. പാശ്ചാത്യരീതിയിലുള്ള ഭരണസമ്പ്രദായവും അധികാരത്തെ കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുമാണ് അവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. 1923-ൽ സീറോ - മലബാർ സഭയ്ക്ക് സ്വന്തമായ ഒരു ഹൈരാർക്കി ഉണ്ടായി. നൈയാമികമായി ഇതിനെ സ്വയംഭരണപ്രാപ്തി എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കാമെങ്കിലും നമ്മുടെ സഭയുടെ ചൈതന്യം തന്നെയായിരുന്ന ജനകീയ അടിത്തറ യോടുകൂടിയ ഭരണസമ്പ്രദായം പുനസ്ഥാപിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധിച്ചില്ല. പാശ്ചാത്യ രീതിയിലുള്ള ശിക്ഷണം ലഭിച്ച അവർ പേരിനു മാത്രമായിരുന്നു നാട്ടുമെത്രാന്മാർ. അവരുടെ ഭരണവും വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസിന്റെ കാലം വരെ പഴയ ഫ്യൂഡലിസ്റ്റ് രീതിയിൽ തന്നെയായിരുന്നു.

പാശ്ചാത്യസഭയിലെത്തുപോലെ ഇവിടെയും വൈദിക മേധാവിത്വം കർക്കശമായി ഉറപ്പിക്കാനത്രെ എല്ലാവരും ശ്രമിച്ചത്. കേരളസഭയിൽ ജനായത്തപരമായ അത്മായ ചലനങ്ങളെങ്കിലും മൂണ്ടായത് വത്തിക്കാൻ സുനഹദോസിനുശേഷമായിരുന്നു. മററു പ്രദേശ

ശങ്ങളിലും സഭകളിലും എന്നതുപോലെ ഇവിടെയും പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിലുകളുണ്ടായി. ഈ പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിലുകൾ നമ്മുടെ പുരാതന പള്ളിയോഗങ്ങളുടെ ഒരു നിഴൽ പോലുമാകുന്നില്ല.”

പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യന്റെ ഈ വാക്കുകൾ നൂറു ശതമാനവും ശരിയാണ്. സഭ പുത്തൻ പദവിയിലേക്കുയർന്നപ്പോഴും അല്മായന്റെ കാര്യത്തിൽ “വഞ്ചി ഇന്നും തിരുനക്കര തന്നെയാണോ” എന്ന് സംശയിച്ചു പോവുകയാണ്.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അസ്സീസി മാസികയിലെ മെയ് ലക്കത്തിലെ മുഖമൊഴിയിൽ നിന്നു കൂടി ഏതാനും ഭാഗം ഉദ്ധരിക്കട്ടെ “..... അത്തായർ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ഇടയന്മാർക്ക് വിധേയരായി കൊള്ളണമെന്നുള്ള തെറ്റായ ധാരണ നീക്കിയശേഷം അത്തായരും വൈദികരും പരസ്പരം സഹായിച്ചും ആശ്രയിച്ചും കഴിയണമെന്ന് പ്രമാണരേഖ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. പരീക്ഷണാർത്ഥം ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന മലബാർ സഭയുടെ കുർബ്ബാനക്രമമോ അടുത്തകാലത്ത് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യ കാനൻ നിയമസംഹിതയോ ഈ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടില്ല എന്നത് വേദകരമാണ്.

മേജർ എപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലിയിൽ ഓരോ രൂപതയിൽ നിന്നും രണ്ട് അത്തായർ വീതമെങ്കിലും അംഗങ്ങളായിരിക്കണമെന്ന് പൗരസ്ത്യകാനൻ നിയമം നിഷ്കർഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഏത് രീതിയിലാണ് അവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടത് എന്നു തീരുമാനിക്കുക രൂപതാമെത്രാനായിരിക്കും. (പൗ.കാ.നി.143 - 1,6) രൂപതാഅസംബ്ലിയിൽ അത്തായർക്ക് മൂന്നിലൊന്നിൽ കൂടാത്ത പ്രാതിനിധ്യം ആകാമെങ്കിലും അവരെ പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയോ രൂപതാമെത്രാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന രീതിയിൽ നിയമിക്കപ്പെടുകയോ ആവാം. (പൗ.കാ.നി. 238-10) രൂപതാ അസംബ്ലിയിൽ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുവാനായി വിഷയം നിർദ്ദേശിക്കാൻ ഏതൊരു വിശ്വാസിക്കും അവകാശമുണ്ടെങ്കിലും ഏത് വിഷയങ്ങളാണ് ചർച്ചയ്ക്കെടുക്കുക എന്ന് തീരുമാനിക്കുക രൂപതാധ്യക്ഷൻ മാത്രമായിരിക്കും. (പൗ.കാ.നി. 240-1) രൂപതാ അസംബ്ലി എപ്പോൾ വിളിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന് മാത്രമല്ല, വിളിച്ചുകൂട്ടണമോ വേണ്ടയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കാനും രൂപതാധ്യക്ഷന് പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. പൗരസ്ത്യകാനൻ നിയമത്തിൽ നാമമാത്രമായ ഭാഗഭാഗിത്വവും അധികാരവും മാത്രമേ അത്തായർ വകയിരുത്തിയിട്ടുള്ളൂ എന്നു കാണാം”

കേരളസഭയുടെ മഹത്തായ പൈതൃകത്തിൽ അഭിമാനം

കൊള്ളുന്ന സഭയിൽ ഈ സ്ഥിതി നിലനിൽക്കുന്നത് അപമാനകരമാണ്. പാശ്ചാത്യനാടുകളിലും അമേരിക്കയിലുമെല്ലാം രൂപതാകോടതികളിലും, രൂപതാഫിനാൻഷ്യൽ കമ്മറികളിലും സഭാസിനധികളിലും ഒക്കെ അത്തായൻ അംഗങ്ങളാണ്. അമേരിക്കയിലെ ചില രൂപതകളിൽ ചാൻസലർ പദവി അലങ്കരിക്കുന്നത് അത്തായരോ കന്യാസ്ത്രീകളോ ആണ്. നമ്മുടെ മഹത്തായ പൈതൃകം വീണ്ടെടുക്കണമെന്ന് മുറവിളി കൂട്ടുന്ന നാം മറു രാജ്യങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ പോലും കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കുന്നത് അപകരമാണ്.

കേരളസഭക്ക് നാട്ടുമെത്രാന്മാരെ ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും നമ്മുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ റോമായിൽ എത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയും മാർ കരിയാററിയേയും പാരമ്പര്യക്കൽ തോമ്മാകത്തനാരേയും റോമായി ലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിലും അവർക്ക് ചെലവിനുള്ള പണം കണ്ടെത്തുന്നതിലും ഇവിടുത്തെ അൽമായർ വഹിച്ച പങ്ക് വിലപ്പെട്ടതാണ്. സഭയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളിലും സ്ഥിതികളിലും അത്തായർക്ക് അർഹമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകാനുതകുംവിധം സീറോ - മലബാർ സഭയിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡ് തയ്യാറാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. അതിനായി നമുക്കു പ്രാർത്ഥിക്കാം.

05-06-1993

4

ഞങ്ങൾ ദുഃഖിക്കുന്നു

അത്യധികമായ ദുഃഖത്തോടെയാണ് ഈ വരികൾ കുറിക്കുന്നത്. ലോകത്തിന് മാതൃകയായി വർത്തിക്കേണ്ടവരാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം. പക്ഷേ നാം മാതൃകാപരമായ ജീവിതമാണോ നയിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ജീവിതം മററുള്ളവർക്ക് ഉതപ്പിന് ഇടനൽകുന്നുണ്ടോ? നാം വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം ആത്മപരിശോധന നടത്തേണ്ട സന്ദർഭമാണിത്.

സീറോ - മലബാർ സഭ നിരവധി പ്രതിസന്ധികളെ തരണം ചെയ്താണ് മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ സഭയുടെ മേൽ നൂററാണ്ടുകളായി നിലനിന്ന വിദേശാധിപത്യം അവസാനിപ്പിച്ച് നമ്മുടെ പൈതൃകം സംരക്ഷിക്കുവാൻ വളരെയധികം ക്ലേശങ്ങൾ നമ്മുടെ മുൻതലമുറ സഹിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും ആശയസംഘട്ടനങ്ങളും സഭയിൽ പല കാലഘട്ടങ്ങളിലും പൊന്തിവന്നിട്ടുണ്ട്. നൂററാണ്ടുകളായി നിലനിന്ന - ലത്തീൻ - സിറിയൻ - വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സമരങ്ങൾ പരസ്പര വിശ്വാസമില്ലാത്ത രണ്ടു സമൂഹങ്ങളായി അവരെ അകറ്റി നിറുത്തുകയുണ്ടായി. ക്രൈസ്തവർ സാമൂഹ്യ സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലങ്ങളിലെല്ലാം അവഗണിക്കപ്പെട്ടപ്പോഴും അവകാശങ്ങൾ നേടിയെടുക്കുന്നതിന് ഒന്നിച്ചണിനിരക്കാൻ പോലും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം ആ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളും അകന്നു പോവുകയുണ്ടായി. ഒരേ വിശ്വാസവും ഒരേ മാമ്മോദീസായും സ്വീകരിച്ച ഒരേ തലവന്റെ കീഴിൽ വളർന്ന ഒരു സമുദായമാണ് ഭിന്നചേരിയിൽ നിലകൊണ്ടത്, അതുകൊണ്ട് വന്നുഭവിച്ച നഷ്ടങ്ങളെപ്പറ്റി കണക്കുകൂട്ടുവാൻ പോലും നാം ഇന്നു തയ്യാറില്ല. റീത്തിന്റെ പേരിൽ നിലനിന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്റെ ശക്തിക്ഷയത്തിന് കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നമുക്ക് വിസ്മരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല.

പരസ്പരം ഭിന്നിച്ചു വളർന്നുവന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് നമ്മുടേതെങ്കിലും ആ ഭിന്നിപ്പിലും സ്നേഹത്തിന്റെ ചൈതന്യം നാം നിലനിർത്തി

ക്കൊണ്ടു പോന്നിരുന്നു. അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു സമൂഹം എന്ന ബഹുമതി ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന് എന്നും ലഭിച്ചിരുന്നു.

പൈതൃകം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നൂററാണ്ടുകൾ സമരം ചെയ്ത സീറോ - മലബാർ സഭയിൽ ആരാധനാക്രമത്തിന്റെ പേരിൽ കഴിഞ്ഞ കുറെ വർഷങ്ങളായി അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ തഴച്ചുവളരുകയായിരുന്നു. ആ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ സകലവിധ മര്യാദകളെയും അതിലംഘിച്ചു, രാഷ്ട്രീയക്കാരുടെ ശൈലിയിലേയ്ക്ക് തരം താണുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഇവിടുത്തെ ക്രൈസ്തവസമൂഹം ലജ്ജിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാവുക സ്വഭാവവികമാണ്. തനിക്ക് ശരിയെന്നു തോന്നുന്ന ആശയത്തിലേക്കു മററുള്ളവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നതിന് പരിശ്രമിക്കുന്നതിലും തെറ്റില്ല. ആ ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടെന്നും വിജയിച്ചെന്നും വരാം. പരാജയത്തിലും വിജയത്തിലും പതറാതെ ധർമ്മികമൂല്യങ്ങളിൽ അടിയുറച്ചു മുന്നേറാനുള്ള പകാതയാണു നാം കൈവരിക്കേണ്ടത്.

സീറോ - മലബാർ സഭയിലെ ഇന്നത്തെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം വളർത്തുന്നതിൽ കത്തോലിക്കാ മാസികകളും വാരികകളും നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. കഴിഞ്ഞ ഒരു ദശകക്കാലമായി സഭയിൽ അനൈക്യത്തിന്റെ വിത്ത് വിതച്ചത് ഇവിടുത്തെ കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളാണ് എന്നത് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിക്കാൻ സാധിക്കും. സഭയിൽ ഈ രീതിയിലുള്ള ഗ്രൂപ്പിസം വളർത്തുന്നത് ശരിയല്ലെന്നും ജനങ്ങൾ ഭിന്നചേരിയിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിക്കേണ്ട സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കുന്നത് അപകടകരമാണെന്നും അതു സഭയുടെയും രാജ്യത്തിന്റെയും താല്പര്യങ്ങൾക്ക് വിഘാതമായിത്തീരുമെന്നും കഴിഞ്ഞ ലക്കങ്ങളിലൂടെ ഞങ്ങൾ തുറന്ന് എഴുതിയപ്പോൾ മിതമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് എഴുതിയപ്പോൾ - ഞങ്ങളെ പലരും കുററപ്പെടുത്തിയത് ഞങ്ങൾ അനുസ്മരിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഇന്ന് സഭയിലെ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ടവർതന്നെ സംസ്കാരശൂന്യമായ പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ച് ജനങ്ങളെ തമ്മിൽ അടിപ്പിക്കുവാൻ സർവ്വശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അതിനോട് വേണ്ടവിധത്തിൽ പ്രതികരിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്ന് നാം ചിന്തിക്കണം. ഈ ലക്കം ബുള്ളറ്റിൻ വായനക്കാരുടെ കൈകളിലെത്തുമ്പോഴേയ്ക്കും സീറോ - മലബാർ സഭയിലെ മെത്രാന്മാരുടെ സമ്പൂർണ്ണ സിനഡ് സമാപിച്ചിരിക്കും. സിനഡിന്റെ ആരംഭംമുതൽ പുത്രപംക്തികളിലൂടെ ഇന്നത്തെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പെരുപ്പിച്ചുകാണിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള ശക്തികൾ, സഭയെ നന്നാക്കുവാനാണോ,

തകർക്കുവാനാണോ യഥാർത്ഥത്തിൽ പരിശ്രമിച്ചത്?

സീറോ - മലബാർ സഭയിൽ ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്ന വിവാദങ്ങൾക്ക് വിരാമമിടാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധ മാർപ്പാപ്പാ മെത്രാന്മാർക്ക് ഒരു കത്തയയ്ക്കേണ്ട സാഹചര്യം വരെ ഇവിടെ സംജാതമായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കേണ്ടിയിരുന്നോ? ചെറുതോ വലുതോ ആയ പ്രശ്നങ്ങളുടെ പേരിൽ ജനങ്ങളെ ഭിന്നിപ്പിക്കാൻ എളുപ്പം സാധിക്കും. പക്ഷേ ഭിന്നിച്ചുപോയവരെ ഒന്നിപ്പിക്കാൻ എളുപ്പം സാധിക്കുകയില്ല.

നാം അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു സമൂഹമെന്ന് എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. ഇന്ന് ആ അച്ചടക്കം ദിവസംതോറും നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകശബ്ദം എന്ന ഒരു ലഘുലേഖ ഈയിടെ കാണുകയുണ്ടായി. ഏതാനും വൈദികരാണ് അതിന്റെ പിന്നിൽ. ആ പ്രവാചക ശബ്ദത്തിലെ പദപ്രയോഗങ്ങൾ എത്രയോ സംസ്കാരശൂന്യമാണ്? ആ ലഘുലേഖയിൽ അവർ ഉന്നയിച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായ ഭാഷയിൽ മാനുഷമായ രീതിയിൽ എഴുതിപ്രസിദ്ധീകരിക്കാമായിരുന്നില്ലേ? സഭയിൽ ഭിന്നിപ്പിന്റെ സ്വരം ഭീഷണിയോടുകൂടി മുഴക്കുകയല്ലേ അവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്?

മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡിനെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവർ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. വാളെടുക്കുവാൻ അവർ ആഹ്വാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഗ്രൂപ്പിസം വളർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ ഗ്രൂപ്പ് കളിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം സഭയുടെ നന്മയ്ക്കോ?

മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെയും പൊന്തിഫിക്കൽ ഡലഗേററിയേയും ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലഘുലേഖ പുറത്തിറക്കിയിരിക്കുന്നത്. വ്യക്തിപരമായി സഭാധികാരികളെ ആക്ഷേപിക്കുന്ന ഈ പ്രവണത അപലപനീയം തന്നെയാണ്. ചോദിക്കാനാരുമില്ല എന്ന സ്ഥിതിവിശേഷം തുടരുന്നത് ശരിയല്ല. ബാലൻസ് തെറിയ ഈ പോക്ക് ലക്ഷ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ സഹായകരമാവുകയില്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കണം.

അച്ചടക്കമുള്ള ജനങ്ങൾ ഉള്ള സംഘടനയ്ക്കേ, സമൂഹത്തിനേ, രാഷ്ട്രത്തിനേ, വിജയപൂർവ്വം മുന്നേറുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അച്ചടക്കം തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുടെ പേരിൽ കർശനനടപടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതിന് അമാന്തം വിചാരിച്ചാൽ അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകൾ ഗുരുതരമായിരിക്കുമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പു നൽകുവാൻ ഈ സന്ദർഭം വിനിയോഗിക്കുന്നു.

സീറോ - മലബാർ സഭ കെട്ടുറപ്പോടെ ഒരേ ഇടയന്റെ കീഴിൽ മുന്നോട്ടു നീങ്ങണം. അത് രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും സഭയുടെയും തന്നെ പുരോഗതിക്ക് ആവശ്യമാണ്? ഇന്നത്തെ എല്ലാ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും അവസാനിപ്പിച്ച് കൂടുതൽ ഊർജ്ജസ്വലതയോടെ എല്ലാവരും ഒന്നിച്ചു നീങ്ങണം. ആ കൂട്ടായ്മ അരക്കിട്ടുറപ്പിക്കുമെന്ന് വേണമെങ്കിൽ ഒന്നുകൂടി കുന്നൻ കുരിശിൽ ആലാത്തുകെട്ടി അതിൽപിടിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്ക് സത്യം ചെയ്യാം. സഭാതലവന്റെ കീഴിൽ ഒന്നിച്ചണിനിരക്കുമെന്നായിരിക്കണം നാം കുന്നൻ കുരിശിൽ പിടിച്ച് പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടത്. "ഒന്നിച്ചാൽ നാം ജയിക്കും ഭിന്നിച്ചാൽ നാം നശിക്കും" എല്ലാവരുടെയും മനസ്സിൽ ഈ വാക്കുകൾ പ്രതിധ്വനിക്കട്ടെ.

05-12-1993

5

മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡിന് മുമ്പിൽ

സീറോ മലബാർ സഭയിലെ മെത്രാന്മാരുടെ സമ്പൂർണ്ണസിനഡ് 1994 മാർച്ച് 7-ന് ആരംഭിക്കുകയാണ്. സീറോ-മലബാർ സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെയധികം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണ് ഈ സിനഡ്. വിവാദപരമായ ഒട്ടേറെ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി സമ്മേളനം ചർച്ച ചെയ്യുന്നതാണ്. സിനഡ് വിജയകരമായി പര്യവസാനിക്കുന്നതിനും എല്ലാ അഭിപ്രായഭിന്നതകളും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും സഭയിലെ കൂട്ടായ്മ കൂടുതൽ അനുഭവവേദ്യമാകുന്നതിനും വേണ്ടി നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാം. നൂററാണ്ടുകളായി നമ്മുടെ സഭയിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അച്ചടക്കം നഷ്ടപ്പെടാതെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം. സഭയുടെ പൊതുതാല്പര്യങ്ങൾക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെമേൽ കർശന നടപടികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിവന്നാൽ സ്വീകരിക്കണമെന്ന് ബന്ധപ്പെട്ട അധികാരികളോട് ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ 1968-ൽ ആലുവായിൽ കെ.സി.ബി.സി.യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയിലെ സഭ എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്ത റീജിയണൽ സെമിനാറിലേയ്ക്ക് അഭിവന്ദ്യവൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ വിനയപൂർവ്വം ക്ഷണിക്കട്ടെ. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ എങ്ങനെ

കേരളസഭയിൽ നടപ്പിലാക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യാനായിരുന്നു റീജിയനൽ സെമിനാർ സംഘടിപ്പിച്ചത്. ഒരു വർഷം നീണ്ടുനിന്ന ഒരു ക്ഷണങ്ങൾ സെമിനാറിനുവേണ്ടി നടന്നു. 13 പ്രധാനപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചായിരുന്നു ചർച്ചകൾ നടന്നത്. ഓരോ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയും ഒരു വിദഗ്ദ്ധ സമിതി തയ്യാറാക്കിയ പ്രബന്ധത്തിന്റെയടിസ്ഥാനത്തിൽ സെമിനാർ അംഗങ്ങൾ പല ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിഞ്ഞ് ചർച്ച നടത്തി. സീറോ-മലബാർ, ലത്തീൻ, മലങ്കര സഭ വിഭാഗങ്ങളിൽ പെട്ട മെത്രാന്മാരും വൈദികരും അൽമേയ പ്രതിനിധികളും സന്യാസീസന്യാസിനികളും സെമിനാറിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഒരാഴ്ച നീണ്ടുനിന്ന സെമിനാർ പല സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങളും കൈക്കൊണ്ടു. ഏകാഭിപ്രായത്തിലാണ് തീരുമാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചത്. കേരളസഭയിലെ ജനങ്ങൾ ഏതുവഴിക്കു ചിന്തിക്കുന്നുവെന്ന് ആ റീജിയനൽ സെമിനാറിന്റെ ചർച്ചകളും തീരുമാനങ്ങളും വായിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. സെമിനാറിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കുമെന്ന് അർത്ഥശങ്കക്കിടയില്ലാത്തവണ്ണം കർദ്ദിനാൾ മാർ ജോസഫ് പാറേക്കാട്ടിൽ സമാപന സമ്മേളനത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

വർഷം 25 പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സെമിനാറിൽ പങ്കെടുത്തവരിൽ നല്ലൊരു വിഭാഗം ദിവംഗതരായി. പലരും വാർദ്ധക്യത്തിലേക്ക് കടന്നിരിക്കുന്നു. അന്നു സെമിനാറിൽ പങ്കെടുത്ത പല വൈദികരും പിന്നീട് മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. റീജിയനൽ സെമിനാറിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ ഭാഗികമായി രൂപതാതലത്തിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ കുറെയൊക്കെ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ റീജിയനൽ സെമിനാർ കേരളസഭയെ ഒന്നാകെ കണ്ടതുപോലെ കാണാനോ സെമിനാറിന്റെ തീരുമാനങ്ങളും നിഗമനങ്ങളും പൂർണ്ണമായും നടപ്പിലാക്കുവാനോ ശ്രമിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണ്. സെമിനാറിൽ ആരാധനാക്രമവും മതബോധനവും എന്നത് രണ്ടാമത്തെ വിഷയമായിരുന്നു. ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രബന്ധം തയ്യാറാക്കിയിരുന്നത് ഫാ.ജോൺ വള്ളമരറം ചെയർമാനായിരുന്ന സർവ്വീസ് ടീം ആയിരുന്നു. ഗ്രൂപ്പ് ചർച്ചയ്ക്ക് നേതൃത്വം നല്കിയത് ഫാ.ജെ.ചേന്നാട്ട് ചെയർമാനും ഫാ.ജോൺ വള്ളമരറം ലീഡറും ഫാ.സി.എ.അബ്രാഹം, അബ്രാഹം ചാത്തപറമ്പിൽ എന്നിവർ സെക്രട്ടറിമാരായിട്ടുള്ള ഗ്രൂപ്പായിരുന്നു. ആ ഗ്രൂപ്പ് ചർച്ചചെയ്ത് പൊതുസമ്മേളനത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചതും പൊതുയോഗം അംഗീകരിച്ചതുമായ ചില വസ്തുതകൾ ഞങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

ഒരു പ്രദേശത്ത് ഒരു റീത്തിൽപ്പെട്ട പള്ളിയോ സ്ഥാപനമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ മറ്റൊരു റീത്തിന്റെ വകയായി പുതിയ പള്ളിയോ സ്ഥാപനമോ

ഏർപ്പെടുത്തരുത്. ആ റീത്തിൽ ആ പ്രദേശത്ത് ധാരാളം കത്തോലിക്കർ ഉണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെയും അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. തങ്ങളുടെ റീത്തിൽത്തന്നെ ആരാധനക്രമം വേണമെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരേ പള്ളിയിൽത്തന്നെ അതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. വിദേശങ്ങളിൽ കത്തോലിക്കർക്കും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർക്കും ഒരേ പള്ളിയിൽ പോകാമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ വിവിധ റീത്തുകളിൽപ്പെട്ട കത്തോലിക്കർക്കും അങ്ങനെ ചെയ്തുകൂടാ?

പള്ളിയില്ലാത്ത പ്രദേശത്തു പള്ളി ആവശ്യമായി വരുകയും അവിടെ രണ്ടോ അതിൽ കൂടുതലോ റീത്തുകളിൽപ്പെട്ട ധാരാളം കത്തോലിക്കർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ പൊതുവായ ഒരു പള്ളി പണിയാവുന്നതാണ്. അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും തർക്കവുമുണ്ടെങ്കിൽ അത് പറഞ്ഞു തീർക്കുന്നതിനും പള്ളികളും സ്ഥാപനങ്ങളും അനാവശ്യമായി പെരുപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും വിവിധ ഭരണാധികാരികളുടെ ഒരു ഏകോപനസമിതി ഏർപ്പെടുത്തുന്നത് അത്യാവശ്യമാണ്. അതുപോലെ വിവിധ ഭരണാധികാരങ്ങളിൽപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളിൽ ഐക്യവും പൊതുയത്നവും വളർത്തുന്നതിന് അത്തരം സമിതികൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്നത് കൊള്ളാം.

ശുപാർശകൾ: രൂപതാകച്ചേരിയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ മെത്രാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത് വൈദികരോടും അന്തായരോടും കൂടി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടുവേണം. അവരുടെ ഉദ്യോഗകാലാവധി 5 കൊല്ലത്തിൽ കൂടുതൽ പാടില്ല. കഴിയുമെങ്കിൽ അൽമായരെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതു കൊള്ളാം. മെത്രാന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ വൈദികരോടും പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിലിനോടും കൂടി ആലോചിക്കണം. വൈദികരുടെയും മെത്രാന്മാരുടെയും പിരിഞ്ഞുപോകലിനുള്ള പ്രായം 70 ആയി നിശ്ചയിക്കണം.

ഇങ്ങനെയുള്ള സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങൾ ആണ് സെമിനാർ കൈക്കൊണ്ടത്. ഈ തീരുമാനങ്ങൾ സഭാംഗങ്ങളുടെ പൂർണ്ണ യോജിപ്പോടെയുള്ളതാണ്. ഈ ശുപാർശകൾ നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്ന് ഇവിടെക്കാണുന്ന പല അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടാവുമായിരുന്നില്ല. റീജിയണൽ സെമിനാറിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ കാൽനൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം കേരളത്തിലെ മെത്രാന്മാരുടെ പരിഗണനയ്ക്കായി ഞങ്ങൾ വീണ്ടും സമർപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ ശുപാർശകൾ തിരസ്കരിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ സമുദായാംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണെന്നറിയുവാൻ പ്രാതിനിധ്യ സഭാവത്തോടുകൂടി യമറൊരു റീജിയണൽ സെമിനാർ വിളിച്ചു കൂട്ടണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

6

കുരിശ് കത്തിക്കൽ

ക്രിസ്തു ശിഷ്യനായ സെന്റ് തോമസ് ഭാരതത്തിൽ എത്തി സുവിശേഷദീപം തെളിച്ച് ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന് ആരംഭം കുറിച്ചു. അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു സമൂഹമായി അതു വളർന്നു. ഭാരതസഭ പല പ്രതിസന്ധികളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് വളർന്നുവന്നത്. വേദനാജനകമായ പല സംഭവങ്ങളും സഭയ്ക്കുള്ളിൽ നടന്നപ്പോഴും അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു ജനതയായി നാം മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഭാരതക്രൈസ്തവരുടെ എല്ലാ പുരോഗതിക്കും നിദാനം അച്ചടക്കമുള്ള ഒരു സമൂഹമായി നാം മുന്നേറിയെന്നുള്ളതായിരുന്നു.

ആ അച്ചടക്കം തകർത്ത് സഭയെ സമൂഹത്തിൽ അപഹാസ്യമാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പലകാലഘട്ടങ്ങളിലും രൂപം കൊണ്ടു. പക്ഷെ ക്രൈസ്തവർ ആ ഹീനമായ നീക്കത്തെ എന്നും എതിർത്തുപരാജയപ്പെടുത്തി. കഴിഞ്ഞ കാൽ നൂറ്റാണ്ടുകാലമായി വിദേശസഹായത്തോടെ ചില നീക്കങ്ങൾ സഭയിലെ അച്ചടക്കം തകർക്കാൻ നടന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. സഭയുടെ പൈതൃകസംരംക്ഷണമെന്നൊക്കെ പറഞ്ഞ് ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് സഭയിൽ ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കാനാണവർ ശ്രമിച്ചത്. ബോധപൂർവ്വമായ ആ നീക്കത്തിൽ - ആ നീക്കത്തിന്റെ അപകടം മനസ്സിലാക്കാതെ - പലരും ഉൾപ്പെട്ട് പോയി എന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്.

സീറോ - മലബാർ സഭയിലെ ആരാധനാക്രമം, ഭരണസംവിധാനം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ കുറേനാളുകളായി സഭയിൽ ഉണ്ടായ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസത്തിൽ നിന്നും മുതലെടുക്കുവാനാണ് അവർ ശ്രമിച്ചത്. അഭിപ്രായ വിരുദ്ധതയുള്ളവരുടെയും അസംതൃപ്തരുടെയും "രക്ഷാകേന്ദ്രമായി" വിദേശസഹായത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇടമറഞ്ഞ ക്രൈസ്തവ പഠനകേന്ദ്രം അഭിനയിച്ചു. അവർക്ക് യോഗങ്ങൾ ചേരുവാനും ലഘുലേഖകൾ അച്ചടിച്ചുകൊടുക്കുവാനും ആ കേന്ദ്രം സഹായിച്ചു. ആ കേന്ദ്രത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യം മനസ്സി

ലാക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിച്ചില്ല. ആ ക്രൈസ്തവപഠനകേന്ദ്രത്തിൽ തന്നെ പലപേരിൽ പല സംഘടനകൾ സ്ഥാപിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചു. ആ സംഘടനകളുടെ പേരിൽ കഴിഞ്ഞ കുറേനാളുകളായി പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ലഘുലേഖകൾ സഭയെ തേജോവധം ചെയ്യുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ മാത്രമായിരുന്നു. വൈദികരെയും മെത്രാന്മാരെയും എതിന് മാർപ്പാപ്പായെപ്പോലും അധിഷ്ഠിപ്പിക്കാനുള്ള നീക്കമാണവർ തുടർന്ന് നടത്തിയത്.

ദീർഘനാളത്തെ ശ്രമഫലമായി ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവപഠന കേന്ദ്രത്തിൽ ഒരു യോഗം ചേരുവാനും ആ കേന്ദ്രത്തിൽ തന്നെ രൂപം കൊണ്ട പലസംഘടനകളുടെയും പ്രതിനിധികളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മാർത്തോമ്മക്കുരിശും (ചിഹ്നവും) പള്ളിയോഗം നിയമാവലിയും പരസ്യമായി കത്തിക്കാൻ അവരെകൊണ്ട് തീരുമാനമെടുപ്പിക്കുവാനും അവർക്ക് സാധിച്ചു. ലിററർജിക്കൽ ആക്ഷൻ കമ്മറിയും അതിന്റെ സാരഥികളായ പ്രൊഫ. പി.ററി. ചാക്കോയും ഫാ. തോമസ് കൊടിയനും വരെ ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവപഠനകേന്ദ്രത്തിൽ ചേർന്ന സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരുടെ സമ്മർദ്ദങ്ങൾക്കുവഴങ്ങി സ്റ്റീവായും സഭാനിയമവും കത്തിക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചു. അത് കത്തിക്കാൻ ഭാരതീയ പഠനകേന്ദ്രം ബോധപൂർവ്വം ചുമതലപ്പെടുത്തിയത് പി.ററി. ചാക്കോയേയും ഫാ. തോമസ് കൊടിയനേയുമാണ്.

ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവപഠനകേന്ദ്രത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സാരഥി ഈ തന്ത്രങ്ങളെല്ലാം ഒരുക്കി പലരെയും വലയിൽ വീഴ്ത്തി വിജയഭാവം നടിച്ചു. ഈ നടപടി പിശകാണെന്നും കുരിശുകളത്തിക്കുന്നതും സഭാനിയമങ്ങൾ ചുട്ടുകുരിക്കുന്നതും ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്കിടവരുത്തുമെന്നും കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് ആദ്യമേതന്നെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ആ നടപടിയിൽ നിന്ന് പിന്മാറണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് അടുത്ത ദിവസം സീറോമലബാർസഭയുടെ തലവനായ അഭിവന്ദ്യ വർക്കി വിതയത്തിൽ പിതാവ് നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ പൈതൃക സംരംക്ഷണസമിതിയുടെ ഈ ചുമട്ടെക്കൽ നടപടി കടുത്ത മതനിന്ദയും അച്ചടക്കലംഘനവുമാണെന്ന് തറപ്പിച്ച് പറയുകയും ഈ ഹീനശ്രമത്തിൽനിന്ന് പിന്തിരിയണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏപ്രിൽ 22-ാം തീയതി കത്തോലിക്കാകോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകരും സമുദായ സ്നേഹികളും കോട്ടയത്ത് എ.കെ.സി.സി. ഓഫീസിൽ ചേർന്ന് കുരിശു കത്തിക്കൽ നടപടി മേയ് 1-ാം തീയതിക്കകം പിൻവലിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് പൈതൃക സംരംക്ഷണസമിതിക്ക് അന്ത്യശാസനം നൽകി.

ഈ ബുള്ളറ്ററിൻ്റെ വായനക്കാരുടെ കൈകളിൽ എത്തുമ്പോഴേക്കും നസ്രാണി കത്തോലിക്കാ പൈതൃകസംരക്ഷണസമിതി ചുട്ടെരികൽ പരിപാടി ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നും ഇങ്ങനെയൊരു നടപടി സ്വീകരിക്കാൻ ഇടയായതിലും വിശ്വാസികളിൽ കൃഷ്ണം സൃഷ്ടിച്ചതിലും പശ്ചാത്തപിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ഉറച്ച വിശ്വാസം. ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ വർക്കി വിതയത്തിലിൻ്റെ പ്രസ്താവനയുടെയും താക്കീതിൻ്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ സംരക്ഷണസമിതി ഈ ഹീനശ്രമത്തിൽ നിന്നും പിന്മാറുമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചത്. അതിനുള്ള വിവേകം അവർ കാണിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് ഒരു അന്ത്യശ്വാസനം നൽകാൻ ഇടയായത്. ഈ അന്ത്യശ്വാസനം സ്വീകരിക്കാനുള്ള വിവേകം അവർ കാണിക്കാത്തപക്ഷം, ഇതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന എല്ലാ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾക്കും അവർ സമാധാനം പറയേണ്ടിവരും.

സമുദായത്തെ വഞ്ചിച്ചും ആക്ഷേപിച്ചും ഹിന്ദുത്വകൊടിപിടിച്ചും തൻകാര്യം നേടാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ ചിലർ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് കഴിഞ്ഞ കുറെ മാസങ്ങളായി ഞങ്ങൾ ബുള്ളറ്ററിനിലൂടെ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയിട്ടുള്ളതാണ്. കുരിശു കത്തിക്കാനും പള്ളി നിയമങ്ങൾ ചുട്ടെരിക്കാനും ജനങ്ങളെ തയ്യാറെടുപ്പിച്ചതിനുശേഷം ഹിന്ദുത്വകൊടി പിടിച്ചു കേന്ദ്രഗവൺമെന്റിനെ സ്വാധീനിച്ചു, സർക്കാർ കമ്മിറ്റികളിലും കമ്മീഷനുകളിലും കയറിപ്പറാനുള്ള ചിലരുടെ നീക്കങ്ങൾക്ക് പ്രൊഫ. പി.റ.ഐ. ചാക്കോയും ഫാ. കൊടിയനും കൂട്ടുനിൽക്കണമോയെന്ന് അവർ ചിന്തിക്കേണ്ട സമയം വൈകിയിരിക്കുന്നു. കേന്ദ്ര ആഭ്യന്തരമന്ത്രിയെ സന്ദർശിച്ച ക്രൈസ്തവൻ്റെ പേരിൽ ഗവർണ്ണർ പദവി വരേ നേടിയെടുക്കാമെന്ന വ്യാമോഹത്തിൽ കരുക്കൾ നീക്കുന്ന സമുദായ വഞ്ചകരുടെ കെണിയിൽ വീഴാതിരിക്കാനുള്ള വിവേകം നമുക്കുണ്ടാകേണ്ടതാണ് എന്ന് മാത്രം ഈയവസരത്തിൽ അനുസ്മരിപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

05-05-1998

സഭയ്ക്ക് പുനരുജ്ജീവനം നൽകിയ അസംബ്ലി

സീറോ - മലബാർസഭയുടെ തന്നിമ, ആരാധനാക്രമം, ഭരണസംവിധാനം, സഭയിൽ നൂററാണ്ടുകളായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന മാർത്തോമ്മാക്കുരിശ് തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വളരെയധികം വിവാദങ്ങൾ നിലനിന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് സീറോ - മലബാർ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ അസംബ്ലി വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡ് തീരുമാനിച്ചത്. ഈ തർക്കങ്ങളും അതേത്തുടർന്നുണ്ടായിരുന്ന സംഘർഷാന്തരീക്ഷവും അസംബ്ലിയിൽ പ്രതിഫലിക്കുമെന്നും അസംബ്ലി ഒരു ബലാബല പരീക്ഷണത്തെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നും സ്വാഭാവികമായി സമുദായാംഗങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു. സഭയിലെ ഏതാനും അംഗങ്ങൾ രാജ്യത്തുടനീളം നടത്തിയ പ്രസംഗ പരിപാടികളും, മാർത്തോമ്മാക്കുരിശും, പള്ളിയോഗനടപടികളും അഗ്നിദാഹം ചെയ്യാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളും എല്ലാ സമുദായാംഗങ്ങളെയും ഉൽക്കണ്ഠകുലരാക്കിയിരുന്നുവെന്നത് യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഇങ്ങനെയൊരു പ്രത്യേകാന്തരീക്ഷത്തിൽ അസംബ്ലി എല്ലാ കണക്കുകൂട്ടലുകളെയും തെറ്റിച്ച് തികഞ്ഞ സംയമനത്തോടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്ത് സഭയുടെ അഭിമാനം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുവെന്നു പറയുവാൻ അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

മാർപ്പാപ്പായ്ക്കും. ഓറിയന്റൽ കോൺഗ്രഗേഷൻ ഉൾപ്പെടെയുള്ള റോമൻ കുരിയായ്ക്കും നമ്മുടെ സഭയുടെമേൽ അധികാരമുണ്ടെന്നും, പൗരസ്ത്യസഭകളെ സംബന്ധിച്ച കാനൻനിയമങ്ങൾ നമുക്കും ബാധകമാണെന്നും ഈ അസംബ്ലി ഏകകണ്ഠമായി അതിന്റെ നടപടികളിലൂടെ അംഗീകരിച്ചുവെന്നത് ഏറ്റവും വലിയ ഒരു നേട്ടമാണ്. നമ്മുടെ സഭ പൗരസ്ത്യസഭയല്ലെന്നു പ്രചാരണം നടത്തിയവരുടെ വാദങ്ങൾ അസംബ്ലി തിരസ്കരിച്ചുവെന്നത് നമുക്ക് അഭിമാനകരമാണ്.

ആരാധനാക്രമവും, അച്ചടക്കവും സംബന്ധിച്ച് അസംബ്ലിക്കു ശേഷം മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡ് നടത്തിയ പ്രഖ്യാപനം അസംബ്ലിയുടെ

മൊത്തം അഭിപ്രായപ്രകടനമാണ്. അസംബ്ലിയിൽ പങ്കെടുത്തവർ 15 ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരഞ്ഞാണ് ചർച്ചനടത്തിയത്. എല്ലാ ഗ്രൂപ്പും ഒരു സെഷനിൽ ആരാധനാക്രമവും അച്ചടക്കവും ചർച്ച ചെയ്തു. ആരാധനാക്രമത്തിൽ ഏകീകൃതരൂപം വേണമെന്നും അതിനെ ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള പഠനങ്ങളും ആരാധനാക്രമസംബന്ധമായ മറു ഗവേഷണങ്ങളും നടത്തുന്നതിനു ഒരു ഗവേഷണകേന്ദ്രം ആരംഭിക്കണമെന്നുമാണ് എല്ലാ ഗ്രൂപ്പുകളും ചർച്ച ചെയ്തു ഏകകണ്ഠമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായില്ല. സഭാംഗങ്ങൾ അച്ചടക്കവിരുദ്ധ പ്രവർത്തനം നടത്തിയാൽ സഭാനിയമപ്രകാരം നടപടി സ്വീകരിക്കണമെന്ന ഗ്രൂപ്പുകളുടെ ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായം സിനഡ് പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിച്ചു. നടപടി എങ്ങനെ ആയിരിക്കണമെന്നതിനെപ്പറ്റി അസംബ്ലിയിലെ അംഗങ്ങൾ പല അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും ശിക്ഷണനടപടികൾ സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അത് സഭയുടെ നിലനില്പിനും, വളർച്ചയ്ക്കും ആവശ്യമാണെന്നും എല്ലാവരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സഭാവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടായ്മയും, സഭയോടുള്ള വിശ്വസ്തതയും വിധേയത്വവുമാണ് ഇങ്ങനെ സുദൃഢമായ ഒരു നിലപാടെടുക്കാൻ അസംബ്ലി അംഗങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

പള്ളിയോഗനടപടികളെപ്പറ്റിയോ, മാർത്തോമ്മാക്കുരിശിനെപ്പറ്റിയോ യാതൊരു വിവാദവും അസംബ്ലിയിലെ ചർച്ചകളിൽ വന്നില്ലായെന്നതാണ് സത്യം. ഏതാനും വ്യക്തികൾ ചർച്ചയിൽ മാർത്തോമ്മാക്കുരിശിനെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുകയും ക്രൂശിതരൂപം എടുത്തു മാറ്റിയെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു. മാർത്തോമ്മാക്കുരിശ് അവഗണിക്കണമെന്ന് ആരും പറഞ്ഞില്ല.

കുരിശിന്റെ വണക്കത്തെ സംബന്ധിച്ച് അടുത്തകാലത്തുണ്ടായ വിവാദങ്ങൾക്കു വിരാമമിടണമെന്ന് സിനഡ് തീരുമാനിച്ചത് അസംബ്ലിയിലെ അംഗങ്ങളുടെ ഏകാഭിപ്രായത്തെ മാനിച്ചാണ്. മാർത്തോമ്മാക്കുരിശ് ഉൾപ്പെടെ എല്ലാ കുരിശുകളും ക്രൂശിതരൂപങ്ങളും സീറോ മലബാർ സഭയിൽ വണക്കത്തിന് യോഗ്യമാണെന്ന് സിനഡ് ഏകകണ്ഠമായി പ്രഖ്യാപിച്ചതോടെ കുരിശിന്റെ പേരിൽ സഭയിൽ ചിന്താക്കുഴപ്പം ഉണ്ടാക്കാനും സഭയുടെ ഐക്യത്തെ തകർക്കാനും ചിലർ വിദേശ സഹായത്തോടെ ബോധപൂർവ്വം നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾക്ക് കനത്ത തിരിച്ചടിയായി. ചില ചില്ലറ പ്രശ്നങ്ങൾ ഉയർത്തിക്കാട്ടി അസംതൃപ്തരായ ആളുകളെ കൂട്ടിക്കെട്ടി പ്രക്ഷോഭം നടത്തി സഭയിൽ ഇടർച്ച വരുത്താമെന്ന ചില സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാരുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ തകർക്കാൻ, അസംബ്ലിയംഗങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവന്നുവെന്നത് മൂന്നാം സഹസ്ര

ബദത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന സഭയ്ക്ക് ആഹ്ലാദകരവും അഭിമാനകരവുമാണ്.

മൂന്നാം സഹസ്രാബ്ദത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന സഭയുടെ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ചും സാക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചും ഉള്ള ചർച്ചകൾക്ക് വേണ്ടത്ര പ്രാധാന്യം ലഭിച്ചില്ലായെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആരാധനാക്രമത്തിന് വേണ്ടതിലധികം പ്രാധാന്യം നൽകിയതുകൊണ്ട് വളരെ ഗൗരവമായ പലവിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അർഹിക്കുന്നവിധത്തിൽ പ്രാധാന്യം നൽകി ചർച്ചചെയ്യുവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഗ്രൂപ്പു ചർച്ച ഒന്നും രണ്ടും സമ്മേളനങ്ങളിൽ 15 ഗ്രൂപ്പും ഒരേ വിഷയത്തെപ്പറ്റിയാണ് ചർച്ച ചെയ്തത്. എല്ലാ ഗ്രൂപ്പുകളുടെയും റിപ്പോർട്ട് ഒരു രീതിയിൽതന്നെ വരികയും ചെയ്തു. ഗ്രൂപ്പു ചർച്ചകളുടെ മൂന്നാം സമ്മേളനത്തിൽ ഒരേ വിഷയത്തെപ്പറ്റി 5 ഗ്രൂപ്പുകൾ ചർച്ചചെയ്തു. ഓരോ ഗ്രൂപ്പിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിഷയങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്യുവാൻ അവയുമായി ബന്ധമുള്ളയാളുകളെ ആ ഗ്രൂപ്പിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ പുതിയപുതിയ ആശയങ്ങൾ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുമായിരുന്നു. അസംബ്ലിയിൽ പങ്കെടുത്തവർ അവരുടെ കഴിവുകൾക്കൊത്ത വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ ഉതകുന്നവിധത്തിൽ ഗ്രൂപ്പുകൾ തരംതിരിക്കുകയും വിഷയങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അസംബ്ലി കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാകുമായിരുന്നു.

1968 ഡിസംബറിൽ 'ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യയിലെ സഭ' എന്ന വിഷയത്തെ കേന്ദ്രീകരിച്ച് ആലുവായിൽ ചേർന്ന റീജിയണൽ സെമിനാറിന്റെ മാതൃകയിൽ ഈ അസംബ്ലി കരുപ്പിടിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. സഭയിലെ അവഗണിക്കാനാവാത്ത ഒരു വിഭാഗമാണ് അത്മായർ - വിശിഷ്ടായുവജനങ്ങൾ. അത്മായരുടെ - യുവജനങ്ങളുടെ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ചും അവർ സമൂഹത്തിൽ നിന്നു നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളെപ്പറ്റിയും ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ ഒരവസരം ലഭിച്ചില്ലെന്നത് ഏറ്റവും ദുഃഖകരമാണ്. അത്മായരെയും - വിശിഷ്ടായുവജനങ്ങളെയും, അത്മായപ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും ഈ അസംബ്ലി അവഗണിച്ചുവെന്നത് സംഘാടകസമിതിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ ഗുരുതരമായ വീഴ്ചതന്നെയാണ്. മുൻകൂട്ടി തയ്യാറാക്കി വിതരണം ചെയ്ത വിഷയാവതരണരേഖയിൽ അത്മായരെപ്പറ്റിയോ, കൂട്ടായ്മയെപ്പറ്റിയോ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നില്ല. ഗ്രൂപ്പു ചർച്ചകളിൽപോലും ഈ കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചില്ല.

സഭയിലെ സർഗ്ഗാത്മകശക്തിയായ യുവജനങ്ങളെപ്പറ്റി കാര്യമായ പരാമർശമുണ്ടായില്ലെന്നത് സഭയുടെ ഇനിയുള്ള വളർച്ചയെ

കാര്യമായി ബാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

കേരളത്തിനുപുറത്ത് വസിക്കുന്ന മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രതിനിധികളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം പ്രയോജനകരമായി. കേരളത്തിനുപുറത്ത് അധിവസിക്കുന്ന മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ആവശ്യമായ അജപാലനകാര്യങ്ങൾ ലഭിക്കണമെന്ന അവരുടെ ആഗ്രഹം അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. കേരളത്തിന് വെളിയിൽ രൂപതകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെതിരെ ചില തല്പരകക്ഷികൾ കുറെനാളായി നടത്തിയ പ്രചരണത്തിന് യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ലെന്ന് ഇതോടെ വ്യക്തമായി.

അസംബ്ലിയിലെ പൊതുസമ്മേളനങ്ങളിലും, ഗ്രൂപ്പു ചർച്ചകളിലും അഭിവന്ദ്യപിതാക്കന്മാർ ആദ്യന്തം പങ്കെടുക്കുകയും അംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ശ്രവിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നത് എടുത്തുപറയേണ്ട കാര്യമാണ്.

പുതിയ കാനൻ നിയമസംഹിതവന്നതിൽപ്പിന്നെ പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ ആദ്യമായി അസംബ്ലി വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സഭയാണ് സീറോ മലബാർ സഭ. സഭയ്ക്ക് പുനരുജ്ജീവനം നൽകാൻ ഈ അസംബ്ലി സഹായകമായി.

05-12-1998

8

അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് മോചനം - ക്രൈസ്തവലക്ഷ്യം

ഭാരതം ഒരു ജനാധിപത്യരാജ്യമാണ്, അതേസമയം മതേതര രാഷ്ട്രവുമാണ്. ഭാരതത്തിലെ ജനതയ്ക്ക് ഏതുമതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുവാനും, ഏതുമതത്തിൽ ചേരുവാനും ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടനയിലൂടെ നമുക്ക് അവകാശം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് സത്യമാണ്.

അതിമനോഹരമായ ഈ ഭരണഘടനയ്ക്ക് രൂപം നൽകിയിട്ട് അനൂററാണ്ട് മാത്രമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. ഈ ഭരണഘടന നിലവിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പേ അനേകായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പെ, ഈ ഭരണഘടനയുടെ അന്തസ്സത്തെ ഭാരതജനത മുഴുവൻ അംഗീകരിച്ചിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത നമ്മാരും വിസ്മരിക്കരുത്. ഭാരതത്തിൽ നിലവിലിരുന്ന ഒരു അലിഖിതനിയമം ഭരണഘടനാശില്പികൾ എഴുതിച്ചേർക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്.

മഹത്തായ ഒരു സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉടമകളാണ് നാം. ആ സംസ്കാരത്തിനനുസൃതമായ ഒരു ഭരണഘടനയ്ക്കാണ് നാം രൂപം നൽകിയത്. എല്ലാ മതങ്ങളെയും ആദരിക്കുകയും, എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളെയും സ്വീകരിക്കുകയും, എല്ലാവിധ ആചാരങ്ങൾക്കും ബഹുമാനം നൽകുകയും ചെയ്തുപോന്നിട്ടുള്ളതാണ് ഭാരതീയ സംസ്കാരം. ലോകമതങ്ങളിൽ പഴക്കം കൊണ്ടും, തിളക്കംകൊണ്ടും ഏറ്റവും പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച ഹൈന്ദവമതമാണ്, ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവന്റെയും മുസ്ലിമാന്റെയും പൈതൃകം. ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിൽ ആർഷഭാരതത്തിന്റെ ഹൈന്ദവ സംസ്കാരത്തിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. ഭാരതീയ ജനതയ്ക്ക് മുഴുവൻ സാധിക്കണം. ഇത്രമാത്രം അനുഭവസമ്പത്തും, താത്വികമായ ചിന്താഗതികളും സാമ്പാർഗ്ഗികോപദേശങ്ങളും ലോകത്തിന് നൽകിയ മഹാനാരു പുരാതനമതം ലോകത്തിലെവിടെയെങ്കിലുമുണ്ടോ? ലോകത്തിലെ എല്ലാ നല്ല ആശയങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളാൻ, സ്വാംശീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ് ഹൈന്ദവമതം. ഹൈന്ദവമതത്തെ കൂടുതൽ മനശാസ്ത്ര

പരമായി വളർത്തിയെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ബുദ്ധമതവും, ജൈനമതവും ഭാരതത്തിന്റെ സ്വന്തമാണ്. ലോകമതങ്ങളുടെ കൂടെ തല ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഈ മതങ്ങളുടെ മടിത്തട്ടിലേക്കാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദർശങ്ങളുമായി തോമാശ്ലീഹാ കടന്നുവന്നത്.

ഒരു കാര്യം ഇവിടത്തെ ക്രൈസ്തവർ മനസ്സിലാക്കണം. നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിച്ചത് ഹൈന്ദവപൈതൃകത്തെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടല്ല. അതിന് കൂടുതൽ അർത്ഥവ്യാപ്തി നൽകിക്കൊണ്ടാണ്. ഒരു നല്ല ക്രൈസ്തവന് ഹൈന്ദവസംസ്കാരത്തെ തള്ളിപ്പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഒരു നല്ല ഹൈന്ദവൻ എല്ലാ മതങ്ങളേയും ആദരിക്കുന്നവനാണ്. സർവ്വമതങ്ങളോടും മൈത്രിയിൽ കഴിയുന്നവനാണ്. നന്മയെ അംഗീകരിച്ചാശ്ലേഷിക്കുവാനും തിന്മയ്ക്കെതിരെ പോരാടുവാനും മതം നമ്മെ ശക്തരാക്കുന്നു. വേദപുസ്തകവും ഭഗവദ്ഗീതയും നൽകുന്ന സന്ദേശം തിന്മയ്ക്കെതിരെ പോരാടി നന്മയെ വിജയിപ്പിക്കണമെന്നാണ്.

യുദ്ധത്തിനിറങ്ങാൻ മടിച്ചുനിന്ന അർജ്ജുനനോട് യുദ്ധത്തിനിറങ്ങി തിന്മയുടെ പ്രവാചകന്മാരെയും യോദ്ധാക്കളെയും നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഉദ്ബോധനം നൽകുന്ന ഭാഗം ആരെയും ഹൃദയപരിവർത്തനത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കും.

ജാതിയുടെയും മതത്തിന്റെയും ഭാഷയുടെയും വർണ്ണത്തിന്റെയും വൈവിധ്യം തിങ്ങിനിറഞ്ഞ വിവിധ സംസ്കാരങ്ങളുടെയും ആചാരങ്ങളുടെയും കലവറയായ ഭാരതത്തിന്റെ പുണ്യഭൂമിയിൽ മതസൗഹാർദ്ദം കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ വളർന്ന് പന്തലിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ഈ പുണ്യഭൂമിയിൽ പലയിടത്തും മതസൗഹാർദ്ദങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവരുടെ ദേവാലയങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും ആക്രമിക്കപ്പെടുന്നു. 1998- ൽതന്നെ ക്രൈസ്തവർക്കെതിരെ 96 സ്ഥലത്ത് അക്രമങ്ങൾ നടന്നിരിക്കുന്നു. വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും വധിക്കപ്പെടുന്നു. ദേവാലയങ്ങളും ക്രൈസ്തവ സ്ഥാപനങ്ങളും അഗ്നിക്കിരയാക്കുന്നു. ഈ അക്രമങ്ങൾക്ക് പിന്നിൽ ഹിന്ദുവർഗ്ഗീയവാദികൾ ആണെന്ന് പ്രചരണം നടത്തുന്നു.

ഒരിക്കലും ഒരു ഹിന്ദുവിന് വർഗ്ഗീയവാദിയാകാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അവൻ വർഗ്ഗീയവാദിയും കൊള്ളക്കാരനുമായി മാറുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്റെ അർത്ഥം അവൻ ഹിന്ദുവല്ലാതായിത്തീരുന്നുവെന്നു മാത്രമാണ്. ഒരിക്കലും ഒരു ഹിന്ദുവിന് ഒരു ഭാരതീയന് ഏതുമതത്തിൽപ്പെട്ടവനേയും വിദ്വേഷത്തോടെ കാണുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാരതീയൻ മതവിദ്വേഷിയായി മാറുന്നുവെങ്കിൽ അതിന്

ഉത്തരവാദി നാം തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ വിദ്യാലയങ്ങളും ഒരു പരിധിവരെ അതിന് ഉത്തരവാദികളാണ്. നമ്മുടെ യുവതലമുറയെ ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയും ഭാരതീയ ദർശനത്തെപ്പറ്റിയും ശരിക്കു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, നമ്മുടെ മഹത്തായ സംസ്കാരത്തെയും പൈതൃകത്തെയും നശിപ്പിക്കുന്ന പ്രവർത്തികളിൽ ഒരു ഭാരതീയനും ഏർപ്പെടില്ലായിരുന്നു.

നമ്മുടെ വേദങ്ങളും ഉപനിഷത്തുകളും ലോകത്തിന് നൽകിയ സന്ദേശം ഭാരതജനതയ്ക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ ഫലമാണ് ഭാരതത്തിൽ കാണുന്ന വിദേശ പൂർണ്ണമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം നാം അംഗീകരിക്കണം.

ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാളും, വടിയും ഭീഷണിയും പണവും ഉപയോഗിച്ച് ഹിന്ദുക്കളെ മതം മാറുന്നുവെന്നാണ് പ്രചരണം. ആ പ്രചരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഹിന്ദുസഹോദരങ്ങൾ അല്ല നടത്തുന്നത്. ചില നിക്ഷിപ്ത താല്പര്യക്കാർ തങ്ങളുടെ താല്പര്യസംരക്ഷണത്തിന് വേണ്ടി വർഗ്ഗീയത ഇളക്കിവിട്ട് പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്.

ക്രിസ്തു സന്ദേശം ഈ മണ്ണിൽ എത്തുന്നതിന് മുമ്പ് മനുസ്സ്മൃതിയുടെ കാലംമുതൽ ഇവിടെ മതപരിവർത്തനം നടന്നിരുന്നു. മനുസ്സ്മൃതിയുടെ കാലംമുതൽ ഇവിടെ അടിമകളാക്കപ്പെട്ട അധകൃതജനവിഭാഗങ്ങൾ രക്ഷാമാർഗ്ഗം തേടി അന്യമതങ്ങളെ അഭയം പ്രാപിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഈ മതപരിവർത്തനത്തിന് ചുരുങ്ങിയത് 2500 വർഷത്തെ പഴക്കമുണ്ട്. ഡോ. പുതുശ്ശേരി രാമചന്ദ്രന്റെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ, "അടിമകളെ അപ്പാടെ സ്വീകരിക്കാൻ ബുദ്ധമതം മടികാണിച്ചപ്പോൾ ജൈനമതം അടിമകളെ രണ്ടുകയ്യും നീട്ടി സ്വീകരിച്ചു. ജൈനമതത്തിന് വടക്കേഇന്ത്യയിൽ ബുദ്ധമതത്തോളം രാജകീയാംഗീകാരം ലഭിക്കാതെ പോയ കാരണം ഇതുകൂടിയിരുന്നില്ല. അടിമത്വം ഉപേക്ഷിച്ച താണവർഗ്ഗക്കാർക്ക് ബുദ്ധമതവും പിന്നീട് അഭയസ്ഥാനമായി. അതിനെന്ത്? ബുദ്ധമതത്തെ ഇന്ത്യയിൽനിന്നുതന്നെ യാഥാസ്ഥിതികർ കെട്ടുകെട്ടിക്കുകയും ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കും ഇസ്ലാംമതത്തിലേക്കും അധകൃതരും അടിമകളും ഓടിപ്പോയതും രക്ഷാമാർഗ്ഗം തേടിയായിരുന്നു. ആരാണിതിന് കാരണക്കാർ? പൊതുനിരത്തിലൂടെ നടക്കാനും പൊതുജലാശയങ്ങളിൽനിന്ന് വെള്ളം കോരിക്കുടിക്കുവാനും വിലക്കപ്പെട്ടവർ, മറ്റുള്ളവർക്ക് ഒപ്പമിരുന്ന് ഭക്ഷിക്കാനും കുളിക്കാനും എഴുത്ത് പഠിക്കാനും അവകാശമില്ലാത്തവർ, മുഖ്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കാനുള്ള അവകാശം പോലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ട അവർ പിന്നെ എന്തുചെയ്യണമായിരുന്നു? മുഖ്യധാരാജീവിതത്തിൽനിന്ന് പാടെ അവഗണിക്കപ്പെട്ട അശരണരായ ഈ അടിമപ്പുഴുക്കൾ പിൻക്കാലത്ത് ക്രിസ്തുമതത്തിലും

ഇസ്ലാം മതത്തിലും ആശ്വാസം കണ്ടെത്തിയത് അവരുടെ കുറ്റമാണോ? ഈ ഹീനജീവികളെ മനുഷ്യരായി പരിഗണിച്ചവർ കുറ്റവാളികളെനോ? ആരാണ് യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളികളെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ ചരിത്രത്തിലേക്ക് ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കുകയേ വേണ്ടൂ."

ഈ രാജ്യത്ത് സംഭവിച്ചതും, സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും എന്താണെന്ന് രാമചന്ദ്രന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. ഇവിടെ ക്രൈസ്തവർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയോ, പണം കൊടുത്തോ ആരെങ്കിലും എന്നെങ്കിലും മതം മാറിയിട്ടുണ്ടോയെന്ന് നിഷ്പക്ഷമായ ഒരന്വേഷണം നടത്തുകയാണ് വേണ്ടത്.

രണ്ടായിരമാണ്ടിൽ ഭാരതത്തെ സുവിശേഷവൽക്കരിക്കാൻ ക്രൈസ്തവർ തയ്യാറെടുക്കുന്നുവെന്നാണ് സംഘപരിവാറും മറ്റും ആരോപിക്കുന്നത്. എന്താണ് ക്രൈസ്തവരുടെ സുവിശേഷവൽക്കരണം? അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവർക്ക് മോചനവും, ബന്ധിതർക്ക് സ്വീകാര്യമായ വൽസരവും നൽകുകയെന്നതാണ്. ഇവിടെ അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട സകലമനുഷ്യർക്കും നീതി ലഭിക്കുമ്പോൾ ക്രൈസ്തവദാതൃത്വം ഇവിടെ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും. രണ്ടായിരമാണ്ടാകുമ്പോഴേക്കും ഭാരതത്തെ ക്രൈസ്തവമാക്കുവാനല്ല ക്രൈസ്തവർ ശ്രമിക്കുന്നത്. പിന്നെയോ, സകലഭാരതീയരും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മധുരഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാൻ യോഗ്യരായി തീർക്കുകയെന്നതുമാത്രമാണ് ലക്ഷ്യം.

ആദിവാസികളെ ജന്മിമാരുടെ ചൂഷണത്തിൽനിന്നും രക്ഷിക്കാൻ ക്രൈസ്തവർ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളെ സംഘപരിവാർ എതിർക്കുന്നത്, സംഘപരിവാർ പ്രവർത്തകർ, ജന്മിമാരുടെ പക്ഷം ചേർന്ന് ആദിവാസികളെ വീണ്ടും ചൂഷണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഈ സ്ഥിതി വിശേഷം മാറി സകലജനതയ്ക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള ശ്രമത്തിൽ സകല ഹിന്ദുസഹോദരങ്ങളും ക്രൈസ്തവരോടു സഹകരിക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു പറയുവാനുള്ളത്. ഹിന്ദുസഹോദരങ്ങൾ ആർ.എസ്.എസ്.ന്റെയും സംഘപരിവാറിന്റെയും താളത്തിനൊപ്പിച്ച് തുള്ളിയാൽ നാം നൂറാണ്ടുകളായി സംരക്ഷിച്ചു പോരുന്ന മഹത്തായ സംസ്കാരമായിരിക്കും നശിപ്പിക്കുക. അത് ഭാരതത്തിന് തീരാകളങ്കമായിരിക്കും.

സകലജനത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നമുക്ക് യത്നിക്കാം. ആ യത്നത്തിൽ ഹൈന്ദവസഹോദരങ്ങൾ മുൻപന്തിയിലുണ്ടാകണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം.

05-04-1999

മിഷനറി പീഡനങ്ങൾ - രാജ്യത്തിന് അപമാനം

ഭാരതത്തിൽ ഒരു വൈദികനെക്കൂടി മതഭ്രാന്തന്മാർ വധിച്ചു. അതേ! അതിക്രമമായ വിധത്തിൽ കൊലപ്പെടുത്തി. ഇക്കഴിഞ്ഞ ജനവരിയിൽ ഓസ്ട്രേലിയൻ മിഷനറി ഗ്രഹാം സ്റ്റെയിൻസിനെയും രണ്ടു കുട്ടികളെയും ചുട്ടുകൊന്ന ഹീനമായ കൃത്യത്തിന്റെ ഞെട്ടൽ വിട്ടു മാറുന്നതിന് മുൻപാണ് ഒറിസായിലെ കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതൻ ഫാ.അരുൾദാസ് കൊല്ലപ്പെടുന്നത്. ഏതാനും വർഷങ്ങളായി ക്രൈസ്തവ മിഷനറിമാരുടെ മേലുള്ള അതിക്രമം ഭാരതത്തിൽ ഒന്നിനൊന്ന് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇത് ഭാരതത്തിന് അപമാനകരമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ഹിന്ദുക്കൾക്ക് കൂടുതൽ അപമാനകരമാണ്.

മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിലാണ് മതസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കാതിരിക്കുന്നത്. അതിൽ ഇന്ത്യൻ ജനതയും ഇന്ത്യ ഗവൺമെന്റും പലവട്ടം പ്രതിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ന് ഇന്ത്യയും മുസ്ലീംരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പാത പിന്തുടരുകയാണോയെന്ന് സംശയിക്കണം. ഭാരതത്തിൽ മിഷനറിമാരോടുള്ള ഈ മനോഭാവം കുറെ നാളുകളായി നിലനിൽക്കുന്നതാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിക്കുശേഷം ആഭ്യന്തരമന്ത്രിയായിരുന്ന ഡോ.കൈലാസ്നാഥ് കഡ്ജുപാർലമെന്റിൽ വിദേശമിഷനറിമാർക്കെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തുകയുണ്ടായി. ഭാരതത്തിൽ പലഭാഗങ്ങളിലും പിന്നീട് മിഷനറിമാർ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പല സന്ദർഭങ്ങളിലുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1956-ൽ മദ്ധ്യ പ്രദേശ് ഗവൺമെന്റ് നിയമിച്ച നിയോഗ കമ്മിറ്റി സമർപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ടും 1982-ൽ ഒ.പി. ത്യാഗി അവതരിപ്പിച്ച ബില്ലും എല്ലാം മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയായിരുന്നു. സംശയമില്ല! ബി.ജെ.പി. യുടെ ഭരണത്തോടു കൂടിയാണ് മിഷനറിമാരുടെ

മേലുള്ള ആക്രമണം കൂടുതൽ വർദ്ധിച്ചത്. വാജ്പേയിയോ, അദ്ധാനിയോ ഈ ആക്രമണങ്ങളുടെ മുൻപിൽ ഉണ്ടെന്ന് പറയുന്നില്ല. ബി.ജെ.പി യെ നയിക്കുന്ന ബജറംഗ്ദൾ, ആർ.എസ്സ്.എസ്സ്. തുടങ്ങിയ സംഘടനകൾ ഈ ആക്രമണത്തിന് മുൻപിലുണ്ടാകാം. എന്നാൽ അവരെ തള്ളിപ്പറയാനോ അവരുടെ ക്രൂരകൃത്യങ്ങളെ എതിർക്കാനോ ഭരണാധികാരികൾക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. ഭരണം നിലനിർത്തുവാൻ അവരുടെ സഹകരണം ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും നേർക്ക് മൃദുവായ ഒരു സമീപനം ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി വൈദിക മർദ്ദനം വർദ്ധിക്കുന്നു.

വർഗീയത ഇളക്കി വിട്ടുകൊണ്ട് വോട്ടുചോദിക്കാൻ പോലും ഇന്ന് ഇക്കൂട്ടർ മടിക്കുന്നില്ല. മനുഷ്യനെ തമ്മിൽ കലഹിപ്പിക്കുവാൻ വർഗീയത ഇളക്കിവിടുകയാണ് എളുപ്പമെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാം.

ഏതാനും നാളത്തെ അധികാരത്തിനുവേണ്ടി ജനങ്ങളെ തമ്മിൽ കലഹിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന അപകടം എത്ര വലുതായിരിക്കുമെന്നവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. ഹിന്ദു-മുസ്ലീം വർഗീയതയുടെ ഫലമായി നമ്മുടെ രാഷ്ട്രം വിഭജിക്കേണ്ടി വന്നു. ആ വിഭജനത്തിന്റെ ദുരന്തം നമ്മളെ വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ല.

എതുകൊണ്ടാണ് മിഷനറിമാരുടെ മേൽ ആക്രമണം നടത്തുന്നത്? മതപരിവർത്തനം നടത്തിയിട്ടാണോ? മിഷനറിമാർ മതപരിവർത്തനം ലക്ഷ്യമാക്കിയാണോ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഈ വിഷയം ഒരു തുറന്ന ചർച്ചക്ക് വിധേയമാക്കണം. തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടെങ്കിൽ മാറ്റുക തന്നെ വേണം.

മിഷനറിമാർ അവികസിത പ്രദേശങ്ങളിൽ വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ആതുരലയങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെ മതപരിവർത്തനം ലക്ഷ്യമാക്കിയാണെന്നുള്ള പ്രചരണം നടക്കുന്നുണ്ട്. സത്യം പുറത്തുകൊണ്ടുവരിക തന്നെ വേണം.

നൂററാണ്ടുകളായി ആദിവാസികളുടെയിടയിൽ നിലനിൽക്കുന്ന അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് അവരെ എന്നും ചൂഷണം ചെയ്യണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം ഈ ഭാരതത്തിലുണ്ട്. അവർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ചാൽ, അവരുടെ അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ ബോധവാന്മാരായാൽ ഭാവിയിൽ അവരെക്കൊണ്ട് അടിമപ്പണി ചെയ്യിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്നവർക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് ആദിവാസികളെ അടിമത്വത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുവാൻ നടത്തുന്ന എല്ലാ ശ്രമങ്ങളെയും സ്ഥാപിതതാല്പര്യക്കാർ എതിർക്കും. മനുഷ്യാ

വകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന എല്ലാ ജനങ്ങളും ഈ ആദിവാസികളെ ചുഷണത്തിൽനിന്നും മോചിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. മിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സഹായിക്കണം.

ഭാരതത്തിലെ 90 കോടി ജനങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നേടികൊടുക്കണമോ അതയോ ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരെ വീണ്ടും അടിച്ചമർത്തുവാൻ ഇവിടുത്തെ സവർണ്ണർക്ക് സൗകര്യം കൊടുക്കണമോ? ഇതിൽ ഏതാണ് വേണ്ടത് എന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ട സമയം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ പിന്നോക്ക സമുദായങ്ങൾക്ക് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വലിയ സേവനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. ദീർഘനാളുകൾ അടിച്ചമർത്തലിനും അവഗണനയ്ക്കും വിധേയരായിട്ടുള്ളവരാണവർ. അതിന്റെ രൂക്ഷത അവർക്കറിയാം. ആ പിന്നോക്കവിഭാഗങ്ങൾ ഇന്ത്യയൊട്ടാകെയുള്ള ദരിദ്രലക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി യത്നിക്കണം. അതിനു ശ്രമിക്കാതെ മതമൗലികവാദികളുടെ കൃപ്തമണത്തിൽപ്പെട്ട് പ്രവർത്തിച്ചാൽ അവർ കോടിക്കണക്കിന് പാവങ്ങളുടെ ഉയർത്തേഴുന്നേൽപ്പിനെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്.

വി.പി.സിംഗിന്റെ ഭരണകാലത്ത് മണ്ഡൽ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് നടപ്പിലാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഇവിടെ കലാപം ഉണ്ടാക്കിയത് ആരാണ്? ഇവിടുത്തെ പിന്നോക്കവിഭാഗങ്ങൾ ചിന്തിക്കേണ്ട വിഷയമാണിത്.

ബ്രട്ടീഷ്കാർ ഇന്ത്യവിട്ടുപോയതുകൊണ്ടോ രാജാക്കന്മാരും ചക്രവർത്തിമാരും അധികാരം ഒരു പിടി ജനങ്ങളുടെയിടയിലേക്കു കൈമാറിയതുകൊണ്ടോ നമുക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം പൂർണ്ണമായി ലഭിച്ചുവെന്ന് വിചാരിക്കുന്നതിലർത്ഥമില്ല. എല്ലാവിധ ചുഷണങ്ങളും അടിമത്തങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കുകയും എല്ലാവർക്കും തുല്യത ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മാത്രമേ ഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭ്യമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് മിഷനറിമാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അവയോട് സഹകരിക്കുവാൻ എല്ലാവരും തയ്യാറാകുക തന്നെ വേണം.

05-09-1999

10

സീറോ - മലബാർ ഫിലാഡൽഫിയാ കൺവെൻഷൻ

ക്രിസ്തു ശിഷ്യനായ സെന്റ് തോമസ് സ്ഥാപിച്ച കേരള സഭ, സ്വന്തം ഹൈർക്കിയോടും ആരാധനാക്രമത്തോടും കൂടി മറെറല്ലാ സഭകളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായ വ്യക്തിത്വത്തോടുകൂടി ഒരു പ്രത്യേക സഭയായി നിലകൊള്ളുന്നു. അതീത കാലങ്ങളിൽ കേരളസഭയുടെ വ്യക്തിത്വം അതിന്റെ സ്വയം ഭരണത്തിലാണ് നിലനിന്നത്. അതിന്റെ പ്രത്യേക വിശേഷതകളാൽ അത് തീർത്തും പൗരസ്ത്യ - ഭാരതീയ വുമായിരുന്നു. പതിനാറാം ശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തോടും പതിനേഴാം ശതകത്തിന്റെ ആരംഭത്തോടും കൂടി അതു നിയമപരമായി നിർത്തലാക്കപ്പെടുകയും വിരുപമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കേരളസഭയുടെ വ്യക്തിത്വം അതിന്റെ സ്വയംഭരണ സംവിധാനത്തിലാണ് നിലനിന്നത്. അതിന്റെ പ്രത്യേക സ്വഭാവവിശേഷതകളാൽ അതു തീർത്തും പൗരസ്ത്യവും ഭാരതീയവുമായിരുന്നു.

കേരളസഭയുടെ സ്ഥാപകൻ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാണ്. അതിനാൽ കേരളീയരെ മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു വിളിക്കുന്നു. അതിപ്രാചീനമായ കാലത്തു തന്നെ കേരളസഭ, ആദ്യം സാക്ഷാൽ പേർഷ്യയിലെ സഭയുമായും പിന്നീട് മെസപ്പൊട്ടാമിയായിലെ സഭയുമായും ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു.

കേരളസഭയ്ക്ക് അതിന്റെ മെത്രാന്മാരെ തുടരെ തുടരെ ലഭിച്ചിരുന്നത് ഈ സഭകളിൽ നിന്നായിരുന്നു. ഈ സഭകളിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് പൗരസ്ത്യസുറിയാനി ആരാധനാക്രമം ഈ സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ചത്. എന്നാൽ കേരളസഭ മേൽപ്പറഞ്ഞ സഭകളുടെ പ്രവർത്തന ഫലമോ, അവയുടെ ഒരു അവിഭാജ്യഘടകമോ ആയിരുന്നില്ല. ഈ സഭ അതിന്റെ ശ്ലൈഹികോൽപ്പത്തിയിൽ അഭിമാനംകൊണ്ടിരുന്നു. കേരളീയ ജീവിതരീതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടിത്തിയിട്ടുള്ള സ്വന്തമായ ആചാരങ്ങളും ശിക്ഷണരീതികളുമാണ് അതിനുണ്ടായിരുന്നത്.

പേർഷ്യയിലും മെസപ്പൊട്ടോമിയായിലെയും സഭകളിൽ നിന്ന് സമ്പാദിച്ച പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ആരാധനാക്രമം അഭംഗം കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്, കേരളീയർക്ക് സുപരിചിതമായ ഹൈന്ദവജീവിതരീതിയെ നവീകരിച്ചും ക്രൈസ്തവീകരിച്ചും അതിനെ സമ്പന്നമാക്കിത്തീർത്തു.

കേരളസഭയുടെ പ്രധാന ഭരണാധികാരിയെ അഖിലേന്ത്യയുടെയും മെത്രാപ്പോലീത്തയും പടിവാതിലുമായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. മെസപ്പൊട്ടാമിയായിലെ പൗരസ്ത്യസുറിയാനി പാത്രിയാർക്കീസാണ് അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചിരുന്നതെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് സ്വതന്ത്രപദവിയല്ലെന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ചിലപ്പോൾ പാത്രിയാർക്കീസ് എന്നുകൂടി വിളിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും 16-17 നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ചില രേഖകളിൽ നിന്നും നമുക്കറിയാവുന്നതുപോലെ കേരളസഭയുടെ ഭരണം യഥാർത്ഥത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നത് അർക്കദിയാക്കോൻ എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഏതദേശീയ വൈദികാധികാരിയായിരുന്നു. അർക്കദിയാക്കോന്റെ സ്ഥാനപ്പേര് അഖിലേന്ത്യയുടെയും അർക്കദിയാക്കോൻ എന്നായിരുന്നു. ആകയാൽ ഇന്ത്യമുഴുവനിലെയും സഭ കേരളത്തിലേക്ക് കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെട്ടു. അർക്കദിയാക്കോന്മാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കേരളസഭ അതിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടർന്നുപോന്നു. കേരളീയരുടെ സാമൂഹ്യ - രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരും അർക്കദിയാക്കോന്മാർ തന്നെയായിരുന്നു.

ഒരു ഇടവകയിലെ പ്രായപൂർത്തിവന്നവരുടെയും, ആ ഇടവകയിലെ വൈദികരുടെയും യോഗമാണ് ഇടവകയുടെ ഭൗതിക സ്വത്തുക്കളുടെ ഭരണം നടത്തുകയും, ജനങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിന്റെ മേലന്വേഷണം വഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത്. പരസ്യക്കുറ്റക്കാരെ മഹറോൻ ചൊല്ലാനും സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് നിഷ്കാസനം ചെയ്യുവാനും ഈ യോഗങ്ങൾക്ക് അധികാരമുണ്ടായിരുന്നു. ഗുരുതരമായ സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയുള്ള കാര്യങ്ങൾ രണ്ടോ അതിലധികമോ പള്ളികളിലെയോ ഇടവകകളിലെയോ യോഗങ്ങൾ ഒരുമിച്ചിരുന്ന് കേട്ടു തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. സഭയെയോ സമൂഹത്തെയോ ഒന്നാകെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എല്ലാ ഇടവകകളിലെയും പ്രതിനിധികൾ ചേർന്ന് കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങനെ കേരള സഭ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ഛായയാണ് കൈക്കൊണ്ടിരുന്നത്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള സ്വയംഭരണത്തിലും, പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി ആരാധനക്രമത്തിലും ക്രൈസ്തവീകരിക്കപ്പെട്ട ഹൈന്ദവ ചാരങ്ങളിലും മറ്റും പ്രകടിതമായ കേരളസഭയുടെ വ്യക്തിത്വം കേരളീയർക്ക് തോമ്മായുടെ മാർഗ്ഗംതന്നെയായിരുന്നു. തോമ്മായുടെ

ഈ നിയമം മതപരവും സാംസ്കാരികവും ആയ വീക്ഷണത്തിൽ കേരളസഭയെ ഇന്ത്യൻ മണ്ണിൽ പൂർണ്ണമായും ഏതദ്ദേശീയമാക്കി തീർത്തിരുന്നു. കേരളസഭയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ പ്രത്യേക സ്വാഭാവ വിശേഷങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും പൗരസ്ത്യവും ഭാരതീയവുമായിരുന്നു.

കേരളസഭയുടെ വ്യക്തിത്വം 16-ാം ശതകത്തിന്റെ അവസാനത്തോടും 17-ാം ശതകത്തിന്റെ ആരംഭത്തോടും കൂടി നിയമപരമായി നിറുത്തലാക്കപ്പെടുകയും വിരുപമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവെന്നത് ചേദകരമായ വസ്തുതയാണ്. കേരളസഭയുടെ മേൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ സ്വീകരിച്ച നയമാണ് ഇതിന് കാരണം. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കേരളസഭയിൽ നിലനിന്ന തോമ്മായുടെ നിയമവും അതുൾക്കൊണ്ടിരുന്ന സമസ്തവും പാഷണ്ഡതയും അന്ധവിശ്വസവുമായിരുന്നു. കേരളീയരെ ലത്തീൻ റീത്തുകരാക്കി പാദവാദ്യോലത്തീൻ ഭരണത്തിൻ കീഴിൽ കെണ്ടുവരികയെന്നതായിരുന്നു അവരുടെ നയം. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി മെത്രാന്മാരിൽ ചിലരോട് കത്തോലിക്കരെന്നപോലെയും മറുചിലരോട് പാഷണ്ഡകളെന്നപ്പോലെയുമാണ് പോർട്ടുഗീസുകാർ പെരുമാറിപ്പോന്നത്. തങ്ങളുടെ റീത്തിനെ ലത്തീനികരിക്കുന്നതിനെ കേരളീയർ ശക്തിയായി എതിർത്തു. ഗോവാ ഒരു അതിമെത്രാസനമായിത്തീരുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ ഗോവാ മെത്രാൻ കേരളത്തിന്റെയും ഇന്ത്യമുഴുവന്റെയും മെത്രാനാണെന്ന് പോർട്ടുഗീസുകാർ വാദിച്ചിരുന്നു.

ഗോവയിലെ പോർട്ടുഗീസ് ലത്തീൻ മെത്രാപ്പോലീത്തയായ ഡോ. മെനേസിസ് കേരളത്തിൽ പ്രവേശിച്ച്, കേരള സഭയിൽ ഭരണാധികാരം വിനിയോഗിക്കുകയും ചരിത്രത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം മുകളിൽപ്പറഞ്ഞ പോർട്ടുഗീസ് നയം നടപ്പാക്കാനായിരുന്നു. എല്ലാം നിയമവിരുദ്ധമായിട്ടായിരുന്നു. ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസിന്റെ കാനോനുകൾ അനുസരിച്ച് കേരളീയർ അവരുടെ പാത്രിയാർക്കീസിനെ പാഷാന്ധിയെന്ന് വിളിക്കുകയും ശപിക്കുകയും റോമാ നേരിട്ടു നിയമിക്കുന്നയാളെ മാത്രമേ തങ്ങളുടെ മെത്രാനായി സ്വീകരിക്കൂ എന്നും മററും വർദ്ധനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ സുനഹദോസ് നിയമപ്രകാരം വിളിച്ചുകൂട്ടിയതല്ലായിരുന്നു. സുനഹദോസ് കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം മെനേസിസ് പലതും അതിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സുനഹദോസിനെ മാർപാപ്പാ അംഗീകരിക്കരുതെന്ന് മാർതോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാർപാപ്പായോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു.

നഷ്ടപ്പെട്ട വ്യക്തിത്വം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി നടത്തിയ സാഹ

സിക ശ്രമങ്ങളാണ് പിന്നീട് മാർത്തോമാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ചരിത്രത്തിൽ നമുക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കുന്നത്. 1653-ൽ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ നടന്ന കുനൻ കുരിശു സത്യം അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു. ആ സത്യം സഭയിൽ പല സംഭവവികാസങ്ങൾക്കും വഴിതെളിച്ചു. സഭയിൽ ശീശ്മ ഉദയം ചെയ്യുന്നതിനും യാക്കോബായ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതിലും ഈ സംഭവവികാസങ്ങൾ വഴിതെളിച്ചു. പോർട്ടുഗീസ് ആധിപത്യം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനും യാക്കോബായ പുനരെകയും സാധിതമാക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണ് മാർ കരിയാററിയും പാരോക്കൽ തോമ്മാകത്തനാരും അതിസാഹസികമായ റോമ യാത്ര നടത്തിയത്. അവരുടെ യാത്ര വിജയകരമായി സമാപിച്ചെങ്കിലും മാർ കരിയാററിയുടെ മരണത്തെതുടർന്ന് വീണ്ടും പോർട്ടുഗീസ് ആധിപത്യത്തിനെതിരായി ശക്തമായി പോരാടേണ്ടിവന്നു. 1874-ൽ ഏഴു വൈദികർ റോമിലേക്കയച്ച പരാതിയെത്തുടർന്ന് 7 വൈദികരെയും സന്യാസസഭയിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കുകയും അവർ ഏഴു വ്യാകുലങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

നിരന്തരമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായി 1887-ൽ കേരളീയരെയും ലത്തീൻകാരെയും റീത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വേർതിരിച്ചു കോട്ടയം തൃശൂർ വികാരിയാത്തുകൾ സുറിയാനികൾക്കായി അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ടു വികാരിയാത്തുകളിലെയും ഭരണാധികാരികൾ ലത്തീൻകാരായിരുന്നുവെങ്കിലും കേരളസഭയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ നിയമപരമായ ഒരു അംഗീകാരമായിരുന്നു അത്.

കേരളീയർ ഒരു വിധത്തിലും തങ്ങളുടെ ശ്രമങ്ങൾ അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. തൽഫലമായി 1896-ൽ തൃശൂർ, ചങ്ങനാശ്ശേരി, എറണാകുളം വികാരിയാത്തുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും തുടർന്ന് സീറോ മലബാർ ഹൈദാർക്കി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. 1923-ൽ എറണാകുളം അതിരൂപതയായി ഉയർത്തി.

പമ്പാനദിക്കും ഭാരതപ്പുഴയ്ക്കും മധ്യത്തിൽ ഒതുക്കിനിറുത്തിയിരുന്ന സുറിയാനി സഭയുടെ അതിരുകൾ മാറുന്നതിനും കേരളത്തിന് വെളിയിൽ രൂപതകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും മലബാറിലെ കൂടിയേററക്കാർക്ക് 1953-ൽ തന്നെ രൂപതസ്ഥാപിക്കുന്നതിനും പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘം പ്രീഫക്ട് കാർഡിനൽ ടിസറാന്റ് തിരുമേനിയുടെ ശ്രമം സഹായകമായി. അതിനു മുമ്പിൽ നിന്നു പ്രവർത്തിച്ചത് ഫാ.പ്ലാസിയ് സി.എ.ഐ. അവർകളായിരുന്നു.

ഭാരതത്തിനു വെളിയിലും സീറോ - മലബാർ സഭ വികസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സീറോ - മലബാർ സഭ ഇന്ന് മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്

കോപ്പൽ സഭയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പൊതു സദസ്സ് 1998-നവംബറിൽ കാരണാട്ടു ചേർന്നു. വിദേശങ്ങളിലും സീറോ - മലബാർ സഭയ്ക്ക് ഇടവകകളും രൂപതകളും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമങ്ങൾ തുടരുകയാണ്. ഈ കൺവെൻഷൻ സഭയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാന നാഴികക്കല്ലാണ്. സീറോ - മലബാർ സഭയുടെ വളർച്ചയിൽ നിർണ്ണായക പങ്കു വഹിച്ച മാർ കരിയാററിയും പാനോമക്കൽ തോമ്മാകത്തനാരും അവരോടൊപ്പം നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ച തച്ചിൽ മാത്യുത്തരകനും പുത്തത്തിൽ ഇട്ടിക്കുരുവിള തരകനും, നിധിരിക്കൽ മാണി കത്തനാരും സീറോ - മലബാർ സഭയുടെ അഭിമാന ഭാജനങ്ങളാണ്. അവരെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ വാക്കുകൾ ഉപസംഹരിക്കുന്നു.

(ഫിലാഡൽഫിയയിൽ ചേർന്ന സീറോ - മലബാർ കൺവെൻഷനിൽ നടത്തിയ പ്രസംഗത്തിലെ പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ മലയാളിപത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അതാണ് മുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്.)

11

ഷിക്കാഗോയിൽ സീറോ - മലബാർ രൂപത

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പ്രമുഖനായ സെന്റ് തോമസിനാൽ സ്ഥാപിതമായ സീറോ മലബാർ സഭ ഇന്ന് വളർച്ചയുടെ പാതയിലാണ്. വിദേശ ഇടപെടലിനെ തുടർന്ന് പ്രവർത്തനമേഖല ചുരുങ്ങിയ സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്ക് കേരളത്തിന് വെളിയിൽ ഒരു രൂപത സ്ഥാപിതമായി കിട്ടുന്നത് 1962-ലാണ്. പിന്നീട് ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്ക് പല രൂപതകൾ ലഭിച്ചു.

1993-ൽ സീറോ മലബാർ സഭയെ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയായി ഉയർത്തി. മാർ ആന്റണി പടിയറയെ പ്രഥമ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പുമായി നിയമിച്ചു. സഭയുടെ ഭരണക്രമം, ആരാധനക്രമം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ സഭയ്ക്കുള്ളിൽ ഉണ്ടായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ സഭയുടെ വളർച്ചയെ സാരമായി ബാധിച്ചു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം

വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. 2000-മാണ്ടിൽ ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ വർക്കി വിതയത്തിലിനെ മേജർ ആർച്ച് ബിഷപ്പായി ഉയർത്തിയതും ഇക്കഴിഞ്ഞ ഫെബ്രുവരിയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കർദ്ദിനാൾ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തിയതും സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ച അംഗീകാരമാണ്.

സീറോ മലബാർ സഭയിലെ പതിനായിരക്കണക്കിന് അംഗങ്ങൾ കേരളത്തിന് പുറത്ത് ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും ഭാരതത്തിന് പുറത്ത് ലോകത്തിന്റെ വിവിധഭാഗങ്ങളിലും അധിവസിക്കുന്നുണ്ട്. സീറോ മലബാർ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് അവരുടെ ആരാധനക്രമം അനുഷ്ഠിച്ചു മുന്നോട്ട് നീങ്ങുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യം ഇല്ലായിരുന്നു. അവർക്കായി ഇടവകകളും രൂപതകളും ആരംഭിക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥന അംഗീകരിക്കുവാൻ വർഷങ്ങൾ തന്നെ വേണ്ടി വന്നു. ഇന്ന് സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്കുണ്ടായ വളർച്ചയ്ക്ക് പൗരസ്ത്യതിരുസംഘം സെക്രട്ടറിയായിരുന്ന കാർഡിനൽ ടിസറന്റീനോട് നാം വളരെയധികം കടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അംഗീകരിച്ചേ മതിയാകൂ.

സീറോ മലബാർ സഭാംഗങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന അമേരിക്കയിലും ജർമ്മനിയിലും ഒക്കെ ഒരോ രൂപതയുണ്ടായികാണുവാൻ നാം വളരെയധികം ആഗ്രഹിച്ചു. അമേരിക്കയിലെ ഷിക്കാഗോ കേന്ദ്രമായി രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്ന സെന്റ് തോമസ് രൂപത സീറോ മലബാർ സഭയുടെ ചിരകാലാഭിലാഷമാണ്. ഷിക്കാഗോയിൽ തന്നെ 1500 സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കാ കുടുംബങ്ങൾ ഉണ്ട്. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ അറുപതിനായിരം സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കാ കുടുംബങ്ങളും ഉണ്ട്. കാനഡയിൽ അയ്യായിരത്തിലധികം കുടുംബങ്ങളും.

അമേരിക്കയിലും കാനഡയിലും ഉള്ള സീറോ മലബാർ സഭാംഗങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് രൂപതാസ്ഥാനം വഴി ഒരു നാഥനെ ലഭിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിൽ അവരോട് ഒന്നിച്ച് സീറോ മലബാർ സഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും സന്തോഷിക്കാം. കഴിഞ്ഞ 17 വർഷക്കാലമായി അമേരിക്കയിലെ സീറോ മലബാർ സഭാംഗങ്ങളോടൊത്ത് പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്ന ജേക്കബ് അങ്ങാടിയത്ത് അച്ചനാണ് പുതിയ രൂപതയുടെ ഇടയൻ. കഴിഞ്ഞ ഒന്നരവർഷക്കാലമായി ഷിക്കാഗോയിലെ ബെൽവൂഡ് സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കാ മിഷന്റെ ഡയറക്ടറായി സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചുവരുകയായിരുന്നു മോൺ. അങ്ങാടിയത്ത്. മാർ അങ്ങാടിയത്തിനെ കാനഡയിലെ സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കരുടെ സ്ഥിരം അപ്പസ്തോലിക് സന്ദർശകനുമായി മാർപാപ്പ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാലാ രൂപതയിലെ പെരിയപ്പുറം ഇടവകയിൽ 1945 ഒക്ടോബർ 26 ന് ആണ് നിയുക്ത ബിഷപ്പ് ഭൂജാതനായത്. കോട്ടയം വടവാതുർ സെമി

നാരിയിൽ പഠിച്ച് 1972 ൽ പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിച്ചു. കേരള സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും ബി.എ.യും ഡബ്ലു.ഡബ്ലു സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും എം.ടി. എച്ചും നേടിയ മോൺ. ജേക്കബ് പരിണതപ്രജ്ഞനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയാണ്.

അമേരിക്കയിലെ സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കരുടെ രണ്ടാമത് ദേശീയ കൺവെൻഷൻ ചിക്കാഗോയിൽവെച്ച് ജൂൺ 30, ജൂലൈ 1, 2, 3 തീയതികളിൽ നടക്കുകയാണ്. കൺവെൻഷനോടനുബന്ധിച്ചായിരിക്കും മെത്രാഭിഷേക ചടങ്ങുകൾ നടക്കുക.

അമേരിക്കയിലെ സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കരുടെ സന്തോഷത്തിൽ ലോകമാസകലമുള്ള സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കരോടൊപ്പം ഞങ്ങളും പങ്കു ചേരുന്നു. പുതിയ രൂപതയുടെ പുതിയ സാരഥിമാർ ജേക്കബ് അങ്ങാടിയത്തിന് എല്ലാവിയ ഭാവുകങ്ങളും ആശംസിക്കുന്നു.

സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്ക് നല്ലൊരു ഭരണക്രമവും, ആരാധനക്രമവും ഉണ്ട്. ആ നല്ല പൈതൃകം സംരംക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനും അർത്ഥപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനുമുള്ള ഉത്തരാവാദിത്വം ഈ രൂപത സ്ഥാപനം വഴി അമേരിക്കയിലെ സീറോ മലബാർ കത്തോലിക്കരെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടില്ല.

05-04-2001

12

ക്രൈസ്തവ-ആർ.എസ്.എസ്. ചർച്ച ഗുഡ്രാലോചന

ന്യൂനപക്ഷ കമ്മീഷനംഗം ജോൺ ജോസഫ് വിളിച്ച് ചേർത്ത ക്രൈസ്തവ മതമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെയും ആർ.എസ്.എസ്. നേതാക്കളുടെയും സമ്മേളനം ഗുഡ്രാലോചനയുടെ ഭാഗമായിരുന്നുവെന്നും ആ ചർച്ചകളിൽ കത്തോലിക്കാ ബിഷപ്പുമാർ പങ്കെടുക്കാതിരുന്നത് പൂർണ്ണമായും ശരിയായിരുന്നുവെന്നും, ബിഷപ്പുമാരുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അവഗണിച്ച് വിളിച്ച സമ്മേളനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവാദങ്ങൾ സത്യംഗ്രഹിക്കാതെയുള്ളതും നിർഭാഗ്യകരവുമാണെന്നും കാലം തെളിയിക്കുകയുണ്ടായി.

ജോൺ ജോസഫ് ചില കത്തോലിക്കാ മെത്രാന്മാരുമായി ഫോണിൽക്കൂടിയും നേരിട്ടും ഈ ചർച്ചയെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചിരുന്നു. ഡിസംബർ ആദ്യം നടക്കുന്ന കെ.സി.ബി.സി.യോഗത്തിൽ ഈ വിഷയം അവതരിപ്പിച്ച് ചർച്ച ചെയ്തതിനുശേഷം സംയുക്തചർച്ചയെപ്പറ്റിയുള്ള തങ്ങളുടെ നിലപാട് അറിയിക്കാമെന്ന് ബിഷപ്പുമാർ ജോൺ ജോസഫിനെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ നിർദ്ദേശം അംഗീകരിച്ചുവെങ്കിലും പൊടുന്നനവെ ആ അഭിപ്രായം മാറി ആലുവയിൽ യോഗം വിളിക്കുകയായിരുന്നു. വ്യക്തമായ അജണ്ടയില്ലാതെ ആരെ യൊക്കെയാണ് ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുന്നതെന്നുപോലും അറിയാതെ വിളിച്ചു കൂട്ടിയ ഈ യോഗത്തിൽ കത്തോലിക്കാ മെത്രാന്മാർ പങ്കെടുക്കാതിരുന്ന നടപടി പൂർണ്ണമായും ശരിയാണ്.

സംവാദം നടത്തേണ്ടത് വിശ്വാസ്യതയുള്ള സംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധികളുമായിട്ടാണ്. കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ആരൊക്കെയാണ് ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ടത് എന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടത് ജോൺ ജോസഫ് അല്ല, സഭാധ്യക്ഷനും സമുദായ നേതാക്കളുമാണ്. കത്തോലിക്കാസഭയുടെ തലവൻ ഒരു വിദേശിയാണെന്നും സഭയുടെ സ്വത്തുക്കൾ വിദേശഭരണത്തലവന്റെ കൈയിൽ

ലാണെന്നും തുടരെ തുടരെ പറയുകയും സഭയെ അധികേഷപിക്കുവാനും അവഹേളിക്കുവാനും മുഴുവൻ സമയവും വിനിയോഗിക്കുകയും സഭാഘടനയേയും സഭയിലെ അച്ചടക്കത്തെയും തകർക്കാൻ നിരന്തരം പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ജോൺ ജോസഫ് നടത്തുന്ന ചർച്ചകളിൽ കത്തോലിക്കാ മെത്രാന്മാർ പങ്കെടുക്കുന്നതിലർത്ഥമില്ല.

നല്ല ഒരു സംവാദത്തിനാണ് ജോൺ ജോസഫ് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന തെങ്കിൽ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പ്രതിനിധികൾ ആരായിരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാനുള്ള അവകാശം സഭാധികാരികൾക്കു നൽകുമായിരുന്നു. സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിനൊപ്പിച്ച് സംസാരിക്കുന്ന ക്രൈസ്തവനാമധാരികളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ജോൺ ജോസഫ് തട്ടിക്കൂട്ടിയ ക്രൈസ്തവ ആർ.എസ്.എസ്.സംവാദം പ്രഹസനവും രാഷ്ട്രീയപ്രേരിതവും ഗൂഢാലോചനയോടുകൂടിയതുമാണ്.

ക്രൈസ്തവർ ആരുമായിട്ടാണ് സംവാദം നടത്തേണ്ടത്. ഹിന്ദു മതത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന നേതാക്കളുമായി സംസാരിക്കാം. രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ട് കുറെ ഹിന്ദുക്കൾ ചേർന്ന് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന നിരവധി സംഘടനകൾ ഇന്ത്യയിലുണ്ട്.

അവരോടൊന്നും സംസാരിക്കുകയെന്നാൽ അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യത്തിന് നിന്നുകൊടുക്കുകയെന്നാണർത്ഥം. ജോൺ ജോസഫ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതും അതാണ്. കെ.സി.ബി.സി.യുടെ തീരുമാനംവരെ കാത്തുനിൽക്കാതെ സമ്മേളനം വിളിച്ചത് രാഷ്ട്രീയലക്ഷ്യം മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കിയാണ്. ന്യൂനപക്ഷ കമ്മീഷൻ എല്ലാ മതന്യൂനപക്ഷങ്ങളെയും ഒന്നിച്ചിരുത്തി ഭൂരിപക്ഷ നേതാക്കളുമായി സംവാദം സംഘടിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അതിന് തയ്യാറാകാതെ ചിലരെ ഉൾപ്പെടുത്തി ചർച്ച നടത്തിയത് രാഷ്ട്രീയ ഗൂഢാലോചനയുടെ ഭാഗമായിരുന്നു.

5/8/2002

13

തമിഴ്നാട്ടിലെ മതപരിവർത്തന നിരോധനനിയമം

വിവിധ ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഒന്നിച്ചുവിയ്ക്കുന്ന ഒരു നാടായിരുന്നു ഭാരതം. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഭാരതത്തിലെ ജനങ്ങളെ സവർണ്ണരും അവർണ്ണരുമായി വേർതിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം ഇവിടെ രൂപംകൊണ്ടു. അറുപതുശതമാനത്തിലധികം വരുന്ന അവർണ്ണരെ - അധഃസ്ഥിതരെ-മുഴുവൻ തൊട്ടുകൂടാത്തവരും തീണ്ടിക്കൂടാത്തവരുമായി മാറിനിർത്തുവാൻ സവർണ്ണർക്കു സാധിച്ചു. അന്നു സമൂഹത്തിൽ നിലനിന്ന ഏറെ വലിയ സാമൂഹികതിന്മയായിരുന്നു അയിത്താചരണം. താണജാതിക്കാർക്ക് പൊതുനിരത്തുകളിൽക്കൂടി നടക്കുവാനോ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കയറി ആരാധന നടത്തുവാനോ വസ്ത്രം, ആഭരണം മുതലായവ ധരിക്കുവാനോ അവകാശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കൃഷിഭൂമിയും വീട്ടുപകരണങ്ങളും വളർത്തുമൃഗങ്ങളും പോലെ വിൽക്കുവാനും വിൽക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള വസ്തുവായിട്ടാണ് അവർണ്ണരെ കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. സവർണ്ണകുലജാതരായിരുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം വ്ലിഡികർത്താക്കളായിത്തീർന്നവരുടെ അവിവസ്ഥാപിതവും അലിഖിതവുമായ വിധിന്യായങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സത്യവും നീതിയും മരിച്ചുവീഴുന്ന സംഭവങ്ങൾ അനവധിയായിരുന്നു. അമർത്തിപ്പിടിച്ച വികാരങ്ങളും വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ചര്യം അനന്തമായി അവശേഷിക്കുന്ന ഭയവും സാധാരണജനങ്ങളുടെ സ്ഥായിഭാവമായി മാറി. വലിയ ജന്മികൾ കൃഷിപ്പണിക്കുവേണ്ടി അവർണ്ണരെ അടിമകളാക്കിവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനെതിരെ ശബ്ദിക്കാൻ പോലും അവർണ്ണർ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. ഇതൊക്കെ തങ്ങൾ അനുഭവിക്കാൻ കടപ്പെട്ടവരാണെന്ന ഒരു ധാരണയിൽ അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടി.

ബ്രാഹ്മണാധിപത്യം അടിച്ചേൽപ്പിച്ച ഈ വ്യവസ്ഥിതി രാജസ്ഥാനത്തിന്റെ പിന്തുണയോടുകൂടി സമൂഹത്തിൽ പടർന്നു പിടിച്ചു. അയിത്താഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ഒരു അവിഭാജ്യഘടകമായിരുന്നതിനാൽ അയിത്താ

ചരണത്തിനെതിരായ ഏതു നീക്കവും ഹിന്ദുമതത്തിനെതിരായ നീക്കമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുമായിരുന്നു.

ക്രൈസ്തവമിഷനറിമാർ ഭാരതത്തിലെത്തി വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചതോടെ അന്നത്തെ സാമൂഹികവ്യവസ്ഥിതിക്ക് ഒരു മാറ്റം വന്നു. അയിത്തവിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്ക് സൗജന്യമായി വസ്ത്രവും ഭക്ഷണവും പുസ്തകവും നൽകി അവരെ വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച അധഃസ്ഥിതർ അന്ന് നിലവിലിരുന്ന സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതിയെ വെല്ലുവിളിച്ചു. അയിത്തജാതിക്കാർ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് ആനയിക്കപ്പെട്ടു. ഈ മാറ്റം ഉൾക്കൊള്ളാൻ തയ്യാറാകാതെ രാജസ്ഥാനത്തിന്റെ പിന്താങ്ങോടെ അവർണ്ണരെ അടിച്ചമർത്തുവാൻ വീണ്ടും ശ്രമിച്ചു. അയിത്തം ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ഒരു അവിഭാജ്യഘടകമായിരുന്നതിനാൽ അയിത്തം നിലനിൽക്കാത്ത ഏതെങ്കിലും ഒരു മതവിഭാഗത്തിൽ ചേരുന്നതിന് അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. തൽഫലമായിട്ടാണ് ബുദ്ധമതത്തിലേക്കും ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കും ഇസ്ലാംമതത്തിലേക്കും കൂട്ടമതപരിവർത്തനത്തിന് തയ്യാറായത്. അത് നിർബന്ധത്തിന്റെയോ പ്രേരണയുടെയോ ഫലമായിരുന്നില്ല. തങ്ങൾക്ക് നീതിയും സ്വാതന്ത്ര്യവും ലഭിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമായി ഒത്തുചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള ഉൽക്കടമായ അഭിലാഷം മാത്രമായിരുന്നു.

ഇതേത്തുടർന്ന് ഇന്ത്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ - നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ - മതപരിവർത്തന നിരോധനനിയമത്തിന് രൂപംകൊടുക്കുന്നതിനും ഭരണാധികാരികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ സവർണ്ണർക്കു സാധിച്ചു. ഒരു പരിധിവരെ അതു വിജയിച്ചു. 1947-ൽ ഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു. തുടർന്നുരൂപംകൊടുത്ത ഇന്ത്യൻഭരണഘടനയിൽ ഏതു മതവും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഏതു മതത്തിൽച്ചേർന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എഴുതിച്ചേർത്തു. ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കാൻ പലരും ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതു വിജയിച്ചില്ല. ജവഹർലാൽ നെഹ്റുവും പിന്നീട് അധികാരമേററടുത്ത പല പ്രധാനമന്ത്രിമാരും സ്വീകരിച്ച ശക്തമായ മതനിരപേക്ഷ നിലപാട് ആ ശ്രമങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തി.

സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രാപ്തിക്കുശേഷം ഇന്ത്യയുടെ ആഭ്യന്തരമന്ത്രിയായിരുന്ന ഡോ.കൈലാസ്നാഥ് കല്യൗ പാർലമെന്റിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവനകൾ ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങളെ വേദനിപ്പിച്ചു. 1955-ൽ മദ്ധ്യപ്രദേശ് ഗവണ്മെന്റ് നിയോഗിച്ച നിയോഗിക്കമ്മിറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ടും മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുന്നതായിരുന്നു. തുടർന്ന് ഒറീസ്സയിലും മദ്ധ്യപ്രദേശിലും മതസ്വാതന്ത്ര്യനിയമം എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ കൊണ്ടുവന്ന നിയമങ്ങൾ മതപരിവർത്തനത്തെ നിരോധിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടിയായിരുന്നു.

യിരുന്നു. ശ്രീ.മൊറാർജി ദേശായിയുടെ ഭരണകാലത്ത് ഒ.പി. ത്യാഗി അവതരിപ്പിച്ച മതസ്വാതന്ത്ര്യ ബില്ലിനെതിരെ ഉയർന്നുവന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങളെത്തുടർന്ന് ആ ബിൽ പിൻവലിക്കുകയുണ്ടായി. തുടർന്ന് അരുണാചലിലും മതപ്രചാരണ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിയമനിർമ്മാണം കൊണ്ടുവന്നു.

ബി.ജെ.പി. കേന്ദ്രഭരണം ഏറ്റെടുത്തതിനുശേഷം ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവമിഷനറിമാർ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ക്രൂരമായ വിധം വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇന്ത്യയൊട്ടാകെ മതപരിവർത്തന നിയമം കൊണ്ടുവരണമെന്ന് സംഘപരിവാർ അടക്കമുള്ള ഹിന്ദുസംഘടനകൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് തമിഴ്നാട്ടിൽ ജയലളിത ഗവണ്മെന്റ് മതപരിവർത്തനനിരോധനനിയമം ഒരു ഓർഡിനൻസായി പുറപ്പെടുവിച്ചത്. പ്രത്യേകമായൊരു അടിയന്തിരസാഹചര്യവുമില്ലാതെ നിയമസഭ സമ്മേളിക്കാൻ ഏതാനും ദിവസം മാത്രമുള്ളപ്പോൾ ഇങ്ങനെയൊരു നിയമം ഓർഡിനൻസായി കൊണ്ടുവരേണ്ട യാതൊരു ആവശ്യവുമില്ലായിരുന്നു. തുടർന്നുണ്ടായ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് തമിഴ്നാട് നിയമസഭ ഒരു ബില്ലായി അതു പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതു മതപരിവർത്തനത്തെയും നിർബന്ധിത മതപരിവർത്തനമായി ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ് ഈ ബില്ലിലെ വ്യവസ്ഥകൾ.

ഇന്ത്യയുടെ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ മതപരിവർത്തനനിരോധന നിയമം കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ അതിനെതിരെ ശക്തമായി പ്രതികരിച്ചത് കേരള കത്തോലിക്കരായിരുന്നു. അതിന് നേതൃത്വം നൽകിയത് അഖില കേരള കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സുമായിരുന്നു. നിയോഗി കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് വിവിധ ഭാഷകളിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് അതിനെതിരെ ബഹുജനരോക്ഷം ആളിക്കത്തിക്കുന്നതിൽ എ.കെ.സി.സി. നിർണ്ണായകമായ പങ്കു വഹിച്ചു. തമിഴ്നാട് ഗവണ്മെന്റിന്റെ മതപരിവർത്തനനിരോധനനിയമത്തിനെതിരെയും ശക്തമായ പരിപാടികളാണ് എ.കെ.സി.സി. ആവിഷ്കരിച്ചത്.

കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് ഒരു പ്രതിനിധി സംഘത്തെ മദ്രാസിലേയ്ക്കയക്കുകയുണ്ടായി. പ്രസ്തുത പ്രതിനിധിസംഘം ക്രൈസ്തവ-ന്യൂനപക്ഷ ദളിത് വിഭാഗങ്ങളുടെ നേതാക്കളുമായി സംഭാഷണം നടത്തി. മതംമാറ്റ നിരോധനനിയമത്തിനെതിരായ സമരങ്ങളിൽ ഐക്യദാർഢ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ചെന്നൈയിലെ മദ്രാസ്-മൈലാപ്പൂർ അർച്ച്ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിൽവച്ച് ബിഷപ്പ് ലോറൻസ് പയസ്, ആൾ ഇന്ത്യാ കാത്തലിക് യൂണിയൻ നേതാക്കളായ ഡോ.ആരോഗ്യസ്വാമി, എഫ്.എ.

നാഥൻ, ഫാ.അരുൾരാജ് എം., ജ്ഞാനപ്രകാശ് മുതലായവരുമായി ചർച്ച നടത്തി. പാസ്റ്ററൽ സെന്ററിൽ വെച്ച് പോണ്ടിച്ചേരി ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഡോ. മൈക്കിൾ അഗസ്റ്റിൻ, വെല്ലൂർ ബിഷപ്പ് ഡോ.ചിന്നപ്പ, സി.എസ്.ഐ. ബിഷപ്പ് ഡോ.ദേവസഹായം, പെന്തക്കോസ്തു ബിഷപ്പ് ദയാനാഥ് തുടങ്ങിയവരുമായും പ്രക്ഷോഭപരിപാടികളെപ്പറ്റി ചർച്ചചെയ്തു. അയനാ പുരം സെന്റ് തോമസ് പാസ്റ്ററൽ സെന്ററിൽ ചേർന്ന സീറോ-മലബാർ പ്രതിനിധിയോഗത്തിലും പ്രതിനിധി സംഘം പങ്കെടുത്തു സംസാരിച്ചു. തുടർന്ന് പുതിയ നിയമത്തിന്റെ അപകടവശങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊണ്ട് മുഖ്യമന്ത്രി ജയലളിതക്ക് മെമ്മോറാണ്ടം നൽകുകയും ചെയ്തു. എ.കെ.സി.സി. പ്രസിഡണ്ട് ജോൺ കച്ചിറമറ്റം, അഡ്വ.ജോസ് പി. ജോർജ്ജ്, ജോസ് വിതയത്തിൽ പ്രൊഫ.വി.എ. വർഗ്ഗീസ് എന്നിവരടങ്ങിയ പ്രതിനിധി സംഘം ചെന്നൈയിൽ ഒരു ലക്ഷം പേർ പങ്കെടുത്ത ഉപവാസ സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ചെന്നൈയിൽ നിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയ പ്രതിനിധി സംഘത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ട് വർക്കിംഗ് കമ്മിറ്റി അംഗീകരിക്കുകയും തുടർന്ന് മദ്രാസിലെ ന്യൂനപക്ഷപിന്നോക്ക ദളിത് വിഭാഗങ്ങളുടെ സമരത്തോട് ഐക്യദാർഢ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും പിന്തുണപ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടും ഒരു പ്രവർത്തന പരിപാടിക്ക് രൂപം നൽകുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഭാഗമായി നവംബർ 10-ന് ഒരു നേതൃസമ്മേളനം കോട്ടയത്ത് വിളിച്ചു കൂട്ടി. ബില്ലിന്റെ ദുഷ്പ്രവശങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലഘുലേഖകൾ വിതരണം ചെയ്തു.

ഇന്ത്യയൊട്ടുക്ക് മതപരിവർത്തനനിരോധന നിയമം പാസ്സാക്കണമെന്നാണ് ബി.ജെ.പി. അധ്യക്ഷൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. കൂടുതൽ പ്രശ്നങ്ങളിലേക്ക് നമ്മുടെ നാട് മുന്നോട്ടു നീങ്ങുമെന്നാണ് നാം ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. അതിനെതിരെ ശക്തമായി പ്രതികരിക്കേണ്ടത് കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹമാണ്. അതിനു സമൂഹത്തെ സജ്ജമാക്കുവാൻ എ.കെ.സി.സി. ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കർമ്മപരിപാടികളോട് ഏവരും സഹകരിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

14-11-2002

14

ക്രൈസ്തവനേതൃത്വം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ വെള്ള പുശുന്മാർ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളും കത്തോലിക്കാസഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഒരു മാസം മുമ്പുവരെ ഒരു ചർച്ചവിഷയമേയല്ലായിരുന്നു. ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് പോലെയാണ് ആ ബന്ധത്തെപ്പറ്റി അത്യുന്നത കർദ്ദിനാളും ചില ആർച്ച് ബിഷപ്പുമാരും മെത്രാന്മാരും ചർച്ച തുടങ്ങിവെച്ചത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി അടുക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ച് പ്രശ്നം പഠിക്കാൻ കേരള കാത്തലിക് ബിഷപ്പ്സ് കൗൺസിൽ ഒരു ഉപസമിതിയേയും തിരഞ്ഞെടുത്തു. രണ്ടുമാസത്തിനകം റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കണമെന്നാണ് ഉപസമിതിയോട് നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. പൊടുന്നനവെ ഇങ്ങനെയൊരു ചർച്ചയ്ക്കും ഉപസമിതി രൂപീകരണത്തിനും മെത്രാന്മാരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് എന്താണെന്ന് എത്ര ചിന്തിച്ചിട്ടും പിടികിട്ടുന്നില്ല.

പ്രത്യക്ഷമായിട്ടില്ലെങ്കിലും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെ സഹായിക്കാം എന്ന ഒരു ചിന്തയ്ക്ക് ആരംഭം കുറിച്ചത് ഇക്കഴിഞ്ഞ പാർലമെന്റ് തിരഞ്ഞെടുപ്പുവേളയിൽ കർദ്ദിനാൾ മാർ വർക്കി വിതയത്തിൽ തിരുമേനിയാണ്. കുടുംബവാഴ്ചക്കെതിരെയും വർഗ്ഗീയാധിപത്യത്തിനെതിരെയും ഉറച്ചുനില്പാട് സ്വീകരിക്കണമെന്ന് കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി സത്യദീപത്തിലൂടെ വെളിപ്പെടുത്തിയതായി മംഗളം പത്രം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു. കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധമില്ലെന്നും വിട്ടുപോയ പാർട്ടിയുമായി സഹകരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്നുമാണ് സി.ബി.സി.ഐ.പ്രസിഡന്റ് കർദ്ദിനാൾ ടെലസ്ഫോർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്.

തെരഞ്ഞെടുപ്പിനുശേഷം കത്തോലിക്കാസഭയും ഇടതുപക്ഷവും തമ്മിൽ അകൽച്ചയില്ലെന്ന് കൊച്ചി മെത്രാൻ ഡോ. ജോൺ തട്ടുകൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

“അരനൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പുള്ള കത്തോലിക്കാസഭ-മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി ബന്ധത്തിൽ മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മറ്റു മതേതര ജനാധിപത്യപാർട്ടികളുമായിട്ടുള്ളത്ര ബന്ധം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടിയുമായി കത്തോലിക്കാസഭ പുലർത്തുന്നുണ്ടോയെന്ന കാര്യത്തിൽ ചോദ്യങ്ങൾ അവശേഷിക്കുന്നു.

ന്നു.” എന്ന മുഖപ്രസംഗത്തോടെ പുറത്തിറങ്ങിയ സത്യദീപം ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പിൽ ആണ് വൈദിക ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ അഭിപ്രായം ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ക്രോഡീകരിച്ച് പ്രസദ്ധീകരിച്ചത്. കത്തോലിക്കാസഭയോട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ കൂടുതൽ അടുക്കുന്നുവെന്നാണ് കൽക്കത്ത ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഡോ. ഹെൻരി ഡിസൂസാ അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി കൂടുതൽ അടുക്കുന്നവെന്നത് ശരിയാണെന്നും മതമൗലികതയ്ക്ക് എതിരെ ശക്തമായ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ശൈലി അഭിനന്ദനാർഹമാണെന്നും ആർച്ച് ബിഷപ്പ് ഡോ. ഡാനിയേൽ അച്ചാരൂപറമ്പിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

സാമൂഹികപ്രശ്നങ്ങളിൽ മാർക്സിസ്റ്റ്-കത്തോലിക്കാ വിഭാഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടുകൾ സമാനങ്ങളാണെന്ന് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് സുസൈപാക്യം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വോട്ടുനേടാനുള്ള തന്ത്രപരമായ നീക്കമായി മാത്രമേ പാർട്ടിയുടെ നയസമീപനങ്ങളിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങളെ കാണാനാവൂ എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ട സുസൈപാക്യം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്ക് നല്ല ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. “ ധർമ്മികമൂല്യങ്ങൾ പുലർത്തുന്നതിൽ അവർ മുൻപന്തിയിലാണ്. അണികളുടെ അക്രമത്തെ അവർ പാർട്ടിതലത്തിൽ ന്യായീകരിക്കുമെങ്കിലും വ്യക്തിപരമായി അവർ ഉന്നതമൂല്യങ്ങൾ പുലർത്തുന്നവരാണ്.”

യാതൊരു മറവും തിരിവുമില്ലാതെയാണ് ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ജോസഫ് പൗവ്വത്തിൽ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചത്. തികച്ചും പ്രാദേശിക പ്രശ്നങ്ങളാണ് ലോകസഭാ ഇലക്ഷനിലെ ഇടതുവിജയത്തിനു കാരണമെന്നും, മാർക്സിസ്റ്റ് നയങ്ങളിൽ കാതലായ മാറ്റം വന്നിട്ടില്ലെന്നും കൂട്ടായ ചർച്ചയിലൂടെ മാത്രമേ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം പറയാനാവൂ എന്നും സഭയുടെ ഐക്യം ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ അതു പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഇടയാക്കുമെന്നും ആർച്ച് ബിഷപ്പ് പൗവ്വത്തിൽ അസന്നഗ്ധമായി പറയുകയും ചെയ്തു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായിരുന്ന എ.പി. വർക്കിയുടെ സ്മരണാർത്ഥം സ്ഥാപിച്ച ഫൗണ്ടേഷന്റെ ആശുപത്രിയിൽ പുതിയ ബ്ലോക്ക് ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാൻ കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനിയെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉദ്ഘാടനം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി നല്ലകാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിച്ച പ്രവർത്തിക്കാമെന്നും ജീവകാരുണ്യരംഗത്ത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടി മാതൃകാപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടെന്നും സഭയുടെ ലക്ഷ്യങ്ങളോട് യോജിച്ചുപോകുന്ന ഇത്തരം പരിശ്രമങ്ങളുമായി സഹകരിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ലെന്നും കർദ്ദിനാൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

“കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലെ മാറ്റങ്ങളും ദരിദ്രരോടുള്ള ആഭിമുഖ്യവും മതമൗലികവാദത്തോടുള്ള ശക്തമായ എതിർപ്പുമാണ് ക്രിസ്ത്യാ

നികൾ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയോട് ആഭിമുഖ്യം പുലർത്തുന്നതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ” എന്നും സത്യദീപം അതിന്റെ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ അടുത്തകാലത്ത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് - കത്തോലിക്കാസഭ ബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള മെത്രാന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ അടങ്ങിയ പത്രറിപ്പോർട്ടുകളും മറ്റും കാണുമ്പോൾ സാധാരണക്കാരായ കത്തോലിക്കർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളോട് കൂടുതൽ അടുത്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടിയിൽ വലിയമാറ്റങ്ങൾ വന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്നും നമുക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പാർട്ടിയാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെന്നും ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരെ കുറ്റപ്പെടുത്തിയിട്ടു കാര്യമില്ല.

നിരവധി സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയോട് സഹകരിച്ച് സമരം ചെയ്തിട്ടുള്ളയാളാണ് ഈ ലേഖകൻ. അറുപതുകളിൽ ഇടുക്കി പദ്ധതിയുടെ പേരും പറഞ്ഞ് ഉടിമ്പൻചോലയിൽ നിന്നും 2200-ൽ പരം കർഷക കുടുംബങ്ങളെ കുടിയിറക്കി യാതൊരു പുനരധിവാസസൗകര്യവും നൽകാതെ അമരാവതിയിൽ കുടിയിരുത്തിയപ്പോഴാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായുള്ള സഹകരണം ആരംഭിച്ചത്. കൊട്ടിയൂർ മേൽച്ചാർത്തിനെതിരായി നടന്ന പ്രക്ഷോഭണത്തിലും മിച്ചഭൂമി സമരത്തിലും 1984-ലെ മൽസ്യത്തൊഴിലാളി സമരത്തിലുമെല്ലാം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുമായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങളെ പിന്താങ്ങുവാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സമകാലീന സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിലല്ലായിരുന്നോ ഞങ്ങൾ സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചത്?

1975-ൽ ഇന്ദിരാഗാന്ധി അടിയന്തിരാവസ്ഥ പ്രഖ്യാപിച്ച് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാക്കളുടെയുള്ളവരെ കൽത്തൂറകിൽ അടച്ചപ്പോൾ, ജയിലിൽ അടക്കപ്പെട്ടവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെ സഹായിക്കുവാനും അടിയന്തിരാവസ്ഥക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കാനും ഈ ലേഖകൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ നിരവധി സമരങ്ങളിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചത് സമകാലീന സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളോട് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സ്വീകരിച്ച നിലപാടുകൾ കണക്കിലെടുത്തായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചപ്പോഴും അവരുടെ തനിനിറം കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും ഞങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു. 1972-ലെ കോളേജു സമരകാലത്തും പിൽക്കാലത്ത് അങ്കമാലി ലിറ്റിൽ ഫ്ളവർ ആശുപത്രിയിൽ നേത്രചികിത്സാരംഗത്ത് ബിരുദാനന്തര കോഴ്സുകൾ ആരംഭിച്ചപ്പോഴും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സ്വീകരിച്ച നിലപാടുകൾക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണല്ലോ കൂട്ടനാടൻ കർഷകരുടെ വിളകൾ നശിപ്പിച്ചുവെട്ടിനിരത്തൽ സമരം നടത്തിയത്. ഇതൊക്കെ വിസ്മരിക്കാൻ ആർക്കു സാധിക്കും? ഇന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഓഫീസ് ആയുധപ്പുരക

ഓൺ അവർ ബോംബു നിർമ്മിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകങ്ങൾ നടത്തുന്നു. രാജ്യത്തെ ക്രമ സമാധാന നില തകർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഇത്തവണ സാശ്രയകോളേജു പ്രശ്നത്തിൽ സത്യസന്ധമായ ഒരു നില പാട് അവർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഭരണകക്ഷിയെ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പിക്കുക, ക്രൈസ്തവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ അവകാശങ്ങൾ തകർക്കുക, ഇതല്ലേ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു പാർട്ടിയുടെ നിലപാട്. സത്യം ഇതായിരിക്കുമ്പോഴും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളിൽ മാറ്റം വന്നുവെന്നും കത്തോലിക്കാ സഭയോട് അവർ അടുക്കുന്നുവെന്നും മെത്രാന്മാർ തന്നെ പ്രചരണം നടത്തുന്നത് ഒരിക്കലും ഭൂഷണമല്ല.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്- കത്തോലിക്കാവിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം ഇത്ര ധൂതിപിടിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാനുള്ള സാഹചര്യം എന്താണ്? മാർക്സിസ്റ്റുകളിൽ കാതലായ മാറ്റം വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവ എന്താണെന്നുകൂടി മെത്രാന്മാരും സത്യദീപവും വിശദീകരിക്കണം.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ യാതൊരു മാറ്റവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് അവരുടെ അവസരവാദനയത്തിൽ മാത്രമാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ അധികാരത്തിലേറിയപ്പോൾ എല്ലാ ഭരണാധികാരികളെയുംപോലെ അഴിമതിയും സ്വജനപക്ഷപാതവും നടത്തി. ഭരണത്തിന്റെ സുഖങ്ങൾ അനുഭവിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ കുറെ നീക്കുപോക്കുകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ടാകാം. അതൊക്കെ നയപരമായ മാറ്റം എന്ന് നാം പ്രചരണം നടത്തുന്നുവെങ്കിൽ അത് ആത്മഹത്യാപരമായിരിക്കും.

കൊച്ചി മെത്രാൻ ഡോ.ജോൺ തട്ടുകൽ ഇടതുപക്ഷവും സഭയും തമ്മിൽ അകൽച്ചയില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചത് എപ്പോഴാണ്? എം.പി.മാരായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സെബാസ്റ്റ്യൻ പോളിനെയും ഡോ. കെ എസ് മനോജിനെയും അനുഭവിക്കാൻ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ യോഗത്തിലാണ് ഈ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചത്. ആലപ്പുഴയിലും കൊച്ചിയിലും രണ്ടു ലത്തീൻ കത്തോലിക്കരെ സ്ഥാനാർത്ഥികളാക്കിയത് അവരുടെ നയം മാറ്റത്തിന്റെ ഭാഗമാണോ? മറ്റാരും അവിടെ നിന്നാൽ ജയിക്കുകയില്ലെന്ന് ഉത്തമ ബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇവർ ഇരുവരെയും സ്ഥാനാർത്ഥികളായി നിർത്തിയത് എന്ന സത്യം നാം മനസ്സിലാക്കണം. ലോനപ്പൻ നമ്പാടനെ ചുറ്റിക അരിവാൾ നക്ഷത്രം ചിഹ്നം കൊടുത്ത് മുകുന്ദപുരത്ത് സ്ഥാനാർത്ഥിയാക്കി. എന്നിട്ടും അവിടുത്തെ കത്തോലിക്കർ ചുറ്റിക അരിവാൾ നക്ഷത്രത്തിൽ ആഞ്ഞുകുത്തിയത് മറ്റു ചിലകാരങ്ങളാലാണ്. ഇതെല്ലാം മാറ്റത്തിന്റെ സൂചനയാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവർ ചരിത്രം പഠിക്കാത്തവരാണ്. ഇത് മാറ്റത്തിന്റെ സൂചനയാണെങ്കിൽ ഈ മാറ്റം ആരംഭിച്ചത് 1957-ൽ ആണ്. 1957-ൽ അധികാരമേറ്റെടുത്ത കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റ് രാജ്യസഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ചത് പരിശുദ്ധ

മാർപാപ്പാ ഷെവലിയർ സ്ഥാനം നൽകിയാദരിച്ച ഷെവ.ഡോ. പി.ജെ തോമസിനെയാണ്. അതൊക്കെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ചില തന്ത്രങ്ങളായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചാൽ പൊതുമഹറോന് വിധേയമാകുമെന്ന് 12-ാം പീയൂസിന്റെ വിജ്ഞാപനം നിലനിന്ന കാലത്താണ് ഷെവ. തോമസിനെ രാജ്യസഭയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തയ്ക്കാൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി തയ്യാറായതെന്ന് നാം ഓർക്കണം. അന്നാറും ഈ നടപടിയിലൂടെ മാറ്റത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചില്ല.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലെ മാറ്റങ്ങളും മൗലികവാദത്തോടുള്ള ശക്തമായ എതിർപ്പുമാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളെ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയോടാഭിമുഖ്യം പുലർത്താൻ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്ന് കണ്ടെത്തിയ സത്യദീപം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ നയത്തിലുള്ള മാറ്റം ആകർഷകമായത് എന്നാണെന്നുകൂടി പറയണം.

1957-ലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഭരണത്തിൽ നിന്ന് മോചനം നേടുവാൻ നാം നൽകേണ്ടിവന്ന വില എത്രയായിരുന്നു എന്ന് ഓർക്കണം. അതിനുശേഷം അധികാരം ഏറ്റെടുത്ത ഐക്യജനാധിപത്യമുന്നണി ഗവൺമെന്റാണ് കുടിയിറക്ക് നടത്തിയും മേൽച്ചാർത്ത് നടപ്പിലാക്കിയും കർഷകരെ ദ്രോഹിച്ചത്. ഈ കർഷകദ്രോഹനടപടികൾ അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് ഭരണകക്ഷിനേതാക്കളുടെ മുമ്പിൽ കർഷക നേതാക്കൾ ചെന്ന് താണുകേണപേക്ഷിച്ചു. ആ നിവേദനം ചെവിക്കൊള്ളുവാൻ ഭരണാധികാരികൾ തയ്യാറായില്ല. സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചില്ലെങ്കിലും സഹകരണ വാഗ്ദാനം ചെയ്തത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയാണ്. കർഷകദ്രോഹനടപടികൾക്കെതിരായി നടത്തപ്പെട്ട കൊട്ടിയൂർ ജാഥയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയത് വടക്കനച്ചനും ബി.വെംഗ്ലിംഗ്ടണും ആയിരുന്നു. ആയിരക്കണക്കിനാളുകളായിരുന്ന ആ ജാഥയ്ക്ക് സ്വീകരണം നൽകുവാൻ ഓടിക്കൂടിയത്. കെ.പി.സി.സി. ഈ ജാഥയിൽ സഹകരിക്കരുതെന്ന് കൽപ്പനയിറക്കി. 14 കത്തോലിക്കാ എം.എൽ.എ മാറും ജാഥയ്ക്കെതിരായി രംഗത്തുവന്നു. അവർ സഭാഅദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ സാധിനിച്ച് കൊട്ടിയൂർ ജാഥയ്ക്ക് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നിരോധനം ഏർപ്പെടുത്തിച്ചു. പുണ്യശ്ലോകകനായ മാർ കാവുകാട്ട് തിരുമേനിയും തലശ്ശേരി രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനായ മാർ സെബാസ്റ്റ്യൻ വള്ളോപ്പള്ളിയും മാത്രമാണ് ഈ സമരത്തിന് പിന്തുണ നൽകിയത്. ഈ ചരിത്രമറിയാവുന്നവർ പറയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ദരിദ്രരോടുള്ള തുറന്ന സമീപനം കേരളത്തിലാരംഭിച്ചത് അറുപതുകളിലാണെന്ന്. അതിനുശേഷം 42 വർഷം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇന്ന് വെട്ടിനിരത്തലാണ് അവരുടെ തൊഴിൽ. പൊതുമുതൽ നശിപ്പിക്കുകയും രാജ്യത്ത് അരാജകത്വം സൃഷ്ടിക്കുകയും ആണ് അവരുടെ മുഖ്യപരിപാടി. ഈ ദുർഘടഘട്ടത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ ദരിദ്രരോടുള്ള സമീ

പനത്തെ പ്രശംസിക്കുവാൻ നമുക്കെങ്ങനെ സാധിക്കും? അതിലെന്ത് ആത്മാർത്ഥതയാണുള്ളത്? ഈ ഒരു ദശകത്തിനുള്ളിൽ അവർ ചെയ്ത എന്തെങ്കിലും ഒരു നല്ല കാര്യം എടുത്തുകാണിക്കാൻ സത്യദീപത്തിന് സാധിക്കുമോ?

1967-ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഫാ. വടക്കൻ രൂപീകരിച്ച രാഷ്ട്രീയ കക്ഷി ഭരണത്തിൽ പങ്കുചേർന്നു. അതിനെ അന്ന് എല്ലാവരും വിശിഷ്ട, സഭാനേതൃത്വം വിമർശിച്ചു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാമെന്ന് 44 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഞങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അന്നാരും അത് അംഗീകരിച്ചില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ വെട്ടിനിരത്തൽ നടത്തിയപ്പോഴാണ് അവരിൽ നമ്മുക്കെത്തി അവരുമായി സഹകരിക്കാമെന്ന് പറയാൻ തുടങ്ങിയത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിക്കുക തന്നെവേണമെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനാണ് ഞാൻ. അത് സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുവോൾ മാത്രമായിരിക്കണം. അധികാരം പങ്കിടുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമായിരിക്കരുത്. സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ വേണമെങ്കിൽ ഭരണത്തിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്യാം. 1967-ൽ ഇ.എം. എസ് മന്ത്രി സഭയിൽ വടക്കനച്ചന്റെ പാർട്ടി പങ്കുചേർന്നതിനെ ഈ നിലയിൽ വിലയിരുത്തണം. 1964 -ൽ ആണല്ലോ ചുരുളികീരിത്തോട്ടിൽ അതിഭീകരമായ കുടിയിറക്കുന്നടന്നത്. കുടിയിറക്കിൽ പ്രതിക്ഷേധിക്കാൻ കൂടിയ യോഗത്തിൽ ഫാ. വടക്കൻ അസന്നിദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. “ചുരുളികീരിത്തോട്ടിൽ നിന്നും കുടിയിറക്കിയവരെ ഞങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ കുടിയിരുത്തും.” ആ പ്രഖ്യാപനം നടപ്പിലാക്കണമെങ്കിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രി സഭയിൽ ചേരേണ്ടിയിരുന്നു. ആ ഗവൺമെന്റ് അധികാരമേറ്റെടുത്തതിന്റെ ഒന്നാം വാർഷികം ആഘോഷിച്ചത് ചുരുളികീരിത്തോട്ടിലായിരുന്നു. ലോക ചരിത്രത്തിൽ ഒരു ഗവൺമെന്റ് കുടിയിറക്കിയവരെ അവിടെ തന്നെ കുടിയിരുത്തിയ സംഭവം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രി സഭയിൽ വടക്കനച്ചന്റെ പാർട്ടി അംഗമായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ആ കുടിയിരുത്ത് നടക്കില്ലായിരുന്നു. ആ മന്ത്രി സഭയിലെ സുവർണ്ണലോബികൾക്ക് കർഷകരെ അവിടെ കുടിയിരുത്തുവാൻ താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. മന്ത്രിസഭ അധികാരമേറ്റെടുത്തതിന്റെ ഒന്നാം വാർഷികത്തിന് ചുരുളികീരിത്തോട്ടു കർഷകരെ അവിടെത്തന്നെ കുടിയിരുത്തുവാൻ തയ്യാറായില്ലെങ്കിൽ ഈ വികാരത്തിനു മുമ്പിൽ സപ്തകക്ഷി മന്ത്രി സഭ ഏഴായി പിളരുമെന്ന് ഫാ. വടക്കൻ കട്ടായി പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോഴാണ് കുടിയിരുത്തുവാൻ തയ്യാറായത്. മലനാട് ജില്ലയും മലപ്പുറം ജില്ലയും രൂപീകരിക്കാൻ തീരുമാനമെടുത്തത് ഒരു ദിവസമാണ് പക്ഷെ മലപ്പുറം ജില്ല രൂപീകരിച്ചപ്പോൾ മലനാട് ജില്ല രൂപീകരിക്കാൻ

തയ്യാറാകാതിരുന്നത് മനഃപൂർവ്വമാണ്. അത് കെ.ടി. പി.യെ ഒതുക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. ക്രൈസ്തവരെ തകർക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. മാർക്സിസ്റ്റുകൾ മതമൗലികവാദത്തെ എതിർക്കുന്നവരാണെന്ന് പറയുന്നവർ അവരിലെ വർഗ്ഗീയത കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കരുത്.

1957 ലും 67-ലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മന്ത്രിസഭ അധികാരമേൽക്കുകയുണ്ടായി. 1957-ൽ അവർ അധികാരമേറ്റെടുത്തപ്പോൾ ജയിലിൽകിടന്ന ക്രിമിനലുകളെ ജെയിൽ തുറന്നുവിട്ടു. 1967-ൽ അതിന് ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും നടക്കാതിരുന്നത് വടക്കനച്ചന്റെ ശക്തമായ നിലപാടുകാരണമായിരുന്നു. എ.കെ. ആന്റണിയും, കെ.എം.മാണിയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി സഹകരിച്ച് മന്ത്രിസഭയുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ 1980-ൽ ജയിൽ പുളളികളെ തുറന്നുവിട്ടു. അതിനെ ചെറുക്കാൻ ആന്റണിക്കോ മാണിക്കോ സാധിക്കാതിരുന്നത് അവർ അധികാരം മാത്രം ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ട് മന്ത്രിസഭയിൽ ചേർന്നതുകൊണ്ടാണ്.

1967-ലെ മന്ത്രിസഭയുടെ ഭരണകാലത്താണ് മാടത്തരുവി കൊലക്കേസ് നടക്കുന്നത്. ഫാ. ഓണംകുളത്തിനെ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിച്ചത് ഹൈക്കോടതി റദ്ദാക്കി. ഉടനെ സുപ്രീംകോടതിയിൽ അപ്പീൽ കൊടുക്കണമെന്ന് വാദിച്ച മന്ത്രി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന് തടയിടുവാൻ ആർക്കാണ് സാധിച്ചത്?

ഒരു സാമൂഹ്യ പ്രശ്നത്തിന്റെയും പേരിലല്ലായിരുന്നെന്ന് 1980-ലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മുന്നണിയിൽ കേരളാകോൺഗ്രസ്സും എ.കെ. ആന്റണിയുടെ കോൺഗ്രസ്സും പങ്കുചേർന്നത്. അവരുടെ ലക്ഷ്യം അധികാരം മാത്രമായിരുന്നു. ആ മന്ത്രിസഭ അധികാരമേറ്റെടുത്തിന്റെ സന്തോഷസൂചകമായി ജയിൽപുളളികളെ തുറന്നുവിട്ടപ്പോൾ അതിനോട് പ്രതികരിക്കാൻ മാണിയുടെ കേരളാ കോൺഗ്രസ്സിന് സാധിച്ചില്ല. അധികാരമാണല്ലോ അവരുടെ ലക്ഷ്യം.

മാണിയും ആന്റണിയും അംഗമായിരുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭയുടെ ഭരണകാലത്ത്- രണ്ടു വർഷത്തിനുള്ളിൽ 118 രാഷ്ട്രീയ രക്തപാതകങ്ങളും 681 രാഷ്ട്രീയ സംഘട്ടനങ്ങളും 496 രാഷ്ട്രീയേതര സംഘട്ടനങ്ങളും 732 ദേവാലയക്രമങ്ങളും 51 മുഖം മുടി ആക്രമണങ്ങളും 6 വെടിവെപ്പുകളും 94 ബോംബു സ്ഫോടനങ്ങളും 9 ലോക്കപ്പു മരണങ്ങളും 3147 ഭവനഭേദനങ്ങളും മോഷണവും 98 പ്രമുഖകൊള്ളയും കവർച്ചയും നടന്നു. 144 പ്രഖ്യാപിച്ച പ്രദേശങ്ങൾ 36 ആയിരുന്നു. ഈ ദുർഭരണത്തെ -ഭീകര ഭരണത്തെ ചെറുക്കാൻ കെ. എം. മാണിക്ക് സാധിക്കാതെ വന്നത് അധികാരത്തിനുവേണ്ടി മാത്രം അധികാരത്തിൽ പങ്കുചേർന്നതുകൊണ്ടാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു സാമൂഹ്യപ്രശ്നത്തിന്റെ പേരിലായിരുന്നു മാണി കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി സഹകരിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ ഈ

ദുഷ്ടകൃത്യങ്ങളെ എതിർക്കുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. അധികാരത്തിന്റെ സുഖം അനുഭവിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർക്ക് സത്യത്തിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് വ്യക്തം.

സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി സഹകരിക്കുകയും അതിൽ വിജയം വരിക്കുകയും ചെയ്ത ഫാ. വടക്കനെ കുറിച്ചായി എതിർത്ത സഭാനേതൃത്വം അധികാരത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി കൂടിച്ചേർന്ന കെ. എം. മാണിയെ പിന്താങ്ങുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ വന്ന മാറ്റമോ നമ്മളിൽ വന്ന അവസരവാദപരമായ മാറ്റമോ?

1984-ലാണ് കേരളത്തെ പിടിച്ചുകയ്യാക്കിയ മത്സ്യതൊഴിലാളി സമരം നടന്നത്. വൈദികരും കന്യാസ്ത്രീകളും നേതൃത്വം നൽകിയ പ്രസ്തുത സമരം അന്തർദേശീയതലത്തിൽ പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചു. ഫാ. തോമസ് കോച്ചേരി, ഫാ.കളിക്കൽ, സി. ആലീസ്, സി.ഫലിമിൻ മേരി തുടങ്ങിയവരുടെ ഉപവാസം സൃഷ്ടിച്ച വിവാദം അതിരുകഴമായിരുന്നു. മത്സ്യതൊഴിലാളികളുടെ പ്രധാന സമരരംഗമായിരുന്ന, കോഴിക്കോട്ടെ സമരപന്തലിൽ പല മെത്രാന്മാരും എത്തി സന്ദർശക ഡയറിയിൽ സമരത്തിന് പിന്തുണ നൽകികൊണ്ട് എഴുതി. മുഖ്യമന്ത്രി കെ.കരുണാകരന്റെ സമ്മർദ്ദമേറിയപ്പോൾ “മരണം വരെയുള്ള ഉപവാസം ക്രൈസ്തവമല്ലെന്നും സമരരീതി മാറ്റണമെന്നും ” കെ.സി. ബി.സി. ആവശ്യപ്പെടുകയും സമരത്തിനുള്ള പിന്തുണ പിൻവലിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണോ പാവങ്ങളോടുള്ള സമീപനം?

ശ്രീ പി.ജെ.ജോസഫ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭയിൽ അംഗമായിരുന്ന കാലത്താണ് പ്ലസ് ടു വിപ്ലവം നടന്നത്. സ്വകാര്യമേഖലയോട് എന്നു ശത്രുതാമനോഭാവം പുലർത്തുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് സ്വകാര്യവിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്ലസ് ടു അനുവദിച്ചത്. അതിനെതിരായി എസ്.എഫ്.ഐയും ഡി. വൈ.എഫ്. ഐ യും സമരരംഗത്തുവന്നു. പക്ഷേ വിലപ്ലോയില്ല. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു കൂട്ടുകെട്ടിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് സ്വകാര്യ വിദ്യാലയങ്ങളോട് നീതി കാട്ടിയത്. നിശ്ചയദാർഢ്യവും ആദർശശുദ്ധിയുമുള്ളവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക തന്നെ വേണമെന്നാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അന്ന് നാമാരും ജോസഫിനെ സഹായിച്ചില്ല. അന്ന് ജോസഫിന്റെ രാജി ആവശ്യപ്പെട്ടവർ ഇന്ന് എങ്ങിനെയാണ് ഭരിക്കുന്നത്.

1967-ലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് നേതൃത്വത്തിലുള്ള മന്ത്രിസഭയെ അട്ടിമറിച്ച് അച്ചുതമനോന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മന്ത്രിസഭ രൂപം കൊണ്ടു അന്ന് അച്ചുതമനോൻ നമുക്ക് സ്വീകാര്യനായി. വിമോചനസമരകാലത്ത് അങ്കമാലിയിൽ അവിരാ, പൗലോസുമാരെയും ചെറിയതുറയിൽ ഗർഭിണിയായ

ഫ്ളോറിയെയും വെടിവെച്ചു കൊല്ലുവാൻ ഉത്തരവിട്ടത് ഇ.എം.എസ്. അല്ല. അച്ചുതമേനോൻ ആയിരുന്നു. അച്ചുതമേനോൻ അറുകൊലമേനോൻ എന്നായിരുന്നു അന്നു വിളിച്ച മുദ്രവാക്യം. ആ കോൺഗ്രസ്സിനെയും കേരളാകോൺഗ്രസ്സിനെയും ചേർത്ത് മന്ത്രിസഭ രൂപീകരിച്ചപ്പോൾ അച്ചുതമേനോൻ നല്ലവനായി. അധികാരം കിട്ടിയപ്പോൾ പോയ പോക്ക്! അന്നുമുതൽ സി. പി. ഐ. നല്ലവരും സി.പി.എം. ദുഷ്ടരുമായി നാം ചിത്രീകരിച്ചു. അന്ന് ഇന്ത്യോട്ടാകെ നടന്ന നക്സലൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് തുറന്ന പിന്തുണ നൽകിയത് സി.പി. ഐ. ആയിരുന്നു. അത് നാം അറിഞ്ഞ ഭാവം പോലും നടിച്ചില്ല. ഭരണത്തിന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിൽ നാം അകപ്പെട്ടുപോയി എന്നതാണ് സത്യം. സി.പി.ഐ.യും സി.പി. എം. ഉം തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. ഒരു കോഴിയുടെ ഇടത്തെ കുറുകാണ് സി.പി. എം. എങ്കിൽ വലത്തെ കുറുകാണ് സി.പി. ഐ. അത് ആദ്യം മനസ്സിലാക്കണം.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽനിന്നും ചവുട്ടി പുറത്താക്കിയവരാണ് എം. വി. രാഘവനും കെ. ആർ ഗൗരിയമ്മയും. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കുപോലും സഹിക്കാൻ വയ്യാതായപ്പോഴാണ് അവരെ പുറത്താക്കിയത്. പാർട്ടിയിൽ നിന്നും പുറംനുള്ളിയ ഇരുവരെയും വിശുദ്ധജീവികളായി ചിത്രീകരിച്ച് നിയമ സഭയിൽ എത്തിച്ചു. വലിയ മാറ്റം അവരിൽ നാം കണ്ടെത്തി! രജനി സംഭവത്തിന്റെ പേരിൽ രാജ്യം ആസക്തം അക്രമം അഴിച്ചുവിടുന്നവർക്കെതിരെ ഒരു വാക്കുപോലും സംസാരിക്കാതെ സ്വാശ്രയകോളേജ് മാനേജ്മെന്റിനെതിരായാണ് രാഘവനും ഗൗരിയമ്മയും രോഷം കൊള്ളുന്നത്. അവർ ഇന്നും മാർക്സിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. രാജ്യത്ത് അരാജകത്വം വളരണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അധികാരം നേടാൻവേണ്ടി ഏത് തത്വദീക്ഷയില്ലായ്മയും കാണിക്കാൻ അവർ മടിക്കുകയില്ല.

ഇന്ന് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെ നല്ലവരായി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നത് നന്ന്. ഒരു കാലത്ത് (അല്ല ഇന്നും) കരിസ് മാറ്റിക് പ്രസ്ഥാനത്തിന് അധികപ്രാധാന്യം നൽകി. അതിന്റെ ഫലമാണെന്തായിരുന്നു? വളരെയധികം കത്തോലിക്കർ പെന്തരക്കോസ്തു വിഭാഗത്തിൽ അകപ്പെട്ടുപോയി. അതുതന്നെയായിരിക്കും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരിലെ നയമാറ്റം കാണുന്നവർക്കും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നത്. കുറെ കത്തോലിക്കരെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാളയത്തിലേക്ക് അയയ്ക്കാൻ ഇടവരുമെന്നു മാത്രം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെയും കത്തോലിക്കരുടെയും മദ്ധ്യേ ഒരു ഇരുമ്പു മറ സൃഷ്ടിച്ച് അവരെ എന്നും അകറ്റി നിർത്തണമെന്ന് എനിക്ക് അഭിപ്രായമില്ല.

രജനിയുടെ ആത്മഹത്യയുടെ പേരിൽ എന്ത് അക്രമണമാണ് കമ്മ്യൂ

ണിസ്സുകാർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നത്. ഈ ആത്മഹത്യയുമായി കത്തോലിക്കാ പാതിരിമാർക്ക് യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെങ്കിലും പാതിരിമാരെ നിലയ്ക്കു നിറുത്തുമെന്നാണ് സി.പി. ഐ കാറ്റും സി.പി. എം. കാറ്റും വാതോ രാതെ പറയുന്നത്. രജനി സംഭവത്തിന്റെ പേരിൽ കത്തോലിക്കാ പാതിരിമാരോട് ആണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് എതിർപ്പ്. ഈ സന്ദർഭമെല്ലാം കത്തോലിക്കരെയും കത്തോലിക്കാ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളെയും തകർക്കുമായി അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

യാതൊരു തത്വദീക്ഷയുമില്ലാതെ എന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളെ കൂട്ടുപിടിച്ചു, നമ്മുടെ താല്പര്യം സംരക്ഷിക്കാമെന്ന് ആരെങ്കിലും വിചാരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർ മുഖസ്വർഗ്ഗത്തിലാണ് വസിക്കുന്നത്. ഇവരെ വെള്ള പുശാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ കേരള രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ആർ. എസ്. പി. യ്ക്കും എന്തിന് മാണി കേരളാകോൺഗ്രസ്സിനും വന്ന ഗതികേട് മനസ്സിലാക്കുന്നത് കൊള്ളാം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി അടുക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പഠിക്കുവാൻ കെ.സി.ബി. സി. ഒരു സമിതി രൂപീകരിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ? ഇന്ന് യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ലാത്ത ഒരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി യാതൊരു വിധ അനുകൂലസാഹചര്യവും ഇല്ലാത്ത സന്ദർഭത്തിൽ ചർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി മുറവിളി കൂട്ടിയത് കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസികളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിയ്ക്കുന്നതിന് ഇടയായിട്ടുണ്ടോയെന്ന് കെ.സി.ബി. സി. ഉപസമിതി ആദ്യം ചർച്ചചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരിൽ മാറ്റംവന്നുവെന്ന് അതിന് തെളിവായി എന്താണ് ഹാജരാക്കാനുള്ളത്?

ജാംബുവായിലും ഗജറാളയിലും ഭാരതത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും ന്യൂനപക്ഷപീഡനം നടന്നപ്പോൾ അവിടെയെല്ലാം ആദ്യം ഓടിയെത്തിയത് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളായിരുന്നുവെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നു. അവരാണ് കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതന്മാരെ വഴിയീൽകണ്ടുകൊള്ളാം എന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നത്. അവരാണ് വെട്ടിനിരത്തലിനുവേണ്ടി ഇന്നും വാദിക്കുന്നത്.

ഇടതുപക്ഷവും സഭയും തമ്മിൽ അകൽച്ചയില്ലെന്നും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളിൽ മാറ്റം കണ്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നും തട്ടിവിടാൻ കണ്ട സമയം ഉചിതം തന്നെ! കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയെ വെള്ള പുശാൻകണ്ട സമയം

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെ നയത്തിൽ കാതലായ മാറ്റം വന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന മെത്രാന്മാരുടെ മുൻപിൽ നാലു ദശാബ്ദങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് ലാറ്റിനമെരിയയിൽ രൂപംകൊണ്ട വിമോചന ദൈവശാത്രത്തെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിലിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെയും പ്രേരണകളുടെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ വളർന്നു

വന്ന വിമോചനദൈവശാസ്ത്രം ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലെ കോടിക്കണക്കിന് പാവപ്പെട്ടവർക്ക് പ്രത്യാശ നൽകുകയുണ്ടായി. അറുപതുകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആശ പകരുന്ന ഒരു നക്ഷത്രംപോലെ ആ ദൈവശാസ്ത്രശാഖ വളർന്നുവന്നു. മൂന്നാം ലോകരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ദരിദ്രലക്ഷങ്ങൾ പൊതുവേയും കത്തോലിക്കർ വിശേഷവിധിയായും ലാറ്റിനമേരിക്കയിൽ വെളിച്ചം വീശിയ ആ പ്രകാശത്തെ പ്രത്യാശപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്തു.

ഒരു കൈയ്യിൽ കൊന്തയും ബൈബിളും മറുകൈയ്യിൽ ചുറ്റിക അരിവാളും പിടിച്ചു സമരം ചെയ്യുന്ന ലിബറേഷൻ തീയോളിജിക്കാരെ പലരും മനസ്സാ അഭിനന്ദിച്ചു. ലോകത്തിലെ കത്തോലിക്കാ ജനസംഖ്യയിൽ പകുതിയോളം ലാറ്റിനമേരിക്കയിലാണ്. ബ്രസീലിലെ കാപ്പിത്തോട്ടങ്ങളും ചിലിയിലെ ചെമ്പുഖനികളും മെക്സിക്കോയിലെ എണ്ണക്കുഴികളും കോളോണിയൻ ശക്തികളെ അങ്ങോട്ടാകർഷിച്ചു. അമേരിക്കയുടെ ആധിപത്യം അവിടെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ലാറ്റിൻ അമേരിക്ക അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ അമേരിക്കയുടെ അടിമയായി. ചുഷണം ഉച്ചകോടിയിലെത്തിയപ്പോൾ ആ രാഷ്ട്രങ്ങൾ കണ്ണുതുറന്നു. മെസ്രോസിലെ അടിമത്തങ്ങളെ തകർക്കാൻ ഇസ്രായേൽ അര മുറുകിയതുപോലെ വിമോചകനായ ക്രിസ്തുവിനെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിലെ ചുഷണം അവസാനിപ്പിക്കാൻ ലിബറേഷൻ തീയോളജിക്കാർ രംഗത്തെത്തി.

രണ്ടാം ലോകഹായുദ്ധത്തിൽ ഒന്നിച്ചു നിന്നു പോരാടിയ അമേരിക്കയും റഷ്യയും രണ്ടു ചേരിയായി. അവർ ജർമ്മനിയെ പങ്കിട്ടെടുത്തു. അതേ സമയം റഷ്യ കിഴക്കൻ ജർമ്മനിയിലും യൂറോപ്പിലെ ഹംഗറി, ചെക്കോസ്ലോവാക്യ, ബൾഗേറിയ, ലിത്വാനിയ, അൽബേനിയ മുതലായ രാഷ്ട്രങ്ങളിലും പിടിമുറുക്കി.

പശ്ചിമ യൂറോപ്പ് അമേരിക്കൻ പ്രതാപത്തിന്റെ പാദസേവകരായി. ഇംഗ്ലീഷ് ചാനലിൽപോലും യു. എസ്. നാവികപ്പട ആധിപത്യം സ്ഥാപിച്ചു. ബ്രിട്ടനും ഫ്രാൻസും ജപ്പാനും കോളനികൾ നഷ്ടപ്പെട്ട് ചിരകുറ്റ പക്ഷിയെപ്പോലെ തളർന്നു. ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ രാജ്യങ്ങളിൽ അമേരിക്കൻ ആധിപത്യം ശക്തമായപ്പോൾ റഷ്യ, ക്യൂബായിലേക്കും, മെക്സിക്കോയിലേക്കും ഗാട്ട്ലിമലയിലേക്കും ചാരന്മാരെ അയച്ച്, അമേരിക്കയും റഷ്യയും രണ്ടു ചേരിയിലായി നിലയുറപ്പിച്ചപ്പോൾ വിമോചനദൈവശാസ്ത്രത്തിലെ തീവ്രവാദികൾ റഷ്യയുടെ വശീകരണവലയിലായി. ചിലിയിലെ പട്ടാളവിപ്ലവത്തിന്റെ പിന്നിൽ അമേരിക്കയായിരുന്നു. അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാൻ റഷ്യ ക്യൂബയ്ക്ക് ആയുധങ്ങൾ നൽകി. നിക്കാറാഗ്വയിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളും കത്തോലിക്കരും ചേർന്ന് ഭരണം പിടിച്ചെടു

ത്തു. ഉടൻതന്നെ ഏൽസാൽവദോറിലേക്കും അമേരിക്കൻ ആയുധങ്ങൾ പാഞ്ഞെത്തി. അമേരിക്കയുടെയും റഷ്യയുടെയും മത്സരരംഗമായി ലാറ്റിൻ അമേരിക്ക മാറി.

മാർക്സിസ്റ്റ് സാമൂഹിക അപഗ്രഥനരീതി സ്വാഗതം ചെയ്യുന്ന വിമോചന ദൈവശാസ്ത്രക്കാർ അഭേദ്യങ്ങളും അനശ്വരങ്ങളുമായ ആദ്ധ്യാത്മിക മൂല്യങ്ങൾ ചവുട്ടിത്തകർത്തു. ഭൗതികതീതമായി ഒന്നു മില്ലെന്നുപോലും അവരിൽ പലരും പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. മാർക്സിസ്റ്റ് തന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രചാരകന്മാരായി അവർ മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതാണ് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കുണ്ടായ അപകടം. കേരളത്തിലും ഇത് സംഭവിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ടെന്ന് കമ്മ്യൂണിസത്തെ വെള്ള പുഴുണുവർ മനസ്സിലാക്കണം.

നിരീശ്വരപരമായ ഭൗതികമാത്രവാദവും രക്തരൂക്ഷിതമായ വർഗ്ഗവിപ്ലവവുമാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ മുഖ്യധാര. ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തിത്വത്തിലും ആദ്ധ്യാത്മിക മൂല്യങ്ങളുടെ ഭദ്രതയിലും അടിയുറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്ന ആർക്കുംതന്നെ മാർക്സിസത്തെ ആലിംഗനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മാർക്സിസത്തിൻറെ സാമൂഹ്യവിശകലനം മാത്രം കൈമുതലാക്കി ആ തത്വസംഹിതയുടെ നിരീശ്വരപരവും രക്തവിപ്ലവപരവുമായ ശിഷ്ടഭാഗങ്ങൾ പരിത്യജിച്ച് ജനമോചനസമരം നടത്താമെന്ന മിഥ്യാബോധം ചില ലിബറേഷൻ തീയോളജിക്കാർക്കുണ്ട്. മാർക്സിസ്റ്റ് സാമൂഹിക അപഗ്രഥനത്തിന്റെ അടിത്തറതന്നെ ഭൗതികമാത്രവാദമാണ്. അക്രമാസക്തമായ വർഗ്ഗസംഘടനത്തിലൂടെ മാത്രമേ വാഗ്ദാനഭൂമിയിലെത്തുകയുള്ളൂവെന്ന് ആ സമൂഹികവീക്ഷണവും വീശകലനവും സംശയരഹിതമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

സ്നേഹത്തിന്റെ ഉദാത്ത ചൈതന്യമാണല്ലോ മതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ജീവൻ. അതിനാൽ വിഭേഷണത്തിൽ ആവശ്യം അടിയുറച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു വീക്ഷണത്തെ പിഞ്ചെല്ലുവാൻ ഒരു മതാനുയായിക്കും സാദ്ധ്യമല്ല. മതവും മാർക്സിസവും ഒരിക്കലും പൊരുത്തപ്പെട്ടുപോകുകയില്ല. ഈ വലിയ സത്യം വിസ്മരിച്ചതാണ് തീവ്രവാദികളായ വിമോചനദൈവജ്ഞന്മാർക്കു പറ്റിയ അബദ്ധം.

അറുപതുകളുടെ അന്ത്യത്തിലാണ് ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ ലിബറേഷൻ തീയോളജി രൂപം കൊള്ളുന്നത്. കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ അതിന് വലിയപ്രാധാന്യം നൽകി പ്രശംസിച്ചു. പക്ഷേ കേരളത്തിൽ അറുപതുകളുടെ ആദ്യം നടന്ന-വിമോചന ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ വഴിത്താരകളെ ആരും പ്രശംസിച്ചില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിലേർപ്പെട്ട് സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിന്തകനായി മാറി, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സഹയാത്രികനായി വളർന്ന് കമ്മ്യൂണിസത്തിന്റെ ഭീകരതകൾ നേരിട്ടറിഞ്ഞ

ഒരു സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകനായിരുന്നു ഫാ. വടക്കൻ. അദ്ദേഹം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമുന്നണി രൂപീകരിച്ച് ജനലക്ഷങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകി. അറുപതുകളുടെ ആരംഭത്തിൽ ഐക്യജനാധിപത്യമുന്നണി ഗവൺമെന്റ് അതിഭീകരമായ കർഷകദ്രോഹനടപടികൾ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അതിനെതിരെ ഫാ. വടക്കൻ ബഹുജനപ്രക്ഷോഭം നടത്തി. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ മാത്രമായിരുന്നു സമരത്തെ പിന്താങ്ങിയത്. എല്ലാ രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും സഭാധ്യക്ഷന്മാരിൽ തൊണ്ണൂറ്റിയഞ്ചു ശതമാനവും ഈ കർഷക പ്രക്ഷോഭത്തെ എതിർത്തു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി കൈകോർത്ത് നടത്തിയ സമരമായിരുന്നു ലിബറേഷൻ തിയോളജിയുടെ ആരംഭം. ലാറ്റിൻ അമേരിക്കയിൽ ലിബറേഷൻ തിയോളജി ആരംഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് നൂറുകണക്കിന് വൈദികരും അൽമായരും കൃഷിക്കാരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും മോചനത്തിനായി ധീരധീരം സമരം ചെയ്തു. കേരളത്തിന്റെ കടലോരവും മലയോരവും വിമോചനദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ വഴിത്താരകളായി മാറി. ഭൗതികമാത്രപ്രസക്തമായ മാർക്സിസത്തിലും അക്രമാത്മകമായ വർഗ്ഗസംഘടനത്തിലും അഭയം പ്രാപിക്കാതെ ഉദാത്തമായ ആദ്ധ്യാത്മികമായ-ജനാധിപത്യപ്രബുദ്ധതയോടെയായിരുന്നു ആ സമരം നടത്തിയത്.

ഫാ.വടക്കൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി സഹകരിച്ചപ്പോഴും തീവ്രവാദികളായ ലിബറേഷൻ തിയോളജിക്കാരെ വിമർശിച്ചിരുന്നു. നിരീശ്വരസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും അക്രമസമരങ്ങളിലും അവർ ഏർപ്പെട്ടതിനെയാണ് വടക്കനച്ചൻ എതിർത്തത്. അല്ലാതെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുമായി സഹകരിച്ചതിനെല്ലായിരുന്നു.

കേരളത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധരും ചേർന്ന് പല പ്രാവശ്യം സംയുക്ത മന്ത്രിസഭ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിൽ ഈ പരീക്ഷണം നടത്തി 15 വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് നിക്കരാഗ്വയിൽ ഈ പരീക്ഷണം നടന്നത്. കേരളത്തിലെ കൂട്ടുകെട്ടിന് ഓട്ടേറെ നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളുമുണ്ട്.

തീവ്രവാദികളായ വിമോചന ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ നേരെ വിരൽചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് ഫാ.വടക്കൻ ചോദിച്ചഹൃദയസ്പർശിയായ ചോദ്യം ഇന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റികളെ വെള്ള പുശാൻ ശ്രമിക്കുന്ന വൈദികാധ്യക്ഷന്മാരോടും വൈദികരോടും അൽമായസുഹൃത്തുക്കളോടും ചോദിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

“ദാരിദ്രത്തിന്റെ ഘടനാപരമായ കാരണങ്ങൾ തപ്പിത്തപ്പി ഹൃദയങ്ങളുടെ അടിശീലയിൽ ചെന്നെത്താത്തവർക്കു സ്ഥായിയായ വല്ല പരിവർത്തനവും കൈവരുത്താനാകുമോ? വിദ്ഗ്ധമായ വൈജ്ഞാനിക നിരൂപണത്തിന് (എപ്പിസ്റ്റമോളജിക്കൽ ക്രിട്ടിക്ക്) വിധേയമാക്കാതെ മാർക്സി

യൻ നിഗമനങ്ങളും അപഗ്രഥനങ്ങളും അതേപടി വിഴുങ്ങുന്നവർ വിശ്വമോചനത്തിന്റെ കടവേരുകളാണ് കണ്ടിക്കുന്നത്. മാർക്സിസത്തിന്റെ ചിന്താപദ്ധതിയും വീക്ഷണഗതിയും അപഗ്രഥന രീതിയും അന്യോന്യം കൂടിപ്പിണഞ്ഞാണു കിടക്കുന്നത്. ഒന്നിനെ എടുത്തുമറ്റേതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത വിധം ആ ഏകപക്ഷീയ വീക്ഷണം സാമ്പ്രീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മാർക്സിസത്തിന്റെ പ്രാക്സിസ് ആദ്ധ്യാത്മികതയും, ജനാധിപത്യവും ഒരിക്കലും ഉൾക്കൊള്ളില്ല. മനുഷ്യന്റെ മൗലികസിദ്ധിയും അടിസ്ഥാനാവകാശവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കരുതിക്കൂട്ടി രാഷ്ട്രീയനിഷേധമാണ് മാർക്സിസത്തിന്റെ സാരാംശം. ദൈവത്തെ ചരിത്രമായും വിശ്വാസത്തെ ചരിത്രത്തോടുള്ള കുറായും വെട്ടിച്ചുരുക്കാൻ ചില “വിദഗ്ദ്ധർ” വട്ടം കൂട്ടുന്നു. അവർക്കു ചരിത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനനിയമം സ്നേഹമല്ല സംഘട്ടനമാണ് (വർഗ്ഗസ്നേഹം). ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെയും ശക്തിയെയും ഭൗതികചരിത്രത്തിൽ മാത്രമായി ഒതുക്കിനിർത്തി ഭൗതികങ്ങളായ അസ്തിത്വങ്ങളെയും ശക്തികളെയും കട്ടായം നിഷേധിക്കുന്ന ഫിസ്റ്റോറിസ്റ്റ് ഇമനെന്റീസവും ഇക്കോണോമിക് ഡിറ്റർമിനിസവും വെച്ച് എങ്ങനെ ദിവ്യബലിയർപ്പിക്കും എന്ന് എനിക്ക് ചിന്തിക്കാൻപോലും കഴിയുന്നില്ല. ഈ ഭൗതികമാത്രവീക്ഷണംവെച്ച് ദിവ്യകാര്യവും സീകരിക്കുന്ന ഒരാൾ ബാഹ്യജീവിതത്തിൽ എത്ര വലിയ ജനസേവനം നടത്തിയാലും കന്നിക്കൊയ്ത്തിനു ശേഷം കറുക്കുറ്റി തിന്നുന്ന ഒരു കന്നുകാലി മാത്രമായി തരംതാഴും.

“അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു സ്തുതി” എന്നു പറഞ്ഞ് കുർബാനതുടങ്ങാൻ ഇവർക്കെങ്ങനെ സാധിക്കും? ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർക്കു സമാധാനവും പ്രത്യാശയും പകരാൻ ഈ മനോഭാവക്കാർക്ക് എങ്ങനെ കഴിയും? “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ” എന്ന് അർത്ഥബോധത്തോടെ അഭിസംബോധന നടത്താൻ ഈ സഹോദരർക്കു ചുണ്ടുചേരുമോ? സൗന്ദര്യപൂർണ്ണമായ സീയോനിൽ നിന്നു ദൈവം അവരിൽ പ്രകാശം വീശുമോ? ഏലിയായുടെ തീക്ഷണതയോടും മോശയുടെ ധൈര്യത്തോടും കൂടി ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പോരാടാൻ ഇക്കൂട്ടർക്കു സാധിക്കുമോ? “അക്രമം കൈവെടിഞ്ഞ് സ്നേഹത്തിലും സഹിഷ്ണുതയിലും സമാധാനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ലോകജനതയെ നയിക്കാൻ വരം തരണ”മെന്ന പരിശുദ്ധ കുർബാനയിലെ പ്രാർത്ഥന എങ്ങനെ ചൊല്ലിത്തീർക്കും? “ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ വാഗ്ദാനത്തിന്റെ ഭൂമിയിലേക്ക് മോശ നയിച്ചതുപോലെ സ്വർഗ്ഗീയ ഭവനത്തിലേക്കു ഞങ്ങളെ നയിക്കണമെ” എന്ന പ്രാർത്ഥന മാർക്സിയൻ അപഗ്രഥനക്കാർക്കു ദഹിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

“വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ബലിപീഠമേ, സ്തുതി, ഞങ്ങളുടെ

കർത്താവിന്റെ കബറിടമേ സ്തുതി. നിന്നിൽ നിന്നു ഞാൻ സ്വീകരിച്ച ഈ കുർബാന കടങ്ങളുടെ പൊറുതിയ്ക്കും പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനും കാരണമാകട്ടെ. ഇനിയൊരു ബലി അർപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ വരുമോ ഇല്ലയോ എന്നെന്നിരിക്കറിത്തുകൂടാ” എന്നു പുജാന്ത്യത്തിൽ വിട പറയാൻ ഈ സഹോദരീ സഹോദരങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ? ലേഖനം ചുരുക്കുകയാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾക്ക് ദൈവവിശ്വാസമില്ല. അടിസ്ഥാനപരമായി അവർ അക്രമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു അതേസമയം ക്രൈസ്തവർ ഈശ്വരനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. അക്രമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. ക്രൈസ്തവർ ഭൂമിയിൽ ജനിച്ച എല്ലാവരെയും സഹോദരരായി കാണുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ ജനത്തെ മുതലാളി വർഗ്ഗമെന്നും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗമെന്നും രണ്ടായിതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരിക്കലും പൊരുത്തപ്പെടുകയില്ലെന്നും നിരന്തരം ഏറ്റുമുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും ഈ ഏറ്റു മുട്ടലിൽ തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം അന്തിമ വിജയം നേടുമെന്നും മുതലാളിത്തവർഗ്ഗത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് തൊഴിലാളി വർഗ്ഗ സർവ്വാധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാമെന്നും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിയമം മൂലം സ്വത്തിന്റെ വിതരണം ക്രമീകരിക്കണമെന്നല്ല വിപ്ലവം നടത്തിപ്പിടിച്ചു പഠിക്കണമെന്നാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് തത്വം. ഈ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിൽ എന്തുമാറ്റമാണ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്ക് വന്നിരിക്കുന്നത്. മാറ്റം വന്നുവെന്ന് അവർപോലും സമ്മതിക്കുകയില്ല. എന്നിട്ടും കത്തോലിക്കാസഭയും ഇടതുപക്ഷവും തമ്മിൽ അകൽച്ചയില്ലെന്ന് ഒരു മെത്രാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടാൽ അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകൾ ഗുരുതരമായിരിക്കും സംശയമില്ല.

ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ കെ. സി. ബി.സി. ഒരു ഉപസമിതി വച്ചപ്പോൾ പല വൈദികരും അൽമായരും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളിൽ വലിയ മാറ്റം വന്നു എന്നു പറയുന്നത് കേൾക്കുവാനിടയായി. ഇത് ഒരു വിവാദവിഷയമാകേണ്ട കാര്യം പോലുമില്ലായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മാർ പവ്വത്തിൽ പറഞ്ഞ കാര്യം പ്രസക്തമാണ് “കൂട്ടായ ചർച്ചയിലൂടെ മാത്രമേ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം പറയാവൂ. സഭയുടെ ഐക്യം ഇക്കാര്യത്തിൽ വ്യക്തമാക്കിയില്ലെങ്കിൽ അതു പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ഇട നൽകും. ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ പൊതുഅഭിപ്രായരൂപീകരണത്തിനുശേഷമേ അഭിപ്രായപ്രകടനം മെത്രാന്മാർ നടത്താവൂ എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളിലെ നയപരമായ മാറ്റം, മൺഡൽ കമ്മീഷൻ, നരേന്ദ്രൻ കമ്മീഷൻ, വെണ്ണപ്പാളി പ്രശ്നം, സാമ്പത്തിക സംവരണം തുടങ്ങിയ വിവാദപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഓരോ പിതാക്കന്മാരും ഓരോ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. പൊതുവായി ചർച്ച ചെയ്ത് അഭിപ്രായഐക്യത്തിൽ എത്തിയതിനുശേഷം മാത്രമേ

പ്രത്യേകസംഗ്രഹം ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു കീഴ്വഴക്കം സൃഷ്ടിക്കണമെന്ന ഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഇതുവരെയുള്ള കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ വന്ന നയവ്യത്യാസം എന്ത്? കത്തോലിക്കാസഭയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും തമ്മിൽ കൂടുതൽ അടുക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിന് തെളിവ് എന്ത്? ഒരു വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷനെയല്ലെങ്കിൽ വൈദികനെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ യോഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുന്നത് നയപരമായ മാറ്റമായി കണക്കാക്കാമോ? ഉപസമിതി ഇക്കാര്യം കൂടി പർച്ചേയ്ക്ക് വിധേയമാക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഇനിയും കൂടിയിറക്കുമ്പോൾ, മേൽച്ചാർജ്ജ് ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ, കർഷകദ്രോഹം നടന്നാൽ അതിനെ ഞാൻ എതിർക്കാനും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ അടിയന്തരാവസ്ഥ കാലത്തേതു പോലെ അന്യായമായി കൽത്തുറുങ്കിൽ അടച്ചാൽ അവരെയും അവരുടെ കുടുംബാംഗങ്ങളെയും സഹായിക്കാനും ഞാനുണ്ടാകും. ആ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോഴും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകൾ എന്താണെന്നും അവരുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം എന്താണെന്നും ഉറക്കെപറയാനും ഞാൻ തയ്യാറാകും.

(ഈ ലേഖനം കേരളത്തിലെ എല്ലാ കത്തോലിക്കാ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കും അയച്ചു കൊടുക്കുകയും അവരുടെ അഭിപ്രായം ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ലേഖനം സണ്ടേ ശാലോലിൽ ഭാഗികമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 8-9-2004)

15

സമുദായസംഘടന എന്തുകൊണ്ട് വളരുന്നില്ല?

അഖിലകേരള കത്തോലിക്ക കോൺഗ്രസ്സ് പ്ലാനിംഗ് ജൂബിലിയാഘോഷം സമാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു വർഷം നീണ്ടുനിന്ന ആഘോഷ പരിപാടികളാണ് ആസൂത്രണം ചെയ്തിരുന്നത്. രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളെപ്പോലെ വൻപ്രകടനങ്ങളൊന്നും എ.കെ.സി.സി. പ്ലാനിട്ടിരുന്നില്ല. സംഘടനാപ്രവർത്തകരുടെ ഒരു കൂട്ടായ്മ വളർത്തിയെടുക്കുവാനായിരുന്നു ശ്രമിച്ചത്. കോൺഗ്രസ്സ് പരിപാടികളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാതെ ജൂബിലിയാഘോഷപരിപാടികളെ വിമർശിച്ചവരും ഉണ്ട്. കെട്ടുറപ്പുള്ള ഒരു സമുദായമാണ് നമ്മുടെതെന്നും ലക്ഷക്കണക്കിന്

ആൾക്കാരെ ഈ പരിപാടികളിൽ പങ്കെടുപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തത് നിർഭാഗ്യകരമായിരുന്നെന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടവരുണ്ട്. എ.കെ.സി.സി.ക്ക് അങ്ങനെയൊരു പ്ലാനില്ലായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് അവർ ആ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചത്. മുൻ ഗവർണ്ണർ പ്രൊഫ. കെ.എം. ചാണ്ടി സാംസ്കാരിക സമ്മേളനത്തിൽ ആദ്ധ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് 'കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലം ഏതെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാതെയാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തുന്നതെന്നും സഭാനേതൃത്വം എ.കെ.സി.സി.ക്ക് നൽകിയിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനമേഖലകളെപ്പറ്റിയാണ് ആദ്യമേ ചിന്തിക്കേണ്ടതെന്നും പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.'

സംഘടനരൂപീകരിച്ചിട്ട് 75 വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ട് കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇന്നും സമുദായസംഘടന ശക്തമായിട്ടില്ലായെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ കാര്യകാരണങ്ങളെപ്പറ്റി വിലയിരുത്താതെ കാടടച്ച് വെടിവയ്ക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്ന് ആദ്യമേ പ്രസ്താവിക്കട്ടെ. പൊതു യോഗങ്ങളിൽ വെച്ച് സംഘടനശക്തിപ്പെടുത്താൻ ധർമ്മികരോഷം കൊണ്ട് പലരും പ്രസംഗിക്കുക പതിവാണ്. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അതേ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് ഖണ്ഡിക്കുന്നത് ശരിയല്ലല്ലോ. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അങ്ങനെയും ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും വസ്തുതകളെ വിലയിരുത്താതെയുള്ള ഇത്തരം അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾ സംഘടനാപ്രവർത്തകരിൽ നിരാശയും ദുഃഖവും വളരാൻ ഇടയാകുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് സുസംഘടിതമാക്കാത്തതെന്ന് ഒരു വിലയിരുത്തൽ നടത്തുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ പലർക്കും ഇഷ്ടമായെന്ന് വരുകയില്ല. പക്ഷേ ആ വിലയിരുത്തൽ നടത്താതിരുന്നാൽ അത് വരും തലമുറയോട് ചെയ്യുന്ന മഹാക്രമയായിരിക്കുമെന്നുള്ള ഉത്തമബോധ്യത്താൽ ഏതാനും വരികൾ കുറിക്കട്ടെ.

കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവർ രാഷ്ട്രീയസാമൂഹ്യസാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിൽ എല്ലാം അവഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു സന്ദർഭത്തിലാണ് ക്രൈസ്തവർ എല്ലാവരുംകൂടി ചേർന്ന് ജാതീയകൃത്യസംഘം രൂപീകരിച്ചത്. ഇത് കേരള ചരിത്രത്തിലെ ഒരു മഹാസംഭവമായിരുന്നു. പക്ഷേ അതിന് അധികം നാൾ തുടർന്ന് പ്രവർത്തിക്കാനായില്ല. അതിനുശേഷം 22 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ് കത്തോലിക്കർക്ക് ഒരു സമുദായസംഘടന കെട്ടിപ്പെടുക്കണമെന്ന ആശയം പ്രാവർത്തികമാക്കാനുള്ള ആലോചന നടന്നത്. മാനാനത്തെ 40 മണി ആരാധനയുടെ സമാപനദിവസം (1904-ൽ) നിധീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാർ അടുത്തവർഷത്തെ നാല്പതു മണിയാരാധനയുടെ സമാപനത്തിൽ സംഘടന കെട്ടിപ്പെടുക്കുവാനായി

ഒരു സമ്മേളനം ചേരണമെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. 1905-ലെ നാല്പതുമണി യാരാധനക്കുമുമ്പ് ആ മഹാപുരുഷൻ ദിവംഗതനായി. സഭയിലും സമുദായത്തിലും അംഗീകാരവും ആദരവും പിടിച്ചുപറിയ ഷെഖ:പറായിൽ വർക്കി അവിരാത്തരകന്റെ പിന്തുണയോടെ 1905-ൽ ഈ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ആലോചന നടത്തി. തുടർന്നുള്ള ചർച്ചകളുടെയും ആലോചനകളുടെയും ഫലമായി കത്തോലിക്കാ ക്രിസ്തീയമഹാജനസഭക്ക് രൂപം കൊടുത്തു. ഈ സംഘടനയുമായി ആരും സഹകരിക്കരുതെന്ന് കാണിച്ചുകൊണ്ട് 1905 ചിങ്ങം 1-ാം തീയതി ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതാധ്യക്ഷൻ കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഘടനയുടെ രണ്ടു വാർഷികങ്ങൾ നടന്നു. 1906-ൽ എറണാകുളത്തും 1907-ൽ വൈക്കത്തും. ഈ കാലയളവിൽ പറായിൽ തരകനും നിര്യാതനായി. അതോടൊപ്പം സംഘടനയും പ്രവർത്തനരഹിതമായി. ഹൈരാർക്കി ഒരു സംഘടന നിലനിന്നു കാണുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. സംഘടനാരൂപീകരണശ്രമം താൽക്കാലികമായി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ അന്നത്തെ നേതാക്കൾ നിർബന്ധിതരായി. തുടർന്ന് വർഷം തോറും സാമൂഹ്യസമ്മേളനം നടത്തുവാനും സമുദായപ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യുവാനും ശ്രമം ആരംഭിച്ചു. 1907 മുതൽ 1917 വരെ സാമൂഹ്യസമ്മേളനങ്ങൾ മുടക്കം കൂടാതെ നടന്നു.

സംഘടനാരൂപം നൽകാതെ സാമൂഹ്യസമ്മേളനം ചേരുന്നതിനു പോലും വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ആദ്യത്തെ സാമൂഹ്യസമ്മേളനം തന്നെ നിരോധിച്ചേക്കുമെന്ന് കിംവദന്തിയുണ്ടായിരുന്നു. സമ്മേളനദിവസം രാവിലെ ആലപ്പുഴ മാർ സ്റ്റീബാപള്ളി വികാരി ഫാ. ജെയിംസ് കടവിൽ സമ്മേളന സെക്രട്ടറി ഇലഞ്ഞിക്കൽ ജോസഫ്കുഞ്ഞ് വക്കീലിന്റെ പേരിൽ ഒരു കത്ത് ആശ്വസം കൊടുത്തയച്ചു. കത്തിലെ ഉള്ളടക്കത്തെപ്പറ്റി ഊഹിക്കുവാൻ സാധിച്ച ജോസഫ്കുഞ്ഞ് കത്ത് വാങ്ങി പോക്കറിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയും സമ്മേളനം സമാപിച്ചശേഷം കത്ത് തുറന്ന് ഉള്ളടക്കം മററുള്ളവരെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാന്റെ നിരോധന കല്പനയായിരുന്നു അത്.

സാമൂഹ്യസമ്മേളനം പോരെന്നും സുശക്തമായ ഒരു സമുദായ സംഘടനതന്നെ വേണമെന്നും അന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാനമായ യുവജനങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും സാമൂഹ്യസമ്മേളനങ്ങളിൽ അതേ ആശയം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. 1917-ൽ ഒരു സംഘടനയുണ്ടാക്കാനുള്ള ഭരണഘടന എഴുതിയുണ്ടാക്കാൻ കമ്മറിയെ വയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ആ കമ്മറി തയ്യാറാക്കിയ നിയമാവലി 1918-ൽ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ ചേരുന്ന സാമൂഹ്യസമ്മേളനത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഒരു വിശേഷാൽ സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടി അവതരിപ്പിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു.

പക്ഷേ അതിന് മുൻപ് വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ അനുമതി നേടേണ്ടിയിരുന്നു. അൽമായരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സംഘടന ഉണ്ടാക്കുന്നതിനോട് വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്ക് ഒട്ടുംതന്നെ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ മുൻപന്തിയിൽനിന്നിരുന്നത് മാർ ജൂയിസ് പഴേപറമ്പിലായിരുന്നു. സർക്കാർ സർവ്വീസിലും നിയമനിർമ്മാണസഭകളിലും കത്തോലിക്കർ അവഗണിക്കപ്പെടുകയും പുറംതള്ളപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽപോലും അൽമായർക്ക് ഒരു സംഘടന കെട്ടിപ്പൊതുക്കുവാൻ അനുമതി ലഭിച്ചിരുന്നില്ലാ എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ശ്രീ. ടി.ജെ. മാത്യു തെള്ളി, പഴേപറമ്പിൽ ജൂയിസ് മെത്രാന്റെ ഉത്തമസഹായമായിരുന്നു. ശ്രീ. തെള്ളി പഴേപറമ്പിൽ തിരുമേനിയെ സന്ദർശിച്ചു. പ്രതികരണം അനുകൂലമായിരുന്നില്ല. നിരാശനാകാതെ വീണ്ടും പ്രവർത്തിച്ചു. മാർ പഴേപറമ്പിൽ തിരുമേനിയുടെ മുൻപിൽ ദീർഘനേരം മുട്ടുകുത്തിനിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഫാ. സിറിയക്ക് വെട്ടിക്കാപ്പള്ളിയുടെ സഹകരണവും തെള്ളി നേടി. മാർ പഴേപറമ്പിൽ തിരുമേനി കരടുനിയമാവലി പരിശോധിക്കുകയും വൈദികകാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടരുതെന്ന് നിയമാവലിയിൽ എഴുതിച്ചേർക്കണമെന്ന് കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീട് മറ്റ് മെത്രാന്മാരുടെ അനുവാദം വാങ്ങി. കത്തോലിക്കാ മഹാജനസഭയുടെ ഭരണഘടനയിൽ സഭാഭരണസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടുകയില്ലെന്ന് എഴുതിച്ചേർക്കുകയും മാർ ജൂയിസ് മെത്രാനെ തന്നെ മഹാജനസഭയുടെ പ്രസിഡന്റാക്കണമെന്ന ധാരണയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

1918-ൽ കത്തോലിക്കാ മഹാജനസഭ ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽവെച്ച് രൂപംകൊണ്ടു. സംഘടനയിൽ അംഗമല്ലെങ്കിലും മാർ ജൂയിസ് തിരുമേനിയെ സംഘടനയുടെ പ്രസിഡന്റായി ഐക്യകണ്ഠ്യേന തിരഞ്ഞെടുത്തു. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് സർക്കാർ സർവ്വീസിലും നിയമനിർമ്മാണസഭകളിലും ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നടന്ന പൗരസമത്വവാദ പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെയും നിവർത്തനപ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെയും മുഖ്യനേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നത് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സായിരുന്നു. ഈ രണ്ടു സമരങ്ങളും വിജയിച്ചതിനുശേഷം ഉത്തരവാദിഭരണ ലബ്ധിക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരത്തിന് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വം നൽകി. സർ. സി.പി.യുടെ എല്ലാ മർദ്ദനങ്ങളെയും നേരിടുവാൻ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് ശക്തിയാർജ്ജിച്ചിരുന്നു. കേരള കത്തോലിക്കരുടെയിടയിൽ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന് മാനുഷമായ സ്ഥാനവും ലഭിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വത്തെ എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചു.

കോൺഗ്രസ്സ് ഒരു ബഹുജനപ്രസ്ഥാനമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ ചങ്ങനാശ്ശേരി രൂപതയിൽ കാത്തലിക് ആക്ഷൻ കൗൺസിൽ എന്ന ഒരു പുതിയ സംഘടന കെട്ടിപ്പെടുക്കുവാനുള്ള ശ്രമം രൂപതാ ലവലിൽ ഉണ്ടായി. അതിനോടുള്ള വിയോജിപ്പ് രൂപതാധികാരികളെ എ.കെ.സി.സി. നേതൃത്വം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ രൂപതാധികാരികളുടെയും വൈദികരുടെയും സമ്പൂർണ്ണസഹകരണം ആ പ്രസ്ഥാനത്തിന് ലഭിച്ചു. നിലവിലുള്ള സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനം മന്ദീഭവിപ്പിക്കുന്നതിന് മാത്രമേ പുതിയ സംഘടനകൊണ്ട് സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന എ.കെ.സി.സി.യുടെ മുന്നറിയിപ്പ് കേൾക്കുവാൻ അധികാരികൾ തയ്യാറായില്ല. മൂന്നുനാലു വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടു. ചങ്ങനാശ്ശേരി മെത്രാൻ മാർ ജെയിംസ് കാളാശ്ശേരി തിരുമേനി സർ സി.പി.യുടെ വിദ്യാഭ്യാസനയത്തിനെതിരെ അണിനിരക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തു കൊണ്ട് ഇടയലേഖനം ഇറക്കി. കാളാശ്ശേരി പിതാവിന്റെ പേരിൽ രാജ്യദ്രോഹകുററം ചുമത്തുകയും ഇടയലേഖനം പിൻവലിച്ച് ക്ഷമാപണം നടത്തണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുകയും അങ്ങനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം അറസ്റ്റു ചെയ്ത് ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്തു. സി.പി.യുടെ ഈ നീക്കത്തെ ചെറുക്കുവാൻ രൂപത നേതൃത്വം നൽകി രൂപീകരിച്ച കാത്തലിക് ആക്ഷൻ കൗൺസിൽ ഉണ്ടായില്ല. ഏതാനും വർഷംകൊണ്ട് ആ പുത്തൻ സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഉത്തരവാദിത്വബോധത്തോടുകൂടിക്കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് മുന്നോട്ടു വന്നു. സർ സി.പി. അടിയേറ സർപ്പത്തേപ്പോലെ ഫണമുയർത്തി. കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ട് ഷെവ. തര്യതു കുഞ്ഞിത്തൊമ്മനും പി.ടി. ചാക്കോയും ഒക്കെ കൽത്തുറുങ്കിലടയ്ക്കപ്പെട്ടു. സി.പി. കൈതിരെ എ.കെ.സി.സി. പടുത്തുയർത്തിയ പ്രതിരോധനിര ലോകശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുകയുണ്ടായി. കോൺഗ്രസ്സ് ശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ എന്തിന് കാത്തലിക് ആക്ഷൻ കൗൺസിൽ രൂപീകരിച്ചുവെന്നത് എത്ര ചിന്തിച്ചിട്ടും ഇന്നും ഉത്തരം ലഭിക്കാതെ കിടക്കുന്നു. എ.കെ.സി.സി.യെ തളർത്തുന്നതിന് മാത്രമേ ഈ സംരംഭം സഹായിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം ദേശസാൽക്കരിക്കാനുള്ള സർ സി.പി. യുടെ ശ്രമത്തെ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് എതിർക്കുകയും കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾ കൽത്തുറുങ്കിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. രണ്ടരലക്ഷംപേർ ഒപ്പിട്ട ഒരു ഭീമഹർജി മഹാരാജാവിന് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് സമർപ്പിച്ചു. കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കൾ കൽത്തുറുങ്കിൽ കിടന്ന് നരകയാതന അനുഭവിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, ജയിലിൽ കിടക്കുന്നവരോടോ, വിദ്യാഭ്യാസസമരത്തിന് നേതൃത്വം

നൽകുന്ന എ.കെ.സി.സി. രൂപീകരിച്ച വിദ്യാഭ്യാസകമ്മിറ്റിയോടോ ആലോചിക്കാതെ വൈദിക മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ തിരുവിതാംകൂർ ഗവൺമെന്റുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തുകയും ഒരു ഒത്തു തീർപ്പിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. ജയിലിൽ കിടക്കുന്ന സമുദായനേതാക്കളുടെ ഭാവി, അവരുടെ പേരിലുള്ള കേസുകൾ എന്നിവയെപ്പറ്റിയൊന്നും ഒത്തു തീർപ്പ് ചർച്ചകളിൽ പരാമർശിക്കുകപോലും ചെയ്തിരുന്നില്ലെന്ന് എത്രയോ ദുഃഖകരമാണ്. കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് രൂപീകരിച്ച വിദ്യാഭ്യാസസമരസമിതിയും ഗവൺമെന്റുമായിട്ടായിരുന്നു ചർച്ചകൾ നടത്തേണ്ടിയിരുന്നത്. അതിന് വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ മുൻകൈയെടുത്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇവിടുത്തെ അൽമായസംഘടന ബഹുമാനിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. സമുദായനേതൃത്വത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടായ ഇത്തരം അവഗണനകളാണ് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ ഇടനൽകിയതെന്നുള്ള വസ്തുത സമുദായം വിസ്മരിക്കരുത്. വിമർശിക്കുമ്പോൾ ഈ വകകാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്.

കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സും സമുദായവും ഒറ്റക്കെട്ടായി സി.പി. കൈതിരെ അണിനിരന്ന് നിന്ന് പോരാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന്റെയും അൽമേയനേതാക്കളുടെയും ശക്തമായ എതിർപ്പിനെപ്പോലും അവഗണിച്ച് സർ സി.പി.ക്ക് സ്വർണ്ണ കാസറിൽ ഒരു മംഗളപത്രം ഒരു വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷൻ സമർപ്പിച്ചത് സമൂഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ സമുദായത്തെ അപഹാസ്യമാക്കുന്നതിന് ഇടയാക്കി. അൽമായരും കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സും ഇവിടെ ഒരു പ്രശ്നമല്ലെന്ന് ഗവൺമെന്റിനെയും സമൂഹത്തെയും ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനാണ് ഈ മംഗളപത്രസമർപ്പണം സഹായിച്ചത്. പിന്നെ എങ്ങനെ ഇവിടെ സമുദായ സംഘടന വളരും?

കേരളത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ഗവൺമെന്റ് അധികാരത്തിൽ 1957ൽ വന്നു. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകളെ മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ടാണ് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തിച്ചത്. ഗവൺമെന്റ് പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ സഭാവിരുദ്ധമായും സഭാചാരവിരുദ്ധമായും ഉള്ള ഭാഗങ്ങൾ കടത്തി വിടുമെന്നുള്ള കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ മുന്നറിയിപ്പ് യാഥാർത്ഥ്യമായി. പാഠപുസ്തകങ്ങളിലെ ന്യൂനതകളും മറ്റും പഠിച്ച് റിപ്പോർട്ടു സമർപ്പിക്കുവാൻ എ.കെ.സി.സി. പ്രത്യേക കമ്മിറ്റിയെ നിയോഗിച്ചു. പാഠപുസ്തകങ്ങളിലെ ന്യൂനതകളും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ തനിനിറം എന്ന പുസ്തകം എ.കെ.സി.സി. പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. എ.കെ.സി.സി.യുടെ ഈ റിപ്പോർട്ടിന്റെയടിസ്ഥാനത്തിലാണ്

വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പിന്നീട് പ്രവർത്തിച്ചത്. ഇന്നും കെ.സി. ബി.സി.ക്ക് വിദ്യാഭ്യാസകമ്മീഷൻ നിലവിൽ ഉണ്ട്. അനേകവർഷങ്ങളായി ഈ സംവിധാനം നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ ഒരിക്കൽപോലും പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ള സഭാ വിരുദ്ധവും സഭാചാരവിരുദ്ധവുമായ പാഠഭാഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാൻ വിദ്യാഭ്യാസകമ്മീഷൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ നാലു ദശാബ്ദക്കാലമായി ഈ സേവനം കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് ആണ് നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളത്. ആരുടെയും പ്രശംസ പിടിച്ചുപററുവാനോ പ്രീതിക്കുവേണ്ടിയോ അല്ല ഇത് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇത് ഒരു ദൗത്യമായി എ.കെ.സി.സി. കണക്കാക്കിയിരുന്നു. ദിവംഗതനായ ശ്രീ. എം.ഒ. ജോസഫ് നെടുംകുന്നമാണ് ഈ രംഗത്ത് വിലപ്പെട്ട സംഭാവനകൾ ചെയ്തത്. കോഴിക്കോട് സർവ്വകലാശാലയിൽ Last Temptation of the Christ എന്ന പാഠഭാഗം പഠനവിധേയമാക്കിയിരുന്നു. ആ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ കത്തോലിക്കാ കലാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു വൈദികനോ കന്യാസ്ത്രീയോ ഇത് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചില്ല. ഇതുൾപ്പെടെ കത്തോലിക്കർക്ക് അപമാനകരമായ പല ഭാഗങ്ങളും പാഠപദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയത് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സായിരുന്നു. നിവേദനം സമർപ്പിച്ചതും കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സാണ്. എ.കെ.സി.സി. യുടെ സേവനങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുവാൻ വേണ്ടിയല്ല ഇതെഴുതുന്നത്. മറ്റൊരു കാര്യം സൂചിപ്പിക്കാനാണ് - ഇത്രയെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് ചെയ്തിട്ടും കെ.സി.ബി.സി. വിദ്യാഭ്യാസകമ്മീഷനിൽ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ പ്രസിഡണ്ടിനെവരെ അംഗമാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുവാനാണ്. ഒരു പ്രൈമറിസ്കൂൾ വരെ എ.കെ.സി.സി. നടത്തുന്നില്ല. എന്നിട്ടും വിദ്യാഭ്യാസപ്രക്ഷോഭങ്ങളെ നടത്തുന്നത് എ.കെ.സി.സി.യാണ്. കെ.സി.ബി.സി. ലവലിൽ എ.കെ.സി.സി.ക്ക് അംഗീകാരം ലഭിക്കാത്തത് ആണ് ഇന്നത്തെ എ.കെ.സി.സി.യുടെ ഈ അവസ്ഥക്ക് കാരണമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കട്ടെ.

1972-ലെ കോളേജ് സമരത്തിന് ആരംഭം കുറിച്ചത് എ.കെ.സി.സി.യാണ്. സമരത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടങ്ങളിൽ ചില രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾ രംഗത്തുവന്നു. സമരത്തിന്റെ വിജയത്തിന് കുറെയൊക്കെ അത് സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു. സമരത്തെ തുടർന്നുണ്ടായ എഗ്രിമെന്റിൽ കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിനുവേണ്ടി ഒപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നത് കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ട് അഡ്വ. ഇ.എം. ജോസഫാണ്. സമരം വിജയിച്ചതിനുശേഷം പല രൂപതാകേന്ദ്രങ്ങളിലും സമരനേതാക്കൾക്ക് സ്വകരണം ലഭിച്ചു. അവിടെയെങ്ങും ആരും ഇ.എം. ജോസഫിനെ ക്ഷണിച്ചില്ല. രാഷ്ട്രീയക്കാരെ വിളിച്ച് അനുഭവിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ ക്രഡിറ്റ് രാഷ്ട്രീയക്കാർക്ക്

കൊടുക്കുന്നതിനും മാത്രമാണ് രൂപതാകേന്ദ്രങ്ങൾ ശ്രമിച്ചത്. വില കുറഞ്ഞ മുതലെടുപ്പിനുവേണ്ടി കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ട് പോയിട്ടുമില്ല.

എ.കെ.സി.സി.ക്ക് കത്തോലിക്കാസ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഭരണസമിതികളിൽ ഭാഗഭാഗിത്വം നൽകണമെന്ന് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും 1968-ലെ റീജിയണൽ സെമിനാറിൽ പോലും തീരുമാനമെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. പക്ഷേ അങ്ങനെയൊരു നടപടിക്ക് ഇതുവരെ തയ്യാറായിട്ടില്ല. കത്തോലിക്കാ സമുദായത്തിനുവേണ്ടി സമരം ചെയ്യുകയും സമുദായത്തിനുവേണ്ടി ഒത്തുതീർപ്പുവ്യവസ്ഥകളിൽ ഒപ്പു വയ്ക്കുകയും ചെയ്ത അന്നത്തെ എ.കെ.സി.സി. പ്രസിഡണ്ട് അഡ്വ. ഇ.എം. ജോസഫ് ഒരു കോളേജിൽ മാനേജ്മെന്റ് കോട്ടായിൽ ഒരു അഡ്മിഷൻ ശുപാർശ ചെയ്താൽ ഫലമെന്തായിരിക്കും? ഏതെങ്കിലും ഒരു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയുടെ മണ്ഡലം പ്രസിഡണ്ടിന് ലഭിക്കുന്ന പരിഗണന നമ്മുടെ സമുദായനേതൃത്വം എ.കെ.സി.സി.ക്ക് നൽകുമോ? കോൺഗ്രസ്സിന് പ്രതികരണശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയുന്നവർ ഈ വസ്തുത വിസ്മരിക്കരുത്.

ഭാരതക്രൈസ്തവസമുദായത്തിന്റെ അഭിമാനഭാജനമാണല്ലോ മാർ കരിയാററിയെപ്പറ്റി. ഗോവയിൽ വെച്ചാണ് അദ്ദേഹം ദിവംഗതനായത്. മാർ കരിയാററിയുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ കേരളക്കരയിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നത് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ ആലങ്ങാട്ട് പുനഃസംസ്കരിച്ചത് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ശ്രമഫലമായാണ്. സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ മാർ കരിയാററിയെപ്പറ്റി ദീർഘമായി എഴുതും. ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ ആലങ്ങാട്ട് കൊണ്ടുവന്ന് സംസ്കരിച്ചതും ചരിത്രത്തിൽ കാണാം. പക്ഷേ അതിന് മുൻകൈയെടുത്തത് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സാണെന്ന് ആരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല - ഫാ. കൂടപ്പുഴയുടെ ചരിത്രഗ്രന്ഥത്തിൽ പോലും. മാർ കരിയാററിയുടെ ചരമത്തിന്റെ 200-ാം വാർഷികത്തോടനുബന്ധിച്ച് സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ മെത്രാന്മാർ സംയുക്തമായി ഒരു ഇടയലേഖനം ഇറക്കിയതിലും കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിനെപ്പറ്റി ഒരു വാചകം പോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ ഒരു കാര്യം മാത്രം എന്തുകൊണ്ട് വിട്ടുകളയുന്നു? സൗകര്യപൂർവ്വം വിസ്മരിക്കുന്ന ഈ പ്രവണതയാണ് സമുദായ സംഘടനയെ ഈ നിലയിൽ എത്തിച്ചത്. മാർ കരിയാററിയുടെ മെത്രാഭിഷേകത്തിന്റെ 200-ാമത് വാർഷികം രാഷ്ട്രപതി ഗ്യാനിസെയിൽസിംഗിനെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രാമപുരത്ത് വെച്ചു നടത്തിയപ്പോൾ 'സത്യദീപം' വാരിക അതിനെതിരെ എഴുതിയ വാദമുഖങ്ങളും ഗൗരവപൂർവ്വം കണക്കിലെടുക്കണം.

അറുപതുകളിൽ കേരളത്തിൽ നടന്ന ഉടുമ്പൻചോല കുടിയിറക്കും അഥവാവതിയിലെ കുടിയിറക്കലും ചുരുളി കീരിത്തോട്ടിലെ കുടിയിറക്കും നമ്മുടെ മനസ്സിൽനിന്നും വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ല. ആ കുടിയിറക്കിനെതിരെ സമരനിര പടുത്തുയർത്തിയത് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സാണ്, ആ സമരപരിപാടികളോട് അനുകൂലിക്കുകയും പ്രതികൂലിക്കുകയും ചെയ്ത വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരുണ്ട്. കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് 1962-ൽ കുടിയിറക്കുകളെപ്പറ്റിയും മറ്റും ചർച്ച ചെയ്യാനായി വിളിച്ചുകൂട്ടിയ നേതൃത്വസമ്മേളനത്തിനെതിരെ മലബാർ മെയിൽ പത്രം എഴുതിയ മുഖപ്രസംഗവും എ.കെ.സി.സി. യോടുള്ള സമീപനം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതാണ്. കോൺഗ്രസ്സിന് പ്രോത്സാഹനം നൽകാനുള്ള പ്രയാസമാണ് ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്.

കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാ യുവജനങ്ങൾക്ക് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു യുവജന വിഭാഗം രൂപീകരിച്ച് 1967-ൽ പ്രവർത്തിച്ചു. 1972-ലെ കോളേജ് പ്രക്ഷോഭങ്ങളിൽ യുവജനസംഘടന മുഖ്യനേതൃത്വം വഹിച്ചു. യുവസാഹിത്യകാരന്മാരുടെ കൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. നാനൂറിലധികം സെമിനാറുകൾ യുവജനസംഘടന നേതൃത്വം നൽകി നടത്തി. സുവിശേഷദൗത്യ പ്രചരണജാലം ആദ്യമായി കേരളത്തിൽ സംഘടിപ്പിച്ചത് ഈ യുവജനവിഭാഗമായിരുന്നു. അതിന്റെ വാർഷികങ്ങൾക്ക് പത്രങ്ങൾ ഫീച്ചറുകൾ വരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. റീത്തുകൾക്കതീതമായി 11 രൂപതകളിൽ ഈ യുവജന പ്രസ്ഥാനം വളർന്നു വന്നു. ഈ യുവശക്തി കോൺഗ്രസ്സിന് ഒരു മുതൽക്കൂട്ടാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ 1972-ൽ ചിത്രമൊന്നുമാറി. ഏതൊക്കെ രൂപതയിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ യുവജനവിഭാഗം പ്രവർത്തിച്ചോ അവിടെയെല്ലാം രൂപതാതലത്തിൽ ഓരോ യുവജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിൽ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചു. തന്മൂലം കോൺഗ്രസ്സിന്റെ യുവജനവിഭാഗത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം മന്ദീഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. കേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ ശക്തമായ ഒരു യുവജന വിഭാഗത്തിന് നേതൃത്വം നൽകിയത് എ.കെ.സി.സി. യായിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത നിഷേധിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല. വിവിധരൂപതകളിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച യുവജന സംഘടനകൾ ഇന്ന് ഒന്നിച്ചുവന്നതിൽ എ.കെ.സി.സി.ക്ക് സന്തോഷമുണ്ട്. അതിന്റെ പ്രേരകശക്തി എ.കെ.സി.സി.യാണല്ലോ, കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന് ശക്തമായ ഒരു യുവജനവിഭാഗം നഷ്ടപ്പെട്ടെങ്കിലും.

1986-ൽ മാർപാപ്പാതിരുമേനി കേരളം സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. മാർപാപ്പായുടെ സ്വീകരണത്തിന് വിവിധതലങ്ങളിൽ വിവിധകമ്മറികൾ

സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ആ കമ്മറികളിൽ ഒന്നും എ.കെ.സി.സി. ഭാരവാഹികളെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. ഒരു സംഘടനയുടെ ഭാരവാഹികളെയും ഉൾപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. എങ്കിലും മാർപാപ്പാ സന്ദർശനത്തോടനുബന്ധിച്ച് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് പല കർമ്മ പരിപാടികളും ആസൂത്രണം ചെയ്തു. ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം കലണ്ടറുകൾ അച്ചടിപ്പിച്ചു. സംസ്ഥാനരൂപതലത്തിൽ മാർപാപ്പാ സന്ദർശനത്തിന് കളമൊരുക്കുവാനായി നിരവധി സെമിനാറുകൾ സംഘടിപ്പിച്ചു. സാഹിത്യകലാമത്സരങ്ങൾ നടത്തി. പക്ഷേ കേരളത്തിൽ മാർപാപ്പാ വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒന്ന് സന്ദർശിക്കുവാൻ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ടിനുപോലും അവസരം നിഷേധിച്ചു. സിനിമാ നടികൾക്കും രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും പ്രത്യേക സന്ദർശനാനുമതി നൽകിയിട്ടും എ.കെ.സി.സി. പ്രസിഡണ്ട് അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. ഈ അവഗണനയാണ് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന് പ്രതികരണശേഷി നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടയാക്കിയതെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം സഭയിലെ എല്ലാ നേതൃമണ്ഡലങ്ങളിലുമുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കണം.

രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ കൗൺസിൽ തീരുമാനങ്ങൾ കേരളസഭയിൽ എങ്ങനെ നടപ്പിലാക്കാമെന്നതിനെപ്പറ്റി പർച്ചച്ചെയ്യാൻ ഒരു റീജിയണൽ സെമിനാർ 1968-ൽ ആലുവായിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. ആ റീജിയണൽ സെമിനാർ ഏകകണ്ഠമായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടത് 'സഭയിലെ എല്ലാ തീരുമാനസമിതികളിലും അർഹമായ പങ്കാളിത്തമുള്ള പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയും എല്ലാ രൂപതകളിലും ഇടവകകളിലും ശാഖകൾ സ്ഥാപിച്ചും എ.കെ.സി.സി.യെ ശക്തിപ്പെടുത്തണ' മെന്നാണ്. ആ തീരുമാനം നടപ്പിലാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല രൂപതകൾ തോറും പുതിയ പുതിയ സംഘടനകൾ കെട്ടിപ്പെടുത്ത് എ.കെ.സി.സി.യെ ക്ഷയിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. സഭയിലെ ഒരു തീരുമാനസമിതികളിലും കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന് അർഹമായ പ്രാതിനിധ്യം നൽകിയുമില്ല. അതേസമയം കോൺഗ്രസ്സിനെ വിഘടിപ്പിക്കുവാൻ തന്ത്രപൂർവ്വം പദ്ധതികൾ ആവിഷ്കരിച്ചവർ സഭയിൽ ബഹുമാനിതരാകുന്നതും ആ ബഹുമാനത്തിന്റെ പിൻബലം വച്ച് ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ കയറിപ്പറുന്നതും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകർ നിസ്സഹായരായി നോക്കിക്കാണുകയും ചെയ്തു. കൈയടിക്കുവേണ്ടി എ.കെ.സി.സി. പ്രതികരണശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്ന് പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവർ ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേർക്ക് കണ്ണടയ്ക്കരുത്.

ഈയടുത്തകാലത്ത് സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിക്കാൻ പൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മീഷൻ കേരളത്തിലെത്തിയപ്പോൾ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രതിനിധികൾക്ക് സന്ദർശനാനുമതി നിഷേ

ധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതും പൊന്തിഫിക്കൽ കമ്മീഷൻ രൂപീകരിച്ചതിനുശേഷം രൂപംകൊണ്ട ചില സംഘടനകൾക്ക് വളരെ എളുപ്പം സന്ദർശനാനുമതി നൽകിയതും വിസ്മരിക്കാൻ സമയമായിട്ടില്ല.

അഭിവന്ദ്യപിതാക്കന്മാരുമായി ദീർഘനാൾ നടത്തിയ ചർച്ചകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നിയമാവലിയിൽ കാതലായ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകയും പ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച് ചില പൊതു ധാരണയിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ എല്ലാ പ്രോത്സാഹനങ്ങളും തന്മൂലം സംഘടനക്ക് ലഭിക്കാനുള്ള സാധ്യതകൾ തെളിയുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന് വേണ്ട പരിഗണന നൽകുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതിന്റെ മുഖ്യതെളിവാണ് സീറോ-മലബാർ സഭയുടെ ഔദ്യോഗികപത്രമായ സിനഡൽ ന്യൂസിലെ വാർത്ത. പള്ളിയോഗത്തിന്റെ നിയമാവലി തയ്യാറാക്കാൻ ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിച്ച വാർത്ത. ആ കമ്മറ്റിയിലേക്ക് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ എല്ലാം യോഗ്യന്മാർ തന്നെ. പക്ഷേ അതത് രൂപതകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അൽമായ സംഘടനകളുടെ പ്രതിനിധികളോ, ഭാരവാഹികളോ ആ കമ്മറ്റിയിൽ കാണാനില്ല. ഏഴുരൂപതകളിൽ നിന്നും അൽമായ പ്രതിനിധികളെ എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ 5 രൂപതകളിൽ നിന്നും ഒരൊറ്റ അൽമേനിയെപ്പോലും പ്രസ്തുത കമ്മറ്റിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ആ കമ്മറ്റിയിലേക്ക് അതതു രൂപതകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അൽമായ സംഘടനകളുടെ പ്രസിഡണ്ടുമാരെ ഉൾപ്പെടുത്തി ആ സംഘടനകളെ ഒന്ന് അംഗീകരിക്കാമായിരുന്നില്ലേ? രൂപതകൾക്കതീതമായി കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് പ്രസിഡണ്ടിനെയെങ്കിലും ആ സമിതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താമായിരുന്നില്ലേ? അതു ചെയ്യുകയില്ല. സമുദായസംഘടന വളരണമെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യും. ഇതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

കഴിഞ്ഞ കുറെ നാളുകളായി നടന്ന ചർച്ചകളുടെ ഫലമായി സീറോ- മലബാർ സഭയിലെ എല്ലാ അൽമായ സംഘടനകളും ഒന്നിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗരേഖയുണ്ടാക്കാൻ കെ.സി.ബി.സി. മുൻ നിന്ന് വിളിച്ചുകൂട്ടിയ വിവിധ സംഘടനാ പ്രതിനിധികളുടെ യോഗം തീരുമാനിക്കുകയും അതിന് ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശ്രമങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് ഒരു രൂപതയിൽ പുതിയ ഒരു സംഘടന രൂപീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പത്രവാർത്ത ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കു മുൻപ് കണ്ടത്. ആ സംഘടന കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ മുൻ നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ചത് ആ രൂപതയിലെ ഒരു പ്രമുഖനായ വൈദികനാണ്. ഈ പ്രവണത ഇനിയും കേരളാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു സംയുക്ത സംഘടന ഉണ്ടാകുന്നതിനുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയുകയില്ലായെന്ന് നാം ചിന്തി

കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് എന്തുകൊണ്ട് ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നില്ലായെന്നുള്ള ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരമെന്ന നിലയിൽ വസ്തുതകൾ സമുദായ സമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരു സുശക്ത സമുദായ സംഘടന കേരളതലത്തിൽ രൂപപ്പെടുവരുന്നതിന് സഭാ നേതൃത്വത്തിന് പൂർണ്ണമായ താല്പര്യമുണ്ടോ? നമ്മുടെ വലിയ തറവാടുകളിൽ സഭ്യത്ത് അരി വയ്ക്കാനായി വലിയ വാർപ്പുകൾ വാങ്ങി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അത്യാവശ്യസമയത്ത് മാത്രമേ അവ കഴുകിയെടുത്ത് ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളൂ. ആ വാർപ്പിന്റെ സ്ഥാനമാണ് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന് പലരും നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു സംഘടന വേണം, ആവശ്യ സമയത്ത് എടുത്ത് ഉപയോഗിക്കാൻ. നിരന്തരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു സംഘടന അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ കോൺഗ്രസ്സും കോൺഗ്രസ്സ് പ്രവർത്തകരും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ള പ്രതിസന്ധികൾ സമുദായത്തിന് മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നിർബന്ധിതനായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. കയ്പേറിയ അനുഭവങ്ങൾ പലതും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് ശക്തിപ്പെടുത്തില്ലായെന്ന് പറഞ്ഞ് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വത്തെ വിമർശിക്കുമ്പോൾ സാധാരണ ജനങ്ങൾ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാകും. അവരുടെ മുൻപിൽ ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയാതിരുന്നാൽ കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വം കുററുകയായി വിധിക്കപ്പെടും. കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നേതൃമണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചവർ മറ്റു മണ്ഡലങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും എം.എൽ.എ. മാരായും എം.പി. മാരായും മന്ത്രിമാരായും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ പ്രവർത്തനമണ്ഡലങ്ങളിൽ മായാത്ത വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കുവാനും അവർക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമർത്ഥരായ നേതാക്കൾ കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സിനുണ്ടാകാഞ്ഞിട്ടല്ല. അവരുടെ കഴിവുകളെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ സമുദായ സംഘടന ശക്തി പ്രാപിക്കാത്തത്.

അനുഭവത്തിൽ നിന്നും ചരിത്രപഠനത്തിൽ നിന്നും ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ തുറന്നുപറയാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കുന്നു. ഇതു പറയുന്നത് ആരെയും വേദനിപ്പിക്കുവാനല്ല. വിമർശിക്കുവാനല്ല. സമുദായത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ കാര്യങ്ങൾ വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്.

16

വിദേശമിഷനറിമാർ

കാത്തലിക് യൂണിയൻ ഓഫ് ഇന്ത്യയുടെ പ്രസിഡണ്ട് ശ്രീ.ജെ.സി. റായൻ ഐ.എ.എസ്.കെ.സി.എസ്.ജി., ഫാദർ ഫെറർ എസ്.ജെ.യെ സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്ത്യയിലെ ഉൾനാടൻ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുവാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിവാഞ്ജ ഈ അടുത്തകാലത്ത് ചില സംസ്ഥാനഗവൺമെന്റുകളും കേന്ദ്രഗവൺമെന്റും സൃഷ്ടിച്ച പ്രതിബന്ധങ്ങൾകൊണ്ടൊന്നും തണുത്തിട്ടില്ല എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇന്ത്യയുടെ മണ്ണിൽതന്നെ തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടരുവാൻ അനുവാദം കൊടുത്തതിൽ അദ്ദേഹം അതീവ സന്തുഷ്ടനാണ്. അക്കാത്യത്തിൽ ഇന്ത്യഗവൺമെന്റിനോടും പ്രത്യേകിച്ച് ആന്ധ്രാ ഗവൺമെന്റിനോടും അദ്ദേഹം നന്ദിയുള്ളവനാണ്. അനന്തപ്പുരാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുതിയ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രമായി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. അവിടെ ബഹുജനങ്ങളും ഗവൺമെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അദ്ദേഹത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതിൽ സന്തുഷ്ടരാണ്. കണ്ണൂർ ബിഷപ്പ് അക്കാത്യത്തിൽ വളരെയേറെ സഹായങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നുണ്ട്. അന്ധ്രാകാത്തലിക് അസ്സോസിയേഷനും ഇക്കാത്യത്തിൽ വേണ്ടതു ചെയ്യുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യൻ സോഷ്യൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ ഫാദർ ബോവെൽ എസ്.ജെ. ഇന്ത്യാ വിട്ടുകഴിഞ്ഞു. മാർച്ച് ഒന്നിനുശേഷം തന്റെ വിസായുടെ കാലാവധി നീട്ടുവാനുള്ള അപേക്ഷ പുതുക്കരുതെന്ന് അധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തോട് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സന്മനസ്സോടുകൂടിയല്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം കപ്പൽ കയറിയത്.

“കിററ് ഇന്ത്യാ” എന്ന മുദ്രാവാക്യം ഒരു കാലത്ത് ഈ നാടിന്റെ ആശയാഭിലാഷങ്ങളുടെ പൂർത്തീകരണമായിരുന്നു. വിദേശിയരേണാധികാരികളുടെ മേധാവിത്വത്തിനെതിരായിട്ടാണ് അത് ഉയർത്തപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ ഇന്ന് അത് ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇന്നതു വിദേശമിഷനറിമാർക്കെതിരായിട്ടാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഇവിടുത്തെ കുഗ്രാമങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻവേണ്ടി നാടും വീടും വിട്ട് ഇവിടെ വന്ന് ജീവൻ സമർപ്പിക്കുന്നവരാണ് പ്രസ്തുതമിഷനറിമാർ എന്ന വസ്തുത ഇന്നു പലരും മറന്നുപോകുന്നു. ഇവിടുത്തെ അധഃകൃത പിന്നോക്ക വർഗ്ഗങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ ഉന്നമനമാണ് അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അക്കാത്യത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ മറ്റേ തൊരു സംഘടനയേക്കാളേറെ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശ്രീ. രാജാജി ഒരിക്കൽ “സവാജ്യയിൽ” ഇങ്ങനെ എഴുതി.

“മിഷനറിമാർ ചാരവൃത്തി ചെയ്യുന്നു എന്ന ആരോപണമുണ്ട്. ആർക്കുവേണ്ടി ചാരവൃത്തി? അപകടകാരിയായ ഇന്ത്യയെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ അമേരിക്കയ്ക്കു ഇവിടെ ചാരന്മാർ വേണമെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ ആശ്ചര്യകരമാണ്. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീംങ്ങൾ മുഴുവനും പാക്കിസ്ഥാന്റെ ചാരന്മാരാണ് എന്നാരോപിക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിലുള്ള അതേ മനസ്ഥിതിതന്നെയാണ് ഇതും. പാശ്ചാത്യദേശത്തു വളരെയധികം ഹിന്ദുമിഷനറിമാരുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം പറയുന്നു. പാശ്ചാത്യമിഷനറിമാരെ ഇന്ത്യയിൽ നിരോധിക്കുന്നത് അബദ്ധമാണ്. വേണ്ടത്ര തെളിവു കൂടാതെ അവരുടെ മേൽ ചാരവൃത്തി ആരോപിക്കുന്നതും ആ സംശയത്തിന്റെ പേരിൽ അവരെ നിരോധിക്കുന്നതും നമ്മുടെ പ്രശസ്തിക്കു ഹാനികരമാണ്. അവരുടെ സേവനമുലം ഇന്ത്യയ്ക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള പുരോഗതിയുടെ ഒരു ഭാഗമെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർ അതീനെ ശരിവയ്ക്കുകയില്ല.”

ദേശീയ ഐക്യംപോലെയുള്ള പ്രധാന കാര്യങ്ങളിൽ അവർ ചെയ്തുപോരുന്ന സേവനം നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാതെ കയ്യില്ല. പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ സ്ഥാനലബ്ധിയുടെ മൂന്നാം വാർഷികത്തിന്റെ തലേദിവസം ഡൽഹിയിൽ വച്ച് അവർ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയിൽ അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. “ഇന്ത്യയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആവശ്യം മതേതരത്വമാണ്.....ചില കക്ഷികൾ അന്തർദേശീയമായും അല്ലാതെയും വർഗ്ഗീയത പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. മറുനുള്ളവർ അവരിൽ നിന്നും ഭിന്നരാണെന്നും വർഗ്ഗീയ വിരുദ്ധരാണെന്നും തെരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്ത് അവകാശപ്പെടുന്നു.” എന്നാൽ ശ്രീമതി ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ മന്ത്രിസഭയിലെ ഒരു പ്രമുഖാംഗമായ ജഗജീവൻ റാം അനന്തപ്പുർവ്വചൂ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെ ദേശീയഐക്യത്തിനും മതേതരത്വത്തിനുമെതിരായി ചെയ്ത പ്രസ്താവനയ്ക്കു പ്രധാനമന്ത്രിക്ക് എന്തു പറയാവാനുണ്ട് എന്ന് അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം.”

മദ്ധ്യപ്രദേശിലേയും ഒറീസ്സായിലേയും മതപരിവർത്തന

നിരോധനനിയമങ്ങൾ ഭരണഘടനാപരവും നിയമപരവുമാണെന്നു ആഭ്യന്തരവകുപ്പിലെ സ്പീക്കർ മന്ത്രി ശ്രീ. ശുക്ല 68 ഡിസംബർ 6-ാം തീയതി സാധൂകരിക്കുകയുണ്ടായി. അതേ തുടർന്ന് പാർലമെന്റിലെ ക്രിസ്ത്യൻ മെമ്പർമാർ (മെ.ജി.എസ്.റെഡി, പി.അന്തോണി റെഡി, ലോബോ പ്രഭു, എച്ച്.സാമുവേൽ, രത്തിനസ്വാമി, എസ്.സേവ്യർ) നിയമമന്ത്രി ഗോവിന്ദമോനോന് ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സുപ്രീംകോർട്ടിൽ സി.യു.ഐ. കൊടുത്തിരിക്കുന്ന റിട്ടു പെറ്റീഷന്റെ വാദമുഖങ്ങൾതന്നെയാണ് മെമ്മോറാണ്ടത്തിലും ആവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. 23-12-68-ൽ ശ്രീ.ജി.എസ്. റെഡിക്കു നിയമമന്ത്രിയിൽ നിന്നും അതിനു മറുപടി ലഭിച്ചു. വ്യക്തികൾക്കോ സംഘടനകൾക്കോ നിയമോപദേശം നൽകുവാൻ നിയമവകുപ്പിനു സാധ്യമല്ല എന്ന് അതിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. സംസ്ഥാനനിയമസഭകൾ പ്രസ്തുത നിയമങ്ങൾ പാസാക്കിയ നിലയ്ക്കു നിയമവകുപ്പിനോ ആഭ്യന്തരവകുപ്പിനോ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധ്യമല്ല. നിങ്ങളുടെ മൗലികാവകാശങ്ങൾ ധ്വംസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഹൈക്കോടതിയിലോ സുപ്രീംകോർട്ടിലോ പ്രസ്തുത നിയമങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുക എന്നതാണ് കരണീയം. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ അതിനാൽ സി.യു.ഐ. ഈ നിയമങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻതന്നെ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. മദ്രാസിലെ റിട്ടു ലോയറായ മി.നമ്പ്യാർ റീസ്റ്റാഡിയലിലെ മഹാന്തിയുമാണ് റീസ്റ്റാ ഹൈക്കോടതിയിലേക്കു ഒരു റിട്ടു പെറ്റീഷൻ തയ്യാറാക്കിക്കഴിഞ്ഞു.

“ഹരിജനങ്ങളുടെ മതപരിവർത്തനം ഈ രീതിയിൽ തുടർന്നാൽ അടുത്ത പത്തുപതിനഞ്ചു വർഷത്തിനകം ഒരു ക്രിസ്ത്യൻസ്ഥാനുഭവേണ്ടിയുള്ള മുറവിളി ഇന്ത്യ നേരിടേണ്ടി വരും.” എന്നു അനന്തപ്പുരിൽവെച്ചു കേന്ദ്രമന്ത്രി ശ്രീ.ജഗജീവൻ ൨൦൦ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. (ഡക്കാൺ ഹെറാൾഡ് 30.12.68)

1956-ലെ നിയോഗക്കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിലും ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 1957-ൽ മി. രത്തിനസ്വാമി സത്യം നിലനിൽക്ക എന്നതിൽ അതിനു മറുപടി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

മതപരിവർത്തനം വേണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെല്ലാംതന്നെ മതപരിവർത്തനം ചെയ്താൽ എന്താണതിൽ ഗുരുതരമായ പ്രത്യാഘാതം? പട്ടികജാതി പട്ടികവർഗ്ഗം മുഴുവൻതന്നെയും മതപരിവർത്തനം ചെയ്താൽ അത്ര വലിയൊരു ക്രിസ്ത്യൻ സമൂഹം ഇന്ത്യയുടെ ഐക്യത്തിനു ഒരു ഭീഷണിയായിട്ടാണു നിയോഗിക്കമ്മീഷൻ കരുതുന്നത്. മുസ്ലീംങ്ങൾ ഭിന്നിച്ചതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഭിന്നിക്കുമെന്നാണോ

നിയോഗിക്കമ്മററിയുടെ ഭയം? അതു വികൃതമെന്നതുപോലെ ക്രൂരവുമായ ഒരു ആരോപണമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്ത് പ്രത്യേകസംസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടി വാദിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇന്ത്യയിൽ അവർ ഒരിക്കലും പ്രത്യേകസംസ്ഥാനത്തിനായി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവരുടെ നേതാക്കൾ ഇന്ത്യവിഭജനത്തെ എതിർത്തിരുന്നവരാണ്. ഇന്ത്യാവിഭജനത്തിന്റെ നിർദ്ദേശം വച്ചതു ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ നേതാവല്ല, ഹിന്ദു നേതാവാണ്. എന്തിനാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പ്രത്യേക സംസ്ഥാനം? ഭരണഘടന അനുവദിക്കുന്ന അവകാശങ്ങളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും കൊണ്ട് അവർ തൃപ്തരാണ്. അവർ ചില കാടൻ രാജ്യങ്ങളൊഴിച്ചു മറ്റെല്ലാ ഇടങ്ങളിലും സഹിഷ്ണുതയും ഇതരസമുദായങ്ങളുടെ ബഹുമാനങ്ങളും ആർജ്ജിക്കുന്നുണ്ട്. ന്യൂനപക്ഷമെന്ന നിലയിലുള്ള രാഷ്ട്രീയപരിഗണനകൊണ്ടു അവർ തൃപ്തരാണ്. ഭരണഘടനപ്രകാരം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ കൂടാതെ സേവനതല്പരരായ ഒരു ന്യൂനപക്ഷം എന്ന പരിഗണനയും അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെല്ലാം പുറമെ ആക്ടൻ പ്രഭുവും പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ വലിയ ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായം ഇവിടുത്തെ ഇതരസമുദായങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ശാക്തീക തുല്യതയ്ക്കുപകരിക്കുകയും വ്യക്തിപരമായും സമൂഹമായുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലെ സേവനത്തെപ്രതിയും ഇനിയും നൽകാവുന്ന കൂടുതൽ സേവനത്തെ പ്രതിയും സഹചരന്മാരിൽ നിന്നും ക്രിസ്ത്യൻ സമുദായം പ്രത്യേകപരിഗണന അർഹിക്കുന്നു.”

15-03-1969

17

റ്റി.വി.പുരം സിമറ്ററി പ്രശ്നവും വിശാല ഹിന്ദുമുന്നണിയും

വൈക്കത്തിനു സമീപമുള്ള റ്റി.വി.പുരം തിരുഹൃദയപള്ളി നൂറോളം കത്തോലിക്കാ കുടുംബങ്ങളുടെ ഒരു കൂട്ടായ്മയാണ്. ആയിരത്തിലധികം ഹൈന്ദവസഹോദരങ്ങളുടെയിടയിലാണ് വെറും ന്യൂനപക്ഷമായ ക്രൈസ്തവർ അധിവസിക്കുന്നത്. അവർ പരസ്പരം സഹകരിച്ചും യോജിച്ചുമാണ് നാളിതുവരെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത്. സമുദായസൗഹാർദ്ദം അവിടെ വിലനിന്നിരുന്നു. മനുഷ്യസ്നേഹം അവിടെ നിറഞ്ഞു തുളുമ്പിയിരുന്നു.

റ്റി.വി.പുരം പള്ളി ഒരു സിമറ്ററിക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശ്രമം ആരംഭിച്ചിട്ട് നാളുകളേറെയായി. സിമിത്തേരികൾ ഒരു സാമൂഹികാവശ്യമാകയാലാണ് ഈ ശ്രമം ആരംഭിച്ചത്. സമൂഹത്തിന് മരിച്ചയാളിനോട് ആദരവ് നൽകാനുള്ള അവസാന അവസരം മൃതദേഹസംസ്കാരത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ളതാണ്. റ്റി.വി.പുരം ഇടവകക്കാർ മരിച്ചാൽ ഉദ്ദേശം നാലുകിലോ മീറ്റർ അകലെയുള്ള വൈക്കം ഫൊ.പള്ളി സിമറ്ററിയിലായിരുന്നു അടക്കിയിരുന്നത്. അത് വളരെയധികം ബദ്ധപ്പാടായിരുന്നു. മരിച്ചയാളിന്റെ ശവകുടീരത്തിനുസമീപം പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് പോവുക ക്രൈസ്തവരുടെ ഒരു കീഴ് വഴക്കമാണ്. വൈക്കം വരെ പോവുകയെന്നതും ക്ലേശകരമായിരുന്നു.

ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ് റ്റി.വി.പുരം ഇടവകയിൽ ഒരു സിമറ്ററി നിർമ്മാണത്തിനുള്ള ശ്രമം ആരംഭിച്ചത്. നിലവിലുള്ള നിയമങ്ങൾ പാലിച്ചും പരിസരവാസികളുടെ പരാതികൾ പരിഗണിച്ചും സർക്കാർ വകുപ്പുകളുടെ അംഗീകാരം വാങ്ങിയും കോൺക്രീറ്റ് വോൾട്ട് സിമറ്ററിയാണ് പണിയാൻ ആരംഭിച്ചത്. എന്നാൽ ആ നീക്കത്തിനെതിരെ സകല ജനാധിപത്യമര്യാദകളെയും അതിലംഘിച്ച് ഒരുപറ്റം ആൾക്കാർ സമരരംഗത്തുവന്നു. സിമറ്ററി നിർമ്മാണം തടസ്സപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. പോലീസുമായി ഏറ്റുമുട്ടലിനും ശ്രമിച്ചു. അതിനുപുറമെ ആയിരത്തിലധികം ഹൈന്ദവസഹോദരങ്ങളുടെയിടയിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന കത്തോലിക്കാ

ഭവനങ്ങളുടെ നേർക്ക് രാത്രിയിൽ അക്രമങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടു. അവരുടെ കൊപ്രാക്കളങ്ങളും, കയർഷെഡുകളും പെട്രോളൊഴിച്ച് അഗ്നിക്കിരയാക്കി. ലോറി, കാർ തുടങ്ങിയ വാഹനങ്ങൾ തകർത്തു. പള്ളിക്കു സമീപമുള്ള ക്ലാർമന്തിന് നേർക്ക് കല്ലേറ്റ് നടന്നു. മാത്തിന്റെ ഗേറ്റിനും, മാത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്ന തിരുസ്വരൂപത്തിനും കേടുപാടുകൾ വരുത്തി. ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപയുടെ നാശനഷ്ടങ്ങളാണ് സാമൂഹ്യദ്രോഹികൾ വരുത്തിയത്.

ഈ നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തിയതിന് പുറമെ വൈക്കം താലൂക്കിൽ ജനജീവിതം ദുസ്സഹമാക്കിക്കൊണ്ട് ബന്ധു സംഘടിച്ചു. കഴിഞ്ഞ കുറെ ദിവസങ്ങളായി ഉപവാസ സമരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സിമറ്ററി പ്രശ്നത്തിന്റെ പേരിൽ സംസ്ഥാനമാകെ സംഘർഷമുണ്ടാക്കാനും ഭീതി പരത്താനുമാണ് തൽപരകക്ഷികൾ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. രാജ്യത്ത് നിലനിന്ന സമാധാനാന്തരീക്ഷം തകർക്കാനും വർഗ്ഗീയത ആളിക്കത്തിക്കുവാനും രാഷ്ട്രീയമുതലടപ്പു നടത്തുവാനുമാണ് തൽപരകക്ഷികളുടെ നീക്കം.

ഈ അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ അവിടെ ആദ്യം ഓടിയെത്തിയത് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് നേതാക്കളും പ്രവർത്തകരുമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ കത്തോലിക്കരുടെ വികാരങ്ങൾ ആളിക്കത്തിക്കുവാനോ രാജ്യത്താകമാനമുള്ള കത്തോലിക്കരുടെ ശ്രദ്ധ ടി.വി. പുരത്തേക്ക് തിരിച്ചു വിടുവാനോ ക്രൈസ്തവകേന്ദ്രങ്ങളിൽ വൻപിച്ച യോഗങ്ങളും പ്രകടനങ്ങളും നടത്തി അവരെ സമരസജ്ജമാക്കുവാനോ അല്ല കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വം അവിടെ പാഞ്ഞെത്തിയത്. ടി.വി. പുരത്തെ പ്രശ്നം ഒരു പ്രാദേശിക പ്രശ്നമായി നിലനിർത്തണമെന്നും അതിന്റെ പേരിൽ രാജ്യത്ത് ജനങ്ങൾ രണ്ടായി തിരിയരുതെന്നും ഇവിടെ നിലനില്ക്കുന്ന മതസൗഹാർദ്ദം അഭംഗ്യം നിലനിർത്തണമെന്നുമുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടാണ് അവിടെ ചെന്നത്. പള്ളി അധികൃതരെയും വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാരെയും ഞങ്ങൾ കണ്ട് വിവരങ്ങൾ തിരക്കി.

സിമറ്ററി പ്രശ്നത്തിന്റെ പേരിൽ, ഒരുപൊതുയോഗമോ പ്രകടനമോ നടത്താൻ പാടില്ല. നാം നിയമപരമായും സമാധാനപരമായും മാത്രം മുന്നോട്ടു നീങ്ങണമെന്നുമാണ് കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വം ആഹ്വാനം ചെയ്തത്. ആത്മസംയമനം പാലിക്കണമെന്നാണ് അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ മാർ. ആൻറണി പടിയറ ആവശ്യപ്പെട്ടത്. രാജ്യത്തെമ്പാടുമുള്ള കത്തോലിക്കർക്ക് ഞങ്ങൾ നല്കിയ നിർദ്ദേശവും അതായിരുന്നു. സിമറ്ററി നിർമ്മാണത്തിനെതിരെ ഹൈക്കോടതിയിൽ തൽപരകക്ഷികൾ റിട്ടുകൊടുത്തു. ജനാധിപത്യപരമായ അവരുടെ അവകാശത്തെ ടി.വി. പുരം ഇടവകക്കാർ ചോദ്യം ചെയ്തില്ല. അതിനെ മാനിച്ചു പള്ളിക്കു

വേണ്ടി കോടതിയിൽ ഹാജരായി. എതിർഭാഗത്തുനിന്ന് വിശദീകരണം നൽകേണ്ട അഡ്വക്കേറ്റ്സ് കോടതിയിൽ എത്തിയില്ല. കോടതി പള്ളി ക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ വക്കീലിനോടു ചോദിച്ചു. കുറെ ദിവസത്തേക്ക് സിമറ്ററി നിർമ്മാണം നീട്ടിവയ്ക്കുമോയെന്ന്. നിയമവ്യവസ്ഥയിൽ വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ട് കോടതി എന്തുതീരുമാനിച്ചാലും അംഗീകരിക്കുമെന്ന് കോടതിയെ അറിയിച്ചു. പത്തുദിവസത്തേക്ക് പണിനിറുത്തിവയ്ക്കാൻ കോടതി നിർദ്ദേശിച്ചു. അക്ഷരംപ്രതി പള്ളി അതംഗീകരിച്ചു.

സിമറ്ററി പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ച് ഹൈക്കോടതിയിൽ റിട്ട് നൽകിയത് കോടതിയിലും നിയമവ്യവസ്ഥയിലും അവർക്ക് വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ടാണെന്നു വേണം ധരിക്കാൻ. കോടതിയിൽ കേസ് ഫയൽ ചെയ്യുകയും കോടതി നിർദ്ദേശാനുസരണം സിമറ്ററി നിർമ്മാണം നിറുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ തല്പകകക്ഷികൾ കോടതിക്കുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കാതെ പ്രക്ഷോഭണവുമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങുകയാണ്. പ്രക്ഷോഭണവുമായി മുന്നോട്ടു നീങ്ങാനാണാഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ കേസുകൊടുത്തതിന്റെ പ്രസക്തിയെന്ത്. കോടതിവിധിക്ക് കാത്തിരിക്കാതെ ഈ പ്രശ്നം സംസ്ഥാനതലത്തിലേക്ക് വലിച്ചിഴക്കുവാനും പ്രശ്നത്തെ വർഗ്ഗീയവൽക്കരിക്കുവാനും, രാഷ്ട്രീയ മുതലെടുപ്പിനുള്ള ഉപാധിയാക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്നത് ഗുരുതരമായ പ്രത്യഘാതങ്ങൾക്ക് ഇടയാക്കുകതന്നെചെയ്യും.

ടി.വി.പുരത്ത് മാത്രം ഒതുങ്ങിനില്ക്കേണ്ട ഈ പ്രശ്നം സംസ്ഥാനതലത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുവാനും ഹിന്ദുസന്യാസികളെ വിളിച്ചുവരുത്തി വർഗ്ഗീയത പ്രചരിപ്പിക്കുവാനും ശ്രമിക്കുന്നത് ദുഃഖകരമാണ്. സിമറ്ററി പ്രശ്നത്തെ തുടർന്ന് എസ്.എൻ.ഡി.പി. സമരത്തിന് പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിച്ചു. വിശാലഹിന്ദുമുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. രാഷ്ട്രീയ പ്രേരിതമായ പ്രസ്താവനകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത് രാജ്യത്തിന്റെ ഭദ്രതയ്ക്ക് ഗുണകരമാവുകയില്ല.

വിശാലഹിന്ദുമുന്നണി എന്ന ആശയം ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തിലും ദർശനത്തിലും അടിയുറച്ചു നിന്നുകൊണ്ട് ഹിന്ദുജനതയുടെ ഒരു കൂട്ടായ്മ വളർത്തിയെടുക്കുവാനുള്ള ഏതുശ്രമവും ശ്ലാഘനീയമാണ്. അത് രാജ്യത്തിന് ഗുണകരമാവുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ഇന്ന് വിശാലഹിന്ദുമുന്നണി ആശയവുമായി മുന്നോട്ടു വന്നിരിക്കുന്നത് ആരാണ്? ഭാരതത്തിലെ എഴുപത്തഞ്ചുശതമാനത്തിലധികം വരുന്ന പിന്നോക്കക്കാരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശ്രി.വി.പി.സിംഗ് പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ മണ്ഡൽ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അന്ന് ബി.ജെ.പി.യും വിശാലഹിന്ദുമുന്നണി ആശയത്തിന്റെ വക്താക്കളും എന്തു നിലപാടാണ് സ്വീകരി

ച്ചത്? മണ്ഡൽ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ടിന്റെ പേരിൽ നടന്ന അക്രമങ്ങളും ആത്മാഹുതികളും ഇന്നത്തെ വിശാലഹിന്ദുമുന്നണി വക്താക്കളുടെ സൃഷ്ടിയായിരുന്നോ? പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് വിശാല മുന്നണി കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ ഇന്ന് നിലവിലിരിക്കുന്ന സമുദായസംവരണ വ്യവസ്ഥയെ അട്ടിമറിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരല്ലേ? തിരുവിതാംകൂറിൽ സർക്കാർ സർവീസിൽ ഈഴവർക്കും പറയർ പുലയർ തുടങ്ങിയ അവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾക്കും പ്രവേശനം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 1922വരെ നടന്ന പൗരസമത്വവാദ പ്രക്ഷോഭത്തെ എതിർത്തവരല്ലേ വിശാലഹിന്ദുമുന്നണി വക്താക്കളുടെ മുൻഗാമികൾ?

1922, 1925, 1928, 1931 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്ന നാലു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടെ ഫലം എന്തായിരുന്നു? തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യയിൽ 8.68ലക്ഷം നായന്മാർ ആയിരുന്നു. ഈ നാലു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ നായന്മാർക്ക് നിയമസഭയിലേക്ക് 12, 13, 14, 15 പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ സാധിച്ചു. 4.79 ജനസംഖ്യയുടെ സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് യഥാക്രമം 4,3, 2, 3 പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തയക്കാൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ 8.69 ലക്ഷം ജനസംഖ്യയുള്ള (നായന്മാരേക്കാൾ കൂടുതലും സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഏകദേശം ഇരട്ടിയും) ഈഴവർക്ക് ഈ നാലു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ ഒറ്റസ്ഥാനാർത്ഥിയെപ്പോലും നിയമസഭയിലേയ്ക്കയക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കൾ 9.17 ലക്ഷമായിരുന്നു (സവർണ്ണ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇരട്ടി) അവർക്ക് ഈ നാലു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ 1931ലെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മാത്രം ഒരു പ്രതിനിധിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തയക്കാൻ സാധിച്ചു.

തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനസംഖ്യയിൽ 3.53ലക്ഷമുണ്ടായിരുന്ന മുസ്ലീംങ്ങൾക്കും നാലു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഒരു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മാത്രമായിരുന്നു ഒരു പ്രതിനിധിയെ തിരഞ്ഞെടുത്തയക്കുവാൻ സാധിച്ചത്. നിയമസഭയിലെ ഈ പ്രാതിനിധ്യക്കുറവ് സർക്കാർ സർവീസിലും പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. ഇത് കടുത്ത അനീതിയാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. ഈ അനീതി അവസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് മാത്രമാണ് അന്ന് ഈഴവരും മുസ്ലീങ്ങളും പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങളും ആവശ്യപ്പെട്ടത്. അവഗണിക്കപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവരും ഈ ആവശ്യത്തിന്റെ മുൻപിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നീതിക്കുവേണ്ടി ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ പ്രാതിനിധ്യം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നടത്തിയ സമരത്തെ അടിച്ചമർത്തുവാൻ സർ.സി.പി.ക്ക് കൂട്ടുനിന്നവർ ആരായിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടുത്തെ പിന്നോക്കവിഭാഗങ്ങൾ ചിന്തിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു?

ഇന്ന് വിശാലഹിന്ദുമുന്നണി കെട്ടിപ്പെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ ഹിന്ദു വികാരങ്ങൾ ആളിക്കത്തിച്ച് പിന്നോക്കക്കാരെ കൂട്ടുപിടിച്ച് അധി

കാരത്തിന്റെ കൊടുമുടിയിൽ കയറി വിലസുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഇവിടുത്തെ പിന്നോക്കവിഭാഗങ്ങളും അവർണ്ണഹിന്ദുക്കളും മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ ഒരു മഹാസംഭവമാണ് മലയാളി മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പണം. മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവിന്റെ വിജയത്തിന് സഹായിച്ച രാമയ്യൻ എന്ന തമിഴ്ബ്രാഹ്മണൻ രാജ്യഭരണത്തിൽ ലഭിച്ച ഉന്നതസ്ഥാനം ഉപയോഗിച്ച് തിരുവിതാംകൂറിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗങ്ങളിലെല്ലാം തമിഴ് ബ്രാഹ്മണരെ നിയമിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ ബ്രാഹ്മണമേധാവിത്വത്തിന്റെ തളളിക്കയറ്റത്തിൽ ഇന്നാട്ടുകാരായ ജനങ്ങൾ ജാതിമതഭേദമന്യേ പുറന്തള്ളപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ദുർവ്വഹമായ ഈ ബ്രാഹ്മണമേധാവിത്വത്തെ തച്ചുടച്ച് മണ്ണിന്റെ മക്കളുടെ അവകാശം പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ രാജ്യാഭിമാനികൾ തീരുമാനിച്ചതിന്റെ പ്രത്യക്ഷഫലമായിരുന്നു സുപ്രസിദ്ധമായ മലയാളി മെമ്മോറിയൽ സമർപ്പണം 10038 പേർ ഒപ്പിട്ട മെമ്മോറാണ്ടം. ഈ സമർപ്പണത്തിന്റെ ഫലമായി ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ഏതദ്ദേശീയർക്ക് ഗണ്യമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചു. മലയാളിമെമ്മോറിയൽ സമർപ്പണവിഷയത്തിൽ മുൻനിന്ന് പ്രവർത്തിച്ച ഈഴവർക്കോ ക്രിസ്ത്യാനിക്കോ അവർണ്ണഹിന്ദുക്കൾക്കോ അതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. സവർണ്ണ സമുദായങ്ങളുടെ മേധാവിത്വം സുരക്ഷിതമായപ്പോൾ വിവിധ സമുദായങ്ങൾക്ക് പ്രാതിനിധ്യമെന്ന മെമ്മോറിയലിലെ ആവശ്യം അവർ പാടെ മറന്നുപോയി. പിന്നോക്കവിഭാഗങ്ങൾ വീണ്ടും പുറന്തള്ളപ്പെട്ടു. വീണ്ടും തങ്ങളുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഈഴവർ ഈഴവമെമ്മോറിയലും കത്തോലിക്കർ ക്രിസ്ത്യൻ മെമ്മോറിയലുകളും സമർപ്പിക്കേണ്ടിവന്നു.

ഈ സത്യം ഇവിടുത്തെ എല്ലാവിഭാഗങ്ങളും മനസ്സിലാക്കണം. വിശാലഹിന്ദുമുന്നണി രൂപീകരിച്ച് ഹൈന്ദവവികാരം ആളിക്കത്തിച്ചു അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ അധികാരത്തിൽ കയറിപ്പറ്റിയാൽ പിന്നോക്കവിഭാഗങ്ങളെ പുറംകാൽകൊണ്ട് ആഞ്ഞുതൊഴിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള വിവേകം ഇവിടുത്തെ പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങൾക്കുണ്ടാകണം.

05-07-1996.
2000-മാനവ

18

പ്ലസ് ടു ഒരു സമുദായം കൂറെ സത്യങ്ങൾ

പ്രീഡിഗ്രി വേർപെടുത്തി ഈ അദ്ധ്യയനവർഷംതന്നെ പ്ലസ് ടു ആരംഭിക്കുവാൻ ഇടതുപക്ഷഗവൺമെന്റ് ആറുമാസം മുൻപ് തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. മൂന്നിലൊന്ന് പ്രീഡിഗ്രി സീനിയറുകൾ പ്ലസ് ടുവിൽ ലേക്ക് മാറാനായിരുന്നു സർക്കാർ തീരുമാനം. സ്വകാര്യസ്കൂളുകളിലും സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലും “പ്ലസ് ടു” കോഴ്സുകൾ ഈ വർഷംമുതൽ ആരംഭിക്കുവാനും തീരുമാനമെടുത്തു. ഈ നിശ്ചയം നടപ്പിലാക്കുന്നതിന് വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ് സജീവ പരിഗണന നൽകി പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചു. ഈ സ്കൂൾവർഷം പ്ലസ് ടു കോഴ്സ് ആരംഭിക്കുവാനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ലിസ്റ്റ് തയ്യാറാക്കാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളും ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പൂർത്തിയായി. ഇടതുപക്ഷഗവൺമെന്റിന്റെ ഈ പൊതുതീരുമാനത്തിനെതിരെ, ഇടതുപക്ഷമുന്നണിയിലെ പ്രമുഖകക്ഷിയായ സി.പി.എം.ന്റെ പോഷകസംഘടനകളായ എസ്.എഫ്.ഐ., ഡി.വൈ.എഫ്.ഐ. തുടങ്ങിയ സംഘടനകൾ രംഗത്തെത്തി. പ്ലസ് ടു ആരംഭിക്കുന്നതിനെതിരെ പ്രകടനങ്ങളും പൊതുയോഗങ്ങളും അവർ സംഘടിപ്പിച്ചു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സാക്ഷാൽ സി.പി.എം. തന്നെ രംഗത്തെത്തി. “ആശയക്കുഴപ്പം ഒഴിവാക്കിയ ശേഷം മാത്രം പ്ലസ് ടു ആരംഭിച്ചാൽ മതിയെന്നും ഈ വർഷം തുടങ്ങയാൽ തന്നെ പരിമിതമായ സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ മാത്രം മതിയെന്നും” സി.പി.എം. അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അനവസരത്തിലുള്ള ഈ പ്രഖ്യാപനം സി.പി.എം. ന്റെ വൻ പാർട്ടി മനോഭാവത്തിനുദാഹരണമാണ്. മന്ത്രിസഭാതീരുമാനമനുസരിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിനേയും വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയേയും സ്വതന്ത്രമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള ധിക്കാരമായ മനോഭാവമാണ് സി.പി.എം. ന്റെ ഈ ചുവടു മാറ്റത്തിൽ കാണുന്നത്.

മതത്തിനും വർഗ്ഗീയതക്കും അതീതമായി നിലകൊള്ളുന്നുവെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന സി.പി.എം. എന്ന രാഷ്ട്രീയകക്ഷിയുടെ നേതാവ് ശ്രീ. ലോറൻസിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു. “സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ മാത്രമായി ഈ വർഷം കോഴ്സുകളാരംഭിക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചത് സൗകര്യക്കുറവുകൊണ്ടല്ലെന്ന് യോഗം വ്യക്തമാക്കി.

വിവിധ സമുദായങ്ങൾ ഈ മേഖലയിൽ ഉള്ളതിനാൽ പല താൽപര്യങ്ങളും തർക്കങ്ങളുമുണ്ടാകും. ഇതൊക്കെ ഒഴിവാക്കി കോഴ്സ് അനുവദിക്കുന്നതിനാണ് ഒരു വർഷത്തേക്ക് മാറി വെച്ചത്." ജാതി മത വർഗ്ഗചിന്തകൾക്കതീതമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു പാർട്ടിയുടെ പുത്തൻ നയം

പ്ലസ് ടുവിനെതിരെയും മന്ത്രി ശ്രീ. പി.ജെ. ജോസഫിനെതിരെയും തുറന്ന യുദ്ധം ആദ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചത് എസ്.എൻ.ഡി.പി. യുടെ നേതാവ് വെള്ളാപ്പള്ളി നടേശനാണ്. ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിനുമാത്രം പ്ലസ് ടു അനുവദിക്കാനുള്ള തന്ത്രപ്പാടിലാണ് മന്ത്രി ജോസഫ് എന്നാണ് നടേശന്റെ കണ്ടുപിടുത്തം.

വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് കേരളത്തിൽ വിവിധ സമുദായങ്ങൾ വഹിച്ച പങ്കിനെ പറ്റി വിസ്മരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നടേശൻ ഈ പ്രസ്താവന നടത്തിയത്. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രവേശനത്തിനും അധ്യാപകനിയമനത്തിനും കോഴ വാങ്ങിക്കുവാനുള്ള സാഹചര്യം മൂന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ പല സമുദായങ്ങളും വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തയ്യാറായി മുന്നോട്ടു വന്നതെന്നുള്ള വസ്തുത ശ്രീ. നടേശൻ മനസ്സിലാക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഉത്തരവാദ ഭരണ പ്രക്ഷോഭം നടന്നപ്പോൾ ഉത്തരവാദ ഭരണ പ്രക്ഷോഭത്തെ ഒന്നിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് സർ സി.പി. വെച്ചു നീട്ടിയ രൂപയും സ്ഥലവും കൈവശപ്പെടുത്തി വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് - സേവനം നടത്തിയ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രവും നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്. സർ. സി.പി. പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങൾ ദേശസാൽക്കരിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ സ്വമനസ്സാലെ പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങൾ സർക്കാരിലേക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്ത് ദിവാൻ സർ സി.പി.യെ പ്രീതിപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രവും നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നുണ്ട്. സർ. സി.പി. യുടെ പ്രൈമറി വിദ്യാലയ ദേശസാൽക്കരണത്തിനെതിരെ ക്രൈസ്തവസമൂഹം സന്ധിയില്ലാസമരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ - ആ സമരത്തെ പൊളിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്, സ്വന്തം വിദ്യാലയങ്ങൾ സർ സി.പി. ക്കു മുൻപിൽ അടിയറ വക്കുവാൻ, ചില സമുദായങ്ങൾ തയ്യാറായി മുന്നോട്ടു വന്നത്. അങ്ങിനെ ഒരു സമുദായത്തെ തോൽപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി ആദർശശുദ്ധിയില്ലാതെ പ്രവർത്തിച്ചവരാണ് പ്ലസ് ടുവിന്റെ പങ്കുവക്കൽ വാദവുമായി മുന്നോട്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്.

അർഹതയുള്ള സ്കൂളുകളിൽ പ്ലസ് ടു അനുവദിക്കുന്നതിൽ ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തിന് സന്തോഷമേയുള്ളൂ. സൗകര്യങ്ങളില്ലെങ്കിൽ സർക്കാർ സ്കൂളുകളിലാണെങ്കിലും പ്ലസ് ടു അനുവദിക്കുന്നത് ശരയല്ല. കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ എൻ.എസ്സ്.എസ്സ്. നേതൃയോ

എസ്.എൻ.ഡി.പി. യുടേയോ, എം.ഇ. എസ്സിന്റേയോ സ്കൂളുകളിലാണ് ഉള്ളതെങ്കിൽ അവിടെ പ്ലസ് ടു അനുവദിക്കണം. ക്രൈസ്തവമാനേ ജ്ഞാനങ്ങളുടെ സ്കൂളുകളിലാണ് കൂടുതൽ സൗകര്യങ്ങൾ ഉള്ളതെങ്കിൽ അവർക്ക് മുൻഗണന നൽകണം. അവിടെ പങ്കുവക്കലിന് സമുദായത്തിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം നോക്കുന്നത് ഒരു ഗവൺമെന്റിനും പ്രത്യേകിച്ച് ഇടതുപക്ഷ ഗവൺമെന്റിന് ഭുഷണമല്ല.

ക്രൈസ്തവ മാനേജ്മെന്റുകളിൽ “പ്ലസ് ടു” അനുവദിക്കുന്നതിനെ എതിർക്കുന്നവരോട് ഏതാനും കാര്യങ്ങൾ വിനയപൂർവ്വം അറിയിക്കട്ടെ. ഏതാണ്ട് അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകളായി ക്രൈസ്തവർ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നരശതവർഷത്തിലധികമായി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സർവ്വപ്രധാനമായ ശ്രദ്ധ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലായിരുന്നു. ഇന്ന് ക്രൈസ്തവർക്ക് പ്ലസ് ടു കോഴ്സുകൾ നടത്താൻ അനുവാദം കൊടുക്കരുതെന്ന് വാദിക്കുന്നവർക്കും അവരുടെ മുൻതലമുറക്കാർക്കും അതുപറയാൻ മാത്രം വിദ്യ നൽകിയത് ക്രൈസ്തവസമുദായം നടത്തിയ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളാണെന്നുള്ളത് ഞങ്ങൾ സ്മരിക്കുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്ത് സർക്കാരും സാമൂഹ്യസംഘടനകളും ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ക്രൈസ്തവസമുദായം വിദ്യാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ച് നടത്തിയത്. മറ്റ് സമുദായങ്ങൾ അവരുടെ ആരാധനാലയങ്ങളിൽ സ്വർണ്ണകുമ്പാരങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച് സമ്പത്ത് വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, ക്രൈസ്തവർ പൊൻകുരിശും പൊൻ അരുളിക്കായും വിററാണ് പള്ളികളോടനുബന്ധിച്ച് പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചത്. അത് എന്തിനു വേണ്ടിയായിരുന്നു? ക്രൈസ്തവരുടെ കുട്ടികൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രമായിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യയുടെ സാംസ്കാരികവും ധാർമ്മികവും പൗരപരവും ദേശീയവുമായ പുരോഗതി ലക്ഷ്യമാക്കി എല്ലാ ജനവിഭാഗത്തിനും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. സർക്കാർ ഖജനാവിൽ നിന്നും ചിലവ് ചെയ്ത് സ്ഥാപിച്ച സർക്കാർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ, അയിത്ത ജാതിക്കാർക്ക് പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ, പൊൻകുരിശും, പൊൻ അരുളിക്കായും വിററു കിട്ടിയ പണം കൊണ്ട് ക്രൈസ്തവർ സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിയ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ അയിത്തജാതിക്കാരെ സർവ്വരോടൊപ്പമിരുത്തി, വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചു എന്ന ചരിത്രം വെള്ളാപ്പള്ളിനടേശനെപ്പോലെയുള്ളവർ വിസ്മരിക്കരുതെന്ന് വളരെ വിനയപൂർവ്വം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

ഈഴവ സമുദായ നേതാവായിരുന്ന സി.വി. കുഞ്ഞിരാമന്റെ വാക്കുകൾ സ്മരണാർഹമാണ്. “അധഃകൃതോദ്ധാരണത്തിനായി ക്രൈ

സ്തവമിഷണറിമാർ ചെയ്ത് വരുന്ന യത്നങ്ങളും അതിനായി അവർ സഹിച്ചിട്ടുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകളും അതിന് വേണ്ടി അവർ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും സംഭരിച്ച് ഇവിടെ കൊണ്ട് വന്ന് ചെലവാക്കിയിട്ടുള്ള പണവും എത്രയാണെന്ന് ഒരു കണക്കുമില്ല. സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ പ്രവേശനമില്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് ഈഴവർക്കും മറ്റും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്ത് വന്നത് ക്രൈസ്തവ മിഷണറിമാരുടെ ധർമ്മ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലായിരുന്നു. ജാതി സംബന്ധമായ ശല്യങ്ങളുടെ നിവാരണത്തിനു വേണ്ടി അവർ എന്തുമാത്രം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർണ്ണ സ്ത്രീകൾ നഗ്നത മറച്ച് നടക്കുവാനുള്ള അവകാശസ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി അവർ നടത്തിയിട്ടുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.”

മറ്റൊരു ഈഴവ നേതാവായിരുന്ന കെ. അയ്യപ്പന്റെ വാക്കുകൾ കൂടി ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. “മുൻപ് എല്ലാ വിഭാഗക്കാർക്കും എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും പ്രവേശനമില്ലായിരുന്നു. അന്ന് ക്രിസ്ത്യൻ മിഷണറിമാർ നടത്തിയിരുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളായിരുന്നു അധഃസ്ഥിത വർഗ്ഗക്കാർക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം നിർവഹിക്കാനുള്ള രംഗമായുണ്ടായിരുന്നത്.”

വിവിധ ജാതി മത വർഗ്ഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരേ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ശിക്ഷണം നൽകിക്കൊണ്ട് ഇന്ത്യയിൽ സാർവ്വത്രികമായിരുന്ന ജാതീയമായ ഭിന്നതകളെയും മുൻവിധികളെയും പ്രതിബന്ധങ്ങളെയും തട്ടി നീക്കുന്നതിനും രാജ്യത്തിലെ വിവിധ ശക്തികളെ തമ്മിൽ കൂട്ടിയിണക്കുന്നതിനും ജാതി വ്യത്യാസവും വർഗ്ഗീയതയുമെന്ന തിൻമകളെ ഒരു പരിധി വരെ അമർച്ചചെയ്യുന്നതിനും ക്രിസ്തീയവിദ്യാലയങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഇന്ത്യയുടെ സംസ്കാരത്തിനും ജീവിതരീതിക്കും ഗണ്യമായ പുരോഗതി നേടി കൊടുക്കുന്നതിനും സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. കേരളം ഇന്ന് സാക്ഷരതയിൽ മുന്നിട്ട് നിൽക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന കാരണം ക്രൈസ്തവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസരംഗത്തെ സേവനങ്ങളാണ്. ആധുനികരീതിയിലുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കിയതും സ്ത്രീ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പ്രചോദനം നൽകിയതും ക്രൈസ്തവർ തന്നെയാണ്.

ക്രൈസ്തവ മാനേജ്മെന്റുകൾക്ക് “പ്ലസ് ടു” കോഴ്സ് നടത്താൻ അനുവാദം നൽകുന്നതിൽ അസഹിഷ്ണുക്കളായ നേതാക്കൾ മദ്രാസിലെ ഹൈന്ദവ നേതാവായിരുന്ന എം.വി. അരുണാചലത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ. “ഈ രാജ്യത്ത് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ വളരെ വേഗത്തിലുണ്ടായ പ്രചാരണത്തിന് പ്രധാനകാരണം ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സ്വാധീനമാണ്.... അവർ നടത്തുന്ന പല കോളേജുകളും

ഒന്നാംകിട വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങൾ എന്ന പ്രശസ്തിയുള്ളവയാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തും പ്രത്യേകിച്ച് വലിയ നഗരങ്ങളിലും മലമ്പ്രദേശത്തും കന്യാസ്ത്രീകൾ നടത്തുന്ന സ്കൂളുകൾ നേടിയിട്ടുള്ള പ്രശസ്തിയും ജനസമ്മതിയും ആ സ്കൂളുകളുടെ കാര്യക്ഷമമായ നടത്തിപ്പിനേയും അവർ സേവിക്കുന്ന സമൂഹത്തിനുള്ള വലിയ ഉപകാരത്തേയുമാണ് കാണിക്കുന്നത്. അവർ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷണ ബോധവും പഠനകാര്യങ്ങളിൽ പാലിക്കുന്ന ഉന്നത നിലവാരവും ക്രൈസ്തവ അദ്ധ്യാപകർ എത്രമാത്രം അർപ്പിത മനോഭാവത്തോടെയാണ് തങ്ങളുടെ ചുമതല നിർവ്വഹിക്കുന്നത് എന്നതിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണമാണ് കേരളത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ ഇന്ന് കാണുന്ന ഉയർന്ന സാക്ഷരത ശതമാനത്തിന് കാരണം അവിടെയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്. .... ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ നടത്തുന്ന സന്യാസ സഭയിൽപ്പെട്ട മിഷനറിമാരുടെ ക്രമാനുഷ്ഠാനജീവിതവും അർപ്പിത മനോഭാവവും വഴി നൽകുന്ന നല്ല മാതൃകയാണ് ക്ലാസ് മുറിയിൽ അവർ നടത്തുന്ന പ്രസംഗങ്ങളേക്കാൾ സ്ഥായിയായും യഥാർത്ഥവുമായ ഫലം നൽകുന്നത്”.

ക്രൈസ്തവ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ തീണ്ടലും തൊടീലും അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ല. ക്രൈസ്തവ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ദരിദ്ര വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് പുസ്തകം വാങ്ങാനും ഭക്ഷണം കഴിക്കാനുമൊക്കെയുള്ള സാമ്പത്തിക സഹായവും നൽകിപ്പോന്നു. അങ്ങനെ വിദ്യാഭ്യാസം സാർവ്വത്രികമാക്കുന്നതിനും സമത്വത്തിലും സാഹോദര്യത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു വ്യവസ്ഥിതി കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി യത്നിച്ച ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തെ, അതിന്റെ ഗുണഫലങ്ങൾ അനുഭവിച്ചവർ വരെ തള്ളിപ്പറയുന്നത് നിർഭാഗ്യകരമാണ്.

ക്രൈസ്തവ മിഷനറിമാരുടെ ആഗമനത്തിന് മുമ്പ് വിദ്യാഭ്യാസം അവർണ്ണർക്ക് തീരെ വിലക്കപ്പെട്ട ഒരു കനിയായിരുന്നു. ഈ കർക്കശനിയമം ലംഘിച്ച് രഹസ്യമായി വിദ്യാഭ്യാസം അഭ്യസിച്ചവരുമുണ്ടാകാം. അങ്ങനെയുള്ളവർ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടാൽ ഏകലവ്യന്റെ അനുഭവമായിരുന്നു അവർക്ക് ഉണ്ടാകുമായിരുന്നത്. അനർഹമായ ധനുർവിദ്യാഭ്യാസം അഭ്യസിച്ച ഏകലവ്യനോട് തള്ളവിരൽ ചേർത്തിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ ആചാര്യനായ ബ്രഹ്മണൻ ആവശ്യപ്പെട്ട കഥ പ്രസിദ്ധമാണ്. തള്ള വിരലില്ലാത്ത ഒരു വില്ലാളിക്ക് ധനുർവിദ്യാഭ്യാസം നഷ്ടപ്രമാണമല്ലോ.

ജാതിയുടെ പേരിൽ ഡോക്ടർ പൽപ്പുവിന് തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉദ്യോഗം നിഷേധിച്ച സംഭവം ഇന്ന് ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. അവർണ്ണജാതിക്കാർക്ക് പ്രവേശനം നിഷേധിച്ചാ ഉറക്കുവാതിൽ ചവിട്ടിപൊ

ളിക്കുവാൻ ക്രൈസ്തവ സമുദായം ആണ് മുന്നിൽ നിന്ന് പ്രവർത്തിച്ചത്. ഈ ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തിന് ഒരു പ്ലസ് ടു കോഴ്സ് നൽകുന്നതിനെ എതിർക്കുവാൻ പിന്നോക്ക വിഭാഗങ്ങൾ തയ്യാറാകുന്നതിനെ നന്ദിയില്ലായ്മ എന്ന് മാത്രമേ വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

ക്രൈസ്തവർക്ക് പ്ലസ് ടു അനുവദിക്കുന്നതിനെ വെള്ളാപ്പള്ളി നടേശനോടൊപ്പം നിന്ന് എതിർക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നോട്ടുവന്ന ബി.ജെ.പി. മണ്ഡൽകമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് പോലുള്ള പ്രശ്നങ്ങൾ വന്നപ്പോൾ അവർണ്ണ സമുദായങ്ങൾക്ക് ഒപ്പം നിന്നോ? സവർണ്ണ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ വേണമെന്ന് നിലനിന്നോ? ജനസംഖ്യയിൽ മഹാഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ഇവിടുത്തെ പിന്നോക്ക ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഗൗരവപൂർവ്വം ചിന്തിച്ച് ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് പ്ലസ് ടു അനുവദിക്കുമെന്ന ഭയത്തിൽ അതിനെ എതിർത്ത സഹോദര സമുദായങ്ങൾ, ക്രൈസ്തവർ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് അവരോട് എന്ത് തെറ്റ് ചെയ്തു എന്ന് ചിന്തിക്കട്ടെ. ക്രൈസ്തവർ ഈ രംഗത്ത് കാണിച്ച മാനുഷ മഹിമകളിലും കാണിച്ചിട്ടുണ്ടായെന്നും അവർ വിലയിരുത്തട്ടെ.

05-08-1997

19

ഭാരതത്തിലെ മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങളോട്

ലോകത്തൊട്ടാകെ തൊണ്ണൂറ്റിമൂന്ന് കോടി എഴുപതുലക്ഷം മുസ്ലീങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാണ് കണക്ക്. ഭാരതത്തിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമാണെങ്കിലും ഏറ്റം കൂടുതൽ മുസ്ലീങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു നാടാണ് ഭാരതം. ഭാരതത്തിലെ ജനസംഖ്യയിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ഹിന്ദുക്കളാണെങ്കിലും ഒരു മതേതര രാഷ്ട്രമായിട്ടാണ് ഭാരതം നിലനിൽക്കുക. മതേതരത്വത്തിന്റെ ചൈതന്യം നിലനിർത്തുവാൻ എല്ലാ സമുദായങ്ങളും വലിയ സംഭാവനകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ലോകത്ത് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള എല്ലാ മതങ്ങളെയും എല്ലാ ആശയങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുവാനുള്ള വിശാലമനസ്ഥിതി ഭാരതീയർ എന്നും കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭാരതത്തിലെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ഒരു തരത്തിലും വേദനിക്കരുതെന്ന് സ്വതന്ത്ര്യ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യഭരണാധികാരികൾക്ക് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ആ വിശാലമനസ്കരായ ആളുകളാണ് ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന

ടനയ്ക്ക് രൂപം കൊടുത്തത്. ന്യൂനപക്ഷാവകാശം ഒരിക്കലും ഭരണഘടനയിൽ എഴുതിവെച്ചതുകൊണ്ട് ലഭിക്കണമെന്നില്ല. ആ ആശയത്തോട് ജനങ്ങൾക്ക് വികാരപരമായി യോജിപ്പ് ഉണ്ടായെങ്കിലെ ന്യൂനപക്ഷാവകാശത്തിന്റെ പ്രയോജനം നമുക്ക് ലഭിക്കുകയുള്ളൂ.

മറ്റ് ഏതൊരു രാജ്യത്തെയപേക്ഷിച്ചും ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്ക് മാന്യമായ സംരക്ഷണം നൽകുന്ന ഒരു രാജ്യമാണ് ഭാരതം എന്ന് വസ്തുതനാം അംഗീകരിച്ചേ മതിയാകൂ. എന്നാൽ ഈയടുത്തകാലത്ത് ചില അനിഷ്ടസംഭവങ്ങൾ തുടരതെടുക്കുന്ന നടക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നു. അത് ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. ഭൂരിപക്ഷ സമുദായത്തെപ്പോലെതന്നെ ന്യൂനപക്ഷ സമുദായങ്ങളും വിശാലമനസ്ഥിതിയോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ഭരണഘടനയിൽ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന അവകാശങ്ങൾ നിലനിർത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവകാശവാദമോ, സംഘട്ടനമോ ഒന്നും അതിന് പരിഹാരമാവുകയില്ല. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുൻപ് ഇവിടെയെത്തിയ മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികൾ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ വെട്ടിപ്പിടിക്കുകയും ആരാധനാലയങ്ങൾ തകർക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹൈന്ദവ ഭരണാധികാരികളും അതേനടപടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ രക്തപ്പശ്യുടെ ചരിത്രം ഇനി ആവർത്തിക്കപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല. ഇനി യോജിപ്പിന്റെ മേഖലയാണ് ആവശ്യം. യോജിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചെങ്കിൽ മാത്രമേ ഇന്ത്യൻ ജനത രക്ഷപ്പെടുകയുള്ളൂ, ഇവിടെ വികസനം നടപ്പാവുകയുള്ളൂ.

മതമൗലികവാദം ഇവിടെ ശക്തിപ്പെട്ടുവരികയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ അടിക്കടി തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മതസൗഹാർദ്ദം ഭാരതത്തിന്റെ നില നില്പിനെ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയം വേണ്ട. മതമൗലികവാദം ഉയർത്തുന്ന വെല്ലുവിളികളെ നേരിടാൻ ഇന്ത്യൻ ജനത ഒറ്റക്കെട്ടായി മുന്നേറണം.

ലോകത്തെല്ലാം അനുദിനം നടക്കുന്ന സംഭവവികാസങ്ങളെ ഇന്ത്യയിലെ ജനങ്ങൾ നോക്കിക്കാണുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഏവരും മനസ്സിലാക്കണം. ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീങ്ങളും ന്യൂനപക്ഷ സമുദായങ്ങളും പ്രത്യേകിച്ചും ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കണം. മതമൗലികവാദം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് മുസ്ലീം പീഡനത്തിനെതിരെ ഇവിടുത്തെ മുസ്ലീം സമുദായം മുന്നോട്ടുനീങ്ങുമ്പോൾ മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ എന്താണ് നടക്കുന്നതെന്ന് ഭാരതത്തിലെ ഹിന്ദുവും ക്രിസ്ത്യാനിയും സിക്കുകാരനുമൊക്കെ ചിന്തിക്കുന്നുണ്ട്, പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു രാമായണമോ, ബൈബിളോ കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പോകുവാനോ, പ്രാർത്ഥിക്കുവാനോ ഒരു മുസ്ലീം രാഷ്ട്രത്തിലെ ഹിന്ദുവിനും ക്രിസ്ത്യാനിക്കും സാധി

ക്കുന്നില്ല. ഇവിടെ അവകാശവാദങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുറവിളികൂട്ടുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾ ഭരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കു വേണ്ടി വാദിക്കാൻ ഇവിടുത്തെ മുസ്ലീങ്ങൾ തയ്യാറാകുന്നില്ലെന്നത് ദുഃഖകരമാണ്. ലോക മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന മത പീഡനത്തിനെതിരെ - മതവിവേചനത്തിനെതിരെ ശബ്ദമുയർത്താൻ ഇവിടുത്തെ മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങൾ തയ്യാറാകാത്തതിടത്തോളംകാലം ഭാരതത്തിൽ ന്യൂനപക്ഷ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നതിൽ എന്ത് പ്രസക്തിയാണുള്ളത്.

മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിലെല്ലാം മുസ്ലീം സമുദായത്തിൽപ്പെടാത്തവർ മർദ്ദിക്കപ്പെടുകയാണ്. ഈ മർദ്ദനത്തിനെതിരെ ഭാരതത്തിലെ മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങൾ ശബ്ദമുയർത്തണം. അങ്ങനെയൊരു പ്രവർത്തനശൈലി ഭാരതത്തിലെ മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങൾക്കില്ലായെന്ന ആരോപണം നമുക്ക് നിഷേധിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ പാക്കിസ്ഥാനിൽ മതനിന്ദയാരോപിച്ച് രണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനികളെ വധശിക്ഷയ്ക്ക് വിധിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. ലോക രാഷ്ട്രങ്ങളെല്ലാം ഈ നടപടിയെ പഴിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷേ ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീങ്ങൾ ഈ നടപടിയെപ്പറ്റി പ്രതികരിച്ചതായി കണ്ടില്ല. മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ഈ ക്രൂരതയ്ക്കെതിരെ ഇവിടുത്തെ മുസ്ലീങ്ങൾ പ്രതികരിക്കണം. എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യവും അനുഭവിക്കുന്ന ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീങ്ങൾ മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിലെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തി ലോകത്തിന് ഒരു മാതൃക കാട്ടിക്കൊടുക്കണം. ലോകത്ത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ മുസ്ലീങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന രാഷ്ട്രമാണ് ഭാരതം. അതേ കാരണത്താൽ തന്നെ മതനിന്ദിക്കും സാമൂഹ്യനീതിക്കുംവേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്താൻ ഭാരതത്തിലെ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ബാധ്യതയുണ്ട്. അതിനവർ തയ്യാറാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കട്ടെ.

ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അധികാരരാഷ്ട്രീയത്തിൽ കയറി വിലപേശൽ നടത്തി മുതലെടുക്കുക എന്ന നയം മാറ്റി രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമഗ്ര പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ഇവിടുത്തെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ തയ്യാറാകുകയും അതിന് ഇവിടുത്തെ ന്യൂനപക്ഷമായ മുസ്ലീങ്ങൾ നേതൃത്വം നൽകുകയും വേണം. മറ്റെല്ലാ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒത്തൊരുമിച്ച് മുന്നേറുകയും വേണം.

05-03-1995

20

ദൈവദൃഷണക്കുറവ്

ഭാരതം ഒരു മതേതര രാഷ്ട്രമാണ്. എല്ലാ മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും ഒരു മതത്തിലും വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കും ഇവിടെ തുല്യ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഭാരതത്തിലെ ജനസംഖ്യയിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ഹിന്ദുക്കളാണ്. ആ ബഹുഭൂരിപക്ഷംവരുന്ന ഹിന്ദുക്കൾ ഭാരതത്തിലെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ഒരു വിധത്തിലും വേദനിക്കരുതെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായാണ് ന്യൂനപക്ഷാവകാശം ഭരണഘടനയിൽ എഴുതിച്ചേർത്തത്. കഴിഞ്ഞ 50 വർഷക്കാലവും ആ ഭരണഘടനയുടെ ചൈതന്യം നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടുപോരുവാൻ ഭാരതത്തിനു കഴിഞ്ഞു.

ന്യൂനപക്ഷാവകാശധാരണ ചില പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. ബാബറി മസ്ജിദ് തകർത്തപ്പോൾ നാമെല്ലാം ദുഃഖിച്ചു. ആ ദുഃഖത്തിന്റെ അലയടികൾ ലോകം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചു. മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങൾ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തി. മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ പ്രതിഷേധപ്രകടനങ്ങൾ നടന്നു.

തൊണ്ണൂററിനാലുകോടി മുസ്ലീങ്ങൾ ലോകത്തെൊട്ടാകെയുണ്ട്. ഭാരതത്തിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ ഒരു ന്യൂനപക്ഷമാണെങ്കിലും ഏറ്റവും കൂടുതൽ മുസ്ലീങ്ങൾ അധിവസിക്കുന്ന ഒരു രാഷ്ട്രമാണ് ഭാരതം. ബാബറി മസ്ജിദ് തകർത്തപ്പോൾ അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട് മുസ്ലീംസഹോദരങ്ങൾ ഭാരതത്തിൽ നടത്തിയ ബന്ധം ഹർത്താലും അക്രമങ്ങളും ഇന്ന് ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ആ പ്രതിഷേധ പ്രകടനങ്ങൾ നടത്താൻ ഇവിടുത്തെ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ വസ്തുത ലോകമെമ്പാടുമുള്ള മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുകതന്നെ വേണം.

നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ പാക്കിസ്ഥാൻ ഒരു മുസ്ലീംരാഷ്ട്രമാണ് എല്ലാ മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിലേയും പോലെ പാക്കിസ്ഥാനിലും മുസ്ലീങ്ങൾക്കല്ലാതെ മറ്റൊരാൾക്കും മതസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിട്ടില്ല. എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും ഭാരതത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്ന ഭാരതത്തിലെ മുസ്ലീങ്ങൾ പോലും മുസ്ലീംരാഷ്ട്രങ്ങളിൽ അവിടുത്തെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്ക് സ്വാത

ന്ത്രം നൽകണമെന്ന് ഒരിക്കൽപോലും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ല. അത് ഏറ്റവും നിർഭാഗ്യകരമാണെന്ന് ഭാരതത്തിലെ മുസ്ലീംസഹോദരങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

കുറെ ഇസ്ലാം തീവ്രവാദികളുടെ പിന്തുണ ലഭിക്കാനായി പാക്കിസ്ഥാനിലെ പട്ടാളമേധാവി ഏർപ്പെടുത്തിയ കടുത്ത നടപടിയാണ് ദൈവദൂഷണക്കുറ്റം. പാക്കിസ്ഥാനിലെ ന്യൂനപക്ഷങ്ങളെ പ്രത്യേകിച്ചും ക്രൈസ്തവരെ ദ്രോഹിക്കാനായി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന നിയമമാണ് ദൈവനിന്ദനക്കുറ്റം. മനുഷ്യാവകാശക്കമ്മീഷൻ പലപ്രാവശ്യവും സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ക്രിസ്ത്യൻ പൗരന്മാർക്ക് എതിരായി പാക്കിസ്ഥാനിൽ ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ള മിക്ക പരാതികളും ദൈവനിന്ദനവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലാത്തതാണ്. വസ്തുതർക്കമോ അയൽതർക്കമോ മറ്റോ ഉണ്ടായാൽ അതിന്റെപേരിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ ദൈവനിന്ദനക്കുറ്റം ആരോപിക്കുകയാണ് ക്രൈസ്തവരുടെ മേൽ. ദൈവനിന്ദനക്കുറ്റം ആരോപിച്ച് അയൂബ് മസീഹ് എന്ന വ്യക്തിയെ തൂക്കിലേറാൻ വിധിയുണ്ടായത് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നു. സലാമത് മബീഹി എന്ന ക്രിസ്ത്യൻ യുവാവിന്റെ മേൽ ദൈവനിന്ദനക്കുറ്റം ആരോപിച്ച് കേസെടുത്തപ്പോൾ ലോകമെമ്പാടും ഉണ്ടായ പ്രതിഷേധത്തിന്റെ പേരിൽ ബേനസീർ ഭൂട്ടോ ഇടപെട്ട് ദൈവനിന്ദനക്കുറ്റത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

പാക്കിസ്ഥാനിൽ ക്രിസ്ത്യൻ ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെമേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ദൈവനിന്ദനക്കുറ്റം പിൻവലിപ്പിക്കുവാൻ പാക്കിസ്ഥാന്റെമേൽ കാര്യമായ സമ്മർദ്ദങ്ങളൊന്നുമുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിനെതിരെ നിരന്തരം പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കത്തോലിക്കാ മെത്രാനായിരുന്നു ഡോ. ജോൺ ജോസഫ്. ഒരു സഭാനേതാവ്, സമാധാനത്തിന്റെയും നീതിയുടെയും കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ, മനുഷ്യാവകാശസംരക്ഷണ സമരത്തിന്റെ മുന്നണിപ്പോരാളി എന്നിങ്ങനെ വിവിധനിലകളിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഡോ. ജോൺ ജോസഫ് (ഫയിസലാബാദ് ബിഷപ്പ്) ദൈവനിന്ദനക്കുറ്റം പിൻവലിപ്പിക്കുന്നതിന് വേണ്ടി നിരന്തരം പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പോരാട്ടത്തിനിടയിൽ സ്വയം വെടിവെച്ച് ആത്മാഹുതി ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ക്രിസ്ത്യൻ വിശ്വാസത്തിന്റെതന്നെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ് ആത്മാഹുതിയെങ്കിലും ഈ ആത്മാഹുതിയിലൂടെ മനുഷ്യമനസ്സാക്ഷിയെ തട്ടിയുണർത്താനും പാക്കിസ്ഥാനിൽ നടക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷ ദ്രോഹത്തിനെതിരെ ബഹുജനാഭിപ്രായം രൂപംകൊള്ളാനും ഇടനൽകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം.

ഇറാക്കിന്റെമേൽ യുദ്ധം അമേരിക്ക പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ അതിനെതിരെ പ്രതിഷേധ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിച്ച ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീംസഹോദരങ്ങൾ ബിഷപ്പ് ജോൺ ജോസഫിന്റെ ആത്മാഹുതി യെപ്പറ്റി എന്തുകൊണ്ട് പ്രതികരിച്ചില്ല? എല്ലാ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഇന്ത്യയിൽ അനുഭവിക്കുന്ന മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങൾ, തങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങൾ ഭരിക്കുന്ന മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ മതസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തണം.

മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ അല്ലാത്തവർക്ക് നിരവധി യാതനകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ഇത് അവസാനിപ്പിക്കുവാനും എല്ലാം മുസ്ലീം രാഷ്ട്രങ്ങളിലും മതസ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആഗോളതലത്തിൽ ശബ്ദമുയർത്താനും ഇന്ത്യയിലെ മുസ്ലീം സഹോദരങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവരണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

05-06-1998

21

വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട രാഷ്ട്രം

സ്വതന്ത്ര ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ദുഃപൂർണ്ണമായ ദിനമാണ് ഡിസംബർ 6. നൂററാണ്ടുകളായി ഇവിടെ നിലനിന്നുപോന്ന മതേതരത്വത്തിന് ഇതിൽപരം ആഘാതമേറേ മറെറാരും ദിവസമില്ല. ബാബറി മസ്ജിദിന് കേടുവരുത്തിയവർ നൂററാണ്ടുകളായി ഭാരതം കൈമോശം വരാതെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച തത്ത്വങ്ങളും മൂല്യങ്ങളുമാണ് നശിപ്പിച്ചത്. ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന് ധീരനായകത്വം വഹിച്ച മുന്നണിപ്പോരാളികളും ഭാരതത്തിലെ ജനകോടികളും നനച്ചുവളർത്തിയ മൂല്യങ്ങൾക്കാണ് ഇവിടെ ക്ഷതമേറിരിക്കുന്നത്. രാഷ്ട്രപതി ഡോ.ശങ്കർ ദയാൽ ശർമ്മ പറഞ്ഞതുപോലെ 'എല്ലാ മതവിഭാഗങ്ങളേയും ഒരേ പോലെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സനാതന ധർമ്മമാണ് ഇവിടെ തകർന്നുവീണത്.'

ബാബറി മസ്ജിദ് തകർക്കപ്പെട്ടതിനെത്തുടർന്ന് അന്താരാഷ്ട്രലവലിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള പ്രതികരണം വിലയിരുത്തുവാൻ നാം തയ്യാറാകണം. ഒരു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടിയുടെ മതഭ്രാന്തുമുഖാന്തിരം ഇന്ത്യയുടെ സൽ

പ്പേരും അന്താരാഷ്ട്ര മാനുതയുമൊക്കെ കളഞ്ഞുകൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെയും ഹിന്ദു സമുദായത്തിന്റെയും പ്രതിച്ഛായ ഇത്രമേൽ തകർന്ന അവസരമുണ്ടായിട്ടില്ല. 1947-ൽ ഇന്ത്യയും പാക്കിസ്ഥാനും തമ്മിൽ വിഭജിച്ചപ്പോൾ ഈ മണ്ണിൽ തുടർന്ന ലക്ഷക്കണക്കിന് മുസ്ലീംകളുണ്ട്. തങ്ങളുടെ സ്വന്തപ്പെട്ടവരെല്ലാം പാക്കിസ്ഥാനിലേയ്ക്ക് പാലായനം ചെയ്തപ്പോഴും ഹിന്ദുസഹോദരന്മാരിലും ഇന്ത്യൻ വ്യവസ്ഥിതിയിലും വിശ്വാസമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇവിടെ കഴിയാനാശ്രയിച്ചവരാണ്. പക്ഷേ അവരുടെ വിശ്വാസം ഇന്ന് അസ്ഥാനത്തായി. രാഷ്ട്രപിതാവായ മഹാത്മാഗാന്ധിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നവരാണ് ബി.ജെ.പി.യിലെ പല അംഗങ്ങളും. രാജ്യമൊട്ടാകെ ചോരപ്പുഴയൊഴുക്കി രണ്ടുവർഷം മുമ്പ് അധ്വാനി നടത്തിയ രഥയാത്രയും നിരവധി അക്രമസംഭവങ്ങളുടെ അകമ്പടിയോടെ മുരളിമനോഹർജോഷി ഈ വർഷം ആദ്യം നടത്തിയ ഏകതായാത്രയും വോട്ടിൽ കണ്ണുവെച്ചുകൊണ്ടുമാത്രമുള്ളതായിരുന്നു. ഇത് രാജ്യത്തിന്റെ ഐക്യത്തിനും അഖണ്ഡതയ്ക്കുമെതിരെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ തന്നെയാണ്.

സുപ്രീംകോടതി ഉത്തരവുതന്നെ കാരനിൽ പറത്താൻ ഒരു സംസ്ഥാനസർക്കാർ നേതൃത്വം നൽകിയെന്നതാണ് ഏറ്റവും അപകടകരം. രാജ്യത്തിന്റെ പരമോന്നത നീതിപീഠത്തിന്റെ ഉത്തരവുകൾ കാരനിൽപറത്താൻ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു സംസ്ഥാന ഗവൺമെന്റ് തയ്യാറാകുമ്പോൾ, ഇവിടെ ജനാധിപത്യംതന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്.

ബി.ജെ.പി. എന്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു ഈ നടപടികൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയത്. രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണചക്രം തിരിക്കുവാനുള്ള അവകാശം നേടിക്കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി നടത്തിയ ഒരു കുറുക്കുവഴി മാത്രമായിരുന്നു ഇത്. അംഗീകാരമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽപോലും കോടതിവിധിയെ ധിക്കരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഈ പാർട്ടി അധികാരത്തിലേറിയാൽ കോടതിയെ അംഗീകരിക്കുമോ? ജനാധിപത്യ മൂല്യങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുമോ?

ഇന്ത്യയുടെ മനസ്സിൽ യുഗങ്ങളോളം ജ്വലിച്ചു നിന്ന മതേതരചിന്തയുടെ ദീപാങ്കുരങ്ങൾ തച്ചുകൊടുത്താൻ ഏതാനും പേരുടെ ഉന്മാദനൃത്തങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചിരിക്കുന്നു. മസ്ജിദിന്റെ ഒരു കല്ലിളകിയപ്പോൾ ഇവിടുത്തെ മുസ്ലീം ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ അസ്തിത്വമാണ് ഇളകിയിരിക്കുന്നത് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഉണ്ട്. പക്ഷേ അതല്ല ശരി. പള്ളിക്ക് ഇളക്കം തട്ടിയപ്പോൾ തകർത്തത് നമ്മുടെ മതേതര സങ്കല്പംതന്നെയാണ്. വി.പി.സിങ്ങിന്റെ ഭരണകാലത്ത് മണ്ഡൽ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ അതിനെതിരെ രാജ്യത്ത്

എമ്പാടും കലാപമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ച സവർണ്ണാധിപത്യം തന്നെയാണ് ബാബറി മസ്ജിദ് തകർത്തത്.

ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കി ഭാരതത്തിന്റെ മതേതര ചിന്ത നിലനിർത്തുവാൻ ഇവിടുത്തെ ന്യൂനപക്ഷപിന്നോക്ക ജനവിഭാഗങ്ങൾ ഒന്നിച്ചണിനിരക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബി.ജെ.പി. രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാൻ ഭൂരിപക്ഷവർഗ്ഗീയതയെ ചൂഷണം ചെയ്യുകയാണിന്ന്. ജനസംഖ്യയിൽ 74 ശതമാനത്തോളം വരുന്ന പിന്നോക്ക ജനവിഭാഗങ്ങൾക്ക് 27 ശതമാനം ജോലി സംഭരണം ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അതിനെതിരെ രാജ്യത്ത് സൃഷ്ടിച്ച കലഹം എത്രപേരുടെ ജീവൻ അപഹരിച്ചു? ഇതെല്ലാം സവർണ്ണാധിപത്യത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളാണ്.

ഈ രാജ്യത്ത് മതേതരത്വം നിലനിർത്താൻ, ശാന്തിയും സമാധാനവും എന്നേയ്ക്കുമായി നിലനിർത്താൻ സകല ഭാരതീയരും ഒറ്റക്കെട്ടായി അണിനിരക്കണമെന്ന്, വർഗ്ഗീയ വാദികളെ ഒറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ എല്ലാ ദേശസ്നേഹികളും മുന്നോട്ട് വരണമെന്ന് വിനീതമായി അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

5-01-93

22

വിളനശിപ്പിക്കൽ സമരം

ഒരു ഐക്യമുന്നണി ഗവൺമെന്റാണ് കേരളം ഭരിക്കുന്നത്. ഐക്യമുന്നണിയെന്നാണ് പേരെങ്കിലും ഐക്യമില്ലാതെ ഓരോ പാർട്ടിയും പാർട്ടിപ്രവർത്തകരും “ചെന്ന കോൽ പതിനാറ്” എന്ന കണക്കിൽ ഭരണം നടത്തുകയാണ്. കൂട്ടായ ചർച്ചയോ നീക്കങ്ങളോ ഭരണമുന്നണിയിൽ കാണുന്നില്ല. പ്ലസ് ടു പരിപാടിയുമായി മന്ത്രിസഭാതീരുമാനമനുസരിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയപ്പോൾ അതിനെതിരെ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി പോഷക സംഘടനകളെ ഇളക്കിവിട്ടു. അവസാനം ബഞ്ചും ഡസ്കും പോലുമില്ലാത്ത സർക്കാർ സ്കൂളുകളിൽ മാത്രം പ്ലസ് ടു അനുവദിക്കാനും എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുള്ള സ്വകാര്യ സ്കൂളുകളിൽ ഈ വർഷം പ്ലസ് ടു ആരംഭിക്കേണ്ടെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

പരസ്പരം കാലുവാരിയും ആക്ഷേപിച്ചും രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന ഇടതുപക്ഷ ജനാധിപത്യമുന്നണി വിളനശിപ്പിക്കൽ സമരത്തോടുകൂടി

പല തട്ടിലായിരിക്കുകയാണ്. ഭരണത്തിൽ തുടരണമെന്ന കാര്യത്തിൽ മാത്രം ഘടക കക്ഷികൾ തമ്മിൽ അഭിപ്രായ ഐക്യമുണ്ട്. മറെറല്ലാ കാര്യത്തിലും അനൈക്യമാണ് കാണുന്നത്. കൂട്ടനാടൻ പാടശേഖരങ്ങളിൽ വരമ്പുകുത്തി തെങ്ങും വാഴയും കൃഷിചെയ്താണ് മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ പോഷകസംഘടനയായ കർഷകതൊഴിലാളി യൂണിയനെ വിളനശിപ്പിക്കൽ സമരത്തിലേക്ക് നയിച്ചത്. കഴിഞ്ഞ പത്തുപതിനഞ്ചു വർഷക്കാലമായി അനേകം ഏക്കർ നെൽപ്പാടങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യാതെ തരിശായി കിടന്നതിനു യൂണിയനോ മാർക്സിസ്റ്റു പാർട്ടിക്കോ പരാതിയില്ല. കൃഷിചെയ്ത നെൽപ്പാടങ്ങളിൽ വിളവെടുക്കാൻ പോലും ആളിനെ ലഭിക്കാതെ കൃഷി നശിച്ചുപോയതിലും അവർക്കു ദുഃഖമില്ല. പ്രതിഷേധമില്ല. കൃഷി ചെയ്യാൻ പററാതെ കിടന്ന സ്ഥലത്ത് തെങ്ങും വാഴയും മറ്റ് കൃഷികളും ചെയ്തതിലാണ് നേതാക്കൾക്ക് പ്രതിഷേധം. ആ നടപടിയോട് പാർട്ടിക്കോ തൊഴിലാളി നേതാക്കൾക്കോ വിയോജിപ്പുണ്ടെന്നു തന്നെ കണക്കാക്കാം. വിയോജിപ്പുണ്ടെന്നു കരുതി കൃഷി നശിപ്പിക്കാൻ ഇവർക്ക് അവകാശമുണ്ടോ. ഒരാളുടെ കൈവശമുള്ള ഭൂമിയിൽ കയറി കൃഷി നശിപ്പിക്കാൻ തൊഴിലാളി യൂണിയന് ധൈര്യമുണ്ടായെങ്കിൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ പിന്തുണ തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന അഹങ്കാരത്തിന്റെ ഫലമായാണ്. 1957-ൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഇവിടെ അധികാരത്തിലേറിയപ്പോൾ പാർട്ടിയുടെ സെൽ ഭരണമായിരുന്നു ഇവിടെ നടന്നത്. ആ സെൽ ഭരണത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിലുള്ള നടപടിയാണ് കർഷക തൊഴിലാളി യൂണിയൻ സ്വീകരിച്ചത്.

കററാനത്തും കരുവാരയിലും നെടുമുടിയിലും സി.പി.എം. പ്രവർത്തകർ കൃഷിഭൂമി കയ്യേറി വിളകൾ നശിപ്പിച്ചപ്പോൾ അതിനെതിരെ ആദ്യം പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തിയത് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വം മാത്രമായിരുന്നു. പ്രതിഷേധിക്കുക മാത്രമല്ല എ.കെ.സി.സി. നേതാക്കൾ സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിച്ചു. പാലായിലെ എ.കെ.സി.സി. കർഷകവേദി പ്രവർത്തകർ കൃഷി നശിപ്പിച്ച സ്ഥലങ്ങളിൽ കൃഷിയിറക്കാനായി തെങ്ങിൻ തൈകളുമായി സ്ഥലത്തെത്തി.

എ.കെ.സി.സി. പ്രതിനിധി സംഘമാണ് ആദ്യം സംഭവസ്ഥലം സന്ദർശിച്ചത്. അതിനുശേഷമാണ് രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകർ സമരവുമായി രംഗത്തെത്തിയത്. ഈ പ്രശ്നം ബഹുജനശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ എ.കെ.സി.സി.ക്ക് പങ്കു വഹിക്കാൻ സാധിച്ചുവെന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. പ്രശ്നം ബഹുജനങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിച്ചപ്പോൾ കർഷകരേയും കർഷകതൊഴിലാളികളേയും വിളിച്ച് സമരം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി മുഖ്യമന്ത്രി ചർച്ചക്കു വിളിച്ചു. അങ്ങനെയൊരു

ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുന്നത് കത്തോലിക്കാർ ബഹുമാനിച്ചാദരിക്കാനുള്ള നടപടിയാണെന്നത് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസ് ഉടൻ തന്നെ അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇങ്ങനെയൊരു ചർച്ച സംഘടിപ്പിച്ചതു തന്നെ അപലപനീയമാണെന്നും കൃഷി നശിപ്പിച്ചവരിൽ നിന്നും നഷ്ടം ഈടാക്കണമെന്നും കർഷകർക്ക് നഷ്ടപരിഹാരം നൽകണമെന്നുമാണ് കത്തോലിക്കാ കോൺഗ്രസിന്റെ ഖണ്ഡിതമായ അഭിപ്രായം. കർഷക താൽപര്യമുള്ള ഏതു പാർട്ടിക്കും ആ ഒരു നിലപാട് മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാൻ സാധ്യമാകൂ.

മാർക്സിസ്റ്റ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഇതുപോലുള്ള പരിപാടികളാണ് നടത്തൻ തയ്യാറാകുന്നതെങ്കിൽ അതിനെതിരെ സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ച് സമരപരിപാടികൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുകതന്നെ വേണം. രാഷ്ട്രീയ മുതലെടുപ്പിന് ശ്രമിക്കാതെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുവാനാണ് ഏവരും ശ്രമിക്കേണ്ടത്. പ്രതിപക്ഷ കക്ഷികളും ഒരു പൊതു ധാരണയിലേക്ക് വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രതിപക്ഷകക്ഷികളിലെ ചില നേതാക്കൾ ഭരണകക്ഷിയിലെ ചില മന്ത്രിമാർ രാജി വെച്ച് ഇറങ്ങിപ്പോരണമെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് വായിക്കാനിടയായി. ഓരോരോ പ്രശ്നങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ഓരോ മന്ത്രിമാരും പ്രതിഷേധിച്ച് രാജിവെച്ച് ഇറങ്ങിപ്പോരുന്നത് ഒന്നിനും പരിഹാരമാവുകയില്ല. ഭരണത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി നേരായ വഴിക്ക് ഗവൺമെന്റിനെ നയിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. രാജി അവസാന ആയുധമായി മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാവൂ. ആ കസേരയിൽ കയറി ഇരിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം മാത്രമുള്ളവർ പരയുന്നത് അവഗണനയോടെ തള്ളിക്കളയട്ടെ.

1957- ആവർത്തിക്കാനാണ് മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടി ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകൾ ഗുരുതരമായിരിക്കുമെന്ന് മുന്നറിയിപ്പു നൽകാൻ ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കൃഷിഭൂമികൾ ഇനി കത്തേറിയാൽ ആ കത്തേറത്തിനെതിരെ സർക്കാർ ശക്തമായ നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ സ്വയം രക്ഷക്ക് കർഷകർ സംഘടിക്കുമെന്നും ഏതക്രമത്തെയും നേരിടുമെന്നും സർക്കാരും മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും മനസ്സിലാക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. എ.കെ.സി.സി. വിളനശിപ്പിക്കൽ പ്രശ്നത്തിൽ എടുത്ത നിലപാട് ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് പിൻക്കാല സംഭവങ്ങൾ തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. സമരം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുവാൻ മുഖ്യമന്ത്രി ചർച്ചക്ക് ക്ഷണിച്ചതിനെ ആദ്യം എതിർത്തത് എ.കെ.സി.സി. യാണ്. അതേ ആശയഗതി പിന്നീട് രാഷ്ട്രീയകക്ഷികൾ സ്വീകരിക്കുകയും യു.ഡി.എഫ്. ചർച്ച ബഹിഷ്കരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ എ.കെ.സി.സി. യുടെ ശബ്ദം ശരിയായിരുന്നുവെന്ന് തെളിഞ്ഞു.

വിളനശിപ്പിക്കൽ സമരം ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം എ.കെ.സി.സി. പുറപ്പെടുവിച്ച പത്രക്കുറിപ്പുകൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഒരു പ്രശ്നം ഉടലെടുക്കുമ്പോൾ എത്ര ദീർഘവീക്ഷണത്തോടെയാണ് എ.കെ.സി.സി. അത് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതിന് വ്യക്തമായ തെളിവുകളാണ് ആ പത്രക്കുറിപ്പുകൾ.

കർഷകതാൽപര്യ സംരക്ഷണത്തിനായി കക്ഷിരാഷ്ട്രീയത്തിനതീതമായി ഒരു സംയുക്ത നിര പടുത്തുയർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത വിളനശിപ്പിക്കൽ സമരത്തോടെ ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. കർഷക സ്നേഹികൾ ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി കൂട്ടായി ചിന്തിക്കണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

05-09-1997

23

വയനാട്ടിലെ കർഷകരുടെയിടയിൽ

രജനി എന്ന വിദ്യാർത്ഥി ആത്മഹത്യചെയ്തപ്പോൾ വൻ പ്രക്ഷോഭം നടത്തുകയും പോലീസ്സ്റ്റേഷൻ കയ്യേറുകയും പൊതുമുതൽ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളും അവരുടെ പോഷക സംഘടനകളും 140-ലധികം കർഷകർ ആത്മഹത്യചെയ്തിട്ടും മൗനം അവലംബിക്കുന്നു.

തകർന്നടിഞ്ഞ എഫ്.എ.സി.ററിയെ പുനരുദ്ധരിക്കാൻ 700കോടി രൂപാ സർക്കാർ അനുവദിച്ചു. 2000-ലധികം തൊഴിലാളികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനാണ് ഈ നടപടി സ്വീകരിച്ചതെന്നാണ് സർക്കാർ വാദം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ 7 ലക്ഷം വരുന്ന വയനാട്ടിലെ കർഷകരുടെ 650 കോടി രൂപായുടെ കടം എഴുതിത്തള്ളേണ്ടത് സാമാന്യനീതിയല്ലേ?

വിമോചനസമരത്തിനുശേഷം അധികാരമേററടുത്ത ഐക്യജനാധിപത്യ മുന്നണി ഗവൺമെന്റിന്റെ ഭരണകാലത്താണ് ഏററവും വലിയ കർഷകദ്രോഹനടപടികൾ നടന്നത്. ഇടുക്കി പദ്ധിയുടെ പേരിൽ ഉടുമ്പൻചോലയിൽ നിന്നും കുടിയിറക്കി യാതൊരു പുനരധിവാസസൗകര്യവും നൽകാതെ 2200-ൽ പരം കർഷക കുടുംബങ്ങളെ 1961-ൽ അമരാവതിൽ കുടിയിരുത്തി. തോരാമഴയത്താണ് കുടിയിറക്കും കുടിയിരുത്തും

നടന്നത്. തണുത്തുവിറച്ചും പകർച്ചവ്യാധികൾ പിടിപ്പെട്ടും പലരും അമരാവതിൽ മരിച്ചുവീണു. പലരും പ്രസവിച്ചത് മരച്ചുവടുകളിലായിരുന്നു. എ.കെ. ഗോപാലൻ അവിടെ സത്യാഗ്രഹമിരുന്നു. ഫാ. വടക്കനും വെല്ലിംഗ്ടണും അമരാവതിയിൽ ഓടിയെത്തി. ഈ ലേഖകനും അവിടെയെത്തി. അവിടുത്തെ കർഷകരുടെ ദുരിതം കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി. വടക്കനച്ചന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ അമരാവതിയിൽ തങ്ങി. കുടിയിറക്കപ്പെട്ടവരോടൊപ്പം അന്തിയുറങ്ങി. ഇന്നു ആ ഭീകരദൃശ്യത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ എന്നെ വേട്ടയാടുകയാണ്.

അമരാവതിക്കുശേഷം കൊട്ടിയൂരിൽ മേൽച്ചാർത്ത് ഏർപ്പെടുത്തിയാണ് കർഷകപ്രോഹ നടപടികൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്. രണ്ടായിരത്തിൽ പരം പോലീസുകാരാണ് തോക്കും ബയനറുമേന്തി കൊട്ടിയൂരിൽ നിലയുറപ്പിച്ചത്. ഫാ. വടക്കനും വെല്ലിംഗ്ടനോടും ഒപ്പം ഞാൻ കൊട്ടിയൂരിൽ എത്തി. അന്നത്തെ ആ ഭയം ഇന്നും വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ല. 46 ദിവസം കൊണ്ട്. കൊട്ടിയൂരിൽനിന്നും ആരംഭിച്ച കൊട്ടിയൂർ ജാഥാ തിരുവന്തപുരത്തെത്തിച്ചേർന്നു. കേരളത്തിലെ കർഷകരുടെ നീറുന്ന പ്രശനങ്ങൾ കേരള ജനതയെ മുഴുവൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കൊട്ടിയൂർ ജാഥക്ക് കഴിഞ്ഞു. 1964-ലാണ് ചുരുളികീരിത്തോട് വൻകുടിയിറക്കു നടക്കുന്നത്. പോലീസ് വെടിവെച്ചും കർഷകകുടിലുകൾ കത്തിച്ചും നടത്തിയ കുടിയിറക്ക് ഭീകരമായിരുന്നു. കർഷകരുടെയിടയിൽ ദുരിതാശ്വാസപ്രവർത്തനത്തനെയെത്തിയ ഞങ്ങളെ പോലീസ് വഴിയിൽ തടഞ്ഞു. ചുരുളികീരിത്തോട് പ്രദേശങ്ങളിൽ കയറുന്നതിനെ നിരോധിച്ചു. എം.എൽ.എ മാരായ കെ.എം. ജോർജിനെയും. സി.എ. മാത്യുവിനെയും കൂസുമം ജോസഫിനെയും ഞങ്ങൾ സമീപിച്ചു അവരും ഞങ്ങൾക്ക് എതിരായിരുന്നു.

പിൽക്കാലത്തുനടന്ന സംവങ്ങളാണ് ഷിമോഗായിലെ കുടിയിറക്ക്, പുൽപള്ളുയിലെ കുടിയിറക്ക്, അമ്പലവയൽ കുടിയിറക്ക്, ഗുഡല്ലൂർ കുടിയിറക്ക് മൂലായവ. എല്ലാം കുടിയിറക്കുകളെയും ശക്തിയായി എതിർത്ത് പരാജയപ്പെടുത്തിയ ഷിമോഗോസമരത്തിൽ എനിക്ക് പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. മറെറല്ലാകുടിയിറക്കുകൾക്കുമെതിരായിനടന്ന സമരത്തിലും എളിയതോതിൽ ഞാനും പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

1984-ലെ തട്ടേക്കണ്ണി കുടിയിറക്ക്, ഫാ. വടക്കനോടൊത്ത് ഹൈറേഞ്ചിൽ ബൈബിൾ ജാഥാ നടത്തുമ്പോഴാണ് നടക്കുന്നത്. ബൈബിൾ ജാഥാ നിർത്തിവെച്ച് ഞങ്ങൾ തട്ടേക്കണ്ണിയിൽ എത്തുമ്പോൾ 1800 പോലീസുകാരാണ്. തോക്കേത്തി മാർച്ചുചെയ്യുന്നത്. ആ ഭീകരാന്തരീക്ഷത്തിൽ

ഭയപ്പെടാതെ വടക്കെച്ചൻ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി സത്യാഗ്രഹമാരഭിച്ചു. അച്ചന്റെ സഹായിയായിട്ട് ഞാനും. കഴിഞ്ഞ നാലരദശാബ്ദങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കേരളത്തിലും ഗുഡല്ലൂരിലും നടന്ന കർഷകസമരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അമരാവതിയാലെ കർഷകരുടെ ദുരിതങ്ങൾ ഓർക്കുമ്പോൾ ഇന്നും കണ്ണുകൾ നിറയും.

കർഷകർക്ക് ഒരിക്കലും രക്ഷയില്ലെന്നാണ് സമകാലീനസംഭവങ്ങൾ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നത്. രജനി എന്ന വിദ്യാർത്ഥി ആത്മഹത്യ ചെയ്തപ്പോൾ വൻ പ്രക്ഷോഭം നടത്തുകയും പോലീസ് സേനാധിപൻ കയറുകയും പൊതുമുതൽ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളും അവരുടെ പോഷകസംഘടനകളും 140-ൽ പരം കർഷകർ ആത്മഹത്യ ചെയ്തിട്ടും മൗനം അവലംബിക്കുകയാണ്. കർഷകർക്കുവേണ്ടി ശബ്ദിക്കാനാരുമില്ലന്ന് ചുരുക്കം. ആത്മഹത്യ ചെയ്തവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും വയനാട്ട് ജില്ലക്കാരായിരുന്നു.

നാലു ദശാബ്ദങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് എന്നോടൊത്ത് കർഷകപ്രക്ഷോഭണത്തിൽ പങ്കെടുത്തവർ വയനാട് സദ്ധർശിക്കുവാനും കർഷകപ്രക്ഷോഭണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാനും ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. കഴിഞ്ഞയാഴ്ചയിൽ വയനാട്ടിലെത്തി കടക്കണിയാൽ അകപ്പെട്ട് ആത്മഹത്യചെയ്തവരുടെ ബന്ധുമിത്രാദികളടക്കം പലരെയും ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു. 1961-ൽ അമരാവതിയിൽ വച്ച് ഞാൻ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു, വയനാട്ടിലും എന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു.

ഞാൻ ബത്തേരി അസംപ്ഷൻപള്ളിവികാരി ഫാ. ജോർജ്ജ് മമ്പള്ളിയെ സന്ദർശിച്ചു അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴത്തിൽ പതിച്ചു. "വയനാട്ടിലെ കർഷകരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി പഠിച്ചിട്ടെ പോകാതെ ഇവിടുത്തെ കർഷകർക്ക് നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാൻ കച്ചിറമറ്റം തയ്യാറാകണം. ന്യൂനപക്ഷാവകാശപ്രഖ്യാപന കൺവെൻഷൻ കോട്ടയത്ത് വിളിച്ചു കൂട്ടിയത് കച്ചിറമറ്റത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നുവല്ലോ? അതുപോലെ കർഷകവകാശപ്രഖ്യാപന കൺവെൻഷൻ കോട്ടയത്തോ, എർണാകുളത്തോ വളിച്ചു കൂട്ടുവാൻ നേതൃത്വം കൊടുക്കണം ഇതിന് കച്ചിറമറ്റത്തിനെ സാധിക്കൂ." വയനാട്ടിന്റെ ഹൃദയവികാരങ്ങൾ തൊട്ടറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രമുഖസംഘാടകനായ ഫാ. മമ്പള്ളിയുടെ വാക്കുകൾ എന്നെ സാധിനിച്ചു. മമ്പള്ളിയച്ചന്റെ വാക്കുകൾ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ കാർഷിക പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ വയനാട്ടിൽ കൂടി നടന്നത്.

നാണ്യവിളകളുടെ വിലയിടിവുമൂലം ഉൽപാദകൻ എന്ന നില

യിലും, വിലക്കയററംകൊണ്ട് ഉപഭോക്താവ് എന്ന നിലയിലും ഇരട്ട ചൂഷണത്തിന് വയനാട്ടിലെ കർഷകർ വിധേയമായി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വിലതകർച്ചയും വിളനാശവും നിമിത്തം ഗുരുതരമായ സാമ്പത്തികതകർച്ചക്ക് വയനാട്ടിലെ കർഷകർ വിധേയരായിരിക്കുന്നു. നിരവധിപേർ ആത്മഹത്യചെയ്തു. തങ്ങളുടെ ജീവിതം വഴിമുട്ടിയെന്ന് പലരും കരുതുന്നു. വയനാട്ടിലെ മുഖ്യ കാർഷികവിളകളായ കാപ്പിയുടെയും കുരുമുളകിന്റെയും വില കഴിഞ്ഞ പത്തു വർഷത്തിനിടയിൽ നാലിലെന്നായി കുറഞ്ഞു. വളം, ഡീസൽ, വൈദ്യുതി എന്നിവയുടെയും നിത്യോപയോഗസാധനങ്ങളുടെയും വില മൂന്നും നാലും ഇരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് കർഷകരുടെ കാർഷിക കടങ്ങൾ എഴുതി തള്ളണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

240 രൂപാ ഒരുകിലോ കുരുമുളകിനും 132 രൂപാ ഒരു കിലോ കാപ്പിക്കും വിലയുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴാണ്. കർഷകർ ബാങ്കുകളിൽനിന്നും കടം എടുക്കുന്നത്. ഇന്ന് കുരുമുളകിന്റെ വില അറുപത്തിയേഴുരൂപായും കാപ്പിയുടെ വില മുപ്പതുരൂപായും കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കടം എടുത്ത തുകയുടെ പലിശ പോലും അടക്കുവാൻ കർഷകന് സാധ്യമല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥിവിശേഷത്തിന് ഉത്തരവാദി സർക്കാരാണ്. നാണ്യ വിളകൾക്ക് ഒരു അടിസ്ഥാന വില നിശ്ചയിച്ചു നടപ്പിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രശനം ഇത്രമാത്രം ഗുരുതരമാവുകയില്ലായിരുന്നു. സർക്കാരിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള വീഴ്ചയായതുകൊണ്ട് കടങ്ങൾ എഴുതിതള്ളുവാൻ സർക്കാരിന് ബാധ്യതയുണ്ട്. അത് സാധ്യമല്ലെന്നാണ് സർക്കാരിന്റെ വാദം.

തകർന്നടിഞ്ഞ എഫ്.എ.സി.ററി യെ പുനദ്ധരിക്കാൻ 700 കോടി രൂപായാണ് സർക്കാർ അനുവദിച്ചത്. 2000 -ലധികം ജോലിക്കാരെ സംരക്ഷിക്കാനാണ് ഈ നടപടി സ്വീകരിച്ചതെന്നാണ് സർക്കാർ വാദം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ 7 ലക്ഷം വരുന്ന വയനാട്ടിലെ കർഷകരുടെ 650 കോടി രൂപായുടെ കടം എഴുതി തള്ളേണ്ടത് സാമാന്യനീതിയല്ലേ? 7 ലക്ഷം കർഷകർക്ക് ആശ്വാസമാകുമല്ലേ?

കർഷകരുടെ കാര്യങ്ങൾ പറയുമ്പോൾ സർക്കാർ ഖജനാവ് കാലിയാണെന്നാണ് പറയുക. സർക്കാർ ഖജനാവ് കാലിയാണെങ്കിലും സംഘടിത ശക്തിക്കുമുൻപിൽ തലകുനിച്ച് അവർക്ക് എന്താനുകൂല്യവും നൽകാൻ സർക്കാർ തയ്യാറാണ്. തദ്ദേശ സ്വയം ഭരണ സ്ഥാപനങ്ങളിലെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന അംഗങ്ങളുടെ ശബളം ഒററയടിക്കാണ് 200 മുതൽ 500 രൂപാ വരെ സർക്കാർ വർദ്ധിപ്പിച്ചത്. കൃഷിക്കാരുടെ കാര്യം

പറയുമ്പോൾ മാത്രം സർക്കാർ മുഖം തിരിക്കും. ഇത് കർഷകർ സംഘടിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ്. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ പോഷക സംഘടനകളായ കർഷകസംഘടനകളെ ഉപയോഗിച്ച് കർഷകരെ ഭിന്നിപ്പിക്കാമെന്നാണ് സർക്കാരിന്റെ കണക്കുകൂട്ടൽ. ആ നടപടി ഇന്നു വരെ വിജയിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

വയനാട്ടിലെന്നല്ല കേരളത്തിലെ കർഷകരുടെ പ്രശനങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ ഒരു വിദഗ്ധ സമതിയെ നിയോഗിക്കണം. കാർഷികകടങ്ങൾ എഴുതിത്തള്ളണം. ബാങ്കുകളുടെ പ്രവർത്തനം സുതാരമെന്നോയെന്ന് പരിശോധിക്കണം. ബ്ലേഡ്മാഫിയാകളുടെ പിടിയിൽ നിന്നും ജനങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കണം. നാണുവീളുകൾക്ക് അടിസ്ഥാനവില നിശ്ചയിച്ച് അതു ലഭ്യമാക്കാൻ അടിയന്തിരനടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം.

കേരളത്തിലെ കർഷകർക്ക് ഇന്ന് നിരവധിസംഘടനകളുണ്ട്. അതിൽ രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളുടെ പോഷകസംഘടനകളെ ഒഴിവാക്കി, മറ്റെല്ലാകർഷക സംഘടനകളും കൂടിയോജിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം. ഒരു പുത്തൻ സമരമുഖം വെട്ടിത്തുറക്കണം. രാഷ്ട്രീയത്തിനതീതമായി ഒത്തൊരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം. കർഷകരെ ഭിന്നിപ്പിക്കാനായിരിക്കും സർക്കാരും രാഷ്ട്രീയകക്ഷികളും ശ്രമിക്കുക. കക്ഷിരാഷ്ട്രീയത്തിനതീതമായി പലകാര്യങ്ങളിലും രൂപം കൊണ്ട് വലുതും ചെറുതുമായ കർഷക പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ നിർവീര്യമാക്കാനുള്ള ശ്രമം എക്കാലത്തും നടന്നിട്ടുണ്ട്. അതിന് ഇനി അവസരം നൽകരുത്.

ഇന്നത്തെ കാർഷിക പ്രശനങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കണം. അവയക്ക് പരിഹാരം കാണാൻ കൂട്ടായിയത്നിക്കണം.

8-8-2004

റിലീജിയസ് ഫെല്ലോഷിപ്പ് ഫൗണ്ടേഷൻ

1996 ഡിസംബർ 17-ാം തീയതി ചങ്ങനാശ്ശേരി ആർച്ച് ബിഷപ്പ്സ് ഹൗസിൽ ചേർന്ന വിവിധ സമുദായ നേതാക്കളുടേയും സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകരുടേയും സമ്മേളനം റിലീജിയസ് ഫെല്ലോഷിപ്പ് ഫൗണ്ടേഷൻ രൂപീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. വിവിധ മതങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹാർദ്ദവും സഹകരണവും വളർത്തുകയാണ് റിലീജിയസ് ഫെല്ലോഷിപ്പ് ഫൗണ്ടേഷന്റെ ലക്ഷ്യം. ദേശീയോദ്ഗ്രഥനം, മാനവസാഹോദര്യം, സമുദായ സൗഹാർദ്ദം എന്നിവ വളർത്താൻ ഫൗണ്ടേഷൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമാണ്. മിക്കമതങ്ങളിലും മതമൗലികവാദം കൂടുതലാവുകയും അത് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സമഗ്രമായ വളർച്ചക്ക് ഭീഷണിയാവുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ റിലീജിയസ് ഫെല്ലോഷിപ്പ് ഫൗണ്ടേഷൻ വിഭാവന ചെയ്യുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഒരു ആവശ്യം തന്നെയാണ്.

നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വം പ്രകടമാകുന്ന നാടാണ് ഭാരതം. ഭാഷയുടേയും മതത്തിന്റേയും സംസ്കാരത്തിന്റേയും ജാതിയുടെയും കാലാവസ്ഥയുടേയും എല്ലാ മേഖലകളിലും ഇന്ത്യ വൈവിധ്യം പുലർത്തുന്നു. ലോകത്തിലെ എല്ലാ മതങ്ങളേയും എല്ലാ ചിന്തകളേയും സ്വീകരിച്ച ഒരു നാടാണ് ഭാരതം. ലോകത്തിലെ എല്ലാ പ്രധാന മതങ്ങളും ഇവിടെയുണ്ട്. ബുദ്ധ,ജൈന,സിക് ഉൾപ്പെടെ പല മതങ്ങളുടേയും ഈറ്റില്ലവും ഇന്ത്യതന്നെ. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽതന്നെ ഭാരതത്തിലും ക്രിസ്തുമതം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഇസ്ലാംമതം ഇവിടെ വരികയും സാമ്രാജ്യങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ ജനതയും ഏകോദരസഹോദരന്മാരെപ്പോലെ ഇവിടെ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ഭാരതത്തിൽ ഭിന്നിപ്പിന്റെ സ്വരം മുഴങ്ങുന്നു. മതത്തിന്റേയും ജാതിയുടെയും വർഗ്ഗത്തിന്റേയും ഭാഷയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് വിട്ടുമാറുവാൻ പലരും ശ്രമിക്കുന്നു. വിഘടനവാദങ്ങളും തൽഫലമായുണ്ടായ സംഘട്ടനങ്ങളും പതിനായിരങ്ങളുടെ ജീവൻ അപഹരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഭാരതത്തെ ഇന്ന് അലട്ടുന്ന ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം മതമൗലികവാദമാ

ണ്. മതമൗലികവാദം അഴിച്ചുവിട്ട അക്രമങ്ങൾ സ്വതന്ത്രഭാരതത്തിന് ഒരു ഭീഷണിതന്നെയാണ്. ഇന്ത്യയിൽ അടിക്കടി തകർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മതസൗഹാർദ്ദം ഭാരതത്തിന്റെ നിലനില്പിനെതന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു.

ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ ജോസഫ് പൗവ്വത്തിൽ സി.ബി.സി.ഐ. പ്രസിഡണ്ടായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ട് എ.കെ.സി.സി. ബുള്ളറ്റിൻ ഏപ്രിൽ ലക്കത്തിലെ മുഖപ്രസംഗത്തിൽ എഴുതിയ ഏതാനും ഭാഗം താഴെ ചേർക്കട്ടെ.

‘ഏതെങ്കിലും ഒരു ഹിന്ദുവിന് എതിർപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ ദേവാലയം നിർമ്മിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുകയില്ല’ എന്ന് അസന്നിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ച ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിനു മാത്രമേ ഇന്നത്തെ പ്രതിസന്ധിയിൽ രാജ്യത്തെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. സ്നേഹത്തിന്റെ സന്ദേശമാണ് ക്രൈസ്തവർ സംവഹിക്കുക. ഭാരതത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകം എന്നു പറയുമ്പോൾ അത് ഇവിടുത്തെ ഹൈന്ദവന്റെ മാത്രം സാംസ്കാരിക പൈതൃകമല്ല. ഇവിടുത്തെ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെയും മുസ്ലീമിന്റെയുമൊക്കെ പൈതൃകമാണ്. ആ യാഥാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇവിടുത്തെ മുസൽമാനും ക്രിസ്ത്യാനിക്കും സാധിക്കണം. ആ യാഥാർത്ഥ്യം അംഗീകരിക്കുവാൻ ഇവിടുത്തെ ഹൈന്ദവസമൂഹവും തയ്യാറാകണം.

ഇന്നത്തെ ഈ ദുർഘടസന്ധിയിൽ ഭാരതത്തിൽ ശാശ്വതമായ സമാധാനം കൈവരുത്തുവാൻ ക്രൈസ്തവ സമൂഹം നേതൃത്വം നൽകണം. ഭാരതത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക പൈതൃകത്തെപ്പറ്റി തികഞ്ഞ അവബോധമുള്ള ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ പൗവ്വത്തിലിന് ഈ രംഗത്ത് വലിയ സംഭാവനകൾ നൽകാൻ കഴിയുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ഉത്തമ ബോധ്യം. സി.ബി.സി.ഐ. പ്രസിഡണ്ടായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം ആർച്ച് ബിഷപ്പ് മാർ പൗവ്വത്തിൽ നടത്തിയ ആദ്യപ്രസ്താവനയിൽ ‘മതമൈത്രി വളർത്താൻ ഇതരമതങ്ങളുമായി ചർച്ച നടത്തുകയാവും തന്റെ പ്രഥമകർത്തവ്യമെന്നും രാജ്യത്ത് മതേതരത്വം ശക്തിപ്പെടുത്താൻ സി.ബി.സി.ഐ. കഴിവതും ശ്രമിക്കുമെന്നും പറയുകയുണ്ടായി.

സി.ബി.സി.ഐ. പ്രസിഡണ്ട് എന്ന നിലയിൽ ഇന്ത്യയിലെ കത്തോലിക്കരുടെ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നല്ല മാർ പൗവ്വത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. മറിച്ച് ഭാരതത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നാണ് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചത്. ഉത്തമനായ ഒരു രാജ്യസ്നേഹിക്ക് ഇതിൽക്കവിഞ്ഞ് എന്താണ് പറയുവാനുള്ളത്? നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ മാർപൗവ്വത്തിലിനും

ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിനുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയും വേദനയുമാണ് ആ വാക്കു കളിയിലൂടെ പ്രകടമാകുന്നത്.

ഇന്ത്യ ഇന്ത്യയായിതന്നെ നിലനിൽക്കണം. അവിടെ ഹിന്ദുവും മുസ്ലീംമാനും പാർസിയും സിക്ക്കാരും ക്രിസ്ത്യാനിയും എല്ലാം ഏകോദര സഹോദരന്മാരേപ്പോലെ പെരുമാറണം. അതിനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിക്കാൻ മാർ പൗവ്വത്തിലിന് സാധിക്കട്ടെയെന്ന് ഞങ്ങൾ ആശംസിക്കുന്നു. പക്ഷേ അതിനുള്ള ശ്രമം ഒരു ഭഗീരഥപ്രയത്നമാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കുതമ ബോദ്ധ്യമുണ്ട്. പക്ഷേ ഈ വെല്ലുവിളിയെ ആരെങ്കിലും നേരിട്ടേ മതിയാവൂ. പുറംതിരിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അർപ്പണമനോഭാവവും കഠിനാദ്ധ്വാനവും ലക്ഷ്യബോധവുമുള്ളവർക്കേ ഈ രംഗത്ത് വിജയിക്കുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. പുതിയ സി.ബി.സി.ഐ. പ്രസിഡണ്ടിന് അത് സാധിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ഉറച്ചവിശ്വാസം. അത് സാധിച്ചേ മതിയാവൂ.

‘സഭയും സമൂഹവും രാഷ്ട്രവും നേരിടുന്ന വെല്ലുവിളികളും അവയ്ക്കുള്ള പ്രത്യുത്തരവും’ ശരിയായ ഒരു പഠനത്തിന് വിധേയമാക്കണം. അതിനവേണ്ടി വന്നാൽ വിദഗ്ദ്ധ സമിതിയെ രൂപീകരിച്ചുകൊണ്ട് സി.ബി.സി.ഐ. മുന്നോട്ടു പോകണം. ആ ശ്രമത്തിനു മുൻപിൽ സകല ഭാരതീയരെയും അണിനിരത്തണം.”

മുഖപ്രസംഗത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ച അഭിപ്രായം പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ മാർ പൗവ്വത്തിൽ മുഖ്യ നേതൃത്വം കൊടുത്ത് രൂപീകരിച്ച റിലീജിയസ് ഫെല്ലോഷിപ്പ് ഫൗണ്ടേഷൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ഉറച്ചവിശ്വാസം. ഈ ഫൗണ്ടേഷൻ പ്രശ്നഭാരതത്തിൽ ഒരു രക്ഷകനായി ഉദയം ചെയ്തിരിക്കുകയാണെന്ന് ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. (ആ നല്ല നീക്കം വേണ്ടത്ര വിജയിച്ചില്ല)

05-02-1995

25

ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവ ഗവേഷണ കേന്ദ്രം

ഇന്ത്യയിലെ ജനസംഖ്യയിൽ ക്രൈസ്തവർ വെറും രണ്ടരശതമാനം മാത്രമാണ്. കേരളത്തിൽ കത്തോലിക്കർ 55 ലക്ഷത്തിലധികം വരും. ജനസംഖ്യയിൽ 24 ശതമാനമെന്നു പറയാം. ജനസംഖ്യയിൽ രണ്ടര ശതമാനം മാത്രമാണ് കത്തോലിക്കരുള്ളതെങ്കിലും ഈ ന്യൂനപക്ഷം ഇന്ത്യയുടെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി മറ്റൊരാൾ സമൂഹത്തേക്കാളുമേറെ പ്രയത്നിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ധൈര്യമായി പറയുവാൻ സാധിക്കും. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കേരളത്തെ മറ്റു സ്റ്റേറ്റുകളുടെ മുൻപന്തിയിൽ എത്തിച്ചത്. ഇവിടുത്തെ കത്തോലിക്കരാണ്. ആതുര സേവനരംഗത്ത് കേരളത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് കത്തോലിക്കർ മാത്രമാണ്. രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയെന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ കടമയാണ് എന്ന ചിന്താഗതിക്ക് രൂപം നൽകിയത് കത്തോലിക്കരാണ്. ഇവിടെ കൃഷി വികസിപ്പിച്ചത് കച്ചവടം പുരോഗമിപ്പിച്ചത് വ്യവസായം ആരംഭിച്ചത് ബാങ്കിംഗ് നടപ്പാക്കിയത് എല്ലാം കത്തോലിക്കരാണ്.

അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും അബദ്ധാചാരങ്ങളിലും മുഴുകി നശിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവർണ്ണരുടെ അവകാശസ്ഥാപനത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയിട്ടുള്ള എല്ലാ ജനകീയ പ്രക്ഷോഭങ്ങളെക്കുറിച്ചും നേതൃത്വം നൽകിയിട്ടുള്ളതും കത്തോലിക്കരാണ്. ക്ഷേത്രപ്രവേശന വിളംബരത്തിന്റെയും പരോക്ഷമായ കാരണം കത്തോലിക്കരാണ്. മലയാളം എന്നൊരു ഭാഷ എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും അച്ചടിക്കുവാനും കൊള്ളാവുന്നതാക്കിത്തീർത്തത്, ആദ്യത്തെ മലയാള പുസ്തകം അച്ചടിപ്പിച്ചത് കത്തോലിക്കരാണ്. കേരളജനത ഒരു പ്രത്യേക സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉടമാവകാശികളായി മാറിയതിന് അടിത്തറ പാകിയത് കത്തോലിക്കരാണ്. ഏകദൈവവിശ്വാസം, ത്രിമൂർത്തി സങ്കല്പം, ഭക്തിപ്രസ്ഥാനം സ്നേഹദൈവചിന്താഗതി തുടങ്ങി ആദ്ധ്യാത്മികരംഗത്തെ ഹിന്ദു സംസ്കാരത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ സവിശേഷതയ്ക്ക് പ്രചോദനം നൽകിയത്, കത്തോലിക്കാ വിശ്വാസവും മതവുമാണ്. സാമൂഹ്യരംഗത്ത് വിധവാവിവാഹ നിരോധനം, സതി, നരബലി തുടങ്ങിയ അനാചാരങ്ങളെ

അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് പ്രേരണ നൽകിയതും കത്തോലിക്കർ തന്നെ. മനുഷ്യന്റെ വ്യക്തിത്വവും അതോടൊപ്പംതന്നെ സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സാഹോദര്യവും എന്ന ചിന്താഗതിയും കത്തോലിക്കരുടെ സംഭാവനകളാണ്.

കത്തോലിക്കർ ഈ നാടിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള സേവനങ്ങളുടെ നീണ്ട പട്ടിക നിരത്തി വയ്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. കുട്ടനാടൻ കായലുകളെ ഒരുപ്പുവും ഇരുപ്പുവും വിളയുന്ന നിലങ്ങളാക്കി മാറ്റിയത്, മലബാറിന്റെ മാരാല പിടിച്ചു കിടന്ന കുഗ്രാമങ്ങളിൽ വഴിയും തോടും പാലവും ഉണ്ടാക്കി കർഷക കേന്ദ്രങ്ങളാക്കി മാറ്റിയത്, രാജ്യത്തെമ്പാടും വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളും ആശുപത്രികളും അനാഥമന്ദിരങ്ങളും അച്ചടിശാലകളും പടുത്തുയർത്തിയത്, എല്ലാം കത്തോലിക്കരാണ്. ഈ വക സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർമ്മിതിക്കുവേണ്ടി കത്തോലിക്കർ മുടക്കിയിട്ടുള്ള പണത്തിന്റെ കണക്കു നോക്കിയാൽ ആരെയും അമ്പരപ്പിക്കും. ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ എല്ലാം കത്തോലിക്കർ നടത്തുന്നത് കത്തോലിക്കർക്കുവേണ്ടി മാത്രമല്ല എല്ലാവർക്കും വേണ്ടിയാണ്. ഇവയിൽ ഒന്നുപോലും കത്തോലിക്കർക്കു മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല. ഒരു ക്ഷേമരാഷ്ട്രം എന്ന ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള നീക്കത്തിൽ ഏറ്റം വലിയ ഏജൻസിയായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത് കത്തോലിക്കാ സമുദായമാണ്.

ഇതിന്റെയെല്ലാം ഉടമസ്ഥരായ ഇവിടുത്തെ കത്തോലിക്കർ ഇന്ന് ആർക്കും വേണ്ടാത്ത, ആരാലും പരിഗണിക്കപ്പെടാത്ത, യാതൊന്നിനും അവകാശമില്ലാത്ത, യാതൊരു മണ്ഡലത്തിലും സ്വാധീനശക്തിയില്ലാത്ത, ഒരു സമൂഹമായി സ്വാതന്ത്രപ്രാപ്തിക്കു ശേഷം മാറിയിരിക്കുകയാണ്. എല്ലാ പുരോഗതിയുടെയും കഴുത്തിന് കത്തിവയ്ക്കുന്ന യാഥാസ്ഥിതികൻ, പിന്തിരിപ്പൻ എന്നെല്ലാമുള്ള അപരനാമങ്ങൾക്ക് അർഹനാണ് കത്തോലിക്കർ എന്ന പ്രചാരണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടി ഏറ്റംകൂടുതൽ പ്രയത്നിച്ചവരെ ഇന്നും പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ വിലങ്ങുതടിയുടെ കൂത്തകാവകാശികൾ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുകയാണ് തല്പരകക്ഷികൾ. അവരുടെ പ്രചരണം ശരിയാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്ന കത്തോലിക്കരുടെ എണ്ണവും ഇന്ന് വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പുരോഗമനവാദികളുടെ കുപ്പായം അണിയുവാൻ സ്വസമുദായത്തെ തള്ളിപറയുന്നതാണ് എളുപ്പവഴി എന്ന് വിവരിക്കുന്ന കത്തോലിക്കാ യുവാക്കളും നിരവധിയാണ്. എന്താണ് ഈ സ്ഥിതിവിശേഷത്തിന് കാരണമെന്ന് നാം ചിന്തിക്കണം. ക്രൈസ്തവസമുദായം കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ നാടിന് നൽകിയ സംഭാവനകളെപ്പറ്റി നമ്മുടെ ഇളം തലമുറയെ നാം പഠിപ്പിച്ചില്ല. മറ്റുള്ളവർ

പറയുന്നത് മാത്രം കേട്ട് വളരേണ്ട ഒരു ഗതികേട് നമ്മുടെ ഇളം തലമുറക്കുണ്ടായി. അറിയുന്നതിനെ മാത്രമെ സ്നേഹിക്കൂ എന്നത് ഒരു സാമാന്യതയാണ്. ആ തത്വം അനുസരിച്ച് ഭാവി തലമുറ അറിയേണ്ട കാര്യങ്ങൾ അറിയിക്കാൻ നാം തയ്യാറാകാത്തതിന്റെ ദുരന്തഫലങ്ങളാണിവ:

നാം നമ്മുടെ ചരിത്രം മറ്റുള്ളവരെയും സമുദായംഗങ്ങളെയും പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതോടൊപ്പം നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പോക്ക് എങ്ങോട്ടാണെന്നുകൂടി ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മഹത്തായ ഒരു സംസ്കാരികപൈതൃകത്തിന് ഉടമകളാണ് നാം. ആ പൈതൃകം എല്ലാം ഇന്ന് തകർന്നടിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ തകർച്ചക്ക് മറ്റെല്ലാവരെയുംപോലെ ക്രൈസ്തവരും ഉത്തരവാദികളാണെന്ന സത്യം നാം ഗ്രഹിക്കണം.

ഒരുകാലത്ത് രാഷ്ട്രീയരംഗത്ത് മാതൃകായോഗ്യരായ നേതാക്കളെയും സത്യസന്ധന്മാരും ത്യാഗമതികളും അർപ്പണമനോഭാവമുള്ളവരായ മഹാത്മാക്കളെയും സംഭാവന ചെയ്ത ഒരു സമൂഹമാണ് ക്രൈസ്തവസമൂഹം. സ്വാതന്ത്ര്യസമരകാലത്ത് ഭരണാധികാരികൾ വെച്ചുനീട്ടിയ എല്ലാ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ത്യജിച്ചുകൊണ്ട് കാമിരുമ്പഴികൾക്കുള്ളിൽ കിടന്ന് നരകയാതന അനുഭവിച്ചവരാണ് നമ്മുടെ മുൻ തലമുറക്കാർ. സ്വാതന്ത്ര്യഭരണകാലത്ത് സർക്കാർ വെച്ചു നീട്ടിയ അനർഹമായ ആനുകൂല്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഉത്തരവാദഭരണപ്രക്ഷോഭണത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തവർ ആരാണെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കണം. ഇതേപ്പറ്റി ഒരു താരതമ്യപഠനം നടത്തിയാൽ മാത്രമേ ക്രൈസ്തവയുവാക്കൾക്ക് അഭിമാനത്തോടെ ഈ രാജ്യത്ത് തല ഉയർത്തി നിൽക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ അതിനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ നാം യുവാക്കൾക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണം.

നമ്മുടെ രാജ്യം ഇന്ന് നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം കാണുവാനും നാം ശ്രമിക്കണം. രാജ്യത്തിന്റെ സമഗ്രപുരോഗതിയായിരിക്കണം നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. ആ ലക്ഷ്യം സാധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്രൈസ്തവയുവാക്കളെ ഒരുക്കുകയെന്ന ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വവും നാം ഏറ്റെടുക്കുകതന്നെ വേണം.

പൊതുപ്രവർത്തകർ വിശിഷ്യ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകർ പൊതുവേ സ്വാർത്ഥമതികളും, സങ്കുചിതമനസ്കരും വ്യക്തിഗതനേട്ടങ്ങൾ മാത്രം കാംക്ഷിക്കുന്നവരുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഭൗതികനേട്ടം, പ്രശസ്തി, അധികാരം, സ്വാധീനം എന്നിവയ്ക്കു പിന്നാലെ ഭ്രാന്തമായ ഒരു പരക്കം പാച്ചിലാണ് അവർ നടത്തുക. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും ജനാധിപത്യസംവിധാനത്തിന്റെയും വിശാല താല്പര്യങ്ങൾക്ക് ഏറെ ദോഷകരമാണ് ഈ ദുഷ്പ്രവണത. രാജ്യസ്നേഹം,

പൗരബോധം, പൗരത്വപരിശീലനം എന്നിവയുടെ അഭാവമാണ് തെറ്റായ ഈ പ്രവണതയ്ക്ക് നിദാനം. പൗരസഞ്ചയത്തിന്, പ്രത്യേകിച്ച് യുവാക്കൾക്ക് ശരിയായ ബോധവൽക്കരണവും പരിശീലനവും നൽകുകയെന്നത് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ചരിത്രപരമായി അനിവാര്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പൊതുജീവിതത്തിൽ ധാർമ്മിക മുല്യസമുച്ചയം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനും രാജ്യസന്ദേശം പുലർത്താനും സേവനനിരതമായ ജീവിതം നയിക്കാനും വീക്ഷണഗതിയിൽ മാന്വീകതയുടെയും സമൂഹാനുഭൂതിയുടെയും ചൈതന്യം പ്രസരിപ്പിക്കുവാനും യുവാക്കളെ പ്രാപ്തരാക്കണം. നമ്മുടെ പൊതുജീവിത രംഗം സംശുദ്ധീകരിച്ച് ധാർമ്മിക ചൈതന്യമാക്കുന്നതിന് ഉതകുന്ന പദ്ധതികൾ നാം ആസൂത്രണം ചെയ്യണം.

ലോകത്തിന് മുഴുവൻ മാതൃക നൽകിക്കൊണ്ട് അഹിംസാത്മകമായ സമരം നടത്തിയാണ് നാം സ്വാതന്ത്ര്യം നേടിയത്. നിരവധി ഭാരതീയർ കഠിനയാതനയനുഭവിച്ചതിന്റെയും രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചതിന്റെയും ഫലമായിട്ടാണ് നമ്മുടെ രാജ്യം സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചത്. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തിയെ തുടർന്ന് ജനകീയഭരണം തുടങ്ങി. പക്ഷേ രാജ്യം അപകടകരമായ നിലയിലേക്കാണ് വഴുതിവീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ശതാബ്ദങ്ങളായി വിവിധ മതാനുയായികളിൽ രൂഢമൂലമായിരുന്ന മതസൗഹാർദ്ദം ഇന്ന് മതമൗലികവാദത്തിന്റെയും മതസഹിഷ്ണതാരാഹിത്യത്തിന്റെയും ഭീഷണികൾ നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം നാം വിസ്മരിക്കരുത്. രാഷ്ട്രീയാതിപ്രസരവും വ്യാപകമായ അഴിമതിയും ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ അതിശ്രദ്ധേയമായ വികല പ്രതിഭാസങ്ങളായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. രാജ്യം ഭരിച്ച പ്രധാനമന്ത്രിയടക്കം കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന മന്ത്രിമാരുടെയും ജനപ്രതിനിധികളുടെയും മേൽ കൈക്കൂലി, വിശ്വാസവഞ്ചന, വ്യാജരേഖപയ്ക്കാൽ, ഗൂഢാലോചന മുതലായ കുറ്റങ്ങൾ ആരോപിക്കപ്പെട്ടതും നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു.

ഈ സ്ഥിതി വിശേഷം വേദനാജനകമാണ്. പൊതുജീവിതത്തിൽ ധാർമ്മിക മുല്യങ്ങൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന ഒരു പുത്തൻ തലമുറക്ക് രൂപം കൊടുക്കണം. ഭാരതരക്ഷ യുവാക്കളുടെ കരങ്ങളിലാണ്. ഭാരതസംസ്കാരത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹരായി യുവാക്കൾ ഇറങ്ങിചെന്ന് പൊതുപ്രവർത്തന മേഖല സംശുദ്ധമാക്കണം. അതിനുവേണ്ടി പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ക്രൈസ്തവയുവാക്കളെ ഒരുക്കിയെടുക്കണം. നമ്മുടെ ചരിത്രവും പാരമ്പര്യവും നാം അവരെ പഠിപ്പിക്കണം. ക്രൈസ്തവയുവാക്കൾ സമൂഹത്തിന് മാർഗ്ഗരീപങ്ങളായിത്തീരുവാൻ നാം ശ്രമിക്കണം.

രാജ്യത്തിന്റെ വിശാലതാല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനുവേണ്ടി-ക്രൈസ്തവസമൂഹത്തിന്റെ ധാർമ്മികനേതൃത്വം സുശക്തവും ഫലപ്രദവുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവ

ഗവേഷണ കേന്ദ്രം രൂപീകരിക്കണം. ഇതിനായി കടുത്ത സാമ്പത്തിക ബാധ്യത നാം ഏറ്റെടുക്കണം. ഇന്നത്തെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെയും ക്രൈസ്തവ സമുദായത്തിന്റെയും വിശാല താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഭാരതീയ പഠനകേന്ദ്രത്തിന് സാധിക്കണം.

ഇതിനാവശ്യമായ ഫണ്ട് ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവ ഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിൽ അംഗത്വം നൽകി സ്വരൂപിക്കാവുന്നതാണ്. അഞ്ചുവർഷം കൊണ്ട് ഒരു കോടി രൂപാ ശേഖരിക്കണം. വ്യക്തികൾക്കും സ്ഥാപനങ്ങൾക്കും അംഗത്വം നൽകണം. അംഗത്വഫീസ് പല രീതിയിലാകാം. ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കും അംഗത്വം നൽകാവുന്നതാണ്.

MALANKARA
LIBRARY

www.malankaralibrary.com

ഭരദ്ദാലരും കാലികപ്രശ്നങ്ങളും

ജോൺ കച്ചിറമറ്റം

പൗരസ്ത്യസഭകൾക്കിടയിൽ അംഗസംഖ്യകൊണ്ട് ഏറ്റവും മുൻപന്തിയിൽനിൽക്കുന്നത് യുക്രേനിയൻ സഭയാണ്. രണ്ടാം സ്ഥാനം സീറോ-മലബാർ സഭയ്ക്കുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനായ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ സഭയാണ് നമ്മുടേത്. സഭാംഗങ്ങളുടെ ആഴമേറിയ വിശ്വാസവും തീവ്രമായ സഭാസന്നേഹവും സഭയെ ചൈതന്യധനമാക്കിയിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ തോമാശ്ലീഹാ വളർത്തിയെടുത്ത സഭാ ജീവിതശൈലിയെ തോമായുടെ മാർഗ്ഗമെന്ന് നമ്മുടെ പൂർവ്വികർ വിശേഷിപ്പിച്ചുപോന്നു. ഈ മാർഗ്ഗമാണ് നമ്മുടെ സഭാ ജീവിതത്തിന് ചുക്കാൻ പിടിച്ചത്.

സീറോ-മലബാർ സഭയിലെ അല്പമായ പങ്കാളിത്തം എല്ലാവരുടെയും ശ്രദ്ധപിടിച്ചു പറ്റിയതാണ്. സഭയിലെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ, അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി ശ്രീ ജോൺ കച്ചിറമറ്റം അമേരിക്കയിലും ഇന്ത്യയിലും നടത്തിയ പ്രസംഗങ്ങളും എഴുതിയ ലേഖനങ്ങളുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യം. ഭാരതത്തിലെ സഭ നേരിടുന്ന പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയും ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങൾ വിശിഷ്ട മൂസ്ലിം സമുദായം സ്വീകരിക്കേണ്ട സമീപനങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയോട് ക്രൈസ്തവ നേതൃത്വം പല സന്ദർഭങ്ങളിലും സ്വീകരിച്ച മൃദുസമീപനങ്ങളാണ് ഇന്നത്തെ ഈ ദുരവസ്ഥയ്ക്ക് കാരണമെന്ന ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നു. കേരള കത്തോലിക്കർക്ക് ഒരു പൊതു സമുദായ സംഘടന ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ഗ്രന്ഥകാരൻ സമുദായസംഘടന എന്നതുകൊണ്ട് വളരുന്നില്ലെന്ന് വിലയിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ക്രൈസ്തവർ വിശിഷ്ടാ സീറോ-മലബാർ സഭാംഗങ്ങൾ ആവശ്യം വായിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമാണിത്.

ഡോ. കച്ചിറമറ്റം ഫൗണ്ടേഷൻ

പിഴക് പോസ്റ്റ്, 686 655 കോട്ടയം